

Vlaams
Parlement

stuk **1493** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 15 februari 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van het Provinciedecreet
van 9 december 2005

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet van 15 juli 2011	33
Advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken	53
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	131
Voorontwerp van decreet van 28 oktober 2011	137
Advies van de Raad van State	157
Ontwerp van decreet	173

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. Algemene toelichting

Situering

Het Provinciedecreet (9 december 2005 – BS 29 december 2005) kwam tot stand in uitvoering van de Lambermontakkoorden en de daaruit volgende bijzondere wet van 13 juli 2001. Na de regionalisering heeft de Vlaamse overheid het geheel van de regelgeving ten aanzien van de lokale besturen en de provincies sterk vernieuwd met de bedoeling deze overheden toe te laten hun werking verder te moderniseren. Sinds dit decreet van kracht werd, is het herhaaldelijk gewijzigd. Bijsturingen aan de regels die de organisatie van de provinciale besturen beheersen, zijn niet ongewoon. Ook de vroegere federale Provinciewet kende regelmatig aanpassingen.

De regels voor gemeenten, OCMW's en provincies werden onderling afgestemd om zo bij te dragen tot de vereenvoudiging en de doorzichtigheid van het bestuur, zowel voor de burger, de mandataris als de lokale personeelsleden. Het Provinciedecreet bevat zodoende dezelfde bestuurlijke uitgangspunten als het Gemeentedecreet: er kwam meer ruimte voor autonomie en maatwerk, de principes van het zogenaamde New Public Management werden vertaald in het decreet. Belangrijke krachtlijnen zijn:

- de versterking van de rol van de politieke organen, gekoppeld aan bijkomende instrumenten voor de democratische controle van de raadsleden;
- responsabilisering door meer mogelijkheden tot delegatie en bevoegdheidsverdeling aan de deputatie en de administratie;
- het benadrukken van de rol van de administratie in het bestuurlijk management op basis van een samenwerkingsmodel tussen politiek en administratie;
- meer ruimte voor verzelfstandiging;
- meer mogelijkheden op het vlak van burgerparticipatie.

Reeds bij haar aantreden heeft de Vlaamse Regering aangegeven dat er na deze fundamentele hervormingen nood is aan een periode van 'regelgevende rust'. De besturen moeten de tijd hebben om de bestuurlijke vernieuwingen in hun dagelijkse werking in te passen.

Met de thans voorliggende wijzigingen aan het Provinciedecreet wenst de Vlaamse Regering dan ook niet te tornen aan de algemene uitgangspunten en principes van het decreet. Die blijven onverkort van kracht. Zij moeten integendeel worden versterkt. Uit de dagelijkse bestuurspraktijk blijkt dat er daartoe nood is aan bijsturingen om de efficiëntie van het lokaal beleid verder te verbeteren.

Twee ontwikkelingen hebben daartoe in het bijzonder bijgedragen.

a) De algemene maatschappelijke context, gekoppeld aan de financieel-budgettaire ontwikkelingen verplicht de overheid om voortdurend te werken aan de verbetering van haar efficiëntie en effectiviteit.

Ook de provincies ontsnappen niet aan die opdracht. De regelgeving moet hen daarbij ondersteunen. Om te onderzoeken welke maatregelen daartoe nodig zijn, heeft de Vlaamse Regering op 12 februari 2010 de Commissie Efficiëntiewinst voor de Lokale Besturen (CELB) opgericht om in overleg met de lokale besturen en de provincies aanbevelingen te formuleren, onder meer over een vereenvoudiging van de organieke decreten. Op 9 juli 2010 heeft de Vlaamse Regering kennis genomen van een lijst met voorstellen tot aanpassing en vereenvoudiging aan de decreten, met het oog op het verbeteren van de efficiëntie van het lokaal bestuur. Daarnaast houdt ook de Vlaamse administratie op permanente

basis een lijst bij van vastgestelde en opgeworpen anomalieën en verbetervoorstellen in de organieke decreten.

b) Op 8 april 2011 keurde de Vlaamse Regering haar witboek voor een Interne Staatshervorming goed.

Het witboek bevat de toekomstvisie van de regering voor een nieuwe Vlaamse bestuurlijke organisatie, die eveneens een efficiëntere werking van de overheid tot doel heeft, over de grenzen van de bestuursniveaus heen. De huidige organisatie van het overheidsbestuur zorgt voor inefficiëntie, verkokering en gebrek aan transparantie. Burgers en bedrijven weten niet meer tot wie ze zich moeten richten voor een dienst of een probleem.

Bij de bestuursopbouw in Vlaanderen ligt de klemtoon van de beleidsvorming bij de gemeenten aan de ene kant en Vlaanderen aan de andere kant. De gemeenten moeten, als basisbestuur in de bestuurlijke organisatie, een maximale autonomie genieten, terwijl de Vlaamse overheid ondersteunend en kaderstellend is. De provincies zijn het intermediaire bestuursniveau tussen de gemeenten en de Vlaamse overheid. Hun taken worden duidelijk afgebakend. Voor de grondgebonden bevoegdheden kunnen de provincies hun bevoegdheden blijven uitoefenen. Voor de niet-grondgebonden bevoegdheden is een decretale basis nodig, die bovendien kan voorzien dat voor elke bestuursperiode de Vlaamse Regering met de verschillende provincies een bestuursakkoord zal sluiten met afspraken over hun taken, doelstellingen, activiteiten en financiering. Het voorliggende ontwerp van wijziging aan het Provinciedecreet bevat daartoe de concrete uitwerking door middel van een wijziging van artikel 2 van het decreet.

Voor het overige volgt de voorliggende wijziging aan het Provinciedecreet de logica die eveneens wordt gehanteerd ten aanzien van het ontwerp van wijzigingen aan het Gemeentedecreet. Zo moeten de strategische beslissingen bij de provincieraad liggen. De raad moet in sterkere mate de bewaker zijn van de beslissingen die genomen worden in de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en de autonome provinciebedrijven. In dezelfde optiek moet er ook meer ruimte komen om de provinciale bestuurbaarheid te herstellen, wanneer het provinciebestuur met een situatie van structurele onbestuurbaarheid wordt geconfronteerd.

Het ontwerp van wijzigingsdecreet bevat ook maatregelen om de financiële controle op de provincies te enten op de regeling die van toepassing is op de gemeenten. Het ontwerp doet daarbij geen afbreuk aan de in de federale regelgeving opgenomen taken van het Rekenhof.

Het geheel van de daartoe nodige aanpassingen aan het Provinciedecreet wordt gebundeld in het thans voorliggende ontwerp van decreet. Het gaat in concreto over de hiernavolgende beleidsmaatregelen.

De provinciale taakomschrijving

Het witboek Interne Staatshervorming bevat de visie van de Vlaamse Regering op de bestuurlijke organisatie in Vlaanderen. Zoals bepaald in het regeerakkoord komt de klemtoon daarvan te liggen bij de gemeenten aan de ene kant, en de Vlaamse overheid aan de andere kant.

Voor de gemeenten moet er een maximale autonomie zijn. Zij zijn het verregaand te versterken politieke basisniveau. De Vlaamse overheid is ondersteunend, kaderstellend en vooruitziend. Zij ontwikkelt de grote krachtlijnen vanuit een toekomstvisie, ondersteunt de bestuurlijke partners en bewaakt de kwaliteit.

De provincies bevinden zich als intermediair bestuursniveau tussen de gemeenten en de Vlaamse overheid. De interne staatshervorming leidt tot een sluitende lijst van provinciale bevoegdheden die een grondgebonden karakter hebben. De provincies fungeren daarbij ook als regisserend en afstemmend intermediair niveau. Dit betekent dat er een duidelijke aflijning gebeurt van het provinciaal belang.

De notie van provinciaal belang wordt vandaag in artikel 2 van het Provinciedecreet op drie manieren ingevuld: (1) bovenlokale taakbehartiging, (2) ondersteunende taken op verzoek van gemeenten en (3) gebiedsgerichte samenwerking.

Om tegemoet te komen aan de in het witboek afgesproken principes wordt met het voorliggend ontwerp tot wijziging van het Provinciedecreet in het artikel 2 van dat decreet de provinciale taakstelling ingeperkt. De provincies zullen op het vlak van de niet-grondgebonden aangelegenheden, zoals opgesomd in de artikelen 4 en 5 van de bijzondere wet op de hervorming der instellingen slechts bevoegdheden kunnen uitoefenen indien en voor zover hen deze door of krachtens de wet of het decreet werden toegekend. De decreetgever kan voorzien dat Vlaamse overheid en de provincies over de invulling van deze bevoegdheden afspraken maken in een bestuursakkoord.

Voor de grondgebonden bevoegdheden kunnen de provincies hun bevoegdheden zoals voorheen blijven uitoefenen.

Versterking van de provinciale democratie

Versterken van de provincieraad

a) Naar analogie met hetgeen wordt voorgesteld inzake de wijziging aan het Gemeentedecreet wordt een versterking van de provincieraad vooreerst geconcretiseerd door het voorzien in de mogelijkheid dat één vijfde van de zittinghebbende leden de provincieraad kan samenroepen indien zes weken na de datum van de vorige provincieraad nog geen bijeenroeping is gebeurd. Regelmatige vergaderingen van de provincieraad zijn belangrijk om voldoende voeling te houden met de organisatie en de werking van het bestuur.

b) Een belangrijk aandachtspunt bij de versterking van de positie van de provincieraad houdt verband met de controle op de aansturing en de werking van de verzelfstandigde agentschappen en de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden waar de provincie bij betrokken is. Er komt verplicht een provincieraadscommissie die zal waken over de afstemming van het provinciaal beleid met het beleid van de satellieten van de provincie. Ofwel richt de provincieraad hiertoe een aparte commissie op, ofwel wordt dit geïntegreerd in een bestaande commissie. De raadsleden behouden zodoende het overzicht van de satellieten en kunnen de strategische keuzes die zij maken bewaken. De provincieraadscommissie zal in het bijzonder de bespreking van de beslissingen en de terugkoppelingsmomenten van de verzelfstandigde agentschappen en intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in de provincieraad voorbereiden.

c) De notulen van de deputatie en de notulen van de raad van bestuur en van het directiecomité van de autonome provinciebedrijven moeten in de toekomst elektronisch ter beschikking van de provincieraadsleden gesteld worden indien zij hierom verzoeken. Ook voor wat betreft de dossiers die op de agenda van de provincieraad staan, wordt bepaald dat het huishoudelijk reglement dat de terbeschikkingstelling hiervan regelt, minimaal een bepaling moet bevatten dat de dossierstukken op eenvoudig verzoek elektronisch ter beschikking worden gesteld van de provincieraadsleden. De provincieraadsleden kunnen hierdoor op een eenvoudige wijze inzage krijgen van deze bestuursdocumenten. Deze maatregel past in de modernisering van het overheidsbestuur en draagt bij tot een versterking van de provincieraad als spil in het lokale democratische bestel. Hij moet voor

de provincieraadsleden ook de mogelijkheid vergroten om controle uit te oefenen op de beleidsuitvoering.

d) De samenstelling van de raad van bestuur van autonome provinciebedrijven wordt eenvoudiger. Er is een garantie dat elke fractie vertegenwoordigd is in de raad van bestuur zodat de verzelfstandiging niet leidt tot een democratische uitholling. Indien de meerderheidsfracties hierdoor niet de helft van de mandaten zouden kunnen aanduiden, wordt er gewerkt met een gewogen stemrecht zodat de verhoudingen in de provincieraad in dit geval ook in de raad van bestuur worden gerespecteerd.

e) De leden van de raad van bestuur moeten niet noodzakelijk allemaal provincieraadslid zijn. Het is mogelijk om deskundigen, personeel of externen in de raad van bestuur op te nemen. Door de mogelijkheden bij de samenstelling van de raad van bestuur te verruimen, wordt de noodzaak om tot privaatrechtelijke verzelfstandiging over te gaan beperkt.

De provincieraad kan er ook voor kiezen om alle provincieraadsleden te benoemen tot bestuurder. In dat geval kan de vergadering van de raad van bestuur plaatsvinden aansluitend op de provincieraad zonder een bijkomend presentiegeld. Hierdoor kan de provincieraad kosten besparen en efficiënter werken.

f) Een andere maatregel is dat de regels van de beleids- en beheerscyclus over de beleidsrapporten ook van toepassing gemaakt worden op de autonome provinciebedrijven. Dat moet zorgen voor een grotere herkenbaarheid en leesbaarheid van die rapporten voor de provincieraadsleden. Autonome provinciebedrijven verzorgen vaak belangrijke onderdelen van het provinciale beleid. Vanuit democratisch oogpunt is het dan ook van essentieel belang dat de provincieraden zich met kennis van zaken kunnen uitspreken over het beleid van de autonome provinciebedrijven.

g) Wat het voorzitterschap van de raad betreft, wordt de mogelijkheid ingebouwd dat de voorzitter zelf een vervanger aanwijst. Dat kan eveneens de onafhankelijke positie van de raad en van zijn voorzitter versterken.

h) Tot slot stelt de Vlaamse Regering voor dat de provincieraad de eretitels aan de gedeputeerden zou verlenen. De raad is immers bevoegd voor de verkiezing van de gedeputeerden. Het orgaan dat verantwoordelijk is voor de benoeming, wordt zodoende ook bevoegd voor de toekenning van de eretitels.

Slagkrachtige uitvoerende mandatarissen

a) Het vast aantal gedeputeerden wordt met één verminderd. De bestuurspraktijk in de gemeenten wijst uit dat een dergelijke beperking van het aantal uitvoerende mandaten niet nadelig is voor de kwaliteit van het bestuur. Deze wijziging heeft bovendien een vermindering van de apparaatskosten tot gevolg. De decreetgever zal deze maatregel pas laten ingaan na de algehele verkiezing van de raden in 2018.

b) Nieuw is dat in het ontwerp van decreet een regeling wordt voorzien dat de bestaande uittredingsvergoeding niet langer automatisch is afgestemd op die van de leden van het Vlaams Parlement. De Vlaamse Regering zal de toekenningsvoorwaarden bepalen. Hierbij is het de doelstelling om dezelfde regeling te maken zowel voor leden van het college van burgemeester en schepenen in de gemeente als voor de leden van de deputatie.

Procedure tot herstel van de bestuurbaarheid

Naar analogie met hetgeen voor de gemeenten opgenomen werd in het witboek Interne Staatshervorming voorziet ook dit ontwerp in een procedure om de bestuurbaarheid in de provincies te herstellen wanneer zij geconfronteerd worden met een situatie van structurele

onbestuurbaarheid. De procedure tot herstel van de politieke bestuurbaarheid versterkt ook de positie van de provincieraad tegenover de deputatie.

Toch wenst de Vlaamse Regering de nodige bewarende maatregelen in te bouwen, ten einde misbruik van het stelsel te voorkomen. De toepassing van de procedure mag niet leiden tot misbruik, derwijze dat zij de beoogde stabiliteit van het bestuur zou ondergraven. Daarom wordt de maatregel gekoppeld aan enkele expliciete voorwaarden:

- de provincieraad moet vooreerst de structurele onbestuurbaarheid van de provincie vaststellen en de Vlaamse Regering daarvan in kennis stellen;
- hij kan de vervanging van de deputatie in toepassing van deze procedure slechts éénmaal doorvoeren gedurende de bestuursperiode van zes jaar;
- de vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid en vervanging van de deputatie kan niet tijdens de periode van twaalf maanden voor provincieraadsverkiezingen en kan evenmin in geval van spoedeisendheid zoals vermeld in artikel 29 van het Provinciedecreet;
- bij ontvangst van de vaststelling van de onbestuurbaarheid kan de Vlaamse Regering een bemiddelingspoging ondernemen;
- indien de Vlaamse Regering vaststelt dat de bemiddeling mislukt is of als zij geen bemiddelingspoging onderneemt en daarvan kennis geeft, kan de provincieraad overgaan tot de installatie van een nieuwe deputatie.

Uitdoven van de figuur van de arrondissementscommissaris

Het witboek Interne Staatshervorming vermeldt dat de figuur van de arrondissementscommissaris uitdooft en wordt omgevormd naar een functie in het kader van de coördinerende opdracht van de gouverneur. Daardoor zal het aantal arrondissementscommissarissen geleidelijk afnemen. Tegelijk zal de Vlaamse overheid een dienst voor de gouverneur oprichten. Deze wijziging noopt ertoe dat de vervanging van de gouverneur bij zijn afwezigheid moet aangepast worden. Voortaan kan de gouverneur zich laten vervangen door een ambtenaar van niveau A.

Versterken van management en beheer

Optimalisering van de beleids- en beheerscyclus

a) In de tekst van het decreet wordt de inhoud van de jaarrekening verduidelijkt, waarbij het beleidsmatige belang van dat document (de evaluatie van het gevoerde beleid) wordt geëxpliciteerd. De procedure van de goedkeuring van de jaarrekening en het vaststellen van de aansprakelijkheid wordt ook herschreven. De jaarrekening wordt goedgekeurd door de Vlaamse Regering, die het waar en getrouw beeld van de jaarrekening moet bevestigen.

b) De rol van de externe audit wordt geschrapt in alle decretaal vastgestelde procedures. Zowel de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken als de Commissie Efficiëntiewinst voor de Lokale Besturen heeft aangegeven dat de externe audit voor de lokale besturen en de provincies zoals die momenteel uitgewerkt is in de organieke decreten niet haalbaar is en dat de uitwerking van het huidige concept ook niet wenselijk is. De belangrijkste opdracht van de externe audit voor de lokale en provinciale besturen moet bestaan uit de evaluatie van het internecontrolesysteem van het bestuur. Daarnaast moeten de besturen ook in het kader van ad-hocvragen en voor specifieke onderzoeken een beroep kunnen doen op de expertise van die externe audit. Daarom krijgt de externe audit nu in het decreet geen rol meer in de procedure tot vaststelling van de jaarrekening of in de procedures wat betreft de controle. In de plaats daarvan wordt het goedkeuringstoezicht van de jaarrekening door de Vlaamse Regering ingeschreven en moeten de overige procedures autonoom bepaald worden door de provincies in hun internecontrolesysteem.

De bepalingen van titel VIII, hoofdstuk II, die geen verband houden met specifieke procedures, worden op dit ogenblik nog niet aangepast. Die aanpassing zal gebeuren bij de vaststelling van de nieuwe rol van de externe audit.

c) In dit verband gaat ook een bijzondere aandacht naar de rol van het Rekenhof op het vlak van de financiële controles. Het ontwerp van wijzigingsdecreet bevat maatregelen om de financiële controle op de provincies te enten op de regeling die ook van toepassing is op de gemeenten.

Bij toepassing van artikel 6, §1, VIII, 1°, en artikel 7, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zijn de gewesten bevoegd om de organisatie en de werking van de provincies te regelen. Zij zijn ook bevoegd voor het bestuurlijk toezicht, waartoe ook het financieel toezicht behoort. De gewesten zijn bevoegd, behalve als er expliciete andersluidende bepalingen in de bijzondere wet zijn opgenomen.

In het kader van de doorzichtigheid van de bestuurlijke organisatie wenst de Vlaamse Regering op de provinciebesturen maximaal dezelfde regels van toepassing te maken als op de gemeentebesturen. In zijn advies 35.831/VR/2V van 18 september 2003 bij het voorontwerp van Provinciedecreet (*Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nr. 473/1, p. 271-372) overweegt de Raad van State dat geen enkele bepaling de gewesten de bevoegdheid toekent om regels vast te stellen in verband met het optreden van het Rekenhof bij de controle op de provincies. De Vlaamse decreetgever kan de taken van het Rekenhof dus niet uitbreiden of veranderen.

Het voorliggend ontwerp van decreet strekt er dan ook niet toe te raken aan de taken en opdrachten van het Rekenhof wanneer die federaal zijn bepaald. Maar omwille van de consistentie met het geheel van de lokale en provinciale regelgeving bevat het ontwerp van decreet een eigen stelsel van controle en audit op de provincies, dat volkomen spoort met de regeling die ook op de gemeenten van toepassing is. Die regeling kent geen rol toe aan het Rekenhof, zodat het ontwerp tegemoetkomt aan de vaststelling dat het Vlaamse Gewest de taken van het Rekenhof niet kan bijsturen. Binnen de bevoegdheden waarover het Vlaamse Gewest beschikt, voert het ontwerp integendeel een eigen volwaardige regeling van audit en controle op de provincies in.

d) Voorts worden, zoals ook hoger reeds aangegeven, de regels van de beleids- en beheerscyclus over de beleidsrapporten ook van toepassing gemaakt op de autonome provinciebedrijven. Naast het verhogen van de transparantie voor de provincieraadsleden (en geïnteresseerde burgers), moet dat ook mogelijkheden bieden om schaalvoordelen te creëren, waarbij bijvoorbeeld met één financiële dienst kan gewerkt worden voor meerdere besturen (provincie en autonome provinciebedrijven).

Efficiëntieverbeteringen in het financieel en het personeel beheer

a) Het decreet beoogt ook de efficiëntie van de provinciale werking te verhogen. Daarom worden de ingewikkelde en gedetailleerde decretale procedures in verband met de kascontrole geschrapt. De provinciebesturen moeten zelf de nodige regels uitwerken in hun internecontrolesysteem op maat van hun bestuur. De bijzondere regels in verband met de controle van de boekhouding bij de ambtsbeëindiging worden ook geschrapt. Het is niet zinvol om afzonderlijke, zware procedures te bepalen voor die situaties. Indien er in dat verband problemen rijzen, moeten die op dezelfde manier worden opgevangen als wanneer er zich gelijkaardige problemen voordoen los van de ambtsbeëindiging.

b) Ook worden de bepalingen in verband met het budgethouderschap bijgestuurd. De bestaande bepalingen maken telkens de koppeling tussen het budgethouderschap en het aangaan van verbintenissen. Dat leidt in de praktijk tot de versnippering van het budgethouderschap, doordat meerdere budgethouders betrokken zijn bij één taakstelling. Daarom wordt het budgethouderschap losgekoppeld van de bevoegdheid om verbintenissen aan te

gaan. Dat moet een flexibelere manier van werken toelaten, waarbij de focus van het budgethouderschap kan komen te liggen op de realisatie van de taakstelling, de uiteindelijke doelstelling van het budgethouderschap.

c) De provincies beschikken over ruime mogelijkheden om verzelfstandigingsinitiatieven te nemen in de vorm van autonome provinciebedrijven of extern verzelfstandigde agentenschappen. Deze entiteiten blijven wel deel uitmaken van het provinciebestuur in ruime zin. Om dit te benadrukken bepalen twee nieuwe artikelen dat in de verzelfstandigde entiteiten aan geen enkel personeelslid een hoger jaarsalaris kan worden toegekend dan het jaarsalaris van de provinciegriffier van de overeenkomstige provincie. De griffier is immers de hoogste ambtenaar van het bestuur en is belast met een aantal cruciale opdrachten, in een nauw samenwerkingsverband met de deputatie. Het is slechts logisch dat deze ambtenaar het hoogste salaris geniet binnen het bestuur, met inbegrip van zijn verzelfstandigde entiteiten.

Modernisering en wegwerken anomalieën

Modernisering in de relatie tussen de provincies en de Vlaamse overheid

a) Het bestuurlijk toezicht van de Vlaamse overheid op de provincies is de jongste jaren reeds drastisch verminderd. Het algemeen toezicht is de courante procedure geworden en het bestuurlijk toezicht wordt in de regel pas in werking gesteld na ontvangst van een klacht. Daardoor werd de papierstroom reeds aanzienlijk verminderd. Van een aantal besluiten moet een afschrift naar de toezichthoudende worden verstuurd. Zij zijn expliciet opgenomen in artikel 246 van het Provinciedecreet. De overige raadsbeslissingen worden vermeld op een overzichtslijst.

In het kader van een verdere responsabilisering van de provincies worden de toezichtsprocedures door dit ontwerp van decreet nog bijkomend versoepeld. Het aantal besluiten waarvoor inzendingsplicht geldt, wordt nog meer beperkt. De verplichting geldt bijvoorbeeld niet meer voor de besluiten met betrekking tot de personeelsformaties of voor de oprichting van verzelfstandigde agentschappen. Die besluiten vallen nu onder toepassing van artikel 245 van het Provinciedecreet: zij komen op de overzichtslijst van genomen raadsbeslissingen. Ook de verplichting om de beheersovereenkomsten van de intern verzelfstandigde agentschappen en de autonome provinciebedrijven naar de Vlaamse Regering te versturen wordt geschrapt.

Het geheel van deze maatregelen past in de verdere verbetering van de bestuursverhoudingen tussen de provincies en de Vlaamse overheid en in een bijkomende vermindering van de administratieve lasten voor de besturen. Zoals ook werd opgenomen in het witboek Interne Staatshervorming stelt de Vlaamse overheid zich terughoudend op tegenover de lokale en provinciale besturen. Zij investeert in een gestandaardiseerde en generieke ondersteuning van de lokale en provinciale besturen, die in hoofdzaak digitaal en gebruiksvriendelijk wordt aangeboden aan alle lokale en provinciale besturen. Bij de concrete uitoefening van het bestuurlijk toezicht ligt de focus op onderzoeken in geval van klachten en bezwaarschriften.

b) In dezelfde geest van vermindering van de administratieve lasten voor de lokale en provinciale besturen voorziet het ontwerp in de mogelijkheid om de uitwisseling van stukken tussen de provincie en de toezichthoudende overheid digitaal te organiseren. Dat past ook in een logische evolutie op het vlak van de communicatiestromen.

c) Ook voor de financiële rapportering wordt de decretale basis gelegd voor een elektronische rapportering. Enerzijds moeten de financiële gegevens uit de beleidsrapporten in een digitaal rapport aan de Vlaamse Regering worden bezorgd. Anderzijds moet ook elk

kwartaal elektronisch worden gerapporteerd over de verrichte transacties, met het oog op het nakomen van de verplichtingen in Europees verband.

Modernisering en efficiëntieverbeteringen in het provinciaal bestuur

Reglementen en verordeningen moeten voortaan bekendgemaakt worden op de provinciale webstek. De vroegere verplichting om de reglementen bekend te maken in het bestuursmemoriaal wordt geschrapt en vervangen door een moderne wijze van bekendmaking die de toegankelijkheid van de genomen beslissingen voor alle burgers vergroot, ook als zij inwoner zijn van andere provincies.

Wegwerken van anomalieën

Daarnaast worden er een aantal algemene wijzigingen doorgevoerd die verband houden met vastgestelde anomalieën in de bestuurlijke en politieke organisatie. Het gaat onder meer over volgende aangelegenheden:

- vervallenverklaring mandaat;
- model formulier volksraadplegingen.

Tot slot bevat het ontwerp een paar verduidelijkingen. Zo wordt expliciet bepaald dat een voorstel bij staking van stemmen als verworpen moet worden beschouwd als de deputatie optreedt als tuchtoverheid. In tuchtzaken is er immers vaak geen mogelijkheid meer om binnen de voorgeschreven proceduretermijnen bij staking van stemmen de zaak te verdragen naar een volgende vergadering.

Daarnaast wordt de aanstelling van een vervanger voor de afwezige provinciegriffier of financieel beheerder nu eenvormig ‘waarnemer’ genoemd. Daarmee wordt benadrukt dat het hier altijd gaat over de formele waarneming van een ambt, bij afwezigheid of vacature. De waarnemer oefent altijd de volledige functie uit, met alle verantwoordelijken en taken die aan het ambt verbonden zijn.

2. Bespreking van het advies van de Raad van State

Artikel 2 WPD – artikel 2 PD

Wat betreft artikel 2 van het voorontwerp bevestigt de Raad van State dat het beginsel van de provinciale autonomie geen afbreuk doet aan de ruime bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten om te oordelen welk niveau het meest geschikt is om een aangelegenheid te regelen, dat een beperking van de provinciale autonomie slechts ongrondwettig zou zijn wanneer ze kennelijk onredelijk is en dat de in het voorontwerp voorgestelde afbakening van de provinciale bevoegdheden niet het geheel van de bevoegdheden van de provincies betreft en dat “evenmin aan de provincies de essentie van hun bevoegdheden ontnomen wordt”.

Anderzijds merkt de Raad van State wel op dat de aangevoerde verantwoording voor de voorgestelde beperking van de provinciale bevoegdheden wel in algemene termen is gesteld. Bovendien moet de bepaling van de bevoegdheden van de provincies bij decreet gebeuren en niet via een ‘bestuursakkoord’.

Deze opmerkingen vergen een wijziging van de tekst van artikel 2. Het belangrijkste verschil tussen de voorliggende tekst van artikel 2 en de tekst van het voorontwerp ligt hierin dat het bestuursakkoord niet meer gebruikt wordt om, afwijkend van decretale bepalingen, bevoegdheden of taken toe te kennen aan de provincies. Het komt de decreetgever toe om toch bevoegdheden toe te kennen aan de provincies in de materies van artikel 4

en 5 van de BWHI, die aan de provincies zijn onttrokken door dit artikel. De functie van het bestuursakkoord is het formaliseren van afspraken tussen de Vlaamse overheid en de provincies over de invulling van deze bevoegdheden.

In een aangepaste tekst van de memorie van toelichting bij artikel 2 wordt de gemaakte keuze voor de afbakening van de provinciale bevoegdheden, en dus de toekenning van de nauwkeurig provinciaal profiel, beter uitgewerkt.

Artikel 5 en 6 WPD – artikel 10 en 12 PD

De Raad van State merkt op dat de toepassingsvoorwaarden van deze artikelen in het Provinciedecreet verschillen van die voorzien in artikel 262 van het Strafwetboek en stelt voor in een autonome strafbaarstelling te voorzien.

Artikel 262 van het Strafwetboek bepaalt dat de ambtenaar, nadat hij daarvan officieel kennis heeft gekregen, gestraft wordt. Het Provinciedecreet bepaalt dat men strafbaar is na de vervallenverklaring vanaf het moment dat men kennis heeft van het strafbaar feit. Het speelt dan geen rol of men al kennis heeft gekregen van de vervallenverklaring.

Er wordt gevolg gegeven aan dit advies en in een autonome straf voorzien die gelijk is aan de straf voorzien in artikel 262 van het Strafwetboek.

Artikel 9 WPD – artikel 20 PD

De raad vraagt of het wel de bedoeling is dat de deputatie geen gemotiveerd voorstel meer moet bezorgen aan de provinciegriffier.

In de bestaande tekst is de term ‘ze’ voorzien omdat zowel de raadsleden als de deputatie een gemotiveerd voorstel moeten bezorgen. Het is niet de bedoeling dit te wijzigen en de tekst wordt aangepast zodat ook de deputatie een gemotiveerd voorstel moet doen.

Artikel 17 WPD – artikel 47bis PD

De Raad van State adviseert te verduidelijken wanneer juist de vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid en vervanging van de deputatie niet kan plaatsvinden.

Hieraan wordt gevolg gegeven. Het artikel en de artikelsgewijze bespreking in de memorie worden aangepast.

Artikel 19 WPD – artikel 57 PD

De Raad van State adviseert de gebruikte terminologie af te stemmen op deze van het ontworpen artikel 186 van het Provinciedecreet. De tekst wordt aangepast rekening houdend met die opmerking. Er is enkel nog sprake van vertegenwoordigen in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen.

Artikel 21 WPD – artikel 67 PD

De Raad van State adviseert in de tekst op te nemen dat de provincieraad de voorwaarden voor het toekennen van een eretitel vaststelt.

De tweede zin wordt daarom aangepast als volgt: “De provincieraad kent de eretitels toe aan de leden van de deputatie onder de voorwaarden die hij bepaalt.”.

Artikel 49 en 50 WPD – artikel 176 en 178 PD

De Raad van State meent dat het duidelijker is om in deze artikelen te spreken van ‘de gouverneur of het op grond van artikel 52 aangewezen lid van de deputatie’ in plaats van ‘de voorzitter van de deputatie’.

De teksten worden in die zin aangepast.

Artikel 51 WPD – artikel 180 PD

De Raad van State merkt op dat het niet evident is om te weten wanneer de bekendmaking van een verordening of reglement op de provinciale website gebeurt. De tekst wordt daarom aangepast. De bekendmaking gebeurt met vermelding van de datum van bekendmaking.

3. Artikelsgewijze bespreking**Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling****Artikel 1**

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen in het Provinciedecreet van 9 december 2005**Afdeling 1. Wijzigingen in titel I van het Provinciedecreet****Artikel 2**

Door deze wijziging wordt er in artikel 2 van het Provinciedecreet een bijkomende beperking ingeschreven op het vlak van hun bevoegdheidsuitoefening.

Deze wijziging beoogt dat de provincies op het vlak van de niet-grondgebonden aangelegenheden, zoals opgesomd in de artikelen 4 en 5 van de bijzondere wet op de hervorming der instellingen, slechts bevoegdheden kunnen uitoefenen voor zover deze hen door of krachtens de wet of het decreet werden toegekend.

Met deze wijziging geeft de Vlaamse Regering uitvoering aan het regeerakkoord, waarbij ze beoogt een duidelijkere en meer consistente taakverdeling tussen de overheidsniveaus tot stand te brengen. Krachtens artikel 41 van de Grondwet worden de uitsluitend provinciale belangen door de provincieraden geregeld. Dit beginsel doet echter geen afbreuk aan de bevoegdheid van de decreetgever om, binnen de aan de gewesten en de gemeenschappen toegewezen materies, te oordelen welk het meest geschikte niveau is om een aangelegenheid te regelen.

In het kader van een ordentelijke inrichting van het binnenlands bestuur wenst de Vlaamse Regering zodoende de inhoud van het provinciaal belang duidelijker te definiëren door een aantal bevoegdheden daarvan uit te sluiten. De Vlaamse Regering respecteert daarbij wel de essentie van de provinciale bevoegdheden, door de provincies, behoudens uitdrukkelijke andersluidende decretale bepalingen, het volle initiatiefrecht te laten behouden over de grondgebonden aangelegenheden, en de provinciale bevoegdheden enkel te beperken inzake de in artikel 4 en 5 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen vermelde aangelegenheden.

De provincies zijn territoriaal gedecentraliseerde overheden. Ook op basis van de tot nu toe geldende taakomschrijving, bepaald in artikel 2 van het Provinciedecreet, richten zij zich in hoofdorde op de gebieds- en streekgerichte werking. De grondgebonden bevoegd-

heden sluiten zodoende in hoofddorde aan op hun opdrachten. In deze materies (bijvoorbeeld ruimtelijke ordening, leefmilieu, economie) is het aangewezen dat bevoegdheden worden uitgeoefend door een bovenlokaal bestuur, aangezien in deze materies vaak sprake is van belangentegenstellingen en een nood aan belangenafweging, zowel tussen sectoren als tussen gemeenten, op een bovenlokaal niveau.

De aangelegenheden, opgesomd in de artikelen 4 en 5 van de bijzondere wet op de hervorming der instellingen, betreffen de culturele en persoonsgebonden bevoegdheden. Zij zijn vooral gericht op personen. De Vlaamse Regering is van oordeel dat deze aangelegenheden het best zo efficiënt mogelijk behartigd worden door die besturen die het dichtst bij de burger staan en waarmee zij het nauwst betrokken zijn, in casu de lokale overheden. Door hun lokale verankering kunnen de lokale overheden het beste en meest adequate antwoord geven op de bekommernissen van de burgers.

De Vlaamse Regering overweegt daarnaast dat die bevoegdheden, wat de algemene kaderstelling en de algemene regelgeving betreffen, op het Vlaamse niveau moeten worden uitgeoefend, overeenkomstig de bevoegdheden die bij de bijzondere wet aan de gewesten en de gemeenschappen zijn toegewezen. Dit omdat voor deze materies een zekere uniformiteit binnen Vlaanderen wenselijk is (bijvoorbeeld de toegang tot bepaalde welzijns- of culturele voorzieningen of subsidies). Binnen dit algemeen kader is het lokale niveau bij uitstek geschikt om invulling te geven aan de maatschappelijke noden en aan de behoeften van de burgers in elk van de gemeenten.

Het onttrekken van de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden aan het provinciaal belang past ook in het streven naar een efficiënt en effectief overheidsbestuur. Bij een goede ordening van het overheidsbestuur mogen de verschillende overheden onderling niet concurrentieel optreden en komen er zo weinig mogelijk bestuursniveaus tussen in de diverse processen. Dit is bijvoorbeeld het geval in subsidieprocessen waarbij bijvoorbeeld zowel het Vlaamse als het provinciale bestuursniveau actief zijn in de structurele financiering van dezelfde, op landelijk niveau georganiseerde, organisaties. Het bundelen van de subsidiebedragen op één niveau leidt niet enkel tot een daling van beheerskosten voor de overheid, maar eveneens tot een daling van de administratieve lasten voor de subsidieaanvrager (één aanvraagdossier in plaats van een voor de Vlaamse overheid en nog een per provincie).

De Commissie Efficiënte en Effectieve Overheid beveelt aan te streven naar maximaal twee interveniërende bestuursniveaus in processen. De Vlaamse Regering heeft dit principe in haar regeerakkoord opgenomen. Dit komt de transparantie van de bestuurlijke organisatie voor de burger en de efficiënte inzet van de overheidsmiddelen ten goede.

Ongeacht dit principe kan het, omwille van bijzondere motieven niettemin aangewezen zijn om een aantal specifieke aangelegenheden betreffende de materies van artikel 4 en 5 van de bijzondere wet, toch op een intermediair niveau te organiseren. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de regionale afstemming tussen actoren in de diverse sectoren. Het gewijzigd artikel 2 schept daartoe de grondslag door te bepalen dat dit kan op basis van een specifieke regeling bij decreet.

Wanneer omwille van dergelijke bijzondere motieven provincies toch nog bevoegdheden worden toegekend in de aangelegenheden van de artikelen 4 en 5 van de bijzondere wet, kan de decreetgever bepalen dat er een concrete invulling aan deze bevoegdheid gegeven wordt in een bestuursakkoord dat wordt afgesloten tussen de Vlaamse Regering en de provincies. Dit bestuursakkoord vormt geenszins een afwijking, inperking of uitbreiding van de bevoegdheden die decretaal aan de provincies worden toegekend. In het bestuursakkoord maken de Vlaamse Regering en de provincies afspraken over de wijze waarop zij, in het belang van een effectief en efficiënt overheidsbestuur, invulling geven aan de bevoegdheden die decretaal aan de provincies worden toegekend (bijvoorbeeld afspraken over in-

vesteringen in sportinfrastructuur, afspraken over het kader waarbinnen impulssubsidies op het vlak van welzijn worden verleend, afspraken over de organisatie van evenementen of campagnes in het jeugdbeleid). Op deze manier is het bestuursakkoord een instrument om overlap, dubbel werk en concurrerend beleid tussen de provincies en de Vlaamse overheid te vermijden.

De Vlaamse Regering sluit hiervoor een bestuursakkoord af met elk van de vijf provincies. Deze bestuursakkoorden worden gesloten voor een periode van zes jaar en lopen vanaf het tweede jaar na de provinciale verkiezingen tot het einde van het jaar na de daaropvolgende verkiezingen. Dit betekent dat de bestuursakkoorden volledig worden afgestemd op de provinciale beleids- en beheerscyclus. De provincies kunnen zodoende rekening houden met de gemaakte afspraken bij de opmaak van het provinciale meerjarenplan gedurende het eerste jaar na de provinciale verkiezingen.

De modaliteiten van het bestuursakkoord worden bepaald bij besluit van de Vlaamse Regering.

Afdeling 2. Wijzigingen in titel II van het Provinciedecreet

Artikel 3

De opheffing van artikel 7, §3, tweede lid, van het Provinciedecreet volgt uit de toevoeging van een artikel 72bis. Dit artikel 7, §3, tweede lid, van het Provinciedecreet voorziet dat de Vlaamse Regering op de hoogte wordt gebracht van de eedaflegging van de provincieraadsleden. Door de toevoeging van het artikel 72bis wenst de Vlaamse Regering een databank met gegevens van provinciale mandatarissen uit te bouwen.

Artikel 4

Dit artikel heft artikel 8, §6, van het Provinciedecreet op. Deze wijziging volgt uit de toevoeging van artikel 72bis. Dit artikel 8, §6, van het Provinciedecreet voorziet dat de Vlaamse Regering op de hoogte wordt gebracht van de verkiezing van de voorzitter van de provincieraad. Door de toevoeging van het artikel 72bis wenst de Vlaamse Regering een databank met gegevens van provinciale mandatarissen uit te bouwen.

Artikel 5

In artikel 10 van het Provinciedecreet worden een aantal wijzigingen aangebracht.

In punt 1° wordt het eerste lid van artikel 10 van het Provinciedecreet vervangen. Hierbij kan het volgende worden opgemerkt. De formulering van artikel 10 van het Provinciedecreet gaat ervan uit dat de procedure tot vervallenverklaring door de provincieraad automatisch gebeurt wanneer een provincieraadslid niet meer voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden. Dit terwijl het betrokken provincieraadslid in dat geval ook uit eigen beweging ontslag kan nemen en de procedure tot vervallenverklaring niet noodzakelijk is. De voorgestelde wijziging bepaalt dat de procedure tot vervallenverklaring niet moet opgestart worden indien het provincieraadslid dat niet meer voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden zelf onmiddellijk ontslag neemt. Voor de regelgeving met betrekking tot het ontslag wordt verwezen naar artikel 15.

In punt 2° wordt tussen het woord “kennisgeving” en de woorden “zijn mandaat” de woorden “na de vervallenverklaring” ingevoegd. Op die manier wordt verduidelijkt dat het provincieraadslid dat zijn mandaat blijft uitoefenen, hoewel hij of zij kennis heeft van de oorzaak van het verval, strafbaar is. Dit is zelfs het geval bij ontstentenis van kennisgeving na de vervallenverklaring.

Artikel 6

De wijzigingen aan artikel 12, §2 en §3, van het Provinciedecreet volgen uit de wijzigingen aan artikel 10 van het Provinciedecreet. Enerzijds wordt nader gespecificeerd dat artikel 10, §1, tweede lid, §2 en §3, van overeenkomstige toepassing is. Anderzijds wordt paragraaf 3 van artikel 12 van het Provinciedecreet op dezelfde wijze aangepast zoals artikel 10, §3, van het Provinciedecreet werd aangepast.

Artikel 7

Dit artikel wijzigt artikel 13, eerste lid, van het Provinciedecreet. De Raad voor Verkiezingsbetwistingen speelt geen rol meer in de financiële procedures. De procedures in artikel 165 en 166 worden opgeheven en in de procedure in artikel 171 wordt de Raad vervangen door de Vlaamse Regering. In de opsomming van de bevoegdheden van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen in artikel 13 moet de verwijzing naar die drie artikelen dus worden geschrapt.

Artikel 13 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 8

De wijziging van artikel 16, vierde lid, van het Provinciedecreet volgt uit de toevoeging van een artikel 72bis. Artikel 16, vierde lid, van het Provinciedecreet bepaalt dat de Vlaamse Regering op de hoogte wordt gebracht van de eedaflegging van de opvolger van het provincieraadslid en van de beëindiging van de periode van verhindering. Door de toevoeging van het artikel 72bis wenst de Vlaamse Regering een databank met gegevens van provinciale mandatarissen uit te bouwen.

Artikel 9

Dit artikel wijzigt artikel 20 van het Provinciedecreet. Door het toegevoegde derde lid zal nu een vijfde van de zittinghebbende leden van de provincieraad de raad kunnen laten bijeenroepen als de voorzitter van de provincieraad de raad nog niet had bijeengeroepen zes weken na de datum van de vorige vergadering van de provincieraad. Deze maatregel komt er naar analogie met de regeling in het Gemeentedecreet.

Artikel 10

Dit artikel voegt de volgende bepaling toe aan artikel 21, derde lid, van het Provinciedecreet: “in het huishoudelijk reglement zal in elk geval bepaald moeten worden dat, indien een provincieraadslid hierom verzoekt, een dossier elektronisch ter beschikking wordt gesteld.”. Provincieraadsleden kunnen hierdoor op een eenvoudige wijze inzage krijgen en moeten zich hiervoor niet langer verplaatsen. Deze maatregel past in de modernisering van het overheidsbestuur. Op deze manier wordt voor de provincieraadsleden de mogelijkheid vergroot om controle uit te oefenen op de beleidsuitvoering.

Artikel 11

Dit artikel brengt een wijziging aan in artikel 29 van het Provinciedecreet. De geschrapte bepaling (“als het geringste uitstel gevaar zou opleveren”) biedt geen meerwaarde en leidt zelfs tot verwarring.

Artikel 12

Door de wijziging aan artikel 39 van het Provinciedecreet zal een provincieraadscommissie waken over de afstemming van het provinciale beleid op het beleid van de intergemeen-

telijke samenwerkingsverbanden en van de verzelfstandigde agentschappen. Ofwel richt de provincieraad hiertoe een aparte commissie op ofwel wordt dit geïntegreerd in een bestaande commissie.

Meer in het bijzonder houdt dit artikel in dat de provincieraadsleden de mogelijkheid krijgen het overzicht te behouden over de toenemende proliferatie aan dienstverleningsvormen, met name over verzelfstandigde agentschappen en intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Daarnaast moeten provincieraadsleden de strategische keuzes van deze entiteiten kunnen bewaken.

De provincieraadscommissie zal in het bijzonder de bespreking van de beslissingen en de terugkoppelingsmomenten van de verzelfstandigde agentschappen en intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in de provincieraad voorbereiden.

Artikel 13

Dit artikel voegt aan artikel 43, §2, van het Provinciedecreet een punt 27° toe. Deze aanpassing volgt uit de toevoeging van artikel 47bis aan het Provinciedecreet. De bevoegdheid van de provincieraad inzake de structurele onbestuurbaarheid is een bevoegdheid die uitsluitend toekomt aan de provincieraad.

Artikel 14

Dit artikel wijzigt artikel 44, §1, eerste lid, van het Provinciedecreet. Het aantal leden van de deputatie wordt hierdoor verminderd. De bestuurspraktijk wijst uit dat een dergelijke beperking van het aantal uitvoerende mandaten niet nadelig is voor de kwaliteit van het bestuur. Deze wijziging heeft bovendien een vermindering van de apparaatskosten tot gevolg.

De decreetgever zal deze maatregel pas laten ingaan op 3 december 2018.

Artikel 15

De opheffing van artikel 46, §1, tweede lid, van het Provinciedecreet volgt uit de toevoeging van een artikel 72bis. Dit artikel 46, §1, tweede lid, van het Provinciedecreet bepaalt dat de Vlaamse Regering op de hoogte wordt gebracht van de eedaflegging van de gedeputeerden. Door de toevoeging van het artikel 72bis wenst de Vlaamse Regering een databank met gegevens van provinciale mandatarissen uit te bouwen.

Artikel 16

Dit artikel wijzigt artikel 47, eerste lid, van het Provinciedecreet. Deze aanpassing volgt uit de toevoeging van een artikel 47bis. Dit artikel 47bis regelt de procedure tot herstel van de bestuurbaarheid van de provincie. Artikel 47, eerste lid, van het Provinciedecreet bepaalt dat een gedeputeerde in principe voor een periode van zes jaar verkozen is. Door de wijziging aan dit artikel wordt nu een bijkomende afwijking op dit principe ingeschreven.

Artikel 17

Door deze wijziging wordt een nieuw artikel 47bis toegevoegd aan het Provinciedecreet. Het beschrijft de procedure die moet worden gevolgd als een provinciestructurele onbestuurbaarheid vaststelt.

Naar analogie met hetgeen voor de gemeenten opgenomen werd in het witboek Interne Staatshervorming voorziet ook dit ontwerp in een procedure om de bestuurbaarheid in de provincies te herstellen wanneer zij geconfronteerd worden met een situatie van structurele onbestuurbaarheid. De procedure tot herstel van de politieke bestuurbaarheid versterkt ook de positie van de provincieraad tegenover de deputatie.

Toch wenst de Vlaamse Regering de nodige bewarende maatregelen in te bouwen, ten einde misbruik van het stelsel te voorkomen. De toepassing van de procedure mag niet leiden tot misbruik, derwijze dat zij de beoogde stabiliteit van het bestuur zou ondergraven. Daarom wordt de maatregel gekoppeld aan enkele expliciete voorwaarden:

- de provincieraad moet vooreerst de structurele onbestuurbaarheid van de provincie vaststellen en de Vlaamse Regering daarvan in kennis stellen;
- hij kan deze procedure slechts éénmaal inzetten gedurende de bestuursperiode van zes jaar;
- zij kan niet ingesteld tijdens de periode van twaalf maanden voor provincieraadsverkiezingen;
- bij ontvangst van de vaststelling van de onbestuurbaarheid kan de Vlaamse Regering een bemiddelingspoging ondernemen;
- indien de Vlaamse Regering vaststelt dat de bemiddeling mislukt is, kan de provincieraad overgaan tot de installatie van een nieuwe deputatie.

Met de zinsnede “behalve in geval van spoedeisendheid” wil men duidelijk maken dat er hiertoe niet kan worden beslist indien de provincieraad bij spoedeisendheid werd samengeroepen.

Tevens kan opgemerkt worden dat de wet van 21 februari 2005 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek in verband met de bemiddeling niet van toepassing is. Een openbaar mandaat is buiten de handel en niet vatbaar voor een dading.

Artikel 18

Door deze wijziging in artikel 51 van het Provinciedecreet wordt het op elektronische wijze versturen van de notulen gestimuleerd. Het is wel aangewezen dat bij het versturen van de notulen de datum waarop deze werden verstuurd met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld.

Artikel 19

Dit artikel wijzigt artikel 57 van het Provinciedecreet. De wijziging vermeld in paragraaf 1, punt 1°, tracht duidelijk het onderscheid te maken tussen enerzijds de bevoegdheid om te beslissen al dan niet in rechte op te treden en anderzijds het vertegenwoordigen van de provincie. Om de behouden koppeling met artikel 186 sluitend te maken wordt in paragraaf 3 ook artikel 186 gelijkloend gewijzigd. Er wordt daar eveneens onderscheid gemaakt tussen optreden in rechte en vertegenwoordigen (in rechte) in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen. Voorts wordt daar meteen ook verduidelijkt wie door de deputatie respectievelijk de provincieraad kan aangeduid worden om te verschijnen in rechte: een lid van de deputatie, een personeelslid of een advocaat.

Door de wijziging vermeld in punt 2° zal aan de deputatie nu ook de bijkomende plicht worden opgelegd om een volledig en geactualiseerd overzicht bij te houden van alle intergemeentelijke samenwerkingsverbanden waarvan de provincie deel uitmaakt, hun statuten en hun overeenkomsten met de provincie. Op die manier kan er een overzicht worden behouden van de mogelijke vormen van verzelfstandiging. Tot nu toe had de deputatie al de verplichting om een dergelijk overzicht bij te houden van alle externe verzelfstandigde agentschappen van de provincie en van de verenigingen, stichtingen en vennootschappen waarin de provincie deelneemt. Dit werd vermeld in de artikelen 188, §1, derde en vierde lid, en 221, derde lid, van het Provinciedecreet. De bepalingen opgenomen in deze artikelen werden met oog op de leesbaarheid samengevoegd tot één nieuwe artikel 57, §4bis, van het Provinciedecreet. De desbetreffende artikelen 188, §1, derde en vierde lid, en 221, derde lid, worden dan ook opgeheven in paragraaf 2.

Artikel 20

Dit artikel brengt wijzigingen aan in artikel 66, §1, vijfde lid, van het Provinciedecreet. In het witboek Interne Staatshervorming staat vermeld dat de figuur van de arrondissementscommissaris uitdooft en wordt omgevormd naar een functie in het kader van de coördinerende opdracht van de gouverneur. Tegelijk zal door de Vlaamse overheid een dienst voor de gouverneur worden uitgewerkt.

Artikel 21

Dit artikel, dat een wijziging aanbrengt in artikel 67 van het Provinciedecreet, behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 22

Dit artikel wijzigt artikel 68, §5, van het Provinciedecreet.

De voorwaarden voor de toekenning van de uittredingsvergoeding worden gewijzigd.

De uittredingsvergoeding van de gedeputeerden was tot voor de inwerkingtreding van dit decreet gestoeld op die van de leden van het Vlaams Parlement. Vanaf nu bepaalt de Vlaamse Regering de toekenningsvoorwaarden.

Bij wijze van overgangsmaatregel wordt de uittredingsvergoeding ten persoonlijke titel volgens de huidige regeling toegekend aan huidige gedeputeerden. Dit recht wordt overgedragen naar de volgende zittingsperioden.

Artikel 23

Dit artikel voegt in hoofdstuk V van titel II een nieuwe afdeling in. Afdeling IV bestaat uit een artikel, met name artikel 72bis. De Vlaamse Regering wenst een databank uit te bouwen met daarin de gegevens van de mandatarissen van de provincie. Alle gegevens die zij wenst te verkrijgen staan opgesomd in dit artikel. De desbetreffende databank zal voor het publiek toegankelijk worden gemaakt. Op de webstek zullen alle gegevens vermeld worden met uitzondering van het rijksregisternummer en de geboortedatum. De nadere uitvoering zal geregeld worden door de Vlaamse Regering.

Artikel 24

Dit artikel wijzigt artikel 78 van het Provinciedecreet. In de oorspronkelijke tekst van artikel 78 was er uitsluitend sprake van ‘waarnemers’, voor het tijdelijk uitoefenen van de functies van provinciegriffier of financieel beheerder. In de toevoeging aan artikel 78, §2, bij artikel 48, van het wijzigingsdecreet van 30 april 2009 was er sprake van erkende ‘plaatsvervangers’. De gebruikte terminologie is na deze aanpassing terug eenvormig. Het gaat dus niet om twee ‘soorten’ waarnemers. De vervanger van een griffier of financieel beheerder neemt altijd volledig het ambt waar.

Afdeling 3. Wijzigingen in titel III van het Provinciedecreet

Artikel 25

Dit artikel heft artikel 113 van het Provinciedecreet op. De vaststellingen en wijzigingen van de personeelsformaties vallen voortaan onder het gewone algemeen bestuurlijk toezicht. Het toezicht op de personeelsformatie wordt hierdoor hoofdzakelijk een klachten-toezicht en geeft geen aanleiding meer tot een verplicht optreden wegens een twijfelachtige financiële haalbaarheid van de personeelsformatie.

Afdeling 4. Wijzigingen in titel IV van het Provinciedecreet

Artikel 26

In artikel 142 van het Provinciedecreet wordt de verwijzing naar de externe auditcommissie geschrapt. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel 258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en het toezicht. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 27

Dit artikel wijzigt artikel 143 van het Provinciedecreet. De looptijd van de financiële nota van het meerjarenplan bedraagt zes jaar. Bij elke wijziging van het meerjarenplan moet de financiële nota minstens tot het laatste jaar van de looptijd van het oorspronkelijke meerjarenplan gaan en minstens drie tot maximum zes jaar bestrijken. In het tweede jaar van de zesjaarlijkse periode heeft het bestuur dus de keuze tussen een financiële nota van vijf jaar of zes jaar, in het derde jaar tussen een financiële nota van vier, vijf, of zes jaar enzovoort. Het aantal jaren mag echter nooit minder worden dan drie. Zo worden de financiële consequenties voor de nabije toekomst steeds duidelijk gemaakt. Uiteraard doet dat geen afbreuk aan de beleidsvrijheid voor de nieuwe provincieraad die in de loop van die periode kan aantreden. Vandaar dat die langere termijn enkel geldt voor de financiële nota en niet voor de strategische nota: de provincieraad kan geen beleidsplanning opmaken voor de volgende bestuursperiode. De jaren die (moeten) worden aangevuld aan het einde van de oorspronkelijke zesjaarlijkse periode geven enkel de cijfers bij ongewijzigd beleid.

Artikel 147 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 28

In artikel 144 van het Provinciedecreet wordt de verwijzing naar de externe auditcommissie geschrapt. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel 258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en het toezicht. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 29

Artikel 147 van het Provinciedecreet wordt aangepast om de verwijzing naar de ‘definitieve oplevering’ te schrappen. Die term heeft enkel zin in de context van overheidsopdrachten, terwijl investeringsenveloppen ook transacties kunnen bevatten die niet gepaard gaan met overheidsopdrachten. Bovendien betekent het einde van de investeringsverrichtingen niet noodzakelijk dat de transacties inzake subsidies ook al zijn beëindigd. Daarom wordt bepaald dat de investeringsenveloppe geldig blijft tot alle erin geraamde verrichtingen afgewerkt zijn (en de provincieraad de rekening van de investeringsenveloppe vaststelt) of totdat de resterende kredieten worden geannuleerd (door de provincieraad bij budget of budgetwijziging).

Artikel 151 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 30

In artikel 152 van het Provinciedecreet wordt het eerste lid aangepast. In de bestaande tekst wordt het budgethouderschap steeds gekoppeld aan de bevoegdheid tot het aangaan van verbintenissen. Dat leidt tot problemen en is moeilijk combineerbaar met het taakstellende karakter van het budgethouderschap.

Door het budgethouderschap los te koppelen van de bevoegdheid tot het aangaan van de verbintenissen kunnen deze problemen worden opgelost. Budgethouders hoeven niet noodzakelijk bevoegd te zijn voor het aangaan van de verbintenissen, al kunnen bepaalde bevoegdheden, in het bijzonder in het kader van overheidsopdrachten, wel worden gedelegeerd aan de budgethouders. Zo hoeft de budgethouder zich niet altijd te bekommeren om de wettelijke verplichtingen inzake overheidsopdrachten, aangezien die niet tot zijn verantwoordelijkheid behoren. De procedure voor de overheidsopdracht kan zo bijvoorbeeld aan een centrale aankoopdienst worden toevertrouwd, wat een efficiëntere manier van werken mogelijk maakt door een bundeling van de expertise. De focus van het budgethouderschap moet liggen bij het realiseren van de taakstelling.

Op deze manier wordt het ook organisatorisch gemakkelijker om personeelsleden te responsabiliseren, wat de deputatie er sneller toe zal brengen om bevoegdheden te delegeren naar de budgethouders. Bovendien zal de loskoppeling ook leiden tot een eenvoudigere administratieve en boekhoudkundige opvolging waardoor de beheersrapporten (beheersbudgetten en beheersrekeningen) voor de mandatarissen duidelijker en transparanter worden.

Deze wijziging brengt met zich mee dat de in artikel 155, §1, vermelde uitzonderingen vermeld in het decreet enkel nog slaan op de hoofden van de diverse intern verzelfstandigde agentschappen.

Artikel 156 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 31

In artikel 153 van het Provinciedecreet wordt de verwijzing naar de externe auditcommissie geschrapt. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel 258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en het toezicht. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 157 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 32

In artikel 156 van het Provinciedecreet wordt de eerste paragraaf opgeheven. In de bestaande tekst worden het aangaan van verbintenissen en de procedures voor overheidsopdrachten gekoppeld aan het budgethouderschap. Die koppeling is echter niet noodzakelijk. Bevoegdheden in het kader van overheidsopdrachten kunnen worden gedelegeerd volgens de normale delegatielijnen die in het decreet worden geregeld en kunnen los staan van het budgethouderschap. Zie de toelichting bij de wijziging aan artikel 152 van het Provinciedecreet.

Artikel 160 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 33

In artikel 157 van het Provinciedecreet wordt het eerste lid aangepast. De koppeling die in de bestaande tekst gemaakt wordt tussen het budgethouderschap en de bevoegdheid tot het aangaan van verbintenissen is niet terecht. Daarom wordt de verwijzing naar de budgethouder geschrapt. Zie de toelichting bij de wijziging aan artikel 152 van het Provinciedecreet.

Ook de verwijzing naar de externe auditcommissie wordt geschrapt. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel

258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en het toezicht. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 161 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 34

In artikel 158 van het Provinciedecreet wordt de procedure voor de controle op de kasprovisies grotendeels geschrapt. Die controle moet deel uitmaken van het interne controlesysteem van de provincie, maar moet niet in detail decretaal worden vastgelegd. Hetzelfde geldt voor de controle op de personeelsleden die belast worden met de inning van geringe dagontvangsten. Ook de tussenkomst van de externe auditcommissie wordt geschrapt. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel 258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en het toezicht. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 162 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 35

Artikel 159 van het Provinciedecreet wordt aangepast aan de nieuwe formulering van artikel 158. Daarnaast wordt in de eerste paragraaf het vijfde lid opgeheven. Het is niet noodzakelijk hier de aansprakelijkheid van de betrokken personeelsleden te expliciteren. Tevens wordt in de tweede paragraaf de verwijzing naar de externe auditcommissie geschrapt. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel 258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en het toezicht. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 163 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 36

In artikel 161 van het Provinciedecreet wordt de verwijzing naar de externe auditcommissie geschrapt. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel 258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en het toezicht. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 37

In artikel 162 van het Provinciedecreet wordt de verwijzing naar de externe auditcommissie geschrapt. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel 258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en het toezicht. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 166 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 38

De verwijzing naar de externe auditcommissie in artikel 163 van het Provinciedecreet wordt geschrapt. Deze bepaling is redundant, aangezien de toegang tot deze beslissingen

ook al wordt geregeld in artikel 267. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 167 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 39

In artikel 164 van het Provinciedecreet wordt de verwijzing naar de externe auditcommissie geschrapt. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel 258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en het toezicht. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 168 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 40

In artikel 165 van het Provinciedecreet wordt de procedure inzake de kascontrole geschrapt. Die controle moet deel uitmaken van het interne controlesysteem van de provincie, maar moet niet in detail decretaal worden vastgelegd. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 169 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 41

Artikel 166 van het Provinciedecreet wordt opgeheven. Er is geen reden om een afzonderlijke controleprocedure te koppelen aan de ambtsbeëindiging van de financieel beheerder, de provinciegriffier of andere personeelsleden. Deze controle moet deel uitmaken van de controle op de jaarrekening. Als er geen probleem rijst bij de goedkeuring van de jaarrekening, is er geen bijzondere procedure nodig. Komt er wel een probleem aan het licht, moet de gewone procedure voor het vaststellen van de aansprakelijkheid worden gevolgd. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 170 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 42

In artikel 168 van het Provinciedecreet wordt de procedure voor de opmaak van de jaarrekening aangepast. Daarbij wordt de verwijzing naar de externe auditcommissie geschrapt. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel 258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en het toezicht. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Daarnaast wordt in de nieuwe tekst van dit artikel de inhoud en de samenstelling van de jaarrekening bepaald. In tegenstelling tot voor de overige beleidsrapporten werden die voor de jaarrekening nog niet in het decreet bepaald. De nieuwe tekst van dit artikel maakt een einde aan die discrepantie. De formulering van dit artikel moet duidelijk maken dat het opmaken van het ontwerp van de jaarrekening niet enkel door de financieel beheerder moet gebeuren. De jaarrekening geeft in de beleidsnota een evaluatie van het beleid gedurende het financieel boekjaar. Het is evident dat ook het managementteam en de provinciegriffier bij de opmaak daarvan een belangrijke rol te spelen hebben.

Artikel 172 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 43

Het bestaande artikel 169 van het Provinciedecreet wordt vervangen door een nieuwe procedure waarbij de jaarrekening wordt goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Er wordt gekozen voor een termijn van 150 dagen voor de goedkeuring door de Vlaamse Regering, om de regering voldoende tijd te geven voor het onderzoek van de jaarrekening.

De externe auditcommissie krijgt geen rol in deze nieuwe procedure. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel 258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en het toezicht. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 173 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 44

In artikel 171 van het Provinciedecreet wordt de procedure voor het vaststellen van de aansprakelijkheid aangepast. De externe auditcommissie krijgt geen rol in deze nieuwe procedure. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel 258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en het toezicht. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Daarnaast wordt in de beroepsprocedure de Raad voor Verkiezingsbetwistingen vervangen door de Vlaamse Regering.

Artikel 175 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 45

De termijnberekening in artikel 172 van het Provinciedecreet wordt in overeenstemming gebracht met de wijze van termijnberekening die elders in het decreet wordt gehanteerd.

Artikel 176 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 46

De termijnberekening in artikel 173 van het Provinciedecreet wordt in overeenstemming gebracht met de wijze van termijnberekening die elders in het decreet wordt gehanteerd.

Artikel 177 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 47

Artikel 174 van het Provinciedecreet wordt opgeheven. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel 258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en het toezicht. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 179 van het OCMW-decreet en artikel 178 van het Gemeentedecreet worden op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 48

Er wordt een artikel 174bis ingevoegd in het Provinciedecreet waarin de verplichting wordt opgelegd om de beleidsrapporten ook op elektronische wijze aan de Vlaamse Regering te bezorgen. De Vlaamse Regering zal de gegevens die op die manier verzameld worden ook via een website ter beschikking stellen van de provincies, zodat zij er zelf ook gebruik van kunnen maken om zichzelf te vergelijken met andere besturen. Deze digitale rapportering moet het ook mede mogelijk maken om de vermindering van de planlast te realiseren, zoals uitgewerkt in het ontwerp van decreet houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd.

In dit artikel wordt bepaald dat het door de provincieraad vastgestelde beleidsrapport pas uitvoerbaar is als de Vlaamse Regering in het bezit is van het digitale rapport. Dat het beleidsrapport uitvoerbaar is wil niet zeggen dat er geen toezicht meer mogelijk is gedurende de door het decreet bepaalde termijnen. Waar immers de termijnen van toezicht de uitvoerbaarheid van de rapporten niet schorsen, wordt dat gevolg met huidig voorstel wel verbonden aan het niet elektronisch versturen van de rapporten.

Dezelfde verplichting wordt aan de autonome provinciebedrijven opgelegd in artikel 236quater.

Tevens wordt de provincie verplicht om elektronisch te rapporteren aan de Vlaamse Regering over de verrichte transacties op kwartaalbasis. De Vlaamse overheid heeft die cijfers nodig om haar Europese verplichtingen voor de kwartaalrapportering te kunnen nakomen. Die verplichtingen zijn opgenomen in artikel 3 van de ontwerprichtlijn van de Raad van Europese Unie tot vaststelling van voorschriften voor de begrotingskaders van de lidstaten (kenmerk COM (2010) 0523).

Artikel 165 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

In het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze een artikel 178bis ingevoegd.

Afdeling 5. Wijzigingen in titel V van het Provinciedecreet

Artikel 49

Dit artikel wijzigt artikel 176 van het Provinciedecreet. De provinciegouverneur wordt overeenkomstig artikel 52 van het Provinciedecreet vervangen door één van de aangewezen leden van de deputatie. Om mogelijke verwarring te voorkomen wordt een verduidelijking aangebracht in dit artikel.

Artikel 50

Dit artikel wijzigt artikel 178 van het Provinciedecreet. De provinciegouverneur wordt overeenkomstig artikel 52 van het Provinciedecreet vervangen door één van de aangewezen leden van de deputatie. Om mogelijke verwarring te voorkomen wordt een verduidelijking aangebracht in dit artikel.

Artikel 51

Dit artikel wijzigt artikel 180 van het Provinciedecreet. De bekendmaking in het bestuursmemoriaal is uit de tijd en wordt vervangen door een modernere bekendmaking, met name die op de provinciale webstek.

Afdeling 6. Wijzigingen in titel VI van het Provinciedecreet

Artikel 52

Dit artikel wijzigt artikel 196 van het Provinciedecreet. In dit artikel 196 van het Provinciedecreet wordt bepaald dat de provincieraad een gemotiveerd antwoord verstrekt. Verzoekschriften kunnen echter worden ingediend bij de organen van de provincie. Een verzoekschrift kan dus ingediend worden bij de provincieraad, bij de deputatie, bij de provinciegouverneur enzovoort. Het is dan ook logisch dat het orgaan dat het verzoekschrift ontvangt, een antwoord zal geven.

Artikel 53

Dit artikel wijzigt artikel 200 van het Provinciedecreet. In het verleden werden in het kader van volksraadplegingen op gemeentelijk niveau vaak problemen vastgesteld met formulieren die ofwel onjuist of onvolledig waren opgesteld ofwel op een onjuiste manier werden gehanteerd. Het kwam ook voor dat dit ook de aanleiding was om opnieuw te moeten beginnen met het verzamelen van de nodige handtekeningen. Het is dan ook aangewezen dat de Vlaamse Regering een modelformulier opstelt.

Afdeling 7. Wijzigingen in titel VII van het Provinciedecreet

Artikel 54

Dit artikel wijzigt artikel 217 van het Provinciedecreet. De verplichting om de beheersovereenkomst naar de Vlaamse Regering te verzenden wordt geschrapt. Dit past in de verlichting van de administratieve lasten voor de besturen en de terughoudende opstelling van de Vlaamse overheid.

Artikel 55

Artikel 226 van het Provinciedecreet wordt aangepast. De statuten van de autonome provinciebedrijven mogen geen bepalingen opnemen over de wijze van opmaak van het budget, de rekeningen en het jaarlijkse ondernemingsplan. De autonome provinciebedrijven moeten op dit punt immers dezelfde regels volgen als de provincies, met inbegrip van het meerjarenplan. Zie ook de toelichting bij de wijziging aan artikel 236.

Artikel 233 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 56

Dit artikel wijzigt artikel 228 van het Provinciedecreet.

Met betrekking tot de wijziging, vermeld in punt 1°, kan het volgende worden opgemerkt. De verplichting om de beheersovereenkomst naar de Vlaamse Regering te verzenden wordt geschrapt. Dit past in de verlichting van de administratieve lasten voor de besturen en de terughoudende opstelling van de Vlaamse overheid.

Met betrekking tot de wijziging, vermeld in de punt 2°, kan het volgende worden opgemerkt.

In artikel 228, §2, van het Provinciedecreet wordt in punt 8° de verwijzing naar het jaarlijkse ondernemingsplan en het operationeel plan geschrapt. Aangezien de autonome provinciebedrijven dezelfde regels volgen als de provincies, worden die vervangen door het meerjarenplan en het budget, opgesteld volgens dezelfde regels als het meerjarenplan en het budget van de provincies. Zie ook de toelichting bij de wijziging aan artikel 236.

Met betrekking tot de wijziging, vermeld in punt 3°, kan het volgende worden opgemerkt. In punt 10° wordt de verwijzing naar de controle door de externe auditcommissie geschrapt. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel 258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en het toezicht. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding. De verwijzing naar het interne controlesysteem in punt 10° houdt in dat een autonoom provinciebedrijf beheersregels kan hanteren die afwijken van wat voor de provinciebesturen geldt. Artikel 243 verplicht hen wel om hun beleidsrapporten op te maken volgens de regels van de beheers- en beleidscyclus, maar dat betekent niet dat de autonome provinciebedrijven ook alle regels inzake het beheer moeten overnemen die op de provinciebesturen van toepassing zijn krachtens het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de beleids- en beheerscyclus. In de beheersovereenkomst kunnen dus andere regels worden bepaald.

Artikel 57

Dit artikel wijzigt artikel 229 van het Provinciedecreet.

Elke fractie moet vertegenwoordigd zijn in de raad van bestuur. Indien dit er echter toe zou leiden dat de meerderheid in de provincieraad geen meerderheid meer heeft in de raad van bestuur, dan wordt er gewerkt met gewogen stemrecht. Dit betekent dat elke fractie zeker één of meer bestuurders kan aanduiden, maar dat er gewerkt wordt met meervoudig stemrecht berekend aan de hand van het aantal zetels in de provincieraad. De bestuurders hebben dan een aantal stemmen gelijk aan het aantal zetels van de fractie in de provincieraad die ze vertegenwoordigen. Wanneer een fractie meerdere bestuurders aanduidt, dan worden de stemmen onder hen verdeeld en vastgelegd bij de benoeming.

De leden van de raad van bestuur moeten niet noodzakelijk provincieraadslid zijn. Het is mogelijk om deskundigen, personeel of externen in de raad van bestuur op te nemen. Door de mogelijkheden bij de samenstelling van de raad van bestuur te verruimen, wordt de noodzaak om tot privaatrechtelijke verzelfstandiging over te gaan beperkt.

De provincieraad kan er ook voor kiezen om alle provincieraadsleden te benoemen tot bestuurder. In dat geval kan de vergadering van de raad van bestuur plaatsvinden aansluitend op de provincieraad. Dan worden er geen presentiegelden toegekend voor de vergaderingen van de raad van bestuur en geldt de genderbepaling niet.

De provincieraadsleden kunnen dit mandaat niet weigeren.

Artikel 58

Dit artikel wijzigt artikel 231 van het Provinciedecreet. De notulen moeten elektronisch ter beschikking gesteld worden van de provincieraadsleden wanneer zij er om verzoeken. De provincieraadsleden kunnen hierdoor op een eenvoudige wijze inzage krijgen in de beslissingen van de verzelfstandigde organisaties van de provincie.

Dit moet leiden tot een versterking van de provincieraad als spil in het lokale democratische bestel en de mogelijkheid om controle uit te oefenen door de provincieraadsleden vergroten.

Artikel 59

Dit artikel heft artikel 233 op. De rol van de externe auditcommissie moet door de Vlaamse Regering worden geregeld in uitvoering van artikel 258, maar het is niet langer de bedoeling dat die commissie een rol speelt in de procedures van interne controle en toezicht.

Artikel 60

Dit artikel wijzigt artikel 234 van het Provinciedecreet. De autonome provinciebedrijven maken deel uit van de provinciale organisatie in haar geheel. Het provinciebestuur overkoepelt niet alleen de eigen diensten en instellingen, met aan het hoofd van het personeel de provinciegriffier, maar ook alle verzelfstandigde eenheden die voortkomen uit het provinciebestuur. Het is dan ook verantwoord de personeelsuitgaven te omkaderen binnen een begrenzing die bepaald wordt door het hoogste loon bij het provinciebestuur.

Artikel 61

Artikel 236 van het Provinciedecreet wordt aangepast in die zin dat de autonome provinciebedrijven ook een meerjarenplan opmaken volgens de regels die van toepassing zijn op de provincies. Deze regels betreffen de inhoud van het meerjarenplan, de aanpassing aan het meerjarenplan, het budget, de budgetwijziging en de jaarrekening evenals de regels over de boekhouding.

Bovendien worden de regels die gelden voor de provincies van toepassing gemaakt op alle autonome provinciebedrijven door de opheffing van de uitzonderingsbepalingen. Zowel het meerjarenplan als het budget van het autonome provinciebedrijf moeten worden goedgekeurd door de provincieraad. De procedure voor de jaarrekening wordt voortaan geregeld in het nieuwe artikel 236bis.

De autonome provinciebedrijven die een opdracht vervullen van commerciële, financiële of industriële aard zijn ook onderworpen aan de regels van de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding van de ondernemingen en de bijhorende koninklijke besluiten. Uit artikel 10, §2, van die wet vloeit voort dat die autonome provinciebedrijven zich ook moeten houden aan de bepalingen van het Wetboek van Vennootschappen wat de vorm, de inhoud, de controle en de neerlegging van de jaarrekening en het jaarverslag betreft. Het Provinciedecreet kan niet raken aan die verplichtingen, maar ze hoeven geen beletsel te vormen om de beleids- en beheerscyclus die geldt voor de provinciebesturen ook van toepassing te maken op de autonome provinciebedrijven. De bepalingen van de beleids- en beheerscyclus en die van de Boekhoudwet zijn grotendeels met elkaar verzoenbaar, met dien verstande dat de regels voor de lokale besturen op bepaalde punten strikter zijn dan die voor de ondernemingen, zonder er strijdig mee te zijn (bijvoorbeeld concretere bepalingen betreffende de boekhoudsoftware). Er zijn geen elementen in de verplichtingen die bepaalde autonome provinciebedrijven hebben op basis van de boekhoudwetgeving om dagelijkse verrichtingen te boeken, die de toepassing van de beleids- en beheerscyclus op die autonome provinciebedrijven verhinderen. Door de beleids- en beheerscyclus te volgen, kunnen de autonome provinciebedrijven dus voldoen aan hun verplichtingen op basis van de boekhoudwetgeving.

Door de autonome provinciebedrijven dezelfde beleidsrapporten te laten opstellen als de provincies, wordt een grotere herkenbaarheid en leesbaarheid van de rapportering voor de raadsleden beoogd. Autonome provinciebedrijven staan vaak in voor belangrijke onderdelen van het provinciale beleid. Vanuit het oogpunt van de democratische controle is het dan ook essentieel dat de provincieraad zich met kennis van zaken kan uitspreken over het beleid dat door de autonome provinciebedrijven wordt gevoerd.

Artikel 243 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 62

Er wordt een nieuw artikel 236bis ingevoegd waarin de procedure voor de goedkeuring van de jaarrekening van het autonoom provinciebedrijf wordt bepaald.

Die jaarrekeningen worden onderworpen aan revisorale controle. Dat sluit aan bij de bestaande regeling in artikel 263quater van de Nieuwe Gemeentewet, maar het is niet langer mogelijk dat gemeenteraadsleden als commissaris optreden. Alle commissarissen moeten voortaan erkende bedrijfsrevisoren zijn. Het is de gemeenteraad die de commissarissen benoemt.

De raad van bestuur kan opmerkingen formuleren bij bepaalde verrichtingen, waarna de provincieraad zich uitspreekt over de goedkeuring. De provincieraad beschikt daarvoor over een termijn van vijftig dagen. Doordat die goedkeuring volgt op een controle door (een) bedrijfsrevisor(en) moet die termijn volstaan.

Tegen die beslissing van de provincieraad is beroep mogelijk bij de Vlaamse Regering.

In het Gemeentedecreet wordt een gelijkaardig artikel 243bis ingevoegd.

Artikel 63

Er wordt een nieuw artikel 236ter ingevoegd waarin de procedure voor het bepalen van de aansprakelijkheid bij betwiste verrichtingen bij het autonoom provinciebedrijf wordt bepaald.

In het Gemeentedecreet wordt een gelijkaardig artikel 243ter ingevoegd.

Artikel 64

Er wordt een nieuw artikel 236quater ingevoegd waarin de verplichting wordt opgelegd om de beleidsrapporten ook op elektronische wijze aan de Vlaamse Regering te bezorgen. Daarbij wordt bepaald dat het door de provincieraad (met toepassing van artikel 236) goedgekeurde beleidsrapport pas uitvoerbaar is als de Vlaamse Regering in het bezit is van het digitale rapport. Dat het beleidsrapport uitvoerbaar is wil niet zeggen dat er geen toezicht meer mogelijk is gedurende de door het decreet bepaalde termijnen. Waar immers de termijnen van toezicht de uitvoerbaarheid van de rapporten niet schorsen, wordt dat gevolg met huidig voorstel wel verbonden aan het niet elektronisch versturen van de rapporten. Dezelfde verplichting wordt aan de provincies opgelegd in artikel 174bis.

Daarnaast worden ook de autonome provinciebedrijven verplicht om elk kwartaal over de verrichte transacties te rapporteren.

Het gaat om dezelfde verplichting als geldt voor de provinciebesturen (cf. artikel 174bis, §2).

In het Gemeentedecreet wordt een gelijkaardig artikel 243quater ingevoegd.

Artikel 65

Dit artikel wijzigt artikel 239 van het Provinciedecreet. Voor de samenstelling van de raad van bestuur van een privaatrechtelijke EVA wordt niet langer verwezen naar de samenstelling van de raad van bestuur van een autonoom provinciebedrijf.

Artikel 66

In artikel 240 van het Provinciedecreet wordt de verwijzing naar het Rekenhof opgeheven. De provincie en het provinciaal extern verzelfstandigd agentschap bepalen in een samenwerkingsovereenkomst onder meer wie zal instaan voor de externe audit bij het provinciaal extern verzelfstandigd agentschap. Daarbij kan gekozen worden voor de externe auditcommissie of voor een of meer commissarissen.

Artikel 67

Door deze wijziging wordt een nieuw artikel 240bis ingevoegd. Ook de provinciale extern verzelfstandigde agentschappen maken deel uit van de provinciale organisatie in ruime zin. Het provinciebestuur overkoepelt niet alleen de eigen diensten en instellingen, met aan het hoofd van het personeel de provinciegriffier, maar ook alle verzelfstandigde eenheden die voortkomen uit het provinciebestuur. Het is dan ook verantwoord de personeelsuitgaven te omkaderen binnen een begrenzing die bepaald wordt door het hoogste loon bij het provinciebestuur.

Afdeling 8. Wijzigingen in titel VIII van het Provinciedecreet

Artikel 68

Dit artikel wijzigt artikel 244, eerste lid, van het Provinciedecreet. In dit artikel 244, eerste lid, van het Provinciedecreet wordt bepaald dat alle kennisgevingen of verzendingen tussen de provincieoverheid en de toezichthoudende overheid aangetekend worden verstuurd of worden afgegeven tegen ontvangstbewijs. Door deze wijziging ontstaat de mogelijkheid om in te spelen op de nieuwe evoluties op het vlak van communicatie. In het besluit van de Vlaamse Regering zullen de wijzen waarop de kennisgevingen of verzendingen moeten gebeuren, nauwkeurig omschreven worden.

Artikel 69

Dit artikel wijzigt artikel 245 van het Provinciedecreet. De bekendmaking in het bestuursmemoriaal is uit de tijd en wordt vervangen door een modernere bekendmaking, met name die op de provinciale webstek.

Artikel 70

Dit artikel brengt wijzigingen aan in artikel 246 van het Provinciedecreet.

Door de wijzigingen vermeld in de punten 1° en 2° zal er geen kopie meer van de desbetreffende besluiten verzonden moeten worden aan de Vlaamse Regering. Deze besluiten vallen nu onder toepassing van artikel 245 van het Provinciedecreet. Op die manier wordt gestreefd naar een vereenvoudiging van het administratief toezicht.

In artikel 246 van het Provinciedecreet wordt punt 10° opgeheven omwille van de verwijzing naar het Rekenhof. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Met betrekking tot punt 4° kan het volgende opgemerkt worden. In paragraaf 2 worden de meerjarenplannen en budgetten van de autonome provinciebedrijven opgenomen in de lijst van inzendingsplichtige besluiten. Ook de jaarrekeningen van de extern verzelfstandigde agentschappen worden in die lijst opgenomen, naar analogie met artikel 253 van het Gemeentedecreet. Aangezien de autonome provinciebedrijven een vorm van extern verzelfstandigde agentschappen zijn, moet de jaarrekening niet meer afzonderlijk worden vermeld.

Artikel 253 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 71

Dit artikel wijzigt artikel 248 van het Provinciedecreet.

De wijziging, vermeld in punt 1°, volgt uit de opheffing van artikel 113 van het Provinciedecreet.

Met de aanpassing, vermeld in punt 2°, wordt verduidelijkt dat, indien er een aangetekende klacht, die verstuurd werd binnen de termijn, vermeld in de eerste paragraaf, binnenkomt, er een nieuwe termijn aanvangt zoals vermeld in de eerste paragraaf.

Artikel 72

Artikel 252 van het Provinciedecreet wordt in overeenstemming gebracht met de gewijzigde procedure voor de goedkeuring van de jaarrekening in de nieuwe tekst van artikel 169. Ook de verwijzing naar de goedkeuring van de jaarrekening van de autonome provinciebedrijven wordt aangepast aan de nieuwe tekst. Op de rol van het Rekenhof wordt ingegaan in de algemene inleiding.

Artikel 260 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 73

Artikel 255 van het Provinciedecreet wordt opgeheven. De nadere bepalingen betreffende de organisatie en werking van de externe auditcommissie moeten door de Vlaamse Regering worden getroffen in uitvoering van artikel 258.

Artikel 266 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 74

In artikel 256 van het Provinciedecreet worden alle verwijzingen naar het Rekenhof geschrapt. Nu het Rekenhof geen rol meer te spelen heeft in de financiële controle op de provinciebesturen, zoals aangegeven in de inleiding, zijn die verwijzingen zonder voorwerp geworden.

Afdeling 9. Wijzigingen aan titel X van het Provinciedecreet

Artikel 75

Artikel 265 van het Provinciedecreet wordt opgeheven, aansluitend bij de opheffing van de bijzondere procedure voor de goedkeuring van de eindrekening.

Artikel 309 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 76

In artikel 266 van het Provinciedecreet wordt de overgangsbepaling voor de boekhouding van de autonome provinciebedrijven aangepast. In artikel 266 van het Provinciedecreet wordt de overgangsbepaling voor de omvorming van bestaande provinciebedrijven, autonome provinciebedrijven en organen die door de provincie belast zijn met bepaalde taken van provinciaal belang, en die niet voldoen aan de voorschriften van titel VII, hoofdstuk II, en geen andere decretale of wettelijke rechtsgrond hebben, verlengd tot 1 januari 2014. op die manier kunnen de besturen ook nog na de sperperiode in 2012 de structuren omvormen en kan de samenstelling van de bestuursorganen gebeuren op basis van de resultaten van de provincieraadsverkiezingen in 2012.

Daarnaast wordt de overgangsbepaling voor de boekhouding van de autonome provinciebedrijven aangepast. Het wordt nu mogelijk dat een autonoom provinciebedrijf zijn huidige boekhouding kan blijven voeren tot de datum waarop de nieuwe regels voor dat provinciebedrijf in werking treden. Zo kan vermeden worden dat een autonoom provin-

ciebedrijf zich moet aanpassen aan de nieuwe provincieboekhouding om onmiddellijk daarop over te schakelen op de regels van de beleids- en beheerscyclus.

Artikel 266 van het Provinciedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 77

In artikel 268, §1, van het Provinciedecreet wordt in de bepaling betreffende de inwerkingtreding verduidelijkt dat de Vlaamse Regering ook voor een autonoom provinciebedrijf een afzonderlijke datum van inwerkingtreding kan bepalen van een gedeelte van de bepalingen van het decreet. Daarmee worden de bepalingen beoogd met betrekking tot het nieuwe financiële systeem. Die datum van inwerkingtreding hoeft niet dezelfde te zijn als de datum die geldt voor de provincie, als de provincieraad in kwestie die keuze maakt.

Artikel 313 van het Gemeentedecreet wordt op overeenkomstige wijze aangepast.

Titel III. Slotbepalingen

Hoofdstuk I. Overgangsbepalingen

Artikel 78

Dit artikel bevat een overgangsbepaling met betrekking tot de uittredingsvergoeding.

De voorwaarden voor de toekenning van de uittredingsvergoeding worden gewijzigd. De uittredingsvergoeding van de gedeputeerden was tot voor de inwerkingtreding van dit decreet gestoeld op die van de leden van het Vlaams Parlement. Vanaf nu bepaalt de Vlaamse Regering de toekenningsvoorwaarden.

Bij wijze van overgangsmaatregel wordt de uittredingsvergoeding op persoonlijke titel volgens de huidige regeling toegekend aan huidige gedeputeerden. Dit recht wordt overgedragen naar de volgende zittingsperioden.

Hoofdstuk II. Inwerkingtreding

Artikel 79

Dit artikel, dat de inwerkingtreding regelt, behoeft geen nadere toelichting.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

van 15 juli 2011

Voorontwerp van decreet tot wijziging van het Provinciedecreet van 9 december 2005

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen in het Provinciedecreet van 9 december 2005

Afdeling 1. Wijzigingen in titel I van het Provinciedecreet

Art. 2. Artikel 2 van het Provinciedecreet van 9 december 2005 wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2. De provincies zijn het intermediair beleidsniveau tussen het Vlaamse en het gemeentelijke niveau. De provincies beogen om op het provinciale niveau bij te dragen tot de duurzame ontwikkeling van het provinciale gebied.

Overeenkomstig artikel 41 van de gecoördineerde Grondwet zijn ze bevoegd voor de regeling van de provinciale belangen. Tot die provinciale belangen behoren met name en met behoud van de toepassing van de bepalingen die worden opgenomen in een bestuursakkoord tussen de Vlaamse Regering en de provincies:

1° de bovenlokale taakbeartiging. Een taakbeartiging is bovenlokaal als ze aangelegenheden van lokaal gemeentelijk belang overstijgt, voor zover ze streekgericht blijft en gericht is op realisaties binnen de grenzen van het grondgebied van de provincie;

2° ondersteunende taken op verzoek van andere overheden;

3° het nemen van initiatieven met het oog op gebiedsgerichte samenwerking tussen

besturen in een regio, met inbegrip van samenwerkingsverbanden met of zonder rechtspersoonlijkheid, binnen de grenzen, vastgelegd door de Vlaamse Regering, zonder afbreuk te doen aan het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Voor de aangelegenheden, vermeld in artikel 4 en 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen oefenen de provincies alleen bevoegdheden uit als die hen door of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd, onverminderd de taken die hen zijn toevertrouwd in een bestuursakkoord dat gesloten wordt tussen de Vlaamse Regering en de provincies.

Alleen als dat bij decreet uitdrukkelijk is bepaald, kunnen de provincies de medewerking van de gemeenten regelen.”.

Afdeling 2. Wijzigingen in titel II van het Provinciedecreet

Art. 3. In artikel 7, §3, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 4. In artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 22 december 2006 en 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 5 worden tussen de woorden “gekozen worden” en de woorden “en dat de fracties” de woorden “onder de provincieraadsleden van Belgische nationaliteit” ingevoegd;

2° paragraaf 6 wordt opgeheven

Art. 5. In artikel 10 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Het provincieraadslid dat tijdens zijn mandaat niet meer voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden, wordt door de provincieraad, nadat het raadslid is gehoord, vervallen verklaard tenzij het provincieraadslid onmiddellijk ontslag neemt overeenkomstig artikel 15.”;

2° in paragraaf 3 worden tussen de zinsnede “kennisgeving,” en de woorden “zijn mandaat” de woorden “na de vervallenverklaring” ingevoegd.

Art. 6. In artikel 12 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Een provincieraadslid dat tijdens zijn mandaat in een situatie terechtkomt die onverenigbaar is met zijn mandaat en dat binnen vijftien dagen na het tot hem gerichte verzoek van de voorzitter van de provincieraad geen einde maakt aan die situatie, wordt door de provincieraad vervallen verklaard van zijn mandaat, overeenkomstig artikel 10, §1, tweede lid, §2 en §3, nadat het betrokken gemeenteraadslid is gehoord.”;

2° in paragraaf 3 worden tussen de zinsnede “kennisgeving,” en de woorden “zijn mandaat” de woorden “na de vervallenverklaring” ingevoegd.

Art. 7. In artikel 13, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 2006 en gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zinsnede “, en over de beroepen ingesteld overeenkomstig de artikelen 165, §8, 166, §6, en 171, §8” opgeheven.

Art. 8. In artikel 16 van hetzelfde decreet wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 9. In artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“De voorzitter is verplicht de provincieraad bijeen te roepen op verzoek van een derde van de zittinghebbende leden of van de deputatie.”;

2° er worden een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De voorzitter is ook verplicht de provincieraad bijeen te roepen op verzoek van een vijfde van de zittinghebbende leden als zes weken na de datum van de vorige provincieraad nog geen bijeenroeping heeft plaatsgevonden. De periode van zes weken wordt geschorst van 11 juli tot en met 15 augustus.

In geval van een verplichte bijeenroeping als vermeld in het tweede en het derde lid, roept de voorzitter de provincieraad bijeen op de aangewezen dag en het aangewezen uur en met de voorgestelde agenda. Daarvoor bezorgen de provincieraadsleden voor elk punt op die agenda hun voorstel van beslissing met toelichting aan de provinciegriffier, die de voorstellen bezorgt aan de voorzitter van de provincieraad.”.

Art. 10. In artikel 21, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009 wordt de volgende zin toegevoegd:

“Dit huishoudelijk reglement bepaalt in elk geval dat indien een raadslid hierom verzoekt, een dossier elektronisch ter beschikking wordt gesteld.”.

Art. 11. In artikel 29, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “als het geringste uitstel gevaar zou kunnen opleveren” opgeheven.

Art. 12. In artikel 39, §1, van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In elke provincie wordt minstens een commissie opgericht die waakt over de afstemming van het provinciaal beleid op het beleid van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en verzelfstandigde agentschappen van de provincie. De provincie richt hiertoe ofwel een aparte commissie op, ofwel integreert zij deze taak in de verschillende bestaande commissies.”.

Art. 13. In artikel 40, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 7°, wordt tussen de woorden “van de vorige vergadering” en de woorden “ter beschikking” de zinsnede “, overeenkomstig artikel 30, §3, “ ingevoegd ;

2° in punt 11° worden tussen de woorden “vermeld in” en de zinsnede “artikel 51” de woorden “en overeenkomstig” ingevoegd.

Art. 14. In artikel 44, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “zes” vervangen door het woord “vijf”.

Art. 15. In artikel 46, §1, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 16. In artikel 47, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt tussen het woord “artikelen” en het getal “49” de zinsnede “47” ingevoegd.

Art. 17. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 47bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 47bis. De provincieraad kan, behalve in geval van spoedeisendheid, bij volstreekte meerderheid van stemmen de structurele onbestuurbaarheid van de provincie vaststellen en brengt de Vlaamse Regering daarvan op de hoogte.

De vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid kan in een provincie slechts eenmaal per bestuursperiode gebeuren en mag niet gebeuren in een periode van twaalf maanden voor de dag van de verkiezingen voor de vernieuwing van de provincieraden.

Op grond van die kennisgeving kan de Vlaamse Regering een bemiddelingspoging ondernemen.

Als de Vlaamse Regering vaststelt dat de bemiddeling mislukt is, brengt ze de provincieraad daarvan op de hoogte.

In dat geval kan de provincieraad de procedure starten voor de aanstelling van een nieuwe deputatie.

Er wordt vervolgens overgegaan tot de installatie van de nieuwe gedeputeerden overeenkomstig de artikelen 45 en 46. De uittredende gedeputeerden blijven in functie tot de installatie van de nieuwe gedeputeerden heeft plaatsgevonden.”.

Art. 18. In artikel 51, vijfde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zin “De notulen worden uiterlijk op dezelfde dag als de vergadering van de deputatie volgend op de vergadering van de deputatie waarop de notulen werden goedgekeurd, verstuurd aan de provincieraadsleden op de wijze die bepaald is in het huishoudelijk reglement.” vervangen door de volgende zinnen: “De notulen worden uiterlijk op de dezelfde dag als de dag waarop de vergadering van de deputatie plaatsvindt, die volgt op de vergadering van de deputatie waarop de notulen zijn goedgekeurd, naar de provincieraadsleden gestuurd. Deze notulen worden op een beveiligde, elektronische wijze verstuurd, waarbij de dag waarop de notulen verstuurd zijn met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld. Als elektronisch versturen niet mogelijk is wegens strijdigheid met de beginselen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer of wegens de omvang van het bestand, zullen de notulen op een andere wijze verstuurd worden. Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop de notulen worden verstuurd.”.

Art. 19. In artikel 54, derde lid, van hetzelfde decreet wordt de zin “Bij staking van stemmen is, overeenkomstig dezelfde bepaling, de stem van de voorzitter doorslaggevend.” vervangen door de zin “Bij staking van stemmen is, overeenkomstig dezelfde bepaling, de stem van de voorzitter doorslaggevend, behalve als de deputatie optreedt als tuchtoverheid als vermeld in artikel 119, eerste lid, in welk geval het voorstel verworpen is.”.

Art. 20. In artikel 57, §3, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 30 april 2009, wordt punt 9° vervangen door wat volgt:

“9° het vertegenwoordigen van de provincie in rechte ingevolge artikel 186, behalve in de gevallen vermeld in artikel 186, tweede lid; het aanwijzen van hetzij een advocaat, hetzij een lid van de deputatie, hetzij een personeelslid van de provincie om namens de provincie te verschijnen in rechte behalve als de provincieraad dat al gedaan heeft voor het geschil in kwestie;”.

Art. 21. In artikel 66 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, vijfde lid, worden tussen de woorden “een arrondissementscommissaris” en “aan om hem te vervangen” de woorden “of een ambtenaar van niveau A van de Vlaamse overheid” ingevoegd.

Art. 22. Artikel 67 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 67. De provincieraad kent de eretitels toe aan de gedeputeerden. De Vlaamse Regering bepaalt de ambtskledij en de onderscheidingstekens van de gedeputeerden.”.

Art. 23. In artikel 68, §5, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt paragraaf 5 vervangen door wat volgt:

“§ 5. Er wordt een uittredingsvergoeding toegekend aan de gedeputeerden die hun mandaat beëindigen. De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag, de toekenningsvoorwaarden en de duur van de uittredingsvergoeding. “.

Art. 24. In titel II, hoofdstuk V van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 30 april 2009, wordt een afdeling IV ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling IV. – Mandatendatabank.

Art. 72bis. De Vlaamse Regering legt een databank aan die gegevens bevat over de mandatarissen van de provincie. Die databank bevat de voornaam, de achternaam, het geslacht, de geboortedatum, het rijksregisternummer, de naam van de lijst waarop de mandataris als provincieraadslid is verkozen, de naam van de fractie waartoe hij behoort, of, in voorkomend geval, de melding dat hij als onafhankelijke zetelt, alsook, in voorkomend geval, de bevoegdheden die hij toegewezen krijgt, en de begin- en einddatum van zijn mandaat.

De gegevens van de mandatarissen zullen publiek toegankelijk zijn tot aan de algehele vernieuwing van de provincieraad, met uitzondering van de geboortedatum en het rijksregisternummer van de betrokken mandataris.

De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van dit artikel.”.

Art. 25. In artikel 78, §2, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2009, worden de woorden “onder hun eigen verantwoordelijkheid,” opgeheven, en wordt het woord “plaatsvervanger” vervangen door het woord “waarnemer”.

Afdeling 3. Wijzigingen in titel III van het Provinciedecreet

Art. 26. Artikel 113 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Afdeling 4. Wijzigingen in titel IV van het Provinciedecreet

Art. 27. In artikel 142, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt in het eerste lid de zin “Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, kan het meerjarenplan pas worden vastgesteld nadat het advies van de externe auditcommissie bedoeld in artikel 254 over het voorontwerp van meerjarenplan wordt voorgelegd.” opgeheven.

Art. 28. In artikel 143 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid wordt de zin “Vanaf het voorlaatste financiële boekjaar van de zesjaarlijkse periode, vermeld in artikel 142, §1, tweede lid, beschrijft de financiële nota de financiële consequenties voor ten minste drie financiële boekjaren.” opgeheven;

2° tussen het derde en het vierde lid wordt een lid ingevoegd dat luidt als volgt:

“Met behoud van de toepassing van het derde lid beschrijft de financiële nota de financiële consequenties voor ten minste drie en ten hoogste zes financiële boekjaren.”.

Art. 29. In artikel 144, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zin “Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, kan het budget pas worden vastgesteld nadat het advies van de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel, over het ontwerp van budget aan de provincieraad wordt voorgelegd.” opgeheven.

Art. 30. In artikel 147, §4, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Een investeringsbudget bestaat uit een of meer investeringsenveloppen. Als een investeringsenveloppe eenmaal in het budget is goedgekeurd, blijft ze geldig tot wanneer de provincieraad deze investeringsenveloppe bij budget of bij

budgetwijziging annuleert of tot de provincieraad de rekening van deze investeringsenveloppe vaststelt.”.

Art. 31. In artikel 152 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Een verbintenis mag alleen worden aangegaan op grond van een goedgekeurd krediet dat voorkomt op het budget, of op grond van een voorlopig krediet.”.

Art. 32. In artikel 153, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zinsnede “en, behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel,” opgeheven.

Art. 33. In artikel 156 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt paragraaf 1 opgeheven.

Art. 34. In artikel 157, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden in het eerste lid de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “door een budgethouder” worden opgeheven;

2° de zin “Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, wordt de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel, van de beslissing op de hoogte gesteld.” wordt opgeheven.

Art. 35. In artikel 158 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 en 2 worden vervangen door wat volgt:

“§1. Om de betaling mogelijk te maken van geringe exploitatie-uitgaven van het dagelijkse bestuur die zonder uitstel of onmiddellijk voor de goede werking van de dienst moeten worden gedaan, kan de provinciegriffier na advies van de financieel beheerder beslissen aan bepaalde personeelsleden een provisie ter beschikking te stellen.

§2. De provinciegriffier kan, na advies van de financieel beheerder, onder zijn verantwoordelijkheid bepaalde personeelsleden van de provincie die onder zijn gezag staan, belasten met de inning van geringe dagontvangsten.”;

2° paragraaf 3 wordt opgeheven.

Art. 36. In artikel 159 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt het woord “rekeningen” vervangen door het woord “provisies”;

2° in paragraaf 1 wordt het vijfde lid opgeheven;

3° in paragraaf 2, tweede lid, wordt de zinsnede “en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, aan de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel” opgeheven.

Art. 37. In artikel 161 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede “en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, aan de externe auditcommissie bedoeld in dat artikel” wordt opgeheven;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De financieel beheerder rapporteert aan de Vlaamse Regering in volle onafhankelijkheid over de verrichte transacties van elk kwartaal voor het einde van de maand die volgt op het kwartaal. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens worden aangeleverd en de wijze waarop die gegevens elektronisch worden aangeleverd.”.

Art. 38. In artikel 162 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Hij stelt tegelijkertijd een afschrift van dat rapport ter beschikking aan de deputatie en de provinciegriffier.”.

Art. 39. In artikel 163 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 40. In artikel 164 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zinsnede “en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, aan de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel” opgeheven.

Art. 41. Artikel 165 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 42. Artikel 166 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 43. Artikel 168 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 168. Nadat de rekeningen in overeenstemming zijn gebracht met de gegevens van de inventaris, worden ze samengevat opgenomen in het ontwerp van de jaarrekening.

De jaarrekening omvat een beleidsnota, een financiële nota en een samenvatting van de algemene rekeningen.

De beleidsnota geeft het beleid weer dat de provincie gedurende het financiële boekjaar heeft gevoerd. De beleidsnota omvat een toelichting over de financiële toestand van de provincie en verwoordt de aansluiting met de financiële nota.

De financiële nota bevat minstens de exploitatierekening, de investeringsrekening en de liquiditeitenrekening.

De samenvatting van de algemene rekeningen omvat de balans en de staat van opbrengsten en kosten.”.

Art. 44. Artikel 169 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 169. §1. De provincieraad spreekt zich in de loop van het eerste semester van het financiële boekjaar dat volgt op het financiële boekjaar waarop de rekening betrekking heeft, uit over de vaststelling van de jaarrekening.

Als de provincieraad bezwaren heeft tegen bepaalde verrichtingen, formuleert hij een advies over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij die verrichtingen. Dat advies wordt als bijlage bij de jaarrekening gevoegd en bezorgd aan de actoren die aansprakelijk worden gesteld.

Een afschrift van de overeenkomstig dit artikel vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de Vlaamse Regering.

§ 2. De Vlaamse Regering keurt de jaarrekening goed als ze juist en volledig is en een waar en getrouw beeld geeft van de financiële toestand van de provincie.

Als de Vlaamse Regering geen besluit verzonden heeft binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de jaarrekening, wordt ze geacht de jaarrekening goed te keuren.”.

Art. 45. In artikel 171 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 tot en met 5 worden opgeheven;

2° paragraaf 6 tot en met 8 worden vervangen door wat volgt:

“§ 6. Als de Vlaamse Regering bij de goedkeuring bepaalde verrichtingen als onregelmatig heeft bestempeld, beslist ze over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij de betwiste verrichtingen.

Als de Vlaamse Regering over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de jaarrekening, geen beslissing heeft verzonden, wordt ze geacht over de aansprakelijkheid van de verrichtingen waartegen de provincieraad bezwaren heeft geformuleerd, te hebben beslist overeenkomstig het advies van de provincieraad.

§ 7. De betrokkenen worden onmiddellijk met een aangetekende brief op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse Regering. In voorkomend geval wordt daarbij een aanmaning gevoegd om het vastgestelde bedrag in de provinciekas te storten. Een afschrift van de beslissing van de Vlaamse Regering wordt onmiddellijk bezorgd aan de provincie.

§ 8. Degenen die aansprakelijk worden gesteld en de provincieraad kunnen tegen de beslissingen van de Vlaamse Regering, vermeld in paragraaf 3, beroep instellen bij de Vlaamse Regering binnen een termijn van zestig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het betwiste besluit of, als de Vlaamse Regering geen besluit heeft verzonden, die ingaat op de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in paragraaf 3, tweede lid. Dat beroep heeft schorsende werking. De Vlaamse Regering doet uitspraak over de aansprakelijkheid van de betrokkenen en bepaalt het bedrag dat hen ten laste wordt gelegd.

Als de verwerping van bepaalde verrichtingen aanleiding heeft gegeven tot de definitieve afwijzing van bepaalde uitgaven, kan degene die beroep heeft ingesteld de personen die hij aansprakelijk of medeaansprakelijk acht, ter verantwoording roepen in het beroep bij de Vlaamse Regering. In dat geval doet de Vlaamse Regering mee uitspraak over de aansprakelijkheid van de ter verantwoording geroepen personen.

De beslissing van de Vlaamse Regering is uitvoerbaar, zelfs als daartegen beroep is ingesteld bij de Raad van State. Die beslissing kan echter pas ten uitvoer worden gelegd na het verstrijken van de termijn voor het instellen van dat beroep.”.

Art. 46. In artikel 172, §3, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de woorden “de dag na het inkomen” vervangen door de woorden “de derde dag die volgt op het verzenden”.

Art. 47. In artikel 173, §3, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de woorden “de dag na het inkomen” vervangen door de woorden “de derde dag die volgt op het verzenden”.

Art. 48. Artikel 174 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 49. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 174bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 174bis. Onmiddellijk na de verzending van het meerjarenplan, de aanpassing van het meerjarenplan, het budget of de jaarrekening aan de toezichthoudende overheid bezorgt de provincie de gegevens over het vastgestelde beleidsrapport in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens de besturen bezorgen en de wijze waarop die gegevens elektronisch worden aangeleverd. Bij gebrek aan een vastgestelde jaarrekening op 30 juni van het jaar dat volgt op het financiële boekjaar in kwestie bezorgt de provincie de gegevens over het ontwerp van de jaarrekening in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering.

Dat vastgestelde beleidsrapport van de provincieraad is pas uitvoerbaar als de Vlaamse Regering in het bezit is van de digitale rapporten. De Vlaamse Regering stuurt onmiddellijk een ontvangstmelding van de rapporten naar het bestuur.”.

Afdeling 5. Wijzigingen in titel V van het Provinciedecreet

Art. 50. In artikel 176, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “provinciegouverneur” vervangen door de woorden “voorzitter van de deputatie”.

Art. 51. In artikel 178, §2, van hetzelfde decreet wordt het woord “provinciegouverneur” vervangen door de woorden “voorzitter van de deputatie”.

Art. 52. Artikel 180 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 180. De reglementen en verordeningen van de provincieraad en de deputatie worden bekendgemaakt door middel van publicatie op de provinciale website, die het onderwerp van het reglement of de verordening vermeldt, de datum van de beslissing waarbij het reglement of de verordening werd aangenomen en, in voorkomend geval, de beslissing van de toezichthoudende overheid. De reglementen en verordeningen kunnen worden bekendgemaakt zodra de beslissing is genomen.

De provinciale website vermeldt de plaats of plaatsen waar de tekst van het reglement of de verordening ter inzage ligt van het publiek.”.

Afdeling 6. Wijzigingen in titel VI van het Provinciedecreet

Art. 53. In artikel 196 van hetzelfde decreet wordt het woord “provincieraad” vervangen door het woord “provincie”.

Art. 54. Aan artikel 200 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering legt het model van het formulier, vermeld in het eerste lid, vast.”

Afdeling 7. Wijzigingen in titel VII van het Provinciedecreet

Art. 55. In artikel 217, §1, van hetzelfde decreet wordt de zin: “De beheersovereenkomst, alsook elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt verzonden aan de Vlaamse regering en ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie. “ vervangen door de zin: “De beheersovereenkomst, evenals elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie. “.

Art. 56. In artikel 226 van hetzelfde decreet wordt punt 5° opgeheven.

Art. 57. In artikel 228 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De beheersovereenkomst, alsook elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie en het secretariaat van het autonoom provinciebedrijf. “;

2° in paragraaf 2, 8°, wordt de zin “Er wordt minstens voorzien in een jaarlijks ondernemingsplan en een operationeel plan op middellange en lange termijn;” opgeheven;

3° in paragraaf 2, 10°, wordt de zinsnede “, de wijze waarop de auditinstantie bij het autonoom provinciebedrijf de audittaken uitoefent die aan de auditinstantie zijn opgedragen overeenkomstig artikel 254, en de wijze van rapportering van die auditinstantie aan de provincieraad” opgeheven.

Art. 58. In artikel 229 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden het derde en het vierde lid vervangen door wat volgt:

“Elke fractie kan minstens één lid van de raad van bestuur voordragen en dit voordrachtrecht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging in de raad van bestuur. Als de gewaarborgde vertegenwoordiging evenwel afbreuk zou doen aan de mogelijkheid voor de fracties die vertegenwoordigd zijn in de deputatie om minstens de helft van de leden van de raad van bestuur voor te dragen, wordt er gewerkt met gewogen stemrecht binnen de groep van door de fracties voorgedragen bestuurders.”;

2° er wordt een paragraaf 2bis ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2bis. De provincieraad kan er ook voor kiezen alle leden van de provincieraad te benoemen als lid van de raad van bestuur. In dit geval is het eerste lid van paragraaf 2 niet van toepassing en mogen er geen presentiegelden worden toegekend voor de vergaderingen van de raad van bestuur.”.

Art. 59. Artikel 231 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 231. De vergaderingen van de raad van bestuur en het directiecomité zijn niet openbaar. De notulen van die vergaderingen en alle documenten waarnaar verwezen wordt in de notulen, alsook de beslissingen van de gedelegeerd bestuurder, worden ter inzage neergelegd op de griffie van de provincie. De notulen van de vergaderingen worden daarnaast op een beveiligde, elektronische wijze ter beschikking gesteld van de provincieraadsleden. Indien elektronische terbeschikkingstelling niet mogelijk is wegens strijdigheid met de beginselen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer of wegens de omvang van het bestand, zullen de notulen op een andere wijze ter beschikking worden gesteld.”.

Art. 60. Artikel 233 van hetzelfde decreet, zoals gewijzigd bij decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 61. Aan artikel 234 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het tweede lid kan er aan geen enkel personeelslid van het autonoom provinciebedrijf een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger dan het jaarsalaris van de provinciegriffier van de overeenkomstige provincie.”

Art. 62. In artikel 236 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zin “Het autonoom provinciebedrijf maakt een budget op overeenkomstig de regels die krachtens artikelen 145, 146, 147, § 1, § 2, eerste lid, § 3 en § 4, en 175, worden gesteld voor het budget van de provincie.” vervangen door de zin “Het autonoom provinciebedrijf maakt een meerjarenplan en een budget op overeenkomstig de regels die krachtens artikel 141, 142, 143, 145, 146, 147 en 175, gelden voor het meerjarenplan en het budget van de provincie.”;

2° het tweede en derde lid worden opgeheven;

3° het vijfde lid wordt opgeheven;

4° het zesde lid wordt vervangen door wat volgt:

“De raad van bestuur stelt het meerjarenplan en het budget vast en legt ze ter goedkeuring voor aan de provincieraad.”.

Art. 63. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 236bis ingevoegd, dat luidt als volgt

“Art. 236bis. §1. De raad van bestuur spreekt zich in de loop van het eerste semester van het financiële boekjaar dat volgt op het financiële boekjaar waarop de rekening betrekking heeft, uit over de vaststelling van de jaarrekening.

Als de raad van bestuur bezwaren heeft tegen bepaalde verrichtingen, formuleert hij een advies over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij die verrichtingen. Dat advies wordt als bijlage bij de jaarrekening gevoegd. Een afschrift van dat advies wordt bezorgd aan de betrokken actoren.

Een afschrift van de overeenkomstig dit artikel vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de Vlaamse Regering.

§2. Een afschrift van de vastgestelde jaarrekening wordt bezorgd aan de provincieraad, die binnen vijftig dagen na de verzending zijn opmerkingen ter kennis brengt van de Vlaamse Regering.

§3. De Vlaamse Regering keurt de jaarrekening goed als ze juist en volledig is en een waar en getrouw beeld geeft van de financiële toestand van het autonoom provinciebedrijf.

Als de Vlaamse Regering geen besluit verzonden heeft binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de opmerkingen van de provincieraad over de jaarrekening of, wanneer de provincieraad geen opmerkingen heeft verzonden, de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in paragraaf 2, wordt hij geacht de jaarrekening goed te keuren.”.

Art. 64. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 236ter ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 236ter. §1. Als de Vlaamse Regering bij de goedkeuring bepaalde verrichtingen als onregelmatig heeft bestempeld, beslist hij over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij de betwiste verrichtingen.

Als de Vlaamse Regering zich niet uitgesproken heeft over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de opmerkingen van de provincieraad betreffende de jaarrekening of, als de provincieraad geen opmerkingen heeft verzonden, op de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in artikel 236bis, §2, wordt hij geacht over de aansprakelijkheid van de verrichtingen waartegen de raad van bestuur bezwaren heeft geformuleerd, te hebben beslist overeenkomstig het advies van de raad van bestuur.

§2. De betrokkenen worden onmiddellijk met een aangetekende brief op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse Regering. In voorkomend geval wordt daarbij een aanmaning gevoegd om het vastgestelde bedrag in de kas van het autonoom provinciebedrijf te storten. Een afschrift van de beslissing van de Vlaamse Regering wordt onmiddellijk bezorgd aan het autonoom provinciebedrijf en aan de provincie.

§3. Degenen die aansprakelijk worden gesteld, de provincie en het autonoom provinciebedrijf kunnen beroep instellen bij de Vlaamse Regering tegen de beslissingen van de Vlaamse Regering, vermeld in paragraaf 1, binnen een termijn van zestig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het betwiste besluit of, als de Vlaamse Regering geen besluit heeft verzonden, die ingaat op de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in paragraaf 1, tweede lid. Dat beroep heeft schorsende werking. De Vlaamse Regering doet uitspraak over de aansprakelijkheid van de betrokkenen en bepaalt het bedrag dat hen ten laste wordt gelegd.

Als de verwerping van bepaalde verrichtingen aanleiding heeft gegeven tot de definitieve afwijzing van bepaalde uitgaven, kan degene die beroep heeft ingesteld de personen die hij aansprakelijk of medeaansprakelijk acht, ter verantwoording roepen in het beroep bij de Vlaamse Regering. In dat geval doet de Vlaamse Regering mee uitspraak over de aansprakelijkheid van de ter verantwoording geroepen personen.

De beslissing van de Vlaamse Regering is uitvoerbaar, zelfs als daartegen beroep is ingesteld bij de Raad van State. Die beslissing kan echter pas ten uitvoer worden gelegd na het verstrijken van de termijn voor het instellen van dat beroep.”.

Art. 65. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 236quater ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 236quater. Onmiddellijk na het bezorgen van het meerjarenplan, de aanpassing van het meerjarenplan, het budget of de jaarrekening aan de provincie bezorgt het autonoom provinciebedrijf de gegevens over het vastgestelde beleidsrapport in een

digitaal bestand aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens de besturen bezorgen en de wijze waarop deze gegevens elektronisch worden aangeleverd. Bij gebrek aan een vastgestelde jaarrekening op 30 juni van het jaar dat volgt op het financiële boekjaar in kwestie bezorgt het autonoom provinciebedrijf de gegevens over het ontwerp van de jaarrekening in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering.

Dat door de provincieraad goedgekeurde beleidsrapport van het autonoom provinciebedrijf is pas uitvoerbaar als de Vlaamse Regering in het bezit is van de digitale rapporten. De Vlaamse Regering stuurt onmiddellijk een ontvangstmelding van de rapporten naar het autonoom provinciebedrijf.

Artikel 161, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing op de autonome provinciebedrijven.”.

Art. 66. In artikel 239, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zin “Die voordracht gebeurt volgens de criteria vastgelegd in artikel 229, §2, derde en vierde lid.” vervangen door de zin: “Die voordracht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging.”.

Art. 67. In artikel 240 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “, het Rekenhof, als het die taak kan opnemen,” opgeheven.

Art. 68. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 240bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 240bis. Aan geen enkel personeelslid van een provinciale vennootschap, vereniging of stichting, als vermeld in deze afdeling van het decreet, kan een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger is dan het jaarsalaris van de provinciegriffier van de overeenkomstige provincie.”.

Afdeling 8. Wijzigingen in titel VIII van het Provinciedecreet

Art. 69. In artikel 244 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle kennisgevingen of verzendingen tussen de provincieoverheid en de toezichthoudende overheid gebeuren op de wijze als bepaald door de Vlaamse Regering.”.

Art. 70. In artikel 245, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009 wordt de zin “Dezelfde lijst wordt gepubliceerd in het Bestuursmemoriaal.” vervangen door de zin “Dezelfde lijst wordt gepubliceerd op de provinciale website.”.

Art. 71. In artikel 246 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1°, wordt de zinsnede “, de vaststellingen en wijzigingen van de personeelsformatie” opgeheven;

2° in paragraaf 1, worden punt 5°, punt 7°, punt 9° en punt 10° opgeheven;

3° aan paragraaf 2 worden een punt 3° en een punt 4° toegevoegd, die luiden als volgt:

“3° de rekeningen van de extern verzelfstandigde agentschappen;

4° de meerjarenplannen en budgetten van het autonoom provinciebedrijf.”.

Art. 72. In artikel 248 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt de zinsnede “113,” opgeheven;

2° in paragraaf 4, tweede lid, wordt tussen het woord “klacht” en het woord “vangt” de zinsnede “als vermeld in het eerste lid,” ingevoegd.

Art. 73. Artikel 252 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 252. De goedkeuring van de rekeningen overeenkomstig artikel 169, §2, en artikel 236bis, brengt met zich mee dat de beslissingen van de provincieoverheid die genomen zijn in de loop van het jaar waarop de rekeningen betrekking hebben en die niet werden opgevraagd, geschorst of vernietigd, niet langer vatbaar zijn voor schorsing of vernietiging.

Ten aanzien van de toezichthoudende overheid wordt een besluit dat niet langer vatbaar is voor schorsing of vernietiging, geacht wettig te zijn.”.

Art. 74. Artikel 255 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 75. In artikel 256 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid word de zinsnede “of het Rekenhof, naar gelang het geval,” opgeheven;

2° in het tweede lid worden de woorden “of het Rekenhof” opgeheven;

3° in het derde lid worden de woorden “of het Rekenhof” opgeheven.

Afdeling 9. Wijzigingen in titel X van het Provinciedecreet

Art. 76. Artikel 265 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 77. In artikel 266, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste en het tweede lid wordt de datum “1 januari 2013” vervangen door de datum “1 januari 2014”;

2° in het derde lid wordt de datum “31 december 2012” vervangen door de zinsnede “de datum waarop titel IV van dit decreet voor dat provinciebedrijf in werking treedt.”.

Art. 78. In artikel 268, §1, tweed lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2009, worden tussen de woorden “welbepaalde provincies” en de woorden “een datum” de woorden “en hun autonome provinciebedrijven” ingevoegd.

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Afdeling 1. Overgangsbepalingen

Art. 79. De gedeputeerden die het mandaat van gedeputeerde uitoefenen op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, ontvangen bij de beëindiging van hun mandaat een uittredingsvergoeding, onder dezelfde voorwaarden als de voorwaarden voor de toekenning van de uittredingsvergoeding aan de leden van het Vlaams Parlement.

Afdeling 2. Inwerkingtreding

Art. 80. De artikelen van dit decreet treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum, met uitzondering van:

- artikel 10, dat in werking treedt op 1 januari 2014;
- artikel 14, dat in werking treedt op 3 december 2018;
- artikel 18, dat in werking treedt op 1 januari 2014;
- artikel 23, dat in werking treedt op 3 december 2018.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE VLAAMSE ADVIESRAAD VOOR BESTUURSZAKEN

vlabest

vlaamse adviesraad voor bestuurszaken

VOORONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING
VAN HET GEMEENTEDECREET VAN 15 JULI 2005

VOORONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING
VAN HET PROVINCIEDECREET VAN 9 DECEMBER 2005

advies
15 september 2011

Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken, Boudewijnlaan 30 bus 41, 1000 Brussel
02/553.40.15, adviesraad@bz.vlaanderen.be
www.vlaanderen.be/vlabest

MANAGEMENTSAMENVATTING

Vooraf	Traject	<i>Niet zomaar decreten</i> Organieke decreten zijn niet zomaar decreten. Ze leggen de basis voor de werking van de lokale en provinciale democratie en moet politici en tienduizenden personeelsleden een boeiend perspectief bieden. Wijzigingen aanbrengen aan de organieke decreten heeft grote gevolgen voor honderden organisaties. Ten eerste vraagt VLABEST regelgevende rust. Ten tweede mist VLABEST maatschappelijk debat over de uitgangspunten die aan de grondslag liggen van verschillende wijzigingen. VLABEST dringt aan op een betere conceptuele onderbouw en bijkomend overleg met de vertegenwoordigers van de lokale en provinciale besturen.
	OCMW-decreet	<i>Loslaten OCMW-decreet wordt betreurd</i> VLABEST vindt de samenhang tussen het gemeente- en provinciedecreet positief. VLABEST heeft in al zijn adviezen steeds het grote belang beklemtoond van een zo groot mogelijke afstemming van de organieke regelgeving. Daarom betreurt VLABEST dat de Vlaamse Regering er niet in geslaagd is om ook de wijzigingen aan het OCMW-decreet tijdig af te ronden.
Algemene bedenkingen	Probleemschets	<i>VLABEST mist analyse en problematisering in de voorontwerpen.</i> De Vlaamse Regering gaat uit van een aangevoelde nood vanuit de dagelijkse bestuurspraktijk om de efficiëntie verder te verbeteren, maar het is niet steeds even duidelijk welke nood wordt aangevoeld. Het voorontwerp bevat volgens VLABEST eigenlijk maar twee voorstellen die echt op korte termijn noodzakelijk zijn voor een goede werking van het lokale en provinciale bestuur (uitstel datum verzelfstandiging, externe audit). Voor de overige wijzigingen ontbreekt een duidelijke conceptuele onderbouw. Het is bijvoorbeeld onduidelijk op welke vragen volgende wijzigingen een antwoord willen bieden: - De procedure om 'structurele onbestuurbaarheid' op te lossen; - De herformulering van de provinciale taakomschrijving - De vermindering van het aantal uitvoerende mandaten.
	Deregulering	<i>Stappen in de goede richting</i> Het aantal besluiten waarvoor de inzendingsplicht geldt, wordt nog meer beperkt en er worden stappen gezet richting digitaal toezicht. Ook de algemenere omschrijving van de regels voor kasvoorschotten en de inning van geringe ontvangsten zijn een stap in de goede richting. <i>Gemiste kansen</i> De Vlaamse Regering maakt niet van de gelegenheid gebruik om op basis van het studiewerk en de signalen van onderuit grondig werk te maken van een echte deregulering. Zo blijven de detailregels op het vlak van kasbeheer bestaan. <i>Nog meer regels</i> VLABEST kan vaststellen dat er in bepaalde gevallen zelfs nog detailregels bij komen. De nieuwe bepalingen over het managementteam zijn hiervan slechts één voorbeeld.

Impact-analyse	<i>Weerslag van de wijzigingen moet in kaart worden gebracht</i> Het klopt niet dat de voorontwerpen geen weerslag hebben op de personeelsbehoeften van de Vlaamse overheid of op de werking van de lokale en provinciale besturen in het algemeen, zoals wordt vermeld in de nota aan de Vlaamse Regering. Er is nood aan een veel grondiger impactstudie (en niet enkel budgettair). VLABEST vraagt specifiek de aandacht voor de impact van volgende voorgestelde wijzigingen: - De invoering van het besluit BBC op AGB's en APB's; - Het goedkeuringstoezicht op de jaarrekening van de AGB's en APB's; - De samenstelling van de raad van bestuur van AGB's en APB's; - De regeling voor de 'structurele onbestuurbaarheid'.
Juridisch slordig	<i>Nood aan een bijkomende juridische doorlichting</i> VLABEST vraagt aan de Vlaamse Regering om de teksten nog eens aan grondige juridische screening te onderwerpen vooraleer verdere stappen worden overwogen. Vooral de afstemming met de federale wetgeving moet worden bekeken.
Specifieke bedenkingen	Raad <i>Maatregelen om de verkozen raad te versterken zijn ontoereikend</i> De versterking van de verkozen raden is niet zomaar te realiseren door middel van regelgevend werk. Er moet een ruimer beleid worden opgezet dat erop gericht is om de bestuurscultuur te veranderen. VLABEST vraagt een doordacht transitieproces, gestuurd door de bevoegde minister, maar in nauw overleg met alle stakeholders. De in de voorontwerpen opgenomen maatregelen om de democratie te versterken (aparte commissie voor opvolging verzelfstandigde entiteiten, elektronische verzending notulen), zijn ontoereikend, soms zelfs contraproductief en een aantasting van de lokale en provinciale autonomie.
OCMW-gemeente	<i>VLABEST vraagt voldoende respect voor de eigenheid van het OCMW</i> VLABEST heeft zich steeds voorstander getoond van het wegwerken van de drempels die een verhoogde samenwerking in de weg staan. Met de voorstellen uit het voorontwerp dreigt de Vlaamse Regering echter een stap te ver te gaan. VLABEST ziet het OCMW als een verzelfstandigde entiteit van de gemeente, en dit betekent een eigen leidend ambtenaar met operationele autonomie. De mogelijkheid om een gezamenlijk secretaris voor gemeente en OCMW aan te werven gaat in tegen deze logica.
Externe audit	<i>Onduidelijkheid over de invulling</i> VLABEST is van mening dat de focus voor de externe audit moet liggen bij de externe evaluatie van het systeem van organisatiebeheersing en de kwaliteit van de beleids- en beheersrapportering van het bestuur. VLABEST vraagt dringend meer duidelijkheid over de manier waarop de Vlaamse Regering invulling wenst te geven aan dit sluitstuk van de beleids- en beheerscyclus. <i>Quid Rekenhof?</i> Het voorliggend ontwerp van decreet strekt er niet toe te raken aan de taken en opdrachten van het Rekenhof wanneer die federaal zijn bepaald. Daardoor dreigen de provincies geconfronteerd te worden met een dubbele externe controle: enerzijds door het Rekenhof, anderzijds door de Vlaamse overheid. Dit gaat in tegen de principes van single audit en administratieve vereenvoudiging. VLABEST vraagt daarom dat op korte termijn in overleg wordt getreden met het Rekenhof om deze problematiek uit te klaren en een duidelijke taakverdeling af te spreken.

Provincies *Oppassen voor vacuüm bij toepassing nieuwe taakstelling*

Het artikel 2 van het Provinciedecreet kan pas in werking treden als er al een zicht is op wat zal gebeuren met de persoonsgebonden taken en bevoegdheden die de provincies nu uitoefenen. VLABEST dringt dus aan op een doordachte overgang waarin voldoende duidelijkheid is over de taken en de bijhorende middelen en mensen.

Nood aan een instrumentarium voor interbestuurlijke samenwerking

In overeenstemming met de missie van de provincies als tussenbestuur pleit VLABEST voor een juridisch sluitend instrumentarium dat interbestuurlijke samenwerking mogelijk maakt (dit is nu niet mogelijk voor de provincies).

0. INLEIDING

0.1. Adviesvraag

Op vrijdag 15 juli 2011 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet tot wijziging van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 en aan het voorontwerp van decreet tot wijziging van het Provinciedecreet van 9 december 2005. Tevens besliste de Vlaamse Regering hierover het advies te vragen aan de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (VLABEST).

Het voorliggende advies werd voorbereid in een ad-hoc **werkgroep** op 25 juli 2011 en werd besproken op de plenaire Raad van 1 september 2011. VLABEST wenst de heren Filip Delos (raadgever kabinet minister Bourgeois) en Rudy Janssen (afdelingshoofd Agentschap Binnenlands Bestuur) te danken voor hun toelichting en de daaropvolgende verhelderende gedachtewisseling over de voorontwerpen van decreet.

Gezien de omvang van het regelgevingsdossier (124 pagina's en in totaal bijna 170 artikelen) en het gevorderde stadium van de besluitvorming, werd beslist om in deze fase vooral te focussen op de **strategische hoofdlijnen** uit de voorontwerpen. VLABEST beschikte niet over de tijd om een sluitende juridisch-technische doorlichting te doen van de wetteksten.

VLABEST kon wel vaststellen dat de experts van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP) heel wat technische bedenkingen hebben bij verschillende bepalingen uit de voorontwerpen. VLABEST heeft deze om bovengeschetste redenen niet integraal opgenomen in het eigenlijke advies, maar besliste om de **inbreng vanuit de belangenorganisaties als bijlage** bij dit advies te voegen. Deze inbreng is dus volledig voor rekening van de respectieve organisaties. VLABEST vraagt aan de Vlaamse Regering om hier op een serieuze manier mee om te gaan en voldoende te motiveren waarom van bepaalde vragen of opmerkingen wordt afgeweken. Tijdens het advies zal VLABEST enkel bij wijze van voorbeeld enkele meer gedetailleerde bedenkingen aanbrengen, vaak geïnspireerd op de reacties van VVSG en VVP, maar hier wordt dus geen volledigheid nagestreefd.

Het advies start in deel 1 met enkele voorafgaande bedenkingen over het traject en de afstemming tussen de organieke decreten. In deel 2 probeert VLABEST enkele algemene bedenkingen en vaststellingen op hoofdlijnen te bundelen. In deel 3 staat VLABEST stil bij vier specifieke inhoudelijke thema's.

0.2. Situering

Met de voorliggende wijzigingen aan het gemeente- en provinciedecreet wenst de Vlaamse Regering naar eigen zeggen een antwoord te formuleren op een aangevoelde nood vanuit de dagelijkse bestuurspraktijk om de efficiëntie van het lokaal beleid verder te verbeteren. De Vlaamse Regering wil daarbij naar eigen zeggen niet afwijken van de **uitgangspunten zoals die geformuleerd zijn bij de opmaak van het de organieke decreten**.

Deze moesten bijdragen tot de vereenvoudiging en de doorzichtigheid van het bestuur, zowel voor de burger, de mandataris als de lokale personeelsleden, en er kwam meer ruimte voor autonomie en lokaal maatwerk. Ten slotte werden ook de principes van het zogenaamde New Public Management vertaald in de decreten. Belangrijke krachtlijnen waren:

- de versterking van de rol van de politieke organen, gekoppeld aan bijkomende instrumenten voor de democratische controle van de raadsleden;
- responsabilisering door meer mogelijkheden tot delegatie en bevoegdheidsverdeling aan de uitvoerende colleges en de administratie;
- het benadrukken van de rol van de administratie in het bestuurlijk management op basis van een samenwerkingsmodel tussen politiek en administratie;
- meer ruimte voor verzelfstandiging;
- versterking van de samenwerking tussen gemeenten en OCMW;
- meer mogelijkheden op het vlak van burgerparticipatie.

Vanuit die uitgangspunten en krachtlijnen werden door de Vlaamse Regering wijzigingen aangebracht die volgens VLABEST grosso modo op te delen zijn in drie pakketten (die vaak los van elkaar staan en waartussen de afstemming soms zoek is - zie punt 2.1):

- Een eerste pakket wijzigingen zijn aangebracht expliciet met het oog op het **verhogen van de efficiëntie en effectiviteit van de lokale en provinciale besturen**. Deze zijn voorbereid door de Commissie Efficiëntiewinst voor de Lokale Besturen (CELB), die in overleg met de lokale besturen en de provincies aanbevelingen formuleerde voor de vereenvoudiging van de organieke decreten. VLABEST moet hier echter al meteen vaststellen dat niet alle voorstellen van de Commissie werden overgenomen in de voorontwerpen van decreet. Een motivatie waarom het ene voorstel wel en het andere voorstel niet, ontbreekt.
- Een tweede pakket maatregelen zijn het gevolg van het op 8 april 2011 door de Vlaamse Regering goedgekeurde **Witboek voor een Interne Staatshervorming**. Het Witboek bevat verschillende concrete maatregelen, die hun vertaling moeten krijgen door middel van een aanpassing van de organieke decreten. Het gaat dan onder meer over:
 - het versterken van de gemeenteraad als bewaker van de beslissingen die genomen worden in de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en de autonome gemeentebedrijven;
 - het mogelijk maken om de lokale bestuurbaarheid te herstellen, wanneer het gemeentebestuur geconfronteerd wordt met een situatie van structurele onbestuurbaarheid;
 - het bieden van mogelijkheden voor een nauwere samenwerking tussen gemeente en OCMW.Dit tweede pakket is niet of in veel mindere mate overlegd met de lokale besturen.
- Een derde pakket bevat verschillende wijzigingen waarvan VLABEST niet meteen de oorsprong kan van traceren en die er vermoedelijk zijn ingekomen omdat de opportuniteit zich voordeed.

1. VOORAFGAANDE BEDENKINGEN

VLABEST formuleert voorafgaande bedenkingen over het traject dat is gevolgd voor de opmaak van de voorontwerpen, en over de afstemming tussen de verschillende organieke decreten voor de lokale en provinciale besturen.

1.1. Traject van opmaak

Organieke decreten zijn niet zomaar decreten. Ze leggen de basis voor de werking van de lokale en provinciale democratie en moeten politici en tienduizenden personeelsleden een boeiend perspectief bieden. Wijzigingen aanbrengen aan de organieke decreten heeft grote gevolgen voor honderden organisaties (308 gemeenten, 308 OCMW's, 5 provincies en honderden verzelfstandigde instellingen). De omvorming van die organisaties kost veel menselijke energie en capaciteit. Er gaan jaren over vooraleer deze organisaties veranderingen hebben geïntegreerd. Omdat de menselijke kosten zo omvangrijk zijn, moeten de organieke decreten intern coherent zijn, meerdere jaren als stabiel kader kunnen functioneren en de algemene vernieuwing van de Vlaamse lokale en provinciale democratie combineren met de mogelijkheid tot maatwerk.

Ten eerste is gebleken dat van een stabiel organiek kader niet echt sprake kan zijn. Het gemeente- en provinciedecreet zijn sinds hun initiële goedkeuring in 2005 respectievelijk reeds negen en acht maal gewijzigd. Nu komt er dus nog een grote wijziging bij, waarvan de meerwaarde niet steeds even duidelijk is. Dit zorgt voor onoverzichtelijke en moeilijk uitvoerbare regelgeving. De Vlaamse Regering kondigde nochtans een periode van '**regelgevende rust**' aan voor de lokale en provinciale besturen. VLABEST vraagt om dit vanaf nu ook te respecteren. Geef de besturen de tijd om zich alle nieuwe regels en principes eigen te maken en plan een grootschalige en onderbouwde evaluatie op middellange termijn.

Ten tweede: als organieke decreten niet zomaar decreten zijn, kan het **traject om die decreten aan te passen niet zomaar een traject** naast vele andere zijn. **VLABEST mist maatschappelijk debat** over de uitgangspunten die aan de grondslag liggen van verschillende wijzigingen. Een aantal elementen kwamen erin specifiek op vraag vanuit het veld (uitstel datum verzelfstandiging, externe audit), maar vooral over de belangrijke wijzigingen als gevolg van het Witboek Interne Staatshervorming is nooit een serieuze poging ondernomen om een breed maatschappelijk draagvlak op te bouwen (cf. ook het VLABEST-briefadvies van 7 juni 2011 over het Witboek). Nu dit Witboek er ligt, lijkt dit de status te hebben gekregen van een aanvullend regeerakkoord en zijn de daarin opgenomen principes blijkbaar niet meer voor discussie vatbaar. VLABEST betreurt dit en dringt aan op een betere conceptuele onderbouw en bijkomend overleg met de vertegenwoordigers van de lokale en provinciale besturen.

1.2. Afstemming organieke decreten

VLABEST vindt de samenhang tussen het gemeente- en provinciedecreet positief. VLABEST heeft in al zijn adviezen steeds het grote belang beklemtoond van een zo groot mogelijke afstemming van de organieke

regelgeving. Daarom betreurt VLABEST dat de **Vlaamse Regering er niet in geslaagd is om ook de wijzigingen aan het OCMW-decreet tijdig af te ronden.**

VLABEST is van mening dat de werking en organisatie van alle lokale instellingen die samen de lokale democratie vorm geven **zoveel mogelijk moet parallel lopen**. De Raad vindt dat de decreetgever absoluut moet vermijden dat de werkingssystemen van de verschillende instellingen (gemeenten, OCMW's, intercommunales, verzelfstandigde instellingen,...) uit elkaar groeien. VLABEST motiveert dat vanuit democratische overwegingen (controleerbaarheid, doorzichtigheid, sturingsrol van de gemeenteraad) en vanuit efficiëntie (de mogelijkheid om het beheer van lokale instellingen te consolideren en de kwaliteit te kunnen meten). In afgeleide orde zijn de argumenten: kostenbesparingen bij invoering van één systeem in plaats van verschillende systemen, leercapaciteit opbouwen, uitwisseling van personeel vlot mogelijk maken.

Op dit moment is het voor VLABEST dus niet mogelijk om te oordelen over deze noodzakelijke congruentie. VLABEST vreest dat door de latere aanpassing aan het OCMW-decreet opnieuw elementen naar boven zullen komen die op hun beurt een aanpassing van het gemeentedecreet zullen noodzaken. Ook het proces dat in gang is gezet om de regelgeving voor intergemeentelijke en interbestuurlijke samenwerking onder de loop te nemen, kan volgens VLABEST gevolgen hebben voor gemeente- en provinciedecreet. Op die manier is geen sprake van 'regelgevende rust'.

2. ALGEMENE BEDENKINGEN BIJ DE VOORONTWERPEN

In dit deel bundelt VLABEST enkele bedenkingen aan de hand van vier cruciale principes die de leidraad zouden moeten vormen bij de opmaak van bestuurlijk beleid:

1. Is er een probleemschets opgemaakt en is de link met die problematisering voldoende duidelijk bij de conceptuele onderbouw van de gekozen opties?
2. Vormen deregulering en autonomie de leidraad bij de beleidskeuzes?
3. Is er voldoende zicht op de impact van de voorstelde regelgeving?
4. Is de voorgestelde regelgeving congruent met andere wetgeving?

Bij verwijzing naar de concrete artikels worden volgende afkortingen gebruikt:

- Voorontwerp tot wijziging van het gemeentedecreet: WGD
- Voorontwerp tot wijziging van het provinciedecreet: WPD
- Gemeentedecreet van 15 juli 2005: GD
- Provinciedecreet van 9 december 2005: PD

2.1. Problematisering

VLABEST mist analyse en problematisering in de voorontwerpen. De Vlaamse Regering gaat uit van een aangevoelde nood vanuit de dagelijkse bestuurspraktijk om de efficiëntie verder te verbeteren, maar het is niet steeds even duidelijk welke nood wordt aangevoeld. Het voorontwerp bevat volgens VLABEST eigenlijk maar **twee voorstellen die echt op korte termijn noodzakelijk zijn** voor een goede werking van het lokale en provinciale bestuur:

- Ten eerste is er de wijziging van de **overgangstermijn voor omvorming van bestaande verzelfstandigde structuren**, die bij het hersteldecreeet van 23 januari 2009 was vastgelegd op 1 januari 2013 (art. 87 WGD / art. 77 WPD – art. 310 GD / art. 266 PD). Deze termijn is nu op algemene vraag van de lokale besturen verlengd tot 1 januari 2014. Dat is volgens VLABEST een goede zaak, aangezien dit de mogelijkheid geeft om de omvorming (incl. samenstelling bestuursorganen) te laten samenvallen met of te laten volgen op de installatie van de nieuwe gemeenteraden in 2013. Bovendien geeft het de besturen en hun dochters de tijd om zich aan te passen aan de nieuwe regels die er zitten aan te komen en waarvan de goedkeuring begin 2012 verwacht wordt. Ten slotte kan ook de sperperiode die ingeschreven staat in artikel 227 gemeentedecreet en artikel 221 van het provinciedecreet en waardoor er geen nieuwe structuren mogen worden opgericht in het jaar voor de installatie van de raden, geen roet meer in het eten gooien.
- Ten tweede wordt de **rol van de externe audit** geschrapt in alle decretaal vastgestelde procedures (art. 40 tot 48 & art. 64 WGD / art. 27 tot 40 & art. 57 WPD). Zowel de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (cf. advies van 29 april 2010) als de Commissie Efficiëntiewinst voor de Lokale Besturen hebben aangegeven dat de externe audit voor de lokale besturen en de provincies zoals uitgewerkt in de organieke decreten zowel onhaalbaar als onwenselijk is (zie ook punt 3.3).

Voor het overige lijkt het erop dat de Vlaamse Regering vooral gebruik gemaakt heeft van het politieke momentum dat werd gecreëerd door de goedkeuring van het Witboek Interne Staatshervorming. De combinatie van dringende aanpassingen, politieke keuzes en efficiëntiemaatregelen zorgt ervoor dat de focus van de voorontwerpen onscherp is. Daardoor worden verschillende wijzigingen doorgevoerd waarvoor een **duidelijke conceptuele onderbouw ontbreekt**. VLABEST haalt een aantal voorbeelden aan:

- De Vlaamse Regering introduceert een procedure om **'structurele onbestuurbaarheid'** op te lossen (art. 18 WGD / art. 17 WPD – art. 47 GD en PD). De enige motivering die daarvoor wordt opgegeven, is dat het in het Witboek Interne Staatshervorming is opgenomen. Het is echter onduidelijk wat de Vlaamse Regering verstaat onder 'structurele onbestuurbaarheid' en hoeveel gemeenten of provincies daarmee geconfronteerd worden. Welke problemen denkt de Vlaamse Regering hiermee op te lossen? En is de oplossing die de Vlaamse Regering lijkt aan te reiken, namelijk het wijzigen van de politieke meerderheid, wel steeds de meest aangewezen uitweg uit een mogelijke impasse? Ondanks de vaststelling dat de Vlaamse Regering in de memorie van toelichting duidelijk stelt dat niet wordt afgeweken van de oorspronkelijke uitgangspunten, wordt hiermee wel duidelijk afgeweken van een principieel standpunt dat bij de opmaak van de oorspronkelijke organieke decreten is ingenomen. Toen werd een constructieve motie van wantrouwen resoluut afgewezen als optie, nu kan het blijkbaar wel. Uitgangspunten kunnen veranderen, maar dan moet deze wijziging in visie op zijn minst goed gemotiveerd worden.
- Ook voor de motivering voor de herformulering van de **provinciale taakomschrijving** (art. 2 WPD – art. PD), wordt enkel verwezen naar het Witboek Interne Staatshervorming. Er wordt geen moeite gedaan om aan te geven waar deze beleidsoptie komt en welke aangevoelde noden de Vlaamse Regering hiermee wil oplossen (zie ook punt 3.4).
- De Vlaamse Regering **vermindert het aantal uitvoerende mandaten** (art. 14 GD – art. 44 GD) en claimt dat dit de kwaliteit van het bestuur zal verhogen. Er wordt in de memorie van toelichting echter nergens duidelijk aangegeven op basis waarvan deze uitspraak wordt gedaan. VLABEST is niet per se tegen deze maatregel, maar wil wel een betere onderbouwing van het voorstel, anders lijkt dit om een pure besparingsoperatie te gaan.
- Andere voorbeelden zijn het verbod om aan leidend ambtenaren van autonome gemeente- of provinciebedrijven een hoger jaarsalaris toe te kennen dan aan respectievelijk de gemeentesecretaris of provinciegriffier (art. 68 WGD / art. 61. WPD – art. 241 GD / art. 234 PD); of de onverenigbaarheid tussen OCMW-raadslid en districtsraadsleden (art. 82 GD – art. 273 GD). Telkens is het onduidelijk aan welke reële nood deze maatregelen beantwoorden.

Nochtans is voldoende studiewerk verricht over de impact van de nieuwe organieke decreten op de besturen. Verschillende deelaspecten van de gemeenteraad, de relatie tussen politici en ambtenaren (managementteam, planning, ...), rechtspositieregeling en beheers- en beleidscyclus kwamen aan bod in het onderzoekswerk van het Steunpunt Bestuurlijke Organisatie Vlaanderen (SBOV).¹ VLABEST vindt het

¹ Een overzicht werd gegeven op de SBOV-studievoormiddag 'Het Gemeentehuis bij decreet veranderd?' van 20 mei 2011.

frappant dat dit grondige (en dure) studiewerk niet verder is gebruikt voor de opmaak van de probleemstelling bij het voorontwerp.

2.2. Deregulering en autonomie

Deregulering, administratieve vereenvoudiging, autonomie, maatwerk zijn allemaal termen die in het regeerakkoord van de huidige Vlaamse Regering centraal staan voor de uitbouw van de interbestuurlijke verhoudingen. Dit waren ook de uitgangspunten bij de opmaak van de organieke decreten. Ze worden door de huidige Vlaamse Regering opnieuw bekrachtigd als uitgangspunt voor de voorliggende wijzingen. De vraag die dus gesteld kan worden is of de Vlaamse Regering ook effectief uitvoering geeft aan die voornemens.

- Er worden zeker **stappen in de goede richting** gezet. Het aantal besluiten waarvoor de inzendingsplicht geldt, wordt nog meer beperkt (niet meer nodig voor de personeelsformaties, voor de besluiten met betrekking tot de oprichting van intern verzelfstandigde agentschappen of voor de beheersovereenkomsten van de intern verzelfstandigde agentschappen en de autonome bedrijven). Ook wordt de mogelijkheid opgenomen om de uitwisseling van stukken en financiële rapportering tussen de gemeente of de provincie en de toezichthoudende overheid digitaal te organiseren. VLABEST hoopt dat met deze decretale basis snel werk wordt gemaakt van de digitalisering van het toezicht. Daarnaast zijn de algemenere omschrijving van de regels voor kasvoorschotten en de inning van geringe ontvangsten een stap in de goede richting. En ten slotte kan nog worden verwezen naar de vereenvoudiging van het systeem van kascontrole en de controle op de eindrekening bij het beëindigen van het mandaat van financieel beheerder. VLABEST ziet hier duidelijke verbeteringen ten opzichte van de vorige organieke decreten.
- VLABEST ziet echter ook **veel gemiste kansen**. Er worden voorzichtige stappen gezet om het financieel en personeelsbeheer te vereenvoudigen (gezamenlijke wervingsreserves, uitklaren budgethouderschap), maar de Vlaamse Regering maakt niet van de gelegenheid gebruik om op basis van het studiewerk en de signalen van onderuit grondig werk te maken van een echte deregulering (enkele voorbeelden waar de Vlaamse Regering duidelijk kansen laat liggen zijn de regeling omtrent de evaluatie van de decretale graden en de vereenvoudiging van het kas- en thesauriebeheer). Een organiek decreet moet voor alle soorten besturen dienstig zijn. De verscheidenheid van de lokale situaties is enorm en is bij gemeenten nog veel groter dan bij provincies. Dit betekent vooral dat een gemeentedecreet een kader moet zijn dat aangeeft wat van alle gemeentebesturen verwacht wordt, maar dat vervolgens ruimte laat tot specifieke inkleuring. Binnen de huidige bepalingen is nog teveel sprake van detailsturing.
- Ten slotte kan VLABEST vaststellen dat er in bepaalde gevallen **zelfs nog onnodige en/of overbodige detailregels bij komen**. Zo wordt een regeling uitgewerkt voor terbeschikkingstelling van statutair personeel (art 32 WGD – art. 104 GD). Terbeschikkingstelling is echter binnen de huidige reglementering reeds mogelijk en hoeft dus geen decretale basis.² Door dit toch in het decreet op te

² Zie o.a. Verbist, Stijn, (2008), "Geoorloofde driehoeksverhoudingen. Over terbeschikkingstelling van gemeentepersoneel", in: Tijdschrift voor Gemeenterecht 2008/4, Kluwer, pp. 253 – 261

nemen moeten de besturen nu dus eerst wachten tot de Vlaamse Regering hier uitvoering aan geeft, en bestaat bovendien de kans dat ze opnieuw bijkomende regeltjes en voorwaarden gaat opleggen in het uitvoeringsbesluit.

Nog enkele voorbeelden:

- De verplichting om de notulen van het college/de deputatie/het directiecomité van gemeente- of provinciebedrijf digitaal ter beschikking te stellen (art. 19 & 66 WGD / 18 & 59 WPD – art. 51 & 238 GD / art. 51 & 231 PD);
- De bepalingen omtrent het managementteam (art. 31 WGD – art. 97 GD);
- De bepalingen omtrent de samenstelling van de raad van bestuur van de autonome gemeente- en provinciebedrijven (art. 65 WGD / art. 58 WPD – art. 236 GD / art. 229 PD).

Telkens wil de Vlaamse Regering teveel op het operationele niveau mee gaan sturen, terwijl de besturen de autonomie zouden moeten krijgen om de principes volgens de eigen behoeften in te vullen.

In dit verband kan VLABEST ook vaststellen dat in heel wat artikelen nog verdere uitvoeringsbesluiten door de Vlaamse Regering worden aangekondigd.³ VLABEST hoopt ten stelligste dat ook hier de principes van deregulering en autonomie het uitgangspunt vormen.

2.3. Impactanalyse

De impactanalyse van regulering (RIA) wordt als kernpunt naar voor geschoven in het Vlaamse reguleringsbeleid, zoals dit op 17 december 2010 is goedgekeurd door de Vlaamse Regering (strategisch beleidskader kwaliteitsvolle regelgeving en administratieve vereenvoudiging 2009-2014). Volgens dat nieuwe beleidskader valt regelgeving die de verhouding tussen bestuursniveaus regelt in principe binnen het RIA-toepassingsgebied.

VLABEST betreurt dat de minister bevoegd voor de uitvoering van het strategisch beleidskader zelf **nalaat om voor cruciale regelgeving zoals het gemeente- en provinciedecreet de beoogde weerslag goed in kaart te brengen**. Het klopt niet dat de voorontwerpen geen weerslag hebben op de personeelsbehoeften van de Vlaamse overheid, zoals wordt vermeld in de nota aan de Vlaamse Regering. Het is volgens VLABEST ook helemaal niet zeker dat de wijzigingen geen gevolgen zullen hebben op de budgetten en het personeelsbestand van de lokale en provinciale besturen. Er is nood aan een veel grondiger impactstudie, niet enkel budgettair, maar ook op de algemene werking van de besturen. Enkele voorbeelden:

- De regels van de **beleids- en beheerscyclus** over de beleidsrapporten worden ook van toepassing gemaakt op de **autonome gemeente- en provinciebedrijven** (art. 69 WGD / art. 62 WPD – art. 243 GD / art. 236 PD). Op dit moment is het onmogelijk om in te schatten wat de gevolgen zijn van deze wijziging. Zijn de autonome bedrijven hier klaar voor? Zijn alle artikelen uit het besluit BBC zomaar toepasbaar op de autonome bedrijven? Wordt de onafhankelijkheid gevrijwaard? Kan ook aan de verplichtingen van de vennootschapsboekhouding worden voldaan?

³ Het gaat om uitvoeringsbesluiten over wedde, vakantiegeld en uittredingsvergoeding van collegeleden; de mandatendatabank; de terbeschikkingstelling en overdracht van respectievelijk statutair en contractueel personeel (+ rechtspositie ervan); de elektronische aanlevering van rapporten, jaarrekeningen, meerjarenplannen, budgetten van besturen en autonome gemeente- en provinciebedrijven; alle digitale kennisgevingen; de formulieren voor een volksraadpleging en de inwerkingtreding van de verschillende bepalingen.

- Ook de **samenstelling van de raad van bestuur** van het autonoom gemeente- of provinciebedrijf wordt gewijzigd (art. 65 WGD / art. 58 WPD – art. 236 GD / art. 229 PD). De Vlaamse Regering wil op die manier de huidige complexe manier van samenstellen vereenvoudigen, maar het voorstel roept op zich opnieuw heel wat vragen op. Wat wordt bedoeld met ‘gewogen stemrecht? Is rekening gehouden met de ‘in house’ principes en met de btw-wetgeving? Blijft de autonomie van de autonome bedrijven gegarandeerd? Hoe zit het met de bepalingen omtrent belangenvermenging?
- De wijziging van de **provinciale taakstelling** moet een heel proces in gang zetten in de verschillende beleidsdomeinen van de Vlaamse overheid. Vooral in de sectoren welzijn en cultuur zal deze wijziging potentieel grote gevolgen hebben, al is het op basis van de voorliggende toelichting onduidelijk hoe groot die gevolgen precies zijn en op welke manier de Vlaamse Regering dit proces zal gaan sturen. Het lijkt volgens VLABEST noodzakelijk dat op voorhand een goede inschatting wordt gemaakt van de daarbij gepaarde verschuivingen van middelen en mensen, zodat er geen vacuüm wordt gecreëerd (zie punt 3.4).
- Het bestaande artikel 173 van het gemeentedecreet wordt vervangen door een nieuwe procedure waarbij de **jaarrekening wordt goedgekeurd door de provinciegouverneur**, met een beroepsmogelijkheid bij de Vlaamse Regering (art. 52 WGD / voor de provincies ligt die bevoegdheid bij de Vlaamse Regering, art. 44 WPD / art. 169 PD – zie ook derde bolletje hieronder). Daarbij wordt de bestaande procedure in feite behouden, aangezien de bestaande tekst van artikels 173 en 169 nog niet in werking is getreden. Het is dus niet langer de bedoeling dat de externe auditcommissie een rol speelt in de vaststelling van de jaarrekeningen.

VLABEST heeft steeds beklemtoond dat de controle van de jaarrekening het sluitstuk is van de nieuwe beleids- en beheerscyclus waarbij meer responsabilisering en autonomie moet samen gaan met goede rapportering en controle. Het is een cruciale stap in de financiële cyclus van een bestuur en moet volgens VLABEST bijgevolg serieus genomen worden:

 - De bevestiging van dit goedkeuringstoezicht betekent dat de Vlaamse overheid blijvend werk moet maken van kwalitatief hoogstaande medewerkers om dit toezicht uit te oefenen. Ze moeten immers de confrontatie aankunnen met steeds meer geprofessionaliseerde lokale en provinciale medewerkers, zeker op het vlak van financiën. Bovendien wordt een bijkomend goedkeuringstoezicht ingebouwd voor de jaarrekeningen van de autonome gemeente- en provinciebedrijven (art. 70 WGD / art. 62 WPD – art. 243 GD / art. 236 PD). Deze beslissing heeft dus wel degelijk gevolgen op de personeelsbehoeften van de Vlaamse overheid. Als dit niet grondig in kaart wordt gebracht, dreigt deze controle uitgehold te worden, vooral omdat jaarrekeningen na 50 dagen als goedgekeurd worden beschouwd indien er niet wordt gereageerd.
 - Ook de relatie met de andere controlerende instanties (Rekenhof voor de provincies – zie ook punt 3.3 – en het bedrijfsrevisoraat voor de autonome gemeente- en provinciebedrijven) lijkt onvoldoende doordacht.
 - Er is niet nagedacht over een beroepsmogelijkheid bij de controle van de jaarrekening van de provincies.
- Ook de evolutie naar een **digitaal toezicht** zal middelen en mensen vragen. Wie staat in voor de inzameling, veiligheid en ontsluiting van de ingezonden gegevens? Wie staat in voor het onvermijdelijke kostenplaatje dat daarbij komt kijken?

- Ten slotte wil VLABEST in dit kader ook nog wijzen op de hele regeling die wordt opgezet om **'structurele onbestuurbaarheid'** tegen te gaan (art. 18 WGD / art. 17 WPD – art. 47 GD en PD). Heeft de Vlaamse Regering voldoende nagedacht over de mogelijke implicaties daarvan bij de besturen zelf (bijvoorbeeld op het OCMW, want de OCMW-voorzitter-schepen wordt in de voorgestelde regeling ook tot ontslag gedwongen)? Zijn er lessen te trekken uit ervaringen in andere landen/deelstaten? VLABEST vreest ervoor dat de opname van deze regeling juist hetgeen zal aanmoedigen wat men wil tegengaan (cf. de ervaringen met de invoering van een regeling voor de gesplitste mandaten: dit had ook het effect dat veel meer mandatarissen hier gebruik gingen van maken), of dat de meerderheid zelf zal aansturen op een dergelijke procedure zodat het instrument later niet meer kan worden gebruikt (omdat het slechts eenmaal per bestuursperiode kan worden gebruikt). VLABEST wil hier ook wijzen op een mogelijk probleem dat kan ontstaan omdat de voordrachten voor nieuwe schepenen moeten gebeuren met een dubbele meerderheid nl. een meerderheid van de raadsleden (normaal geen probleem als er een wisselmeerderheid is) maar ook een meerderheid van de raadsleden van de lijst van de voorgedragen kandidaat. Dit kan wel een probleem vormen: als een fractie uit elkaar is gevallen, is het best mogelijk dat men geen voordracht kan doen vanuit deze fractie omdat men niet aan een meerderheid geraakt (van de oorspronkelijke lijst).

Er kan dus geconcludeerd worden dat niet enkel vragen kunnen worden gesteld bij de analyse en problematisering van verschillende voorgestelde wijzingen, maar ook bij de mogelijke gevolgen ervan in het veld. VLABEST vraagt aan de Vlaamse Regering om hier omzichtig mee om te springen en eerst duidelijk proberen in kaart te brengen wat de wijzigingen zullen betekenen in de praktijk vooraleer dit over heel Vlaanderen te gaan uitrollen.

2.4. Juridische slordigheden en coherentie met andere wetgeving

Het is zoals in de inleiding aangehaald voor VLABEST onmogelijk om in detail te gaan bekijken of de voorliggende voorontwerpen congruent zijn met andere regelgeving. Toch blijkt uit een eerste vlugge analyse dat verder studiewerk noodzakelijk zal zijn (afstemming met Europese richtlijnen inzake financiële rapportering, afstemming met nieuwe kieswetgeving, en vooral afstemming met federale bepalingen over het Rekenhof, sociaal statuut van mandatarissen en werknemers, bestuursmemoriaal, ...). De Vlaamse Regering mag misschien bepaalde politieke ideeën hebben over de noodzaak aan homogene bevoegdheidspakketten, feit is dat die er op verschillende vlakken niet zijn en dat men bij de lokale en provinciale besturen wel degelijk moet rekening houden met de **federale en Europese realiteit**. De Vlaamse overheid dreigt opnieuw de fout te maken van deze realiteit te negeren, waardoor zich toepassingsproblemen zullen voordoen. Een voorbeeld is de situatie dat de politionele bevoegdheden van de gemeenteraad en de burgemeester nog steeds geregeld zijn in de federale Nieuwe Gemeentewet.

VLABEST vraagt dus aan de Vlaamse Regering om de teksten nog eens aan **grondige juridische screening** te onderwerpen vooraleer verdere stappen worden overwogen. Al was het maar om ook enkele interne slordigheden of onduidelijkheden uit de tekst te halen. Enkele voorbeelden (niet exhaustief!):

- Artikel 13 WGD voegt de zinsnede “overeenkomstig artikel 30, §3” toe aan artikel 40 GD. Het is onduidelijk wat daar de meerwaarde van is. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat deze aanpassingen volgen uit een wijziging van de artikelen 33 en 51 van het GD, terwijl deze artikelen niet worden aangepast.
- Artikel 14 WGD treedt in werking op 1/1/2019 (art. 89 WGD). Artikel 15 WGD is echter onlosmakend verbonden met artikel 14 en moet dus ook op die datum in werking treden.
- In artikel art. 18 WGD en art. 17 WPD (art. 47 GD en PD) leest VLABEST volgende bepaling: *“In voorkomend geval blijft de ondervoorzitter of blijven de ondervoorzitters van de raad voor maatschappelijk welzijn in functie tot de installatie van de nieuwe ondervoorzitter of ondervoorzitters van de raad voor maatschappelijk welzijn.”* De installatie van een ondervoorzitter is echter niet verplicht. Wat gebeurt er in het geval er dus geen nieuwe ondervoorzitter of ondervoorzitters worden aangeduid?
- De Vlaamse Regering kan volgens artikel 18 WGD aan de gouverneur een bemiddelingsopdracht toekennen in het kader van de procedure van de structurele onbestuurbaarheid. VLABEST wil er op wijzen dat het beroep van bemiddelaar een erkend beroep is dat wordt geregeld bij wet van 21 februari 2005. De erkende bemiddelaar moet voldoen aan een aantal strenge voorwaarden die zijn kwaliteit waarborgen. Op zijn minst moet in de memorie van toelichting duidelijk worden gemaakt wat de relatie is tot die regeling of moet een andere term overwogen worden.
- In artikel 28 1° WGD wordt geregeld dat de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van dezelfde gemeente, tegelijkertijd ook het ambt van gemeentesecretaris kan uitoefenen. In artikel 28 4° WGD wordt daarnaar verwezen, maar op een verkeerde manier, want dan gaat het over *“het ambt van secretaris voor maatschappelijk welzijn voortaan te laten uitoefenen door de gemeentesecretaris”* (idem voor de financieel beheerder).
- Artikel 32, §6, 5de lid bepaalt het volgende: *“De overgedragen personeelsleden komen in aanmerking voor bevordering en interne mobiliteit bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op dezelfde wijze en onder dezelfde voorwaarden als de andere contractuele personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.”* Moet dit niet zijn: dezelfde voorwaarden als de andere contractuele personeelsleden van de gemeente?
- Nog in artikel 32, §6, lijkt het 6de lid en het 7de lid elkaar tegen te spreken. In het 6de lid stelt de Vlaamse Regering dat de overgedragen contractuelen onder de rechtspositie van het OCMW vallen, en in het 7de lid wordt voorop gesteld dat de Vlaamse Regering de nadere regels van hun rechtspositie zal bepalen.
- In artikel 73 WGD wordt de bepaling geschrapt dat ten hoogste twee derde van de door de gemeente voorgedragen leden van de raad van bestuur van hetzelfde geslacht mag zijn. Is er een andere wettelijke regeling die deze bepaling overbodig maakt? Daar moet op zijn minst naar verwezen worden in de memorie van toelichting.
- De memorie van toelichting bij artikel 76 WGD lijkt niet overeen te komen met het eigenlijke artikel.
- Wat is de meerwaarde van artikel 77, 2° WGD? Is dit geen overbodige regelgeving?
- Artikel 87 WGD vervangt het derde lid van artikel 310 §1 GD. Er is daar enkel sprake van ‘gemeentebedrijf’. Bedoelt men daar ook mee ‘autonoom gemeentebedrijf’? In het eerste lid van artikel 310 §1 GD worden de twee los van elkaar vermeld.
- In de nieuwe paragraaf 8 artikel 171 PD (ingevoegd bij artikel 45 WPD) wordt verwezen naar paragraaf 3 van datzelfde artikel, terwijl artikel 45 WPD juist die paragraaf 3 schrapt.

3. SPECIFIEKE BEDENKINGEN

VLABEST wenst in dit laatste deel stil te staan bij vier specifieke beleidsopties uit de voorontwerpen. Het gaat over:

1. De doelstelling om de lokale democratie te versterken;
2. De bepalingen die betrekking hebben op de relatie tussen gemeente en OCMW;
3. De keuzes over de externe audit;
4. De wijziging van de taakstelling voor de provincies en de mogelijkheden voor interbestuurlijke samenwerking.

3.1. Versterking lokale en provinciale democratie

De versterking van de lokale en provinciale democratie, en specifiek van de verkozen raden, wordt door de Vlaamse Regering naar voor geschoven als een belangrijke doelstelling bij het voorontwerp van decreet tot wijziging van het gemeentedecreet.

De problematisering, die trouwens opnieuw ontbreekt, kan volgens VLABEST als volgt worden omschreven: van de verkozen raden wordt verwacht dat ze sturen op hoofdlijnen en zich bezig houden met het strategisch beleid van de besturen, maar die raden beschikken niet over de randvoorwaarden en onderbouw om deze taak waar te nemen. Dit veroorzaakt een **democratisch deficit** dat niet zomaar valt op te lossen met enkele kleine aanpassingen in de marge. Dit oplossen **vergt een onderbouwd en ruim maatschappelijk debat**, waar VLABEST in zijn advies van 8 maart 2011 een eerste aanzet heeft toe gegeven.⁴

VLABEST is verheugd te kunnen vaststellen dat de Vlaamse Regering zijn voorstel heeft overgenomen over een versoepeling van de samenroepingsregel (een vijfde van de gemeenteraadsleden volstaat om een gemeenteraad bijeen te roepen indien deze 6 weken niet is bijeen gekomen – art. 9 WGD en WPD – art. 20 GD en PD). VLABEST heeft echter steeds benadrukt dat het debat over de versterking van de lokale democratie ruimer gaat dan het aantal gemeenteraadszittingen. VLABEST leverde in zijn advies aan aantal denkpistes:

- Er is algemene consensus dat het statuut van het gemeenteraadslid (inclusief vorming en ondersteuning) aan een grondige herwaardering toe is. Alleen op die manier kan van gemeenteraadsleden verwacht worden dat zij voldoende gewapend zijn om een tegengewicht te bieden voor het college, de ambtenarij en de steeds mondiger wordende burgers, zonder dat zij daarom beroepspolitici hoeven te worden. VLABEST vraagt daarbij specifieke aandacht voor de gemeenteraadsvoorzitter.
- Andere punten waarbij het Vlaams Gewest een inspirerende rol kan opnemen, zijn de doordachte rekrutering door de politieke partijen van kandidaat-gemeenteraadsleden (nieuwe uitdagingen vergen andere capaciteiten) en het reduceren van de partijpolitisering en de fractiediscipline. Punten waar meer initiatieven kunnen genomen worden betreffen het verscherpen van de kerntaken van de gemeenteraden en het ondersteunen van de professionele manier waarop de gemeenteraden die taken als collectief orgaan kunnen uitoefenen.
- Er moet kunnen nagedacht worden over nieuwe methodieken bij het hanteren van de plannings- en

⁴ <http://www2.vlaanderen.be/vlabest/dossiers/binnenland/gemeenteraad/index.html>.

rapporteringsdocumenten die op de gemeenteraad besproken worden, zodat politieke afweging over strategisch belangrijke agendapunten mogelijk wordt.

- De gemeenteraden moeten actiever hun representatieve rol opnemen.
- Er moeten maatregelen worden genomen zodat de gemeenteraad de gehele periferie van de gemeente op bevattelijke en geconsolideerde manier in ogenschouw kan nemen.
- Daarnaast moet ook het mandaat van de gedelegeerd bestuurder/voorzitter/afgevaardigde van de gemeenteraad een betere omkadering krijgen zodat inhoudelijk debat over de aansturing mogelijk wordt.

Het mag dus duidelijk zijn dat de versterking van de gemeenteraad **niet zomaar te realiseren is door middel van regelgevend werk**. Er moet een ruimer beleid worden opgezet dat erop gericht is om de bestuurscultuur te veranderen. Dit is een gedeelde verantwoordelijkheid van verschillende actoren. Dit vraagt bovendien een volgehouden inspanning op lange termijn en kan niet zomaar worden opgelost met enkele artikelen in de organieke decreten. VLABEST vraagt een doordacht **transitieproces**, gestuurd door de bevoegde minister, maar in nauw overleg met alle stakeholders.

VLABEST betreurt dan ook dat de inspanningen van de Vlaamse Regering om de lokale democratie te versterken zich voorlopig blijken te beperken tot een tweetal regelgevende maatregelen in de voorontwerpen (naast de 1/5de regel):

- Er komt verplicht een **commissie** die zal waken over de afstemming van het gemeentelijk of het provinciaal beleid met het beleid van de “satellieten” van deze besturen. Ofwel richt de raad hiertoe een aparte commissie op, ofwel wordt dit geïntegreerd in een bestaande commissie (art. 12 GD en PD).
- De notulen van het uitvoerend college en de **notulen** van de raad van bestuur en van het directiecomité van de autonome bedrijven moeten in de toekomst **elektronisch ter beschikking** van de raadsleden worden. Wat betreft de dossiers die op de agenda van de raden staan, wordt bepaald dat het huishoudelijk reglement dat de terbeschikkingstelling hiervan regelt, minimaal een bepaling moet bevatten dat de stukken op eenvoudig verzoek elektronisch ter beschikking worden gesteld van de raadsleden (art. 19 & 66 WGD / 18 & 59 WPD – art. 51 & 238 GD / art. 51 & 231 PD).

Niet enkel zijn deze maatregelen **ruimschoots ontoereikend**, het is bovendien hoogst **onduidelijk hoe de voorgestelde maatregelen effectief zullen bijdragen tot de versterking van de verkozen raden**. Vooral de verplichte oprichting van een aparte commissie roept vragen op. Raden beschikken nu reeds over de mogelijkheid om dit te doen, en beschikken bovendien in de decreten over veel instrumenten om de verzelfstandigde entiteiten op te volgen. Vaak is het gewoon een kwestie van die bestaande instrumenten beter in te zetten of op elkaar af te stemmen. Door dit verplicht in een aparte commissie te gaan steken, zullen de daarin afgevaardigde raadsleden bovendien opnieuw specialisten worden, terwijl het juist de bedoeling is van de verkozen raad om de overkoepelende toetsing te doen met de strategische keuzes van het bestuur. Dit vertaalt zich in bepaalde gemeenten trouwens in de expliciete keuze om de controle van de verzelfstandigde entiteiten op de agenda te plaatsen van de voltallige raad, wat nu dus niet meer mogelijk zal zijn of zal zorgen voor een dubbele agendering. Ten slotte zijn beide voorstellen ook een **duidelijke inbreuk op de autonomie** van de gemeenten en de provincie.

3.2. Relatie gemeente-OCMW

Een tweede belangrijke doelstelling van de Vlaamse Regering die VLABEST eruit wil lichten, gaat over de versterkte samenwerking tussen gemeente en OCMW. VLABEST heeft zich steeds voorstander getoond van het **wegwerken van de drempels die een verhoogde samenwerking in de weg staan**.

Het uitgangspunt van VLABEST is dat in de samenwerking tussen gemeente en OCMW moet gezocht worden naar maximale synergiën en efficiëntiewinsten, vooral op beheersmatig vlak. Het volledig apart uitbouwen van twee parallelle organisaties is niet wenselijk en vergt hoge financiële kosten. Op het niveau van ondersteunende diensten (b.v. algemene administratie, personeelsdienst, technische dienst, financiële dienst, overheidsopdrachten, groendienst, aankoopbeleid en -beheer, onroerendgoedbeleid en -beheer,...) moeten de mogelijkheden ten volle worden benut en moeten gemeenschappelijke diensten voor gemeente en OCMW worden uitgebouwd.

VLABEST waarschuwt echter voor een geladen debat over de toekomst van de OCMW's in Vlaanderen. Daarom vraagt VLABEST ook **voldoende respect voor de eigenheid van het OCMW**, dat een specifieke know-how heeft over concrete hulpverlening, en dat de nodige waarborgen in zich draagt voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Omdat hierover misverstanden dreigen te bestaan, wil VLABEST zijn principiële standpunt over deze problematiek herhalen, in de lijn van eerdere adviezen over het OCMW-decreet en voortbouwend op het advies van de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur (HRBB) van 6 augustus 2002 over de optimale verhouding tussen gemeente en OCMW.

VLABEST meent dat beslissingen over doelgroepen en middelen, na beleidsvoorbereidend werk van de uitvoerders van het beleid (zowel publiek, semi-publiek als privaat), het best op een éénduidige wijze en door één daarvoor aanspreekbaar bestuur dat democratisch voldoende gelegitimeerd is, worden genomen. Enkel op die manier kan men effectief de planlasten verlagen en planbaten verhogen. In de lijn van het advies van de HRBB pleit VLABEST bijgevolg voor de exclusieve toewijzing van de strategische beleidsbepalende rol (beslissingen over doelen en middelen, de goedkeuring van het beleidsplan, evaluatie,...) aan de gemeenteraad. Die is trouwens het best geplaatst om te zorgen voor het integraal en inclusief karakter van het lokaal sociaal beleid.

Dit betekent zeker niet dat het OCMW ook maar op enigerlei wijze buitenspel wordt gezet in het lokaal sociaal beleid. Er is volgens de VLABEST voor de OCMW-raad een belangrijke strategisch beleidsvoorbereidende, tactische (coördinatie: wie doet wat en hoe?) en operationele (aanbieden van dienstverlening in rechtstreeks contact met de hulpvrager) rol weggelegd voor de aspecten die vallen binnen haar werkveld. Maar, door de ruime invulling van het begrip lokaal sociaal beleid, zal het onvermijdelijk zijn dat eveneens het gemeentebestuur bepaalde beleidsvoorbereidende, tactische en operationele taken opneemt in het lokaal sociaal beleid. Ten slotte lijkt het evident dat ook derden uit de publieke, semi-publieke of private sector die actief zijn op het grondgebied van de gemeente een input kunnen geven in het strategisch lokaal sociaal beleid en dat ze een aantal operationele taken in het lokaal sociaal veld op zich nemen (het tactische beleidsniveau - de coördinatie - blijft volgens VLABEST wel een exclusieve bevoegdheid van de lokale besturen).

Voor bepaalde aspecten van lokaal sociaal beleid is de rolverdeling tussen gemeente en OCMW voor beleidsvoorbereidende, tactische en operationele taken makkelijk te maken. Zo zullen sociale maatregelen in beleidsdomeinen als onderwijs, jeugd, cultuur, mobiliteit en veiligheid logischerwijs volledig onder de verantwoordelijkheid van de gemeente vallen. Ook sociale taken die wettelijk toegewezen worden aan de gemeente

(oprichting PWA, aanvraag hulp aan bejaarden, aanvraag pensioen,...) vallen uiteraard onder de verantwoordelijkheid van de gemeente. Andere elementen van lokaal sociaal beleid zijn dan weer duidelijk onder te brengen bij de OCMW's (leefloon, algemene begeleiding door sociale dienst, integratiecontracten voor jongeren,...).

Maar voor veel aspecten zal de rolverdeling volgens de Raad volledig afhangen van de plaatselijke situatie. Zo is in vele gemeenten het beleid inzake sociale huisvesting en de sociale tewerkstelling gegroeid vanuit het OCMW. In die gemeenten zal het OCMW dus moeten instaan voor de beleidsvoorbereiding en voor de tactische en operationele taken voor wat die materies betreft. In de andere gemeenten zal die rol weggelegd zijn voor het gemeentebestuur. Ook voor inburgering en integratie is niet eenduidig te zeggen wie welke taken opneemt. Voor deze aspecten zullen gemeente en OCMW dus zelf moeten oordelen hoe de rollen verdeeld worden.

Maar zoals reeds gesteld is het finaal de taak van de gemeenteraad om de inbrengen van het OCMW, van de eigen diensten (onder de verantwoordelijkheden van de 'sectorscheppen') en van de derden te bundelen, op elkaar af te stemmen, te consolideren en te evalueren.

In de memorie van toelichting lijkt het erop dat de Vlaamse Regering in grote lijnen het standpunt van VLABEST volgt, maar als we enkele maatregelen van naderbij bekijken, dan komen er **tegenstrijdigheden** aan de oppervlakte. Zo krijgen gemeenten en OCMW's meer mogelijkheden om te werken met een **enkele secretaris of een enkele financieel beheerder voor de beide besturen**. De bestaande mogelijkheid om een in dienst zijnde secretaris of financieel beheerder op basis van een samenwerkingsovereenkomst ook de taken van dezelfde functie bij het "andere" bestuur te laten uitoefenen, is voortaan niet meer begrensd tot de gemeenten met niet meer dan 20.000 inwoners (art. 28 WGD – art. 75 GD).

Voor de financieel beheerder, die kan dienen als gezamenlijk ondersteunde (beheersmatige) dienst, ziet VLABEST geen problemen. Voor de secretaris is er volgens VLABEST wel **een incongruentie met de keuze voor een OCMW als verzelfstandigde entiteit** van de gemeente. Verzelfstandiging veronderstelt namelijk een eigen leidend ambtenaar die reële bevoegdheden heeft op het vlak van de **operationele leiding** van de entiteit. Dit is ook zo voor autonome gemeentebedrijven of extern verzelfstandigde agentschappen. Dus moet dit doorgetrokken worden naar de OCMW's.⁵ Dat de Vlaamse Regering daar nu van afstapt, doet in het veld opnieuw vragen rijzen over de uiteindelijke lange-termijn-optie van de huidige politieke meerderheid voor wat de toekomst van de OCMW's betreft.

Om de pil wat te verzachten voor de leidende ambtenaren van de OCMW's is een regeling opgenomen die het mogelijk maakt om de in dienst zijnde OCMW-secretaris of OCMW-financieel beheerder te herbenoemen als adjunct-gemeentesecretaris respectievelijk als adjunct-financieel beheerder bij het gemeentebestuur en in afspraak tussen het gemeentebestuur en het OCMW-bestuur hen te belasten met een nieuw volwaardig takenpakket. Ook voorziet het decreet in de mogelijkheid om bij het vacant worden van het ambt van gemeentesecretaris of van financieel beheerder het ambt te kunnen aanbieden, als een bijkomende betrekking, aan de in dienst zijnde OCMW-secretaris, respectievelijk OCMW-financieel beheerder.

VLABEST heeft vragen bij deze regeling. Het kan inderdaad een gemakkelijksoplossing zijn om een ambt aan te bieden aan de in dienst zijnde leidend OCMW-ambtenaar zonder enige vorm van selectie, maar daardoor is de bekwaamheid niet aangetoond. Beide besturen hebben vaak een volledig andere realiteit.

⁵ Al is VLABEST van mening dat voor OCMW's met een zeer beperkte OCMW-dienstverlening (dit heeft niets te maken met het inwonersaantal) de mogelijkheid moet bestaan om deeltijdse functies in het leven te roepen. De keuze daarvoor moet worden overgelaten aan de lokale autonomie.

Het is dus niet zo dat als je een goed OCMW-secretaris bent, je ook per se steeds een bekwaam gemeentesecretaris zal zijn (of omgekeerd). De competenties moeten steeds blijven primeren.

Ook het **verplicht gezamenlijk vergaderen van de managementteams** van gemeente en OCMW wanneer de gemeentesecretaris ook het ambt van OCMW-secretaris uitoefent roept vragen op. VLABEST vindt dat het mogelijk moet zijn dat de managementteams van gemeente en OCMW gezamenlijk vergaderen, maar dit moet niet in de regelgeving opgenomen worden. Die mogelijkheid bestaat nu al; dat wordt in de memorie van toelichting zelfs toegegeven. Bovendien kan er evenzeer behoefte zijn om nog andere personeelsleden van buiten het gemeentebestuur strictu sensu bij het managementteam te betrekken, zoals een korpschef van de politie, een brandweercommandant, een directeur van een autonoom gemeentebedrijf, enz. Dit uitdrukkelijk gaan regelen leidt enkel tot meer toepassingsproblemen en interpretatiekwesaties (bijvoorbeeld: Wat betekent ‘gezamenlijke leiding door beide secretarissen’? Kunnen anderen dan niet betrokken worden? enz.).

3.3. Externe audit

Zoals reeds eerder aangegeven was de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken van mening dat de externe audit voor de lokale besturen en de provincies zoals uitgewerkt in de organieke decreten zowel onhaalbaar als onwenselijk is.⁶ Mede onder impuls van het VLABEST-advies daarover krijgt de externe audit in de voorstellen van de Vlaamse Regering geen rol meer in de procedure tot vaststelling van de jaarrekening of in de procedures wat betreft de interne controle. VLABEST wil hieromtrent een aantal bedenkingen formuleren:

- In de plaats van de externe audit wordt het **goedkeuringstoezicht** van de jaarrekening ingeschreven. In punt 2.3 gaf VLABEST reeds te kennen dat de impact van deze optie niet te onderschatten is. Het zal van belang zijn om op een grondige manier werk te maken van dit sluitstuk van de beheers- en beleidscyclus.
- In de nota aan de Vlaamse Regering wordt een eerste glimp gegeven van wat dan wel moet worden verstaan onder externe audit: “De belangrijkste opdracht van de externe audit voor de lokale en provinciale besturen bestaat uit de evaluatie van het systeem van interne controle van het bestuur.” (nota aan de Vlaamse Regering, p. 11, VR 2011 1507 DOC.0830). Dit strookt met het uitgangspunt van VLABEST, die steeds heeft gesteld dat de focus voor de externe audit moet liggen bij de externe evaluatie van het systeem van **organisatiebeheersing** en de kwaliteit van de beleids- en beheersrapportering van het bestuur. VLABEST betreurt dat geen zicht wordt gegeven op de manier waarop de Vlaamse Regering hier verder wil invulling aan geven (o.a. aanpassing art. 265 van het gemeentedecreet en art. 254 van het provinciedecreet). Uit gesprekken met lokale ambtenaren, verschillende ervaringsdeskundigen en vertegenwoordigers van belangenorganisaties blijkt dat de besturen vragende partij zijn voor zo’n externe audit, op voorwaarde dat dit een duidelijk meerwaarde oplevert voor de besturen zelf (externe audit als partner). Dit vorm geven, vergt daarom een zorgvuldig proces. VLABEST heeft in zijn advies zelf een eerste aanzet gegeven, waarvan wordt gehoopt dat dit het startpunt kan zijn voor verder debat.

⁶ <http://www2.vlaanderen.be/vlabest/dossiers/binnenland/audit/index.html>.

- In zijn advies over de externe audit drong VLABEST voor de **provincies** sterk aan op de nodige afstemming met het **Rekenhof** (in overeenstemming met het 'single audit'-concept) of indien nodig een aanpassing van diens rol door een wijziging van de wetgeving. Het Rekenhof oefent zijn huidige taken uit op basis van de Grondwet, de Inrichtingswet van 1846 en de Provinciewet. Het voorliggend ontwerp van decreet strekt er dan ook niet toe te raken aan de taken en opdrachten van het Rekenhof wanneer die federaal zijn bepaald. Maar het ontwerpdecreet bevat wel een eigen stelsel van controle en audit op de provincies, dat volkomen spoort met de regeling die ook op de gemeenten van toepassing is. Daardoor dreigen de provincies geconfronteerd te worden met een dubbele externe controle: enerzijds door het Rekenhof, anderzijds door de Vlaamse overheid. Dit gaat in tegen de principes van single audit en administratieve vereenvoudiging. Bovendien wordt de congruentie met de lokale besturen daardoor juist wel doorbroken, omdat provincies nu meer gecontroleerd zullen worden dan de gemeenten. VLABEST vraagt daarom dat op korte termijn in overleg wordt getreden met het Rekenhof om deze problematiek uit te klaren en een duidelijke taakverdeling af te spreken.

3.4. Taakstelling en interbestuurlijke samenwerking voor provincies

Om tegemoet te komen aan de in het Witboek afgesproken principes wordt met het voorliggend ontwerp tot wijziging van het Provinciedecreet het artikel 2 van dat decreet twee bijkomende inperkingen ingeschreven:

- ten eerste zullen de provincies op het vlak van de niet-grondgebonden aangelegenheden, zoals opgesomd in de artikelen 4 en 5 van de Bijzondere Wet op de Hervorming van de instellingen, slechts bevoegdheden kunnen uitoefenen indien en voor zover hen deze door of krachtens de wet of het decreet werden toegekend.
- ten tweede zal de Vlaamse regering in een bestuursakkoord ook taken met betrekking tot deze materies kunnen toevertrouwen aan de provincies.

Voor de grondgebonden bevoegdheden kunnen de provincies hun bevoegdheden zoals voorheen blijven uitoefenen.

VLABEST stelde zich reeds vragen over de conceptuele onderbouw en impactanalyse voor deze wijziging. Maar aangezien dit opgenomen is in het Witboek Interne Staatshervorming, en de daarin genomen beleidsoptie blijkbaar niet meer in vraag kunnen worden gesteld, ziet VLABEST het nut er niet van in om hierover uitspraken ten gronde te doen.

VLABEST wil wel wijzen op het **gevaar van een vacuüm**. Het artikel 2 kan pas in werking treden als er al een zicht is op wat zal gebeuren met de persoonsgebonden taken en bevoegdheden die de provincies nu uitoefenen. VLABEST dringt dus aan op een **doordachte overgang** waarin voldoende duidelijkheid is over de taken en de bijhorende middelen en mensen. Kortom, de nieuwe regeling kan pas in starten als het bestuursakkoord is getekend.

Ten slotte kan met betrekking tot de provincies worden vastgesteld dat het in de huidige regelgeving ontbreekt aan een (sluitend) juridisch instrumentarium om samen te werken met andere besturen. Dit

botst met de algemene doelstelling van deze Vlaamse Regering om meer **interbestuurlijke samenwerking** mogelijk te maken (cf. Vlaams regeerakkoord en Witboek) en met de missie van de provincies als ‘tussenbestuur’ die mede moet instaan voor gebiedsgerichte samenwerking. VLABEST weet dat momenteel de regelgeving voor intergemeentelijke en interbestuurlijke samenwerking onder de loep wordt genomen, en dat daarvoor regelgevende initiatieven worden aangekondigd, maar toch betreurt VLABEST dat niet van de gelegenheid gebruik is gemaakt om nu al een eerste stap te zetten doormiddel bijvoorbeeld van een flexibilisering van de artikelen met betrekking tot de verzelfstandiging.

Namens de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken,

(getekend)

Prof. dr. Herman MATTHIJS
Voorzitter

BIJLAGE I – OPMERKINGEN VVSG

Standpunt VVSG (14 september 2011)

Algemene bedenkingen VVSG

- De VVSG vraagt nogmaals om actief betrokken te worden bij het overleg over deze wijzigingen, samen met de andere belangenverenigingen. Dit is cruciaal om de gevolgen van bepaalde wijzigingen beter te kunnen inschatten en desgevallend te kunnen communiceren aan onze leden.
- We vragen daarnaast duidelijkheid over de timing van deze wijziging. Dit moet nu snel goedgekeurd worden door de Vlaamse regering, maar er zou nog een traject van een jaar nodig zijn vooraleer alles (o.a. uitvoeringsbesluiten) kan goedgekeurd worden. Moeten we dan mikken op 1 januari 2013 als standaard-inwerkingstredingsdatum, i.t.t. wat vooraf over bepaalde technische wijzigingen (+ enkele bepalingen over verzelfstandiging) werd gecommuniceerd?
- De VVSG steunt inzake de samenwerking tussen gemeente en OCMW onder bepaalde voorwaarden de uitgangspunten van het Witboek nl.

“Heel wat lokale besturen willen stappen zetten in de richting van een verregaande samenwerking of zelfs integratie van hun gemeentelijke en OCMW-diensten. Deze oefeningen stuiten evenwel op een aantal decretale belemmeringen die we zoveel mogelijk willen wegnemen.

Hierbij wordt rekening gehouden met de volgende principes en uitgangspunten:

- *Geen verplichte fusie van gemeente en OCMW – OCMW's blijven een aparte rechtspersoon (cf. art. 2 OCMW-wet).*
- *Geen opname van verplichtende bepalingen, wel het wegwerken van belemmeringen, rekening houdend met lokale autonomie: maximaal lokale keuzes faciliteren.*
- *Lokale besturen motiveren om maximaal hun ondersteunende diensten te integreren, in de front-office te streven naar één loket voor de burger.*
- *Het strategisch sociaal beleid is een zaak voor de gemeenteraad, het OCMW blijft bevoegd voor de uitvoering van het sociaal beleid/individuele steunverlening/operationaliteit.”*

Het wegnemen van drempels voor verregaande vrijwillige samenwerking is een goede zaak als er ook respect wordt opgebracht voor de **kerntaken** van het OCMW. Het OCMW is en blijft een bij wet opgerichte zelfstandige gemeentelijke organisatie met gemeentelijke, Vlaamse en federale opdrachten die zeer gevarieerd zijn (individuele maatschappelijke dienstverlening, inrichten en beheren van voorzieningen en diensten, coördinatie en beleidsafstemming met andere welzijns- en gezondheidsvoorzieningen op het grondgebied van de gemeente) en met bijzondere aandacht voor specifieke doelgroepen (maatschappelijk kwetsbare mensen) .

Een belangrijke waarborg daarvoor is dat er een aparte leidinggevende ambtenaar is die het OCMW operationeel leidt (met eigen bevoegdheden inzake aansturing personeel). Hiermee blijft men in het gemeentedecreet coherent met de regeling voor de IVA's (zie de artikelen 221-224 Gemeentedecreet) (en ook met de praktijk van AGB's met eigen personeel).

- Heel wat van de voorgestelde zaken in het voorontwerp zijn allerm minst essentieel. Vaak wordt de meerwaarde van een wijziging ook niet verduidelijkt. We willen nogmaals waarschuwen voor de negatieve impact van een teveel aan wijzigingen, zeker als deze geen toegevoegde waarde hebben.
- Op andere plaatsen is er dan weer vooral sprake van detailsturing en een verdere beperking van de lokale autonomie. Zo worden nogal wat zaken 'mogelijk gemaakt', terwijl die vaak met de huidige bepalingen van het Gemeentedecreet ook al kunnen. Het komt er vooral op aan om het bestuurlijk toezicht (de diensten van de gouverneurs en het Agentschap Binnenlands Bestuur) bij te sturen: besturen kunnen alle noodzakelijke initiatieven en beslissingen nemen, tenzij die expliciet verboden zijn. Nu redeneert het toezicht vaak dat gemeenten en OCMW's alleen datgene mogen doen dat expliciet door de wetgever is toegelaten.
- De herwaardering van de gemeenteraad wordt in dit voorontwerp vooral met woorden beleden, maar vaak ontbreken de nodige hefboomen om dit te doen. Die herwaardering is noodzakelijk maar slechts in zeer beperkte mate via regelgeving te bevorderen. Er is een veel omvattender aanpak voor nodig.
- Er vallen hier en daar overbodige woorden en bepalingen weg, maar netto komt er toch alweer flink wat wetgeving bij, zeker met de verwijzingen naar nog op te maken uitvoeringsbesluiten. We pleiten nogmaals voor een beperking van de regelgeving eerder dan voor een steeds verdere uitbreiding ervan.
- De Vlaamse regering houdt te weinig rekening met andere (o.a. federale) wetgeving waarmee lokale besturen te maken hebben (proeftijd, terbeschikkingstelling, arbeidsrecht...).

- Er ontbreken ook heel wat elementen waarover vroeger reeds herhaaldelijk signalen gegeven zijn dat ze moeten aangepast (of geschrapt) worden. We hebben deze elementen in het tweede deel van deze nota nog eens opgelijst.

Titel I. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Titel II. Wijzigingen aan het Gemeentedecreet van 15 juli 2005

Hoofdstuk I. Wijzigingen aan titel II van het Gemeentedecreet

Art. 2. Artikel 7, §3, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Standpunt VVSG

Akkoord

Art. 3. In artikel 8 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf een, tweede lid, wordt opgeheven;

2° in paragraaf een wordt het derde lid het tweede lid;

3° in paragraaf een, wordt het vierde lid het derde lid;

4° paragraaf vier, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt:

“Als de voorzitter om een andere reden dan de redenen, vermeld in het eerste lid, tijdelijk afwezig is, of als hij bij een welbepaalde aangelegenheid betrokken partij is overeenkomstig artikel 27, wordt hij, onverminderd de nationaliteitsvereiste gesteld in artikel 8, §1, eerste lid, op een van de volgende wijzen vervangen:

1° ofwel neemt het gemeenteraadslid met de meeste anciënniteit het voorzitterschap waar. Bij gelijke anciënniteit geniet het gemeenteraadslid dat bij de laatste volledige vernieuwing van de gemeenteraad het hoogste aantal naamstemmen heeft behaald, de voorkeur. Als het gemeenteraadslid met de meeste anciënniteit de voorzitter in die gevallen niet kan vervangen, wordt het voorzitterschap waargenomen door een ander gemeenteraadslid in volgorde van anciënniteit. Bij gelijke anciënniteit wordt het mandaat waargenomen door het gemeenteraadslid dat bij de verkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald;

2° ofwel neemt het gemeenteraadslid aan wie de voorzitter zijn bevoegdheid heeft opgedragen, het voorzitterschap waar.”

Standpunt VVSG

Akkoord, met volgende aanpassing

Het is beter dat er een duidelijke volgorde is: de voorzitter duidt een tijdelijke vervanger aan. Heeft hij dit niet gedaan, of dit niet kunnen doen, dan komt automatisch het gemeenteraadslid met de meeste anciënniteit op de voorzittersstoel.

Voorstel VVSG:

Artikel 8, §4, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt:

“Als de voorzitter om een andere reden dan de redenen, vermeld in het eerste lid, tijdelijk afwezig is, of als hij bij een welbepaalde aangelegenheid betrokken partij is overeenkomstig artikel 27, wordt hij op een van de volgende wijzen vervangen:

1° het gemeenteraadslid aan wie de voorzitter zijn bevoegdheid heeft opgedragen, neemt het voorzitterschap waar.”

2° heeft de voorzitter zijn bevoegdheid aan niemand opgedragen, neemt het gemeenteraadslid met de meeste anciënniteit het voorzitterschap waar. Bij gelijke anciënniteit geniet het gemeenteraadslid dat bij de laatste volledige vernieuwing van de gemeenteraad het hoogste aantal naamstemmen heeft behaald, de voorkeur. Als het gemeenteraadslid met de meeste anciënniteit de voorzitter in die gevallen niet kan

vervangen, wordt het voorzitterschap waargenomen door een ander gemeenteraadslid in volgorde van anciënniteit. Bij gelijke anciënniteit wordt het mandaat waargenomen door het gemeenteraadslid dat bij de verkiezingen de meeste naamstemmen heeft behaald;

Art. 4. In artikel 10 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf een, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Het gemeenteraadslid dat tijdens zijn mandaat niet meer voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden, wordt door de gemeenteraad, nadat het raadslid is gehoord, vervallen verklaard tenzij het gemeenteraadslid onmiddellijk ontslag neemt overeenkomstig artikel 15. “;

Standpunt VVSG

Akkoord

2° in de derde paragraaf worden tussen de woorden “kennisgeving,” en “zijn mandaat” de volgende woorden ingevoegd: “na de vervallenverklaring”.

Art. 5. In artikel 11, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt een punt 8° toegevoegd en luidt als volgt:

“8° de personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient.”;

Standpunt VVSG

Akkoord met de voorgestelde toevoeging maar niet akkoord met de motivering.

Het is inderdaad goed dat de personeelsleden van het OCMW geen lid kunnen zijn van de gemeenteraad omdat de gemeenteraad bevoegd is om de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel vast te stellen en het OCMW-personeel in principe de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel volgt, behoudens de uitzonderingen bepaald in het OCMW-decreet. Deze beslissing van de gemeenteraad heeft dus een rechtstreeks effect op de rechtspositie van het OCMW-personeel; om belangentegenstellingen tegen te gaan maken OCMW-personeelsleden en personeelsleden van de gemeente het best geen deel uit van de gemeenteraad. Bovendien kunnen gemeente en OCMW een beroep doen op elkaars personeel, zodat het niet meer dan logisch is dat personeelsleden van het ene bestuur geen deel uitmaken van politieke beslissingsorganen van het andere bestuur, precies om te vermijden dat ze tegelijkertijd rechter en partij zijn.

De VVSG is het echter helemaal niet eens met de aangebrachte motivering voor dit artikel. De VVSG streeft niet naar een maximale integratie van gemeente en OCMW en is eerder voorstander van een goede samenwerking tussen beide besturen, waarbij vooral instrumenten worden aangeboden om dit mogelijk te maken en beperkingen worden geschrapt. De keuze over hoe ver die samenwerking het best gaat, moet bij de besturen zelf liggen, niet bij de Vlaamse overheid.

Deze bepaling nog aanvullen met: “9° een personeelslid van een intergemeentelijk samenwerkingsverband waar de gemeente deel van uitmaakt.”

Dit is namelijk de tegenhanger van artikel 48 van het Decreet Intergemeentelijke Samenwerking (DIS): wie een politiek mandaat heeft in een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, kan geen personeelslid zijn bij een aangesloten bestuur (met uitzondering van specifiek geval van artikel 46 Decreet Intergemeentelijke Samenwerking).

Art. 6. In artikel 12 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Een gemeenteraadslid dat tijdens zijn mandaat in een met zijn mandaat onverenigbare situatie terechtkomt en dat binnen vijftien dagen na het tot hem gerichte verzoek van de voorzitter van de gemeenteraad geen einde maakt aan die situatie, wordt door de gemeenteraad vervallen verklaard van zijn mandaat, overeenkomstig artikel 10, §1, tweede lid, §2 en 3, nadat het betrokken gemeenteraadslid is gehoord.”;

Standpunt VVSG**Akkoord**

2° in de derde paragraaf wordt tussen de woorden “kennisgeving,” en “zijn mandaat” de volgende woorden ingevoegd: “na de vervallenverklaring”.

Art. 7. In artikel 13 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 2006 en gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, worden de woorden “en over de beroepen ingesteld overeenkomstig de artikelen 169, 170 en 175” opgeheven.

Standpunt VVSG**Akkoord**

Art. 8. Artikel 16, vierde lid, van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Standpunt VVSG**Akkoord**

Art. 9. In artikel 20 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“De voorzitter is verplicht de gemeenteraad bijeen te roepen op verzoek van een derde van de zittinghebbende leden of van het college van burgemeester en schepenen.”;

2° een derde en vierde lid worden toegevoegd:

“De voorzitter is tevens verplicht de gemeenteraad bijeen te roepen op verzoek van een vijfde van de zittinghebbende leden indien zes weken na de datum van de vorige gemeenteraad nog geen bijeenroeping is gebeurd. De periode van zes weken wordt geschorst van 11 juli tot en met 15 augustus.

In geval van een verplichte bijeenroeping als vermeld in het tweede en het derde lid, roept de voorzitter de gemeenteraad bijeen op de aangewezen dag en het aangewezen uur en met de voorgestelde agenda. Daartoe bezorgen ze voor elk punt op die agenda hun toegelicht voorstel van beslissing aan de gemeentesecretaris, die de voorstellen bezorgt aan de voorzitter van de gemeenteraad.”.

Standpunt VVSG**Akkoord**

Art. 10. In artikel 29, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende woorden geschrapt: “als het geringste uitstel gevaar zou kunnen opleveren”.

Standpunt VVSG**Akkoord**

Door het schrappen van deze bepaling zal een gemeenteraad meer dan nu punten die niet op de agenda staan in behandeling kunnen nemen. Spoedeisend wordt zo een heel ruim begrip: bv. het college is iets vergeten, de voorbereiding van het punt was nog niet rond en het kon niet via de normale weg op de agenda enz. Het moet echter de uitzondering blijven omdat raadsleden hierdoor niet de mogelijkheid hebben om deze punten voor te bereiden. Vooral voor oppositieraadsleden zal dit moeilijk zijn. Het is dus goed om in de memorie even stil te staan bij deze uitzondering.

Om de leesbaarheid te vergroten vervang ‘ze’ door ‘de gemeenteraadsleden’ in volgende zin: Daartoe bezorgen ~~ze~~ de raadsleden voor elk punt op die agenda hun toegelicht voorstel van beslissing aan de gemeentesecretaris, die de voorstellen bezorgt aan de voorzitter van de gemeenteraad.”.

Art. 11. Artikel 33, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Behalve in spoedeisende gevallen, worden de notulen van de vorige vergadering ten minste acht dagen voor de dag van de vergadering ter beschikking gesteld van de gemeenteraadsleden. Deze notulen worden op een beveiligde, elektronische wijze ter beschikking gesteld waarbij de dag van terbeschikkingstelling met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld. Indien elektronische terbeschikkingstelling niet mogelijk is omwille van strijdigheid met de beginselen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer of

omwille van de omvang van het bestand, zullen de notulen op een andere wijze ter beschikking worden gesteld. Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop de notulen ter beschikking worden gesteld.”.

Standpunt VVSG

Niet akkoord

Dit artikel niet wijzigen. Het is niet nodig om alle gemeenten te verplichten dit te doen. Laat de wijze waarop de notulen worden bezorgd over aan de gemeenten zelf. Zo kunnen zij zelf kiezen wat voor hen het meest geschikt is. Vele besturen hebben nu al een systeem waarbij de notulen elektronisch worden bezorgd. Uit de praktijk blijkt dat raadsleden die de notulen via e-mail of een intranet ontvangen deze ook nog graag op papier ontvangen. Overigens zijn er raadsleden die de notulen liever enkel op papier ontvangen, bv. omdat ze niet (goed) met een computer overweg kunnen.

Het is merkwaardig dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen notulen waarvan de ter beschikkingstelling de persoonlijke levenssfeer zou kunnen schaden. Is hier een voorbeeld van? Nu wordt dit onderscheid niet gemaakt en zijn er al vele besturen die de volledige notulen op elektronische wijze bezorgen. Trouwens de beveiligingsmogelijkheden van elektronische stukken (en intranet) zijn ruim voldoende. Het is mogelijk om documenten zo op te slaan dat ze niet kunnen worden bewerkt, afgeprint, doorgestuurd enz. Dit gaat dus veel verder dan papieren documenten die verloren kunnen worden gelegd, gekopieerd, ingescand, op een website gezet enz. ... Het is bovendien niet omdat de persoonlijke levenssfeer in het gedrang komt, dat een raadslid het document niet digitaal zou kunnen krijgen. Het is dan zijn/haar verantwoordelijkheid om er op basis van het beroepsgeheim zorgzaam mee om te gaan.

Alternatief voorstel: 'Elk raadslid heeft het recht de notulen digitaal ter beschikking gesteld te krijgen'.

Met deze bepaling zorgt men ervoor dat het initiatief van het raadslid uitgaat, maar wordt geen enkel raadslid verplicht om digitaal te werken.

Art. 12. In artikel 39, §1, van hetzelfde decreet wordt tussen de woorden “wordt geacht.” en de woorden “De commissie” de zin “Tevens waakt een commissie over de afstemming van het gemeentelijk beleid met het beleid van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en van de verzelfstandigde agentschappen en verleent zij hierover advies aan de gemeenteraad.” Ingevoegd.

Standpunt VVSG

Niet akkoord

Dit artikel niet wijzigen, want het voorstel brengt geen enkele meerwaarde. Gemeenten hebben nu reeds de mogelijkheid om een aparte commissie op te richten (net als voor andere beleidsdomeinen), als zij dit wenselijk achten. Dit sluit aan bij de lokale autonomie die de Vlaamse decreetgever (in theorie) beoogt.

- 1) Voor de VVSG kan dit geen verplichting zijn. Gemeenteraadsleden hebben in de huidige stand van de regelgeving al heel wat mogelijkheden om op de hoogte te blijven van wat er gebeurt in de verzelfstandigde entiteiten: vertegenwoordiging, rapportering, evaluatie, afsluiten beheers- en samenwerkingsovereenkomsten, ...
- 2) De herwaardering van de gemeenteraad wordt niet bereikt door raadsleden met informatie en vergaderingen te overladen, als ze de mogelijkheid niet hebben deze informatie te verwerken, vergaderingen voor te bereiden, etc. Sleutel eerst aan het statuut en de ondersteuning van raadsleden vooraleer nog meer informatieverplichtingen (die er sowieso al genoeg zijn) worden opgelegd. Het is dus beter te focussen op de doelstelling: met name raadsleden moeten op de hoogte zijn en dat doe je niet (alleen) door een bepaald systeem op te leggen. Bovendien is het niet consequent om enerzijds een aparte raadscommissie te verplichten voor de opvolging van o.a. de verzelfstandigde entiteiten en anderzijds niet te eisen dat bv. de raad van bestuur van een autonoom gemeentebedrijf voor ten minste de helft uit gemeenteraadsleden bestaat (art. 236 GD). In het geval van een raad van bestuur van een AGB die volledig bestaat uit de gemeenteraad (gewijzigd artikel 236, §2bis), heb je bovendien ook geen zo'n dergelijke commissie meer nodig. Zo niet wordt hetzelfde nu al in drie verschillende bijeenkomsten bediscussieerd. Kortom: laat dit open, als mogelijkheid, niet als verplichting.
- 3) Een belangrijke groep van gemeenten brengt dit nu al op de voltallige gemeenteraad. Wat goed is. Waarom dan nog een verplichte aparte gemeente-raadscommissie?

Art. 13. In artikel 40, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 6°, worden tussen de woorden “van de vorige vergadering” en “ter beschikking” de volgende woorden ingevoegd: “, overeenkomstig artikel 30, §3, “;

2° in punt 11° worden tussen de woorden “vermeld in” en “artikel 51” de volgende woorden ingevoegd: “en overeenkomstig”.

Standpunt VVSG

Niet akkoord – overbodige wijziging

Art. 14. In artikel 44, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° worden de woorden “2 schepenen” vervangen door de woorden “1 schepen”;

2° in punt 2° wordt het woord “3” vervangen door het woord “2”;

3° in punt 3° wordt het woord “4” vervangen door het woord “3”;

4° in punt 4° wordt het woord “5” vervangen door het woord “4”;

5° in punt 5° wordt het woord “6” vervangen door het woord “5”;

6° in punt 6° wordt het woord “7” vervangen door het woord “6”;

7° in punt 7° wordt het woord “8” vervangen door het woord “7”;

8° in punt 8° wordt het woord “9” vervangen door het woord “8”;

9° in punt 9° wordt het woord “10” vervangen door het woord “9”;

Standpunt VVSG

Akkoord onder voorbehoud van een degelijke motivering en mits er een compensatie op andere vlakken gebeurt van het statuut van lokale mandatarissen. Dit moet dan ook zo gemotiveerd worden (bv. beter sociaal statuut, uittredingsvergoeding, meer bestuurskracht, bij voorkeur o.b.v. onderzoek en vaststellingen op terrein i.p.v. op basis van nattevingerwerk). Nu komt het over als een puur financiële operatie en een soort opgelegde bezuinigingsmaatregel.

Verder vindt de VVSG dat deze regel, conform wat is bepaald in het Witboek Interne Staatshervorming, pas kan ingaan vanaf 2019 (indien men er toch aan vasthoudt dit voor de uittredingsvergoeding ook als startdatum te nemen).

Art. 15. In artikel 44, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “twee schepenen” vervangen door de woorden “één schepen”.

Standpunt VVSG

Akkoord

Art. 16. Artikel 46, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Standpunt VVSG

Akkoord

Art. 17. In artikel 47, eerste lid, van hetzelfde decreet worden voor de woorden “49 en 50” de woorden “47bis,” ingevoegd.

Standpunt VVSG

Zie standpunt bij artikel 18.

Art. 18. Een artikel 47bis wordt ingevoegd en luidt als volgt:

“De gemeenteraad kan, behalve in geval van spoedeisendheid, bij volstreekte meerderheid van stemmen de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente vaststellen en stelt de Vlaamse Regering daarvan in kennis.

De vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid kan in een gemeente slechts eenmaal per bestuursperiode gebeuren en mag niet gebeuren in een periode van twaalf maanden voor de dag van de verkiezingen voor de vernieuwing van de gemeenteraden.

Op grond van deze kennisgeving kan de Vlaamse Regering aan de provinciegouverneur een bemiddelingsopdracht geven.

De provinciegouverneur brengt de Vlaamse Regering op de hoogte van het resultaat van de bemiddeling.

Indien de Vlaamse Regering vaststelt dat de bemiddeling mislukt is, stelt zij de gemeenteraad hiervan in kennis.

In dit geval kan de gemeenteraad vervolgens de procedure starten voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen.

De gemeenteraad brengt hiervan de Vlaamse Regering onmiddellijk op de hoogte waarna de Vlaamse Regering de burgemeester ontslaat. Er wordt vervolgens overgegaan tot de installatie van de nieuwe schepenen overeenkomstig de artikelen 44, §§3 en 4, 45 en 46, tot de installatie van de nieuwe voorzitter en in voorkomend geval de nieuwe ondervoorzitter of ondervoorzitters van de raad voor maatschappelijk welzijn overeenkomstig artikelen 53 en 56 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, en tot de benoeming van de nieuwe burgemeester, overeenkomstig de artikelen 59 en 60. De uittredende schepenen blijven in functie tot de installatie van de nieuwe schepenen heeft plaatsgevonden. De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn die van rechtswege schepen is, blijft in functie tot de installatie van de nieuwe voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn plaatsvindt. In voorkomend geval blijft ook de ondervoorzitter of ondervoorzitters van de raad voor maatschappelijk welzijn in functie tot de installatie van de nieuwe ondervoorzitter of ondervoorzitters van de raad voor maatschappelijk welzijn. De aftredende burgemeester blijft in functie tot de installatie van de nieuwe burgemeester plaatsvindt.”

Standpunt VVSG

Aangezien het om een belangrijk instrument gaat, is een strikte definitie van ‘structurele onbestuurbaarheid’ essentieel. In de memorie van toelichting bij een eerdere versie van dit ontwerpdecreet was er sprake van 10% van de besturen met politieke instabiliteit. We zouden dit graag bevestigd zien door concrete feiten: gaat het hier dan om structurele onbestuurbaarheid of enkel wat kleine en/of grote problemen met al eens een dissidente stem binnen de meerderheid? Het is ook niet omdat een bestuur wat instabiel is dat de gemeente onbestuurbaar zou zijn.

De VVSG wil dat het deel van de procedure qua onbestuurbaarheid dat bij de Vlaamse overheid ligt (onderzoek gouverneur, oordeel Vlaamse Regering) aan strikte termijnen gebonden is. Op die manier duurt de ‘structurele onbestuurbaarheid’ niet langer dan strikt noodzakelijk.

De VVSG waarschuwt ervoor om maatregelen die erop gericht zijn om de onbestuurbaarheid van een gemeente aan te pakken zomaar te transponeren naar het OCMW. Het is niet goed dat bij de installatie van een nieuw schepencollege ook meteen de OCMW-voorzitter vervangen wordt. Op deze wijze exporteert men de onbestuurbaarheid van de gemeente naar het OCMW. Minstens zou men de installatie van een nieuwe OCMW-voorzitter conform de in artikel 47bis omschreven procedure facultatief moeten maken en moeten overlaten aan het oordeel van de OCMW-raad.

Art. 19. In artikel 51, vijfde lid, van hetzelfde decreet wordt de zin “De notulen worden uiterlijk op dezelfde dag als de vergadering van het college van burgemeester en schepenen volgend op de vergadering van het college van burgemeester en schepenen waarop de notulen werden goedgekeurd verstuurd aan de gemeenteraadsleden op de wijze die bepaald is in het huishoudelijk reglement.” vervangen door de volgende zinnen: “De notulen worden uiterlijk op dezelfde dag als de vergadering van het college van burgemeester en schepenen volgend op de vergadering van het college van burgemeester en schepenen waarop de notulen werden goedgekeurd, verstuurd aan de gemeenteraadsleden. Deze notulen worden op een beveiligde, elektronische wijze verstuurd waarbij de dag waarop de notulen werden verstuurd met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld. Indien elektronisch versturen niet mogelijk is omwille van strijdigheid met de beginselen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer of omwille van de omvang van het bestand, zullen de notulen op een andere wijze verstuurd worden. Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop de notulen worden verstuurd.”

Standpunt VVSG

Niet akkoord

Dit artikel niet wijzigen. Laat het over aan de gemeentelijke autonomie. Het elektronisch versturen of ter beschikking stellen mag uiteraard wel worden gestimuleerd maar niet verplicht.

Alternatief voorstel: ‘Elk raadslid heeft het recht de notulen digitaal ter beschikking gesteld te krijgen’.

Met deze bepaling zorgt men ervoor dat het initiatief van het raadslid uitgaat, maar wordt geen enkel raadslid verplicht om digitaal te werken.

Art. 20. In artikel 54, §2, van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid, is het voorstel, ingeval van staking van stemmen, verworpen, als het college optreedt als tuchtoverheid als vermeld in artikel 123, eerste lid.”

Standpunt VVSG

Akkoord, we kunnen de bekommernis van de Vlaamse regering volgen. Maar waarom enkel een aanpassing van de stemming in tuchtzaken? Het feit dat de stem van de voorzitter doorslaggevend is, geeft niet alleen problemen in tuchtzaken, maar in alle zaken waar in principe geheim gestemd moet worden (zie artikel 35 gemeentedecreet).

Art. 21. In artikel 57, §3, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 9° wordt vervangen door wat volgt:

“9° het vertegenwoordigen van de gemeente in rechte ingevolge artikel 193, behoudens in de gevallen vermeld in artikel 193, tweede lid; het aanwijzen van hetzij een advocaat, hetzij een lid van het college, hetzij een personeelslid van de gemeente om namens de gemeente te verschijnen in rechte behoudens indien de gemeenteraad dit reeds gedaan heeft voor het betrokken geschil;”;

Standpunt VVSG

Akkoord met het principe van delegatiemogelijkheid naar een mandataris of personeelslid. De formulering blijft onduidelijk. Het is beter het hele artikel over te hevelen naar een nieuw artikel na artikel 193 met bepaling welk orgaan bevoegd is om in rechte te verschijnen, en de delegatiemogelijkheid. De aanwijzing van een advocaat hoeft niet opgenomen te worden. Dit is een overheidsopdracht en is mogelijk in toepassing van het Gerechtelijk Wetboek.

2° punt 13° wordt geschrapt.

Standpunt VVSG

Akkoord

Art. 22. In artikel 58, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt “13°,” geschrapt.

Standpunt VVSG

Akkoord

Art. 23. In artikel 59 van hetzelfde decreet wordt een derde paragraaf toegevoegd die luidt als volgt:

“§3. Een voorgedragen kandidaat-burgemeester die niet werd benoemd, kan tijdens dezelfde bestuursperiode niet meer opnieuw worden voorgedragen, tenzij op basis van nieuwe feiten of nieuwe gegevens.

Standpunt VVSG

Akkoord

Art. 24. In artikel 60, §1, van hetzelfde decreet wordt tussen de woorden “artikelen” en “59, §1, tweede lid” het woord 47bis, ingevoegd.

Standpunt VVSG

Zie standpunt bij artikel 18.

Art. 25. Artikel 69 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering kent de eretitels toe aan de burgemeester onder de voorwaarden die zij bepaalt. De gemeenteraad kent de eretitels toe aan de schepenen. De Vlaamse Regering bepaalt de ambtskledij en de onderscheidingstekens van de burgemeester en de schepenen.”

Standpunt VVSG

De VVSG is hier niet tegen, maar:

- 1) Wat voegt deze wijziging toe? Er wordt ook geen motivering voor gegeven.
- 2) Waarom is het aangewezen de regels rond eretitels (nu al bijna volledig uitgehold!) nog eens te wijzigen?
- 3) Waarom dan ook niet meteen de titel van ereburgemeester laten toekennen door de gemeenteraad?

Art. 26. Artikel 70, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 70, §1. De burgemeester en de schepenen, uitgezonderd de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, genieten ten laste van de gemeente een wedde, vakantiegeld, eindejaarspremie en een uittredingsvergoeding. De Vlaamse Regering stelt het bedrag van die wedde, dat vakantiegeld, die eindejaarspremie en die uittredingsvergoeding vast, rekening houdend met het inwonersaantal van de gemeente. De wedde van de burgemeester wordt uitgedrukt als een percentage van de parlementaire vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement, met uitsluiting van de forfaitaire onkostenvergoeding, de eindejaarstoelage en het vakantiegeld. De wedde van de schepenen wordt vastgesteld op basis van de wedde van de burgemeester. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze van betaling en de toekenningsvoorwaarden van die wedde, dat vakantiegeld en die eindejaarspremie en bepaalt de wijze van betaling, de toekenningsvoorwaarden en de duur van de uittredingsvergoeding. “

Standpunt VVSG

Akkoord. Dit was ook een uitdrukkelijke vraag van de VVSG. Enkele bedenkingen wel:

- 1) Waarom gaat dit pas in vanaf de legislatuur 2019-2024 (zoals aangegeven in de MVT van de vorige versie en in het Witboek)? Dit zou dus evenmin gelden voor wie pakweg in 2016 afzwaait?
- 2) Dit mag niet losgekoppeld worden van de versterking van het politieke apparaat en een verbetering van het statuut van lokale mandatarissen op andere vlakken (zie VVSG-voorstellen). Een goede combinatie met werk en privé moet mogelijk gemaakt worden, er moet overleg komen over de pensioenregeling en het sociaal statuut (ziekte, zwangerschap, ...) moet dringend aangepakt worden.
- 3) De memorie van toelichting bij een eerdere versie van het voorontwerp is geen toelichting, maar gewoon een vaststelling. Bij de motivering kan men zich inspireren op wat de VVSG in haar vraag om een uittredingsvergoeding al schreef. Daarnaast moet er minstens al een zicht komen op hoe die uittredingsvergoeding er zal uitzien. Nu staat dit voorstel maar wat te zweven in de tekst van het decreet en kan dit voor een verkeerde indruk zorgen.

Art. 27. In hoofdstuk IV van titel II wordt een nieuwe afdeling ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling IV. – Mandatendatabank

Artikel 74bis

De Vlaamse Regering legt een databank aan die gegevens bevat over de mandatarissen van de gemeente. Zij bevat de naam, de voornaam, het geslacht, de geboortedatum, het rijksregisternummer, de naam van de lijst waarop de mandataris als gemeenteraadslid werd verkozen, de naam van de fractie waartoe hij behoort of, in voorkomend geval, de melding dat hij als onafhankelijke zetelt, alsook, in voorkomend geval de bevoegdheden die hij toegewezen krijgt, en de begin- en einddatum van zijn mandaat.

De gegevens van de mandatarissen zullen publiek toegankelijk zijn tot aan de algehele vernieuwing van de gemeenteraad, met uitzondering van de geboortedatum en het rijksregisternummer van de betrokken mandataris.

De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van dit artikel.”

Standpunt VVSG

Akkoord i.v.m. oprichting (of bekrachtiging bestaande) mandatendatabank, al moet dit niet geregeld worden in het Gemeentedecreet. Het bevat immers geen enkele verplichting voor gemeenten, maar is zuiver een zaak van de Vlaamse Regering/overheid. Bovendien worden alle kennisgevingen door de lokale besturen geschrapt, maar komt er kennelijk nog een uitvoeringsbesluit van dit artikel. We gaan ervan uit dat daar dan geen nieuwe verplichtingen voor gemeenten in komen?

Aandachtspunt: actuele en correcte mandatendatabank (d.i. nu niet het geval).

Art. 28. In artikel 76 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° §3, 1° wordt vervangen door wat volgt:

“ 1° met toepassing van artikel 271, en mits een beslissing met een volstrekte meerderheid van de uitgebrachte stemmen van de leden van de gemeenteraad en een beslissing met een volstrekte meerderheid van de stemmen van de raad voor maatschappelijk welzijn van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, kan de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van dezelfde gemeente, tegelijkertijd ook het ambt van gemeentesecretaris uitoefenen.”

2° §3, 2° wordt vervangen door wat volgt:

“ 2° met toepassing van artikel 271, en mits een beslissing met een volstrekte meerderheid van de uitgebrachte stemmen van de leden van de gemeenteraad en een beslissing met een volstrekte meerderheid van de stemmen van de raad voor maatschappelijk welzijn van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient, kan de financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van dezelfde gemeente, tegelijkertijd ook het ambt van financieel beheerder van de gemeente uitoefenen.”

3° in §3, 3° wordt de eerste zin vervangen door wat volgt:

“3° in de gevallen, bepaald door de Vlaamse Regering, kan het ambt van financieel beheerder van de gemeente worden uitgeoefend door een gewestelijk ontvanger.”

4° een zesde paragraaf wordt toegevoegd luidend als volgt:

“§ 6. In afwijking van § 2 worden de volgende uitzonderingen gemaakt:

1° Met toepassing van § 3, 1° kunnen de raden van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient beslissen om het ambt van secretaris voor maatschappelijk welzijn voortaan te laten uitoefenen door de gemeentesecretaris, en de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, die op dat ogenblik in dienst is, te herbenoemen bij het gemeentebestuur als adjunct-gemeentesecretaris, met als minimale waarborg het behoud van zijn geldelijke toestand en de financiële loopbaan waarvoor hij in aanmerking kon komen als secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Voor alle andere aangelegenheden bepaalt de gemeenteraad zijn rechtspositieregeling. De gemeenteraad en de raad van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bepalen, na overleg, de taken van de herbenoemde adjunct-gemeentesecretaris, met behoud van de taken die dit decreet opdraagt aan de adjunct-gemeentesecretaris;

2° Met toepassing van § 3, 2° kunnen de raden van de gemeente en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat de gemeente bedient beslissen om het ambt van financieel beheerder voortaan te laten uitoefenen door de gemeentelijke financieel beheerder, en de financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, die op dat ogenblik in dienst is, te herbenoemen bij het gemeentebestuur als adjunct-financieel beheerder, met als minimale waarborg het behoud van zijn geldelijke toestand en de financiële loopbaan waarvoor hij in aanmerking kon komen als financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Voor alle andere aangelegenheden bepaalt de gemeenteraad zijn rechtspositieregeling. De gemeenteraad en de raad van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bepalen, na overleg, de taken van de herbenoemde gemeentelijke adjunct-financieel beheerder.”

Standpunt VVSG

Het standpunt van de VVSG is duidelijk: wij steunen ten volle verregaande samenwerking tussen deze twee lokale besturen. Uitgangspunt daarbij is dat het OCMW een bij wet opgerichte zelfstandige gemeentelijke organisatie is. Dit moet ten volle gerespecteerd worden.

De keuze voor een zelfstandige gemeentelijke organisatie heeft te maken met de wettelijke en decretale opdrachten van de OCMW's en met de aard van hun dienstverlening en hun doelpubliek. De bestuurlijke vormgeving van een OCMW moet aangepast zijn aan deze opdrachten. OCMW's zijn lokale besturen die als opdracht hebben iedere inwoner in staat te stellen een menswaardig leven te leiden. Ze hebben federale en Vlaamse opdrachten en voeren het lokaal sociaal beleid uit. Ze werken met een moeilijk en kwetsbaar doelpubliek en hebben een specifieke know-how ontwikkeld over concrete hulpverlening die de nodige waarborgen in zich draagt voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Ze werken met beperkte

budgetten. Ze opereren als sociale publieke ondernemingen in een concurrentiële omgeving. Deze specifieke setting is grondig verschillend van die van de gemeenten en rechtvaardigt een apart bestuur : een extern verzelfstandigde gemeentelijke organisatie.

Dit houdt een duidelijke taakverdeling tussen gemeente en OCMW in. De gemeenteraad is verantwoordelijk voor de strategische beleidskeuzes die de gemeente maakt, ook m.b.t. het lokaal sociaal beleid. Sociaal beleid maakt een geïntegreerd onderdeel uit van het gemeentelijk beleid. Ook moet de gemeente aandacht hebben voor de sociale aspecten van haar beleid op andere beleidsterreinen buiten de klassieke welzijns- en gezondheidsvoorzieningen (wonen, onderwijs, vrije tijd, werk,...). De concrete operationele sociale dienstverlening naar de burgers is echter een taak voor het OCMW. Dit houdt zowel het beheer in van sociale voorzieningen en diensten, de individuele maatschappelijke dienstverlening aan de inwoners van de gemeente en de coördinatie en beleidsafstemming met andere sociale actoren die actief zijn op het grondgebied van de gemeente in. Bovendien kan het OCMW vanuit zijn deskundigheid op het werkveld en de contacten met de burgers een belangrijke inbreng doen bij het bepalen van de strategische beleidskeuzes.

Het OCMW kan zijn rol als gemeentelijke zelfstandige organisatie maar ten volle spelen als de volgende bestuurlijke voorwaarden vervuld zijn :

- het OCMW is een aparte rechtspersoon, afgescheiden van de gemeente maar in een zeer goede samenwerking ermee,
- het OCMW beschikt over een eigen bestuursorgaan,
- het OCMW beschikt over een eigen budget,
- het OCMW heeft een eigen leidend ambtenaar die reële bevoegdheden heeft op het vlak van de operationele leiding van het OCMW.

Het raken aan die randvoorwaarden zal niet bijdragen tot een betere sociale dienstverlening. Vanuit dat perspectief is het laten uitoefenen van het ambt van OCMW-secretaris door de gemeentesecretaris geen goed spoor. Voor de ontvanger/financieel beheerder kan dit eventueel wel : de financiële dienst als gemeenschappelijke ondersteunende dienst van gemeente en OCMW kan geleid worden door een gemeenschappelijke ontvanger/financieel beheerder; dit doet geen afbreuk aan een eigen operationele leiding van het OCMW. Een leidinggevend ambtenaar van het OCMW daarentegen moet over een zeer ruime kennis en competenties beschikken van de wettelijke en decretale opdrachten van het OCMW.

Het voorstel om te werken met adjuncten wordt niet gesteund door de VVSG. Dergelijke voorstellen tonen enkel een enorm gebrek aan kennis en waardering voor de complexe functie van OCMW-secretaris.

De VVSG kan wel aanvaarden dat in OCMW's of gemeenten die een zeer beperkte OCMW-dienstverlening hebben de functie van secretaris niet voltijds is. We stellen trouwens voor dat de keuze voor een voltijdse of deeltijdse invulling van de functie van secretaris en financieel beheerder door het lokaal bestuur zelf gemaakt wordt en niet vastgelegd wordt in een decreet of uitvoeringsbesluit (zie het VVSG-voorstel m.b.t art. 80, §1 gemeentedecreet verder in de nota onder de rubriek "Elementen die volgens VVSG ontbreken"). Als gemeente of OCMW de keuze maken voor een deeltijdse invulling van de functie van gemeentesecretaris of OCMW-secretaris, kan aanvaard worden dat het ambt gemeenschappelijk uitgeoefend wordt. Dit is een veel zinvoller criterium dan de huidige 20.000 inwonersgrens die weinig of niets zegt over de omvang van de dienstverlening en het daaruit voortvloeiende takenpakket voor de secretaris.

De VVSG gaat akkoord met het voorstel om de grens van 5000 inwoners voor het inschakelen van een gewestelijke ontvanger te laten vallen, maar vraagt uitdrukkelijk dat de keuze steeds bij het bestuur blijft liggen. Een gemeente of OCMW mag niet verplicht worden om te werken met een gewestelijke ontvanger, maar het mag dat bestuur ook niet verboden worden.

Art. 29. Een artikel 80bis wordt toegevoegd en luidt als volgt:

"Art. 80bis. §1. Bij het vacant worden van het ambt van gemeentesecretaris kan de gemeenteraad besluiten om dit ambt aan te bieden aan de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van dezelfde gemeente. Indien de betrokkene ingaat op dit aanbod wordt hij aangesteld in het ambt van gemeentesecretaris. Hij wordt vrijgesteld van een nieuwe wervings- of bevorderingsprocedure. Er kan hem ook geen proefperiode worden opgelegd. Hij blijft tegelijkertijd zonder onderbreking aangesteld in zijn ambt bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van dezelfde gemeente.

§2. Bij het vacant worden van het ambt van financieel beheerder kan de gemeenteraad besluiten om dit ambt aan te bieden aan de financieel beheerder van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van dezelfde gemeente. Indien de betrokkene ingaat op dit aanbod wordt hij aangesteld in het ambt van financieel beheerder. Hij wordt vrijgesteld van een nieuwe wervings- of bevorderingsprocedure. Er kan hem ook geen proefperiode worden opgelegd. Hij blijft tegelijkertijd zonder onderbreking aangesteld in zijn ambt bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van dezelfde gemeente.”

Standpunt VVSG

Cf. het VVSG-standpunt bij artikel 28 van het voorontwerp.

De VVSG is voorstander van een goede mobiliteitsregeling, waarbij personeelsleden van gemeente op een eenvoudige en vlotte wijze kunnen postuleren voor betrekkingen bij het OCMW en omgekeerd. Dit moet ook kunnen voor de titularissen van de decretale graden. Hiervoor is er reeds een besluit, nl. BVR van 20 mei 2011 over externe personeelsmobiliteit dat nu echter de decretale graden uitsluit. Als we deze regeling openstellen voor de decretale graden, is het probleem opgelost. Dit vergt geen wijziging aan het gemeentedecreet. Artikel 29 van het voorontwerp wil echter iets totaal anders : men wil de zetelende OCMW-secretarissen en financieel beheerders het ambt van gemeentesecretaris en financieel beheerder van de gemeente aanbieden zonder enige verdere voorwaarde of selectie, mits ze de beide functies combineren.

Art. 30. In artikel 81, §2, derde lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “plaatsvervanger” vervangen door het woord “waarnemer”.

Standpunt VVSG

Akkoord, als men dan ook de woorden ‘onder hun eigen verantwoordelijkheid’ schrapt. Het moet immers duidelijk zijn dat de ‘vervanger’ (die voortaan waarnemer zal heten) de eindverantwoordelijke is zolang de titularis zelf afwezig is, net zoals dat voor de andere waarnemers het geval is.

Art. 31. In artikel 97 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° een tweede lid wordt toegevoegd en luidt als volgt:

“Het managementteam van het gemeentebestuur kan daarnaast ook gezamenlijke vergaderingen houden met het managementteam van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, met het oog op het afstemmen van de werking van beide besturen op elkaar en het bevorderen van een zo groot mogelijke samenwerking tussen beide besturen. De gezamenlijke vergaderingen vinden plaats onder de leiding van de gemeentesecretaris en van de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn samen.”

2° een derde lid wordt toegevoegd en luidt als volgt:

“Wanneer, door de toepassing van hetzij de bepalingen van artikel 76, §3, 1° van dit decreet, hetzij door de toepassing van de bepalingen van artikel 80bis, de gemeentesecretaris ook tegelijkertijd het ambt uitoefent van secretaris van het centrum voor maatschappelijk welzijn van dezelfde gemeente, dan vergaderen de managementteams van de gemeente en haar openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn altijd gezamenlijk, met behoud van de bepalingen van dit decreet en van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn betreffende de samenstelling, bevoegdheden en taken opgelegd aan het managementteam van het gemeentebestuur en aan het managementteam van het bestuur van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.”

Standpunt VVSG:

De VVSG stemt ermee in dat gemeenschappelijke managementteams van gemeente en OCMW mogelijk gemaakt worden, maar wil dat realiseren door de huidige beperkingen (art. 96: ‘de personeelsleden die andere functies vervullen’) die dit onmogelijk maken, te schrappen. Begin aub niet met dit opnieuw gedetailleerd te gaan regelen. Dat twee managementteams mogen vergaderen is niet iets om op te nemen in de regelgeving. Zo is er evenzeer de behoefte om anderen dan mensen van het OCMW-bestuur bij het managementteam te betrekken, zoals een korpschef van de politie, een brandweercommandant, een directeur van een autonoom gemeentebedrijf, enz. Dit uitdrukkelijk gaan regelen leidt enkel tot meer toepassingsproblemen en interpretatiekwesties (bv. wat is ‘opgelegde samenwerking’? Wat betekent ‘gezamenlijke leiding door beide secretarissen’? Kunnen anderen dan niet betrokken worden? Enz.).

Ook het voorstel voor het nieuwe derde lid van art. 97 zal alleen maar problemen met zich meebrengen. De Vlaamse overheid moet zich niet bemoeien met het apart of gezamenlijk vergaderen van het managementteam van gemeente en OCMW. Dat moet men aan de plaatselijke autonomie overlaten.

Concreet tekstvoorstel voor art. 96, tweede lid: 'Het managementteam bestaat uit de gemeentesecretaris, de adjunct-gemeentesecretaris, de financieel beheerder en alle andere leden waarvan de deelname aan het managementteam nuttig wordt geacht voor het functioneren van de gemeente.'

Hoofdstuk II. Wijzigingen aan titel III van het Gemeentedecreet

Art. 32. In artikel 104 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° een vierde paragraaf wordt toegevoegd en luidt als volgt:

"§ 4. Met het oog op de toepassing van een samenwerkingsovereenkomst in het kader van artikel 271 van het decreet, kan het gemeentebestuur statutaire personeelsleden tijdelijk ter beschikking stellen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van dezelfde gemeente, zonder overdracht van het werkgeversgezag, in het bijzonder zonder overdracht van de tucht-, evaluatie- en ontslagbevoegdheid.

De hier bedoelde terbeschikkingstelling is onderworpen aan de volgende voorwaarden:

1° de terbeschikkingstelling moet een vooraf vastgestelde beperkte tijd hebben;

2° de arbeidsvoorwaarden en het loon, met inbegrip van de vergoedingen en voordelen, van de ter beschikking gestelde statutaire werknemer, moeten dezelfde zijn als deze die hij zou genieten mocht hij bij zijn werkgever zijn tewerkgesteld;

3° de voorwaarden en de duur van de terbeschikkingstelling evenals de aard van de opdracht moeten worden vastgesteld in een geschrift, goedgekeurd door de gemeenteraad en ondertekend, voor het begin van de terbeschikkingstelling, door de aanstellende overheid van het personeelslid, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat gebruik zal maken van het personeelslid en het personeelslid."

Standpunt VVSG

Akkoord met het principe dat terbeschikkingstelling van statutaire personeelsleden mogelijk moet zijn (overigens niet alleen naar OCMW's), maar dit hoeft geen decretale basis. Enkel als het de bedoeling van de Vlaamse regering is dat de statutaire medewerkers ook ambtshalve ter beschikking gesteld kunnen worden, is een decretale basis nodig. De tekst die voorligt is bovendien niet werkbaar en roept te veel vragen op.

Tegenvoorstel VVSG

- 1) Nieuw artikel 104 §4: 'Het statutaire personeelslid kan ambtshalve ter beschikking gesteld worden van het OCMW, de OCMW-vereniging naar publiek recht waarvan het OCMW van de gemeente deel uitmaakt, het autonoom gemeentebedrijf van de gemeente of van het intergemeentelijk samenwerkingsverband waarvan de gemeente deel uitmaakt, onder de voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt.'
- 2) ~~Schrappen~~ artikel 195 §2 gemeentedecreet (want artikel 195 §2 beperkt de mogelijkheden die artikel 144bis NGW biedt)
- 3) In het uitvoeringsbesluit wordt dan een vergelijkbare regeling uitgewerkt als artikel 144bis NGW. Dit is ons tekstvoorstel voor het uitvoeringsbesluit:

~~"Met het oog op de toepassing van een samenwerkingsovereenkomst in het kader van artikel 271 van het gemeentedecreet, kan de gemeentebestuur het statutaire personeelslid tijdelijk ter beschikking stellen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van dezelfde gemeente, de OCMW-vereniging naar publiek recht waarvan het OCMW van de gemeente deel uitmaakt, het autonoom gemeentebedrijf van de gemeente of van het intergemeentelijk samenwerkingsverband waarvan de gemeente deel uitmaakt, zonder overdracht van het werkgeversgezag, in het bijzonder zonder overdracht van de tucht-, evaluatie- en ontslagbevoegdheid.~~

De hier bedoelde terbeschikkingstelling is onderworpen aan de volgende voorwaarden:

1° de terbeschikkingstelling moet een vooraf vastgestelde beperkte tijd hebben;

2° de arbeidsvoorwaarden en het loon, met inbegrip van de vergoedingen en voordelen, van het ter beschikking gestelde statutaire ~~werknemer~~ personeelslid, moeten dezelfde zijn als deze die hij zou genieten mocht hij bij de gemeente ~~zijn werkgever~~ zijn tewerkgesteld;

(toevoegen) Gedurende de periode waarin het statutaire personeelslid ter beschikking wordt gesteld van het OCMW, de OCMW-vereniging naar publiek recht waarvan het OCMW van de gemeente deel uitmaakt, het autonoom gemeentebedrijf van de gemeente, of van het intergemeentelijk samenwerkingsverband waarvan de gemeente deel uitmaakt, is het OCMW, de OCMW-vereniging naar publiek recht waarvan het OCMW van

de gemeente deel uitmaakt, het autonoom gemeentebedrijf van de gemeente of het intergemeentelijk samenwerkingsverband waarvan de gemeente deel uitmaakt, verantwoordelijk voor de toepassing van de bepalingen inzake de reglementering en de bescherming van de arbeid, die gelden op de plaats van het werk. Worden beschouwd als bepalingen die gelden op de plaats van het werk: de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsduur, de feestdagen, de zondagsrust, de vrouwenarbeid, de arbeid van jeugdige personen, de nachtarbeid, de arbeidsreglementen, de gezondheid en de veiligheid van de medewerkers, alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaats.

3° de voorwaarden en de duur van de terbeschikkingstelling evenals de aard van de opdracht moeten worden vastgesteld in een geschrift, goedgekeurd door de gemeenteraad. Het geschrift wordt voor het begin van de terbeschikkingstelling ondertekend door de aanstellende overheid, door het OCMW, de OCMW-vereniging naar publiek recht waarvan het OCMW van de gemeente deel uitmaakt, het autonoom gemeentebedrijf van de gemeente of het intergemeentelijk samenwerkingsverband waarvan de gemeente deel uitmaakt of het autonoom gemeentebedrijf ~~dat gebruik zal maken van het personeelslid~~ en door het personeelslid.

4° (toevoegen indien dit voor de duidelijkheid gewenst is) “de gemeente blijft de werkgever van het ter beschikking gestelde personeelslid. Bijgevolg is de gemeente bevoegd voor onder meer tucht, ontslag, evaluatie, het vaststellen van loon- en arbeidsvoorwaarden.”

Immers,

- 1) Het begrip terbeschikkingstelling houdt in dat er gedeeltelijke overdracht is van werkgeversgezag (zie het begrip terbeschikkingstelling dat in artikel 31 van de wet van 24 juli 1987 omschreven staat.). Anders is er geen sprake van terbeschikkingstelling. Het is niet wenselijk dat de Vlaamse regering een andere definitie van het begrip van terbeschikkingstelling hanteert, dan zoals dit in het arbeidsrecht gehanteerd wordt. De Vlaamse regering wil immers een analoge regeling als voor contractanten. Als de Vlaamse regering de gemeenten wil helpen, moet ze hetzelfde begrip van terbeschikkingstelling hanteren. Bij terbeschikkingstelling zijn er altijd twee organisaties die werkgeversgezag uitoefenen: de juridische werkgever (hier: de gemeente) en de feitelijke werkgever (hier: het OCMW, de OCMW-vereniging, het autonoom gemeentebedrijf of het intergemeentelijk samenwerkingsverband). De gemeente blijft – uiteraard - bevoegd voor tucht, evaluatie en ontslag. Indien gewenst kan dat nog verduidelijkt worden.
- 2) Er moet toegevoegd worden dat het OCMW, de OCMW-vereniging, het autonoom gemeentebedrijf of het intergemeentelijk samenwerkingsverband verantwoordelijk is voor de toepassing van de wet welzijn op het werk, arbeidsduur, feestdagen, zondagsrust, vrouwen arbeid, arbeid van jeugdige personen, nachtarbeid, arbeidsreglementen. Deze aanvulling is essentieel want heeft betrekking op de gezondheid en het welzijn van de betrokken medewerkers. Maar de gemeente kan dat niet controleren. Dat moet het OCMW, de OCMW-vereniging, het intergemeentelijk samenwerkingsverband of het autonoom gemeentebedrijf doen. Vandaar dat het belangrijk is dat ook het OCMW, de OCMW-vereniging, het autonoom gemeentebedrijf of het intergemeentelijk samenwerkingsverband werkgeversgezag uitoefent over de betrokken personeelsleden. Het OCMW, de OCMW-vereniging, het autonoom gemeentebedrijf of het intergemeentelijk samenwerkingsverband moet met duidelijk werkgeversgezag de bepalingen inzake gezondheid en welzijn kunnen toepassen op deze personeelsleden, anders riskeert de situatie te ontsporen bij weerspannige personeelsleden.

Nog een technische opmerking:

In art. 271 GD is geen sprake van een samenwerkingsovereenkomst, maar van een beheersovereenkomst.

“§ 4. Met het oog op de toepassing van een ~~samenwerkingsovereenkomst~~ beheersovereenkomst in het kader van artikel 271 van het decreet, ...

2° een vijfde paragraaf wordt toegevoegd en luidt als volgt:

“§ 5. Als de raad van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de gemeenteraad van de gemeente die door het centrum wordt bediend besluiten om voor het uitvoeren van bepaalde taken samen te werken, dan kan de gemeenteraad, in samenspraak met de raad voor maatschappelijk welzijn van dezelfde gemeente, sommige vastbenoemde statutaire personeelsleden van het gemeentebestuur overdragen aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De overgedragen personeelsleden behouden hun graad, hun salarisschaal en de aanspraken op de functionele loopbaan die zij hadden kunnen doorlopen indien zij bij het gemeentebestuur in dienst waren gebleven, volgens de voorwaarden die daarvoor golden bij het gemeentebestuur.

De overgedragen personeelsleden komen in aanmerking voor bevordering en interne mobiliteit bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op dezelfde wijze en onder dezelfde voorwaarden als de andere vastbenoemde statutaire personeelsleden van het centrum voor maatschappelijk welzijn.

Voor het overige vallen de overgedragen statutaire personeelsleden onder de rechtspositieregeling zoals vastgesteld door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voor zijn personeel.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor wat betreft de rechtspositie van het overgedragen personeel.”

Standpunt VWSG

Akkoord met het principe van ambtshalve herplaatsing van statutair gemeentepersoneel (overigens niet alleen naar het OCMW), maar niet met de manier waarop het geregeld wordt. De tekst die voorligt is niet werkbaar en roept te veel vragen op.

Tegenvoorstel:

- 1) Voor individuele herplaatsingen: ‘Het statutaire personeelslid kan ambtshalve herplaatst worden naar het OCMW, de OCMW-vereniging naar publiek recht waarvan het OCMW van de gemeente deel uitmaakt, het autonoom gemeentebedrijf van de gemeente, of naar het intergemeentelijk samenwerkingsverband waarvan de gemeente deel uitmaakt, onder de voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt.’
In het uitvoeringsbesluit wordt dan een vergelijkbare regeling uitgewerkt als de artikelen 99-102 van het Rechtspositiebesluit van 7 december 2007, die de ambtshalve herplaatsing binnen de gemeente regelt.
- 2) Voor collectieve herplaatsingen (bij overdracht van een volledige dienst, bijv. kinderopvang) een regeling uitwerken die analoog is als wat voor de contractanten geldt, namelijk de regeling van de Europese richtlijn 2001/23/EG (de vroegere 77/187/EEG) over behoud van rechten personeel bij overgang van onderneming. De VWSG is bereid een concreet tekstvoorstel te doen.

3° een zesde paragraaf wordt toegevoegd en luidt als volgt:

“§ 6. Als de raad van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de gemeenteraad van de gemeente die door het centrum wordt bediend besluiten om voor het uitvoeren van bepaalde taken samen te werken, dan kan de gemeenteraad, in samenspraak met de raad voor maatschappelijk welzijn van dezelfde gemeente, sommige contractuele personeelsleden van het gemeentebestuur, met hun instemming, overdragen aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De overdracht gebeurt zonder dat de betrokken personeelsleden onderworpen worden aan een nieuwe aanwervingsprocedure of een andere vorm van selectieprocedure. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen voor het bepalen van de voorrangsregels wanneer er meerdere kandidaten zijn voor het bezetten van een betrekking bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn die zal worden ingevuld via de hier bedoelde overdrachtsregeling.

Deze overdracht is alleen mogelijk voor personeelsleden met een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur, en met uitzondering van de betrekkingen die in contractueel dienstverband zijn ingesteld ter uitvoering van de werkgelegenheidsmaatregelen van hogere overheden.

De overgedragen personeelsleden behouden hun graad, hun salarisschaal en de aanspraken op de functionele loopbaan die zij hadden kunnen doorlopen indien zij bij het gemeentebestuur in dienst waren gebleven, volgens de voorwaarden die daarvoor golden bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De overgedragen personeelsleden komen in aanmerking voor bevordering en interne mobiliteit bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op dezelfde wijze en onder dezelfde voorwaarden als de andere contractuele personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Voor het overige vallen de overgedragen contractuele personeelsleden onder de rechtspositieregeling zoals vastgesteld door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voor zijn personeel.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor wat betreft de rechtspositie van het overgedragen personeel.”

Standpunt VWSG

Akkoord met het principe van herplaatsing van een contractueel aangesteld gemeentepersoneelslid (overigens niet alleen naar het OCMW), met zijn instemming, maar niet met de manier waarop het geregeld wordt. De tekst die voorligt is geen verbetering want beknot de mogelijkheden die een bestuur nu heeft op grond van de Arbeidsovereenkomstenwet van 3 juli 1978.

Tegenvoorstel

- 1) Voor individuele herplaatsingen: ‘Het contractueel aangestelde personeelslid kan met zijn instemming herplaatst worden naar het OCMW, de OCMW-vereniging naar publiek recht waarvan het OCMW van de gemeente deel uitmaakt, het autonoom gemeentebedrijf van de gemeente, of naar het intergemeentelijk samenwerkingsverband waarvan de gemeente deel uitmaakt, onder de voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt.’
De gemeente kan dan in haar lokale rechtspositieregeling een vergelijkbare regeling uitwerken als voor haar statutaire personeelsleden (zie hoger).

- 2) Voor collectieve herplaatsingen (bij overdracht van een volledige dienst, bijv. kinderopvang) is er geen decretaale bepaling nodig want er bestaat al een regeling: de Europese richtlijn 2001/23/EG (de vroegere 77/187/EEG) over behoud van rechten personeel bij overgang van onderneming.

Art. 33. Na artikel 116 van hetzelfde decreet wordt een nieuw hoofdstuk ingevoegd, luidend als volgt:

“Hoofdstuk IVbis Samenwerking inzake personeel

Art.116bis Met inachtneming van de bevoegdheden van de gemeentelijke organen en met inachtneming van de minimale voorwaarden voor de rechtspositieregeling van het personeel, vastgesteld door de Vlaamse Regering ter uitvoering van artikel 116, §1, 2°, kunnen gemeenten onderling, met toepassing van de wettelijke en decretaale samenwerkingsvormen, samenwerkingsverbanden aangaan voor de werving en selectie van hun personeel.

In voorkomend geval sluiten de samenwerkende gemeenten vooraf een samenwerkingsovereenkomst waarin zij de bijzondere regels en voorwaarden vastleggen voor de gezamenlijke werving en selectie van hun personeel. Ze passen zo nodig de respectieve rechtspositieregelingen van hun personeel aan met het oog op de uitvoering van de gezamenlijke werving en selectie zoals bepaald in de samenwerkingsovereenkomst.

Gemeenten kunnen in het kader van een dergelijk samenwerkingsverband ook beslissen om na een gezamenlijke werving en selectie een gemeenschappelijke wervingsreserve in te richten.

De oproep aan de kandidaten vermeldt dat de werving en selectie gezamenlijk door de deelnemende gemeenten wordt georganiseerd, of er al dan niet een gemeenschappelijke wervingsreserve wordt aangelegd, en welke voorwaarden van toepassing zijn. “

Standpunt VVSG

Afgezien van het feit dat we van mening zijn dat een gemeente ook met andere lokale besturen (niet alleen een andere gemeente) een gezamenlijke sollicitatieprocedure of werfreserve moet kunnen voeren, gaan we akkoord met het principe, maar niet met de uitwerking.

Tegenvoorstel

- 1) “Een gemeente kan met een andere gemeente, met een OCMW, met een autonoom gemeentebedrijf, met een OCMW-vereniging naar publiek recht, of met een intergemeentelijk samenwerkingsverband een gezamenlijke selectie organiseren, in voorkomend geval met een gemeenschappelijke reserve, onder de voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt.”
- 2) In een volgende fase moet hoofdstuk 3 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 mei 2011 over externe personeelsmobiliteit aangevuld worden.

Art. 34. Artikel 117 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Standpunt VVSG:

Akkoord.

Hoofdstuk III. Wijzigingen aan titel IV van het Gemeentedecreet

Art. 35. In artikel 147, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 23 januari 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid wordt de tweede zin opgeheven;

2° een vierde lid wordt toegevoegd dat luidt als volgt:

“Met behoud van de toepassing van het derde lid beschrijft de financiële nota de financiële consequenties voor ten minste drie en ten hoogste zes financiële boekjaren.”.

Standpunt VVSG

Akkoord

Art. 36. In artikel 151, §4, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Een investeringsbudget bestaat uit een of meer investeringsenveloppes. Als een investeringsenveloppe eenmaal in het budget is goedgekeurd, blijft ze geldig tot wanneer de gemeenteraad deze investeringsenveloppe bij budget of bij budgetwijziging annuleert of tot de gemeenteraad de rekening van deze investeringsenveloppe vaststelt.”.

Standpunt VVSG**Akkoord**

Art. 37. In artikel 153 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, worden in paragraaf 2 de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “dertig dagen na” vervangen door de woorden “een termijn van dertig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op”;

2° in het tweede lid worden de woorden “de dag na de ontvangst” vervangen door de woorden “de derde dag die volgt op de verzending”.

Standpunt VVSG**Akkoord**

Art. 38. In artikel 155 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, wordt de zin “De externe auditcommissie heeft toegang tot deze beslissingen.” opgeheven.

Standpunt VVSG**Akkoord**

Art. 39. In artikel 156 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Een verbintenis mag alleen worden aangegaan op grond van een goedgekeurd op het budget voorkomend krediet of op grond van een voorlopig krediet.”.

Standpunt VVSG

Akkoord met dit voorstel, op voorwaarde dat art. 156 als volgt wordt aangepast: ‘Een verbintenis mag alleen worden aangegaan op grond van een goedgekeurd op het budget voorkomend krediet, op grond van een voorlopig krediet, of op grond van het meerjarenplan.’.

Dit voorstel is min of meer parallel met de bepaling van art. 119 BBC-besluit 25 juni 2010. Het kan immers gebeuren dat een gemeente zonder krediet in het lopende budget toch al een verbintenis (betekening van een gunning) moet aangaan voor het volgende jaar. Dat is bv. het geval voor leveringen van gas en elektriciteit die beginnen op 1 januari maar waarvoor de beslissing ten laatste eind oktober moet vallen wegens de tijd die minimaal nodig is voor de zogenaamde ‘switch’ van leverancier. Op dat moment zal er in de meeste gevallen nog geen budget voor het volgende jaar aan de raad zijn voorgelegd. We stellen voor dat het meerjarenplan ook een basis voor een verbintenis kan zijn.

Art. 40. In artikel 157 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, worden in het tweede lid de woorden “en de externe auditcommissie” opgeheven.

Standpunt VVSG**Akkoord**

Art. 41. Artikel 160, §1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 23 januari 2009, wordt opgeheven.

Standpunt VVSG**Akkoord**

Art. 42. In artikel 161 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, worden in het eerste lid de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “door een budgethouder” worden opgeheven;

2° de zin “De externe auditcommissie wordt van de beslissing op de hoogte gesteld.” wordt opgeheven.

Standpunt VVSG
Akkoord

Art. 43. In artikel 162 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 en 2 worden vervangen door wat volgt:

“§ 1. Om de betaling mogelijk te maken van geringe exploitatie-uitgaven van het dagelijkse bestuur, die zonder uitstel of onmiddellijk voor de goede werking van de dienst moeten worden gedaan, kan de gemeentesecretaris na advies van de financieel beheerder beslissen aan bepaalde personeelsleden een provisie ter beschikking te stellen.

§ 2. De gemeentesecretaris kan, na advies van de financieel beheerder, onder zijn verantwoordelijkheid bepaalde personeelsleden van de gemeente die onder zijn gezag staan, belasten met de inning van geringe dagontvangsten.”;

2° paragraaf 3 wordt opgeheven.

Standpunt VVSG

Akkoord met dit voorstel, al koppelt de VVSG er ook een voorstel aan voor een verdere vereenvoudiging van het kas- en thesauriebeheer (cf. verder in deze tekst de aanvullende voorstellen van de VVSG).

Art. 44. In artikel 163 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt het woord “rekeningen” vervangen door het woord “provisies”;

2° in paragraaf 1 wordt het vierde lid opgeheven;

3° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “en aan de externe auditcommissie” opgeheven.

Standpunt VVSG

Akkoord met dit voorstel, al koppelt de VVSG er ook een voorstel aan voor een verdere vereenvoudiging van het kas- en thesauriebeheer (cf. verder in deze tekst de aanvullende voorstellen van de VVSG).

Art. 45. Aan artikel 165 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “en de externe auditcommissie” worden opgeheven;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De financieel beheerder rapporteert aan de Vlaamse Regering in volle onafhankelijkheid over de verrichte transacties van elk kwartaal voor het einde van de maand volgend op het kwartaal. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens worden aangeleverd en de wijze waarop die gegevens elektronisch worden aangeleverd.”.

Art. 46. In artikel 166 van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Hij stelt tegelijkertijd een afschrift van dat rapport ter beschikking van het college van burgemeester en schepenen en de gemeentesecretaris.”.

Art. 47. In artikel 167 van hetzelfde decreet wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 48. In artikel 168 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, worden de woorden “en de externe auditcommissie” opgeheven.

Art. 49. Artikel 169 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, wordt opgeheven.

Standpunt VVSG
Akkoord

Art. 50. Artikel 170 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, wordt opgeheven.

Standpunt VVSG
Akkoord

Art. 51. Artikel 172 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 172. Nadat de rekeningen in overeenstemming zijn gebracht met de gegevens van de inventaris, worden ze samengevat opgenomen in het ontwerp van de jaarrekening.

De jaarrekening omvat een beleidsnota, een financiële nota en een samenvatting van de algemene rekeningen.

De beleidsnota geeft het beleid weer dat de gemeente gedurende het financiële boekjaar heeft gevoerd. De beleidsnota omvat een toelichting omtrent de financiële toestand van de gemeente en verwoordt de aansluiting met de financiële nota.

De financiële nota bevat minstens de exploitatierekening, de investeringsrekening en de liquiditeitenrekening.

De samenvatting van de algemene rekeningen omvat de balans en de staat van de opbrengsten en kosten.”.

Standpunt VVSG

Akkoord op hoofdlijnen met dit voorstel, met dien verstande dat:

- 1) We liever het woord beleidsverslag in plaats van beleidsnota zouden zien (vergt ook een aanpassing van het BBC-besluit). Een beleidsnota kijkt vooruit, een beleidsverslag blikt terug.
- 2) Ofwel overal (meerjarenplan, budget en jaarrekening) de gezamenlijke opdracht van secretaris en ontvanger in overleg met het managementteam wordt vermeld, ofwel nergens. Nu staat dit wel bij meerjarenplan en budget, niet bij de jaarrekening.
- 3) Het is niet logisch dat de beleidsnota 'de financiële toestand' beschrijft. Die hoort in de financiële nota thuis. De aanpassing aan de organieke decreten is het moment om de fout die ook in art. 150 zit m.b.t. de beleidsnota bij het budget recht te trekken. Die beleidsnota bij het budget spoort immers niet met de strategische nota van het meerjarenplan. Deze aanpassingen vergen ook een aanpassing van het BBC-besluit.

Art. 52. Artikel 173 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 173. §1. De gemeenteraad spreekt zich in de loop van het eerste semester van het financiële boekjaar dat volgt op het financiële boekjaar waarop de rekening betrekking heeft uit over de vaststelling van de jaarrekening.

Als de gemeenteraad bezwaren heeft tegen bepaalde verrichtingen, formuleert hij een advies over de aansprakelijkheid van de bij die verrichtingen betrokken actoren. Dat advies wordt als bijlage bij de jaarrekening gevoegd.

Een afschrift van de overeenkomstig dit artikel vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de provinciegouverneur.

§ 2. De provinciegouverneur keurt de jaarrekening goed indien ze juist en volledig is en een waar en getrouw beeld geeft van de financiële toestand van de gemeente.

Als de provinciegouverneur geen besluit verzonden heeft binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de jaarrekening, wordt hij geacht de jaarrekening goed te keuren.

§ 3. De gemeenteraad kan bij de Vlaamse Regering gemotiveerd beroep instellen tegen het besluit van de provinciegouverneur tot niet-goedkeuring van de jaarrekening.

Het beroep moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het betwiste besluit. De Vlaamse Regering spreekt zich over het ingestelde beroep uit binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het beroep. Indien de Vlaamse Regering binnen die termijn geen beslissing heeft verzonden, wordt ze geacht in te stemmen met het besluit van de provinciegouverneur.”.

Standpunt VVSG

Akkoord

Art. 53. In artikel 175 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 en paragraaf 2 worden opgeheven;

2° paragraaf 3 tot en met 5 worden vervangen door wat volgt:

“§ 3. Als de provinciegouverneur bij de goedkeuring bepaalde verrichtingen als onregelmatig heeft bestempeld, beslist hij over de aansprakelijkheid van de bij de betwiste verrichtingen betrokken actoren.

Als de provinciegouverneur geen beslissing over de goedkeuring van de jaarrekening heeft verzonden binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de jaarrekening, wordt hij geacht aangaande de aansprakelijkheid van de verrichtingen waartegen de gemeenteraad bezwaren heeft geformuleerd, te hebben beslist overeenkomstig het advies van de gemeenteraad.

§ 4. De betrokkenen worden onverwijld met een aangetekende brief in kennis gesteld van de beslissing van de provinciegouverneur. In voorkomend geval wordt daarbij een verzoek gevoegd om het vastgestelde bedrag in de gemeentekas te storten. Een afschrift van de beslissing van de provinciegouverneur wordt onverwijld bezorgd aan de Vlaamse Regering en aan de gemeente.

§ 5. Degenen die aansprakelijk worden gesteld en de gemeenteraad kunnen tegen de beslissingen van de provinciegouverneur, vermeld in §3, beroep instellen bij de Vlaamse Regering binnen een termijn van zestig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het betwiste besluit of, wanneer de provinciegouverneur geen besluit heeft verzonden, de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in § 3, tweede lid. Dat beroep heeft schorsende werking. De Vlaamse Regering doet uitspraak over de aansprakelijkheid van de betrokkenen en bepaalt het bedrag dat hen ten laste wordt gelegd.

Als de verwerping van bepaalde verrichtingen aanleiding heeft gegeven tot de definitieve afwijzing van bepaalde uitgaven, kan degene die beroep heeft ingesteld de personen die hij aansprakelijk of medeaansprakelijk acht ter verantwoording roepen in het beroep bij de Vlaamse Regering. In dat geval doet de Vlaamse Regering mee uitspraak over de aansprakelijkheid van de ter verantwoording geroepen personen.

De beslissing van de Vlaamse Regering is uitvoerbaar, zelfs indien daartegen beroep is ingesteld bij de Raad van State. Deze beslissing kan echter pas ten uitvoer worden gelegd na het verstrijken van de termijn voor het instellen van dat beroep.”.

Standpunt VVSG

Akkoord

Art. 54. In artikel 176 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “de dag na het inkomen” vervangen door de woorden “de derde dag die volgt op het verzenden”;

2° in paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden “dertig dagen na het inkomen van het besluit van de gemeenteraad bij de provinciegouverneur” vervangen door de woorden “een termijn van dertig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op het verzenden van het besluit van de gemeenteraad naar de provinciegouverneur”.

Standpunt VVSG

Akkoord

Art. 55. In artikel 177 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, derde lid, worden de woorden “de dag na het inkomen” vervangen door de woorden “de derde dag die volgt op het verzenden”;

2° in paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden “dertig dagen na het inkomen van het besluit van de gemeenteraad bij de provinciegouverneur” vervangen door de woorden “een termijn van dertig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op het verzenden van het besluit van de gemeenteraad naar de provinciegouverneur”.

Standpunt VVSG

Akkoord

Art. 56. Artikel 178 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, wordt opgeheven.

Standpunt VVSG

Akkoord

Art. 57. Een artikel 178bis wordt ingevoegd en luidt als volgt:

“Art. 178bis. Onmiddellijk na de verzending van het meerjarenplan, de aanpassing van het meerjarenplan, het budget of de jaarrekening aan de toezichthoudende overheid bezorgt de gemeente de gegevens over het vastgestelde beleidsrapport in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens de besturen bezorgen en de wijze waarop deze gegevens elektronisch worden aangeleverd. Bij gebrek aan een vastgestelde jaarrekening op 30 juni van het jaar dat volgt op het financiële boekjaar in kwestie bezorgt de gemeente de gegevens over het ontwerp van de jaarrekening in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering.

Dat vastgestelde beleidsrapport van de gemeenteraad is pas uitvoerbaar als de Vlaamse Regering in het bezit is van de digitale rapporten. De Vlaamse Regering stuurt onmiddellijk een ontvangstmelding van de rapporten aan het bestuur.”.

Standpunt VVSG

Akkoord

Hoofdstuk IV. Wijzigingen aan titel V van het Gemeentedecreet

Art. 58. In artikel 186 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“De reglementen en verordeningen van de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen en van de burgemeester worden door laatstgenoemde bekendgemaakt op de gemeentelijke webstek die het onderwerp van het reglement of de verordening vermeldt, de datum van de beslissing waarbij het reglement of de verordening werd aangenomen en, in voorkomend geval, de beslissing van de toezichthoudende overheid. De reglementen en verordeningen kunnen worden bekendgemaakt zodra de beslissing is genomen.

De gemeentelijke webstek vermeldt de plaats of plaatsen waar de tekst van het reglement of de verordening ter inzage ligt van het publiek.”

Standpunt VVSG

Akkoord, maar wat met de gemeente die geen webstek heeft (Herstappe?). Moeten we verder niet bepalen dat de rechtsgeldigheid van een reglement nooit kan afhangen van de digitale publicatie?

Art. 59. In artikel 192 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de gemeenteraad in kwestie, welke wegen op het grondgebied van die gemeente als gewestwegen beschouwd worden.”

2° in het tweede lid worden de woorden “gewest- of provinciewegen” vervangen door de woorden “gewestwegen”.

Standpunt VVSG

Akkoord

Hoofdstuk V. Wijzigingen aan titel VI van het Gemeentedecreet

Art. 60. In artikel 203 van hetzelfde decreet wordt het woord “gemeenteraad” vervangen door het woord “gemeente”.

Standpunt VVSG

Akkoord, al zou het nog duidelijker zijn als “gemeenteraad” zou worden vervangen door “het orgaan van de gemeente dat het verzoekschrift ontving”.

Art. 61. In artikel 207 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering stelt het model van het formulier, vermeld in het eerste lid, vast.”

Standpunt VVSG

Akkoord

Hoofdstuk VI. Wijzigingen aan titel VII van het Gemeentedecreet

Art. 62. Artikel 223, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“De beheersovereenkomst, evenals elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt ter inzage gelegd op het secretariaat van de oprichtende gemeente.”

Standpunt VVSG

Alternatief voorstel: ‘De gemeente neemt de nodige initiatieven voor de openbaarheid van de beheersovereenkomst, inclusief alle wijzigingen eraan.’

Met deze tekst wordt de wijze waarop het inzagerecht wordt georganiseerd, aan de gemeente zelf overgelaten. Er kunnen andere plaatsen dan het gemeentesecretariaat zijn die meer geschikt zijn om dit te regelen.

Art. 63. In artikel 233 van hetzelfde decreet wordt punt 5° opgeheven.

Standpunt VVSG

Akkoord.

Art. 64. In artikel 235 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt:

“De beheersovereenkomst, evenals elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt ter inzage neergelegd op het secretariaat van de oprichtende gemeente en van het autonoom gemeentebedrijf.”

Standpunt VVSG

Alternatief voorstel: ‘De gemeente en het autonome gemeentebedrijf nemen de nodige initiatieven voor de openbaarheid van de beheersovereenkomst, inclusief alle wijzigingen eraan.’

Met deze tekst wordt de wijze waarop het inzagerecht wordt georganiseerd, aan de gemeente en het AGB zelf overgelaten. Er kunnen andere plaatsen dan het gemeente- of AGB-secretariaat zijn die meer geschikt zijn om dit te regelen.

2° in §2, punt 8°, worden de woorden “. Er wordt minstens voorzien in een jaarlijks ondernemingsplan en een operationeel plan op middellange en lange termijn” opgeheven;

Standpunt VVSG

Akkoord

3° in §2, punt 10°, worden de woorden “,de wijze waarop de externe auditcommissie bij het autonoom gemeentebedrijf de audittaken uitvoert die haar overeenkomstig artikel 265 zijn opgedragen en de wijze van rapportering van de externe auditcommissie aan de gemeenteraad” opgeheven.

Standpunt VVSG

Akkoord

4° Bijkomend voorstel: in §2, punt 9° “op basis van beleids- en beheersrelevante indicatoren en kengetallen” schrappen.

Deze bepaling heeft geen toegevoegde waarde, zeker in het licht van de voorgestelde wijzigingen. Eventueel zelfs ganse bepaling 9° evalueren.

Art. 65. In artikel 236 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §2 wordt het derde en het vierde lid vervangen door wat volgt:

"Elke fractie kan minstens één lid van de raad van bestuur voordragen en dit voordrachtrecht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging in de raad van bestuur. Indien de gewaarborgde vertegenwoordiging evenwel afbreuk zou doen aan de mogelijkheid voor de fracties die vertegenwoordigd zijn in het college van burgemeester en schepenen om minstens de helft van de leden van de raad van bestuur voor te dragen, wordt er gewerkt met gewogen stemrecht binnen de groep van door de fracties voorgedragen bestuurders."

2° er wordt een §2bis ingevoegd die luidt als volgt:

"2bis. De gemeenteraad kan er ook voor kiezen alle leden van de gemeenteraad te benoemen als lid van de raad van bestuur. In dit geval is de regel dat ten hoogste twee derde van de leden van de raad van bestuur van hetzelfde geslacht is, niet van toepassing en mogen er geen presentiegelden worden toegekend voor de vergaderingen van de raad van bestuur."

Standpunt VVSG

Niet akkoord, wegens te veel onduidelijkheden en verkeerde oplossing voor huidige, problematische situatie

- 1) Wijziging van “aanduiden” (huidige tekst) naar “voordragen” (tekst vóór Hersteldecreeet 23 januari 2009 en tekst van voorstel tot wijziging). Is dit een bewuste wijziging? Door dit opnieuw te wijzigen, worden alleen maar bijkomende problemen (en verwarring) gecreëerd. Zo geef je bovendien de meerderheid in de gemeenteraad een vetorecht tegen kandidaten van de oppositie. Bovendien wordt de samenstelling weer bemoeilijkt.
- 2) “Gewogen stemrecht”: dreigt hierdoor niet opnieuw een complex systeem van samenstelling gecreëerd te worden? Wat betekent dit trouwens? Is het niet beter gewoon te schrijven dat de meerderheidsfracties dan de meerderheid van de stemrechten moeten hebben? Positief t.o.v. de vorige versie is wel dat dit voortaan als uitzondering wordt ingeschreven (enkel in het geval dat de meerderheidsfracties niet meer de meerderheid van de bestuurders zouden hebben).
- 3) De bepaling dat de RvB voor minstens de helft uit gemeenteraadsleden moet bestaan, is weer geschrapt. Toch is het goed te onderzoeken welke gevolgen dit heeft voor de “in house”-discussie inzake overheidsopdrachten. Het wegvallen van de sterke verwevenheid door een gelijkaardige samenstelling in RvB en gemeenteraad (i.t.t. regeling in NGW), zou ertoe kunnen leiden dat gans het “in house”-verhaal in vraag wordt gesteld.
- 4) Voor de btw-wetgeving kan het belangrijk zijn dat er voldoende ‘afstand’ bestaat tussen gemeenten en AGB, dat het gaat om onafhankelijk opererende entiteiten. Dat is veel moeilijker te bewijzen wanneer de bestuursorganen helemaal laat samenvallen, zoals voorgesteld in §2bis. Bovendien, waarom richt je dan nog een ‘autonoom’ gemeentebedrijf op?

Volledige gelijkschakeling gemeenteraad/RvB is bovendien niet mogelijk als §2, lid 1 niet wordt gewijzigd (max. 12 leden in RvB). Belangrijk is dan ook om te weten of deze bepaling een uitzondering is op de regel van het absoluut maximum van 12 of dat dit maximum sowieso moet gewijzigd worden.

Beter schrapt men deze bepaling, trekt men gewoon het maximum op (tot het aantal gemeenteraadsleden) en laat men de besturen vrij om hier al dan niet een tweede gemeenteraad van te maken. Deze bepaling is immers niet meer dan een mogelijkheid en dus vrij overbodig. Maar het signaal is wel verkeerd (en bovendien onwerkbaar). Bovendien geef je zo de mogelijkheid om de bepalingen mbt m/v-verhouding uit te hollen.

De toelichting dat de vergaderingen van de raad van bestuur dan aansluitend op de gemeenteraad kunnen plaatsvinden, slaat bovendien nergens op. Dat kan men altijd zo regelen, daarvoor hoeft de voltallige gemeenteraad niet in de RvB te zitten. Het is ook alweer een verkeerd signaal, omdat aangegeven wordt dat de RvB dan eigenlijk enkel een uitloper is van de gemeenteraad. Nu is het logisch dat een AGB een verlengstuk is van de gemeente, maar hier beoogt men kennelijk een volledige gelijkschakeling, waardoor alle autonomie op de helling wordt gezet.

- 5) De uit 4) voortvloeiende bepaling over de presentiegelden is vrij absurd. Waarom zou er geen presentiegeld meer mogelijk zijn in dit geval (mits wijziging BVR 5 juni 2009 mbt vergaderingen waarvoor presentiegeld kan worden toegekend)? Worden er in dergelijke samenstelling geen grondig overwogen beslissingen meer genomen en is er geen voorbereidingstijd nodig? Hebben de raadsleden dan geen kosten? Een en ander valt bovendien makkelijk te omzeilen door één raadslid (van de kleinste fractie bv.) niet te benoemen...

De bepaling van de presentiegelden hoort bovendien niet thuis in het decreet, maar in het BVR van 5 juni 2009.

- 6) De MVT is niet afgestemd op het tekstvoorstel (in vorige versie ontwerp).
- 7) Dit is slechts een beperkte "vereenvoudiging" t.o.v. de huidige, onwerkbare situatie, aangezien toch weer de nodige weerhaakjes worden ingevoegd. Evenmin wordt rekening gehouden met de vraag van de VVSG om betrokkenheid van externen te verzekeren (Cultuurpact?) en wordt de autonomie van de AGB's nog meer op de helling gezet.

Voorstel VVSG (nieuw lid 1 t/m 4)

"§ 2. Het aantal leden van de raad van bestuur wordt bepaald door de gemeenteraad. Ten hoogste twee derde van de leden van de raad van bestuur is van hetzelfde geslacht.

De leden van de raad van bestuur worden benoemd door de gemeenteraad.

Elke fractie kan minstens één lid van de raad van bestuur aanduiden en dit voordrachtrecht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging in de raad van bestuur.

Minstens de helft van het aantal leden van de raad van bestuur is gemeenteraadslid."

[NOOT: Eventueel kunnen de huidige bepalingen van lid 3 over het alsnog voldoen aan de M/V-verhouding blijven bestaan. Hier was immers geen probleem mee.]

Art. 66. Artikel 238 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 238. De vergaderingen van de raad van bestuur en het directiecomité zijn niet openbaar. De notulen van die vergaderingen en alle documenten waarnaar verwezen wordt in de notulen, alsook de beslissingen van de gedelegeerd bestuurder, worden ter inzage neergelegd.

De notulen van de vergaderingen worden daarnaast op een beveiligde, elektronische wijze ter beschikking gesteld van de gemeenteraadsleden. Indien elektronische terbeschikkingstelling niet mogelijk is omwille van strijdigheid met de beginselen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer of omwille van de omvang van het bestand, zullen de notulen op een andere wijze ter beschikking worden gesteld."

Standpunt VVSG

Niet akkoord, wegens overdreven detaillistisch en een beknotting van de lokale autonomie. Dit artikel niet wijzigen

- 1) Het gaat al ver als de Vlaamse regering ook de wijze van communiceren van de gemeenten t.a.v. de gemeenteraadsleden gaat bepalen. Bovendien kunnen hier heel wat vragen bij gesteld worden: is dit steeds wenselijk (bv. bij heel kleine besturen)? Is dit steeds mogelijk (bv. bij raadsleden zonder internetverbinding)? Hoe kan hier eventueel van afgeweken worden in gevallen waarin dit niet haalbaar

- is? Moet dit onverwijld worden doorgevoerd? Wat met “de omvang van het bestand” – hoe dit interpreteren (of worden hier ook uitvoeringsregels voor bepaald)?
- 2) “Bescherming persoonlijke levenssfeer”: waaraan denkt men dan? Hiermee zou ook een onderscheid moeten gecreëerd worden tussen raadsleden die ook bestuurder zijn en anderen. Bovendien: wat helpt het om een andere wijze van terbeschikkingstelling te voorzien als er werkelijk problemen zijn met de persoonlijke levenssfeer? Overigens: raadsleden zijn al gebonden aan het beroepsgeheim (art. 28, §4 Gemeentedecreet en art. 458 Sw.). Dit is al een voldoende waarborg.
 - 3) Ook de plaats van terinzagelegging wordt best geschrapt: laat dit aan de AGB's over! (idem voor art. 232, laatste lid, art. 234, laatste lid, 235, §1, tweede lid en art. 245, §4)

Alternatief voorstel (ter vervanging van laatste twee zinnen van nieuw voorstel): ‘Elk raadslid heeft het recht de notulen en documenten digitaal ter beschikking gesteld te krijgen’.

Met deze bepaling zorgt men ervoor dat het initiatief van het raadslid uitgaat, maar wordt geen enkel raadslid verplicht om digitaal te werken.

Art. 67. Artikel 240 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, wordt opgeheven.

Standpunt VVSG

1) In de MVT bij dit artikel staat een verwijzing naar “[De] nieuwe tekst van artikel 240”, waarin zou moeten bepaald staan dat de AGB's afwijkende beheersregels kunnen vaststellen in hun statuten. Dat is een heel belangrijke uitzondering op het algemene principe dat de AGB's dezelfde beheersregels moeten volgen als de gemeentebesturen. De AGB's zijn hier ook vragende partij voor, alleen ... ontbreekt deze nieuwe tekst van art. 240 (het huidige artikel is in de ontwerpversie opgeheven en er is geen nieuwe bepaling in de plaats gekomen).

Bijkomend moet ook de vraag gesteld worden hoever deze voorgestelde afwijkingen kunnen gaan: is het bv. mogelijk dat de AGB's een volledig eigen beheerssysteem invoeren? Enkel technische uitvoeringsregels? ...? Dit moet duidelijk gemaakt worden in de (nu nog ontbrekende) tekst van het decreet.

2) De AGB's ervaren de huidige controle van de jaarrekening door een commissaris-revisor verder nog als een meerwaarde, zeker wanneer ze bv. in contracten met private spelers (bij grote PPS-projecten) een inzicht moeten bieden in hun financiële toestand. De goedkeuring van de jaarrekening door de gouverneur biedt hierbij minder garanties en zou ook een stuk later komen.

De VVSG stelt voor om de mogelijkheid van een controle van de jaarrekening door een commissaris-revisor voorafgaand aan de goedkeuring van die jaarrekening door de gemeenteraad als een expliciete mogelijkheid in te bouwen als onderdeel van de elementen die in de beheersovereenkomst moeten worden geregeld (art. 235, §2 GD). Op die manier geven we die controle een decretale basis voor die besturen die ze willen gebruiken, maar vermijden we tevens dat ook kleine AGB's waar de noodzaak minder groot is, ze verplicht zouden moeten toepassen.

Art. 68. Aan artikel 241 van hetzelfde decreet wordt een derde paragraaf toegevoegd, luidend als volgt:

“§. 3. In afwijking van §2 kan er aan geen enkel personeelslid van het autonoom gemeentebedrijf een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk of hoger is dan het jaarsalaris van de gemeentesecretaris van de overeenkomstige gemeente.”

Standpunt VVSG

Niet akkoord, wegens nog te veel onduidelijkheid:

- 1) Beantwoordt deze wijziging aan een reële nood? Dit speelt vermoedelijk slechts in een heel beperkt aantal gevallen en dan vermoedelijk nog vooral voor politie- en brandweerpersoneel (of OCMW-verenigingen?). In een AGB heeft de gemeente (zeker met de huidige wijzigingen) bovendien al meer dan genoeg speelruimte om de jaarsalarissen te beperken tot (maximaal) het niveau van dat van de gemeentesecretaris.
- 2) Wat wordt bedoeld met “jaarsalaris”? Dit is een begrip dat voor heel wat onduidelijkheid zorgt en zet de deur wagenwijd open voor “creatieve” oplossingen, bv. via toelagen of het gebruik van managementvennootschappen. Bovendien lijkt de grens eerder symbolisch: men kan er omzeggens één euro onder gaan en toch nog voldoen aan de regels. Door dit zo op te nemen in het GD, moet men ook weer gaan definiëren wat een jaarsalaris is, met alweer bijkomende regelgeving tot gevolg.

En: je kan iemand in een klein AGB in een grote stad veel beter verlonen dan in een groot AGB in een kleinere gemeente (wegens gebondenheid aan de weddeschaal van secretaris in die gemeente). AGB's werken in een heel concurrentiële omgeving en moeten hun personeel dus ook conform kunnen verlonen, los van wat binnen de gemeente geldt.

- 3) Hoe zal worden ingegrepen op de bestaande contracten van wie meer verdient dan de voorgestelde grens? Voor statutairen kan dit wel direct worden doorgevoerd, voor contractuelen niet...

Art. 69. In artikel 243 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zin "Het autonoom gemeentebedrijf maakt een budget op overeenkomstig de regels die krachtens artikelen 149, 150, 151, §1, §2, eerste lid, §3 en §4 en 179 worden gesteld voor het budget van de gemeente." vervangen door de zin "Het autonoom gemeentebedrijf maakt een meerjarenplan en een budget op BOUovereenkomstig de regels die krachtens de artikelen 145, 146, 147, 149, 150, 151 en 179 gelden voor het meerjarenplan en het budget van de gemeente.";

2° het tweede en derde lid worden opgeheven;

3° het vijfde lid wordt opgeheven;

3° het zesde lid, dat het derde lid wordt, wordt vervangen door wat volgt:

"De raad van bestuur stelt het meerjarenplan en het budget vast en legt ze ter goedkeuring aan de gemeenteraad voor."

Standpunt VVSG

- 1) De VVSG kan op dit moment onvoldoende inschatten wat de implicaties zijn van deze wijzigingen voor de AGB's. Dat komt omdat vandaag het besluit van 25 juni 2010 op de beleids- en beheerscyclus ook een aantal artikels wel en andere niet van toepassing verklaart op de AGB's. Gaat men dit besluit ook aanpassen, en zo ja in welke zin? In elk geval moet erover worden gewaakt dat de operationele autonomie waarover AGB's vandaag beschikken (en waarvoor ze werden opgericht) door de toepassing van BBC niet wordt gefnuikt. Een grote onzekerheid is vandaag bv. de vraag in hoeverre de BBC-regels voor kredietbeperking ook zullen gelden voor AGB's.
- 2) De VVSG is het niet eens met het zomaar toepassen van de bepalingen van het meerjarenplan op de AGB's. Een AGB is een uitvoeringsinstantie die werkt binnen de klijntlijnen bepaald in de strategische nota van het meerjarenplan (met daarin de door de gemeente geformuleerde prioritaire beleidsdoelstellingen). Het is dus aan de gemeente om die basisstrategie te bepalen, niet aan het AGB.
- 3) De VVSG wil absolute zekerheid dat AGB's door het toepassen van de BBC-boekhouding zonder problemen ook aan de verplichtingen van de vennootschapsboekhouding kunnen voldoen. Komt die zekerheid er niet, dan zijn we tegen het zo maar kopiëren van de gemeentelijke boekhoudregels voor de AGB's.
- 4) De VVSG stelt voor dat het AGB-budget wel aan de gemeenteraad wordt meegedeeld, maar er niet door moet worden goedgekeurd. De grote lijnen van wat het AGB moet doen staan immers in het meerjarenplan. De goedkeuring van een jaarbudget is een operationele bevoegdheid van de raad van bestuur. Spiegel dit soort procedures zo veel mogelijk aan de bevoegdheidsverdelingen in vennootschappen, aangezien AGB's dikwijls op hetzelfde domein werken.

Art. 70. Artikel 243bis wordt ingevoegd en luidt als volgt:

"Art. 243bis. § 1. De raad van bestuur spreekt zich in de loop van het eerste semester van het financiële boekjaar dat volgt op het financiële boekjaar waarop de rekening betrekking heeft, uit over de vaststelling van de jaarrekening.

Als de raad van bestuur bezwaren heeft tegen bepaalde verrichtingen, formuleert hij een advies over de aansprakelijkheid van de bij die verrichtingen betrokken actoren. Dat advies wordt als bijlage bij de jaarrekening gevoegd. Een afschrift van dit advies wordt bezorgd aan de betrokken actoren.

Een afschrift van de overeenkomstig dit artikel vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de provinciegouverneur.

§ 2. Een afschrift van de vastgestelde jaarrekening wordt bezorgd aan de gemeenteraad, die binnen vijftig dagen na de overzending zijn opmerkingen ter kennis van de provinciegouverneur kan brengen.

§ 3. De provinciegouverneur keurt de jaarrekening goed indien ze juist en volledig is en een waar en getrouw beeld geeft van de financiële toestand van het autonoom gemeentebedrijf.

Als de provinciegouverneur geen besluit verzonden heeft binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de opmerkingen van de gemeenteraad betreffende de jaarrekening of, wanneer de gemeenteraad geen opmerkingen heeft verzonden, de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in paragraaf 2, wordt hij geacht de jaarrekening goed te keuren.

§ 4. De raad van bestuur kan bij de Vlaamse Regering gemotiveerd beroep instellen tegen het besluit van de provinciegouverneur tot niet-goedkeuring van de jaarrekening.

Het beroep moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het betwiste besluit. De Vlaamse Regering spreekt zich over het ingestelde beroep uit binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het beroep. Indien de Vlaamse Regering binnen die termijn geen beslissing heeft verzonden, wordt ze geacht in te stemmen met het besluit van de provinciegouverneur.”

Standpunt VVSG

De VVSG stelt voor om de definitieve goedkeuring van de jaarrekening (al dan niet na een controle door een commissaris-revisor, zie standpunt bij art. 67) aan de gemeenteraad over te laten. De procedure via de gouverneur zou dan alleen nodig zijn indien er een meningsverschil ontstaat tussen gemeenteraad en AGB over bepaalde gegevens in de jaarrekening, of bij klachten.

Art. 71. Artikel 243ter wordt ingevoegd en luidt als volgt:

“Art. 243ter. §1. Als de provinciegouverneur bij de goedkeuring bepaalde verrichtingen als onregelmatig heeft bestempeld, beslist hij over de aansprakelijkheid van de bij de betwiste verrichtingen betrokken actoren.

Als de provinciegouverneur zich niet uitgesproken heeft over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de opmerkingen van de gemeenteraad betreffende de jaarrekening of, wanneer de gemeenteraad geen opmerkingen heeft verzonden, de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in artikel 243bis, §2, wordt hij geacht aangaande de aansprakelijkheid van de verrichtingen waartegen de raad van bestuur bezwaren heeft geformuleerd, te hebben beslist overeenkomstig het advies van de raad van bestuur.

§2. De betrokkenen worden onverwijld met een aangetekende brief in kennis gesteld van de beslissing van de provinciegouverneur. In voorkomend geval wordt daarbij een aanmaning gevoegd om het vastgestelde bedrag in de kas van het autonoom gemeentebedrijf te storten. Een afschrift van de beslissing van de provinciegouverneur wordt onverwijld bezorgd aan het autonoom gemeentebedrijf, aan de Vlaamse Regering en aan de gemeente.

§3. Degenen die aansprakelijk worden gesteld, de gemeente en het autonoom gemeentebedrijf kunnen beroep instellen bij de Vlaamse Regering tegen de beslissingen van de provinciegouverneur, vermeld in §1, binnen een termijn van zestig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het betwiste besluit of, wanneer de provinciegouverneur geen besluit heeft verzonden, de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in §1, tweede lid. Dat beroep heeft schorsende werking. De Vlaamse Regering doet uitspraak over de aansprakelijkheid van de betrokkenen en bepaalt het bedrag dat hen ten laste wordt gelegd.

Als de verwerping van bepaalde verrichtingen aanleiding heeft gegeven tot de definitieve afwijzing van bepaalde uitgaven, kan degene die beroep heeft ingesteld de personen die hij aansprakelijk of medeaansprakelijk acht, ter verantwoording roepen in het beroep bij de Vlaamse Regering. In dat geval doet de Vlaamse Regering mee uitspraak over de aansprakelijkheid van de ter verantwoording geroepen personen.

De beslissing van de Vlaamse Regering is uitvoerbaar, zelfs als daartegen beroep is ingesteld bij de Raad van State. Die beslissing kan echter pas ten uitvoer worden gelegd na het verstrijken van de termijn voor het instellen van dat beroep.”

Standpunt VVSG

Zie standpunt bij art. 243bis.

Art. 72. Artikel 243quater wordt ingevoegd en luidt als volgt:

“Art. 243quater. Onmiddellijk na het bezorgen van het meerjarenplan, de aanpassing van het meerjarenplan, het budget of de jaarrekening aan de gemeente bezorgt het autonoom gemeentebedrijf de gegevens over het vastgestelde beleidsrapport in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens de besturen bezorgen en de wijze waarop deze gegevens elektronisch worden aangeleverd. Bij gebrek aan een vastgestelde jaarrekening op 30 juni van het jaar dat volgt op het financiële boekjaar in kwestie bezorgt het autonoom gemeentebedrijf de gegevens over het ontwerp van de jaarrekening in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering.

Dat door de gemeenteraad goedgekeurde beleidsrapport van het autonoom gemeentebedrijf is pas uitvoerbaar als de Vlaamse Regering in het bezit is van de digitale rapporten. De Vlaamse Regering stuurt onmiddellijk een ontvangstmelding van de rapporten aan het autonoom gemeentebedrijf.

Artikel 165, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing op de autonome gemeentebedrijven.”.

Standpunt VVSG

Akkoord, met dien verstande dat de ‘overeenkomstige toepassing’ van art. 165 problemen kan creëren omwille van het ontbreken van een financieel beheerder in een AGB.

Art. 73. In artikel 246, §1, van hetzelfde decreet wordt de tweede zin vervangen door “Die voordracht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging.”.

Standpunt VVSG

Akkoord, maar de écht problematische zaken (vaste lidmaatschap gemeente, “handelen volgens instructies GR”, afstemming met Cultuurpact, meerderheid stemmen vs. meerderheid leden, ...) worden niet aangepakt in dit artikel.

Art. 74. In artikel 247 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“Aan geen enkel personeelslid van een gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting, zoals bedoeld in deze afdeling van het decreet, kan een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk of hoger is dan het jaarsalaris van de gemeentesecretaris van de overeenkomstige gemeente.”

Standpunt VVSG

Zie gelijklopend standpunt bij art. 68.

Hoofdstuk VII. Wijzigingen aan titel VIII van het Gemeentedecreet

Art. 75. Artikel 251, §1, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Alle kennisgevingen of verzendingen tussen de gemeenteoverheid en de toezichthoudende overheid gebeuren op de wijze als bepaald door de Vlaamse Regering. “.

Standpunt VVSG

Akkoord

We hopen dat hiermee nu echt snel werk wordt gemaakt van de digitalisering van het toezicht. Het is de vraag of hier nog een apart uitvoeringsbesluit voor nodig is.

Art. 76. In artikel 253 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 23 januari 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, 1° worden de woorden “, de vaststellingen en wijzigingen van de personeelsformatie” geschrapt;

2° paragraaf 1, punt 4° wordt geschrapt;

3° paragraaf 1, punt 6° wordt geschrapt;

4° paragraaf 1, punt 8° wordt geschrapt;

5° paragraaf 1, punt 10° wordt geschrapt;

6° paragraaf 1, punt 12° wordt opgeheven;

7° aan paragraaf 2 wordt een vierde punt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° de meerjarenplannen en budgetten van het autonoom gemeentebedrijf.”.

Standpunt VVSG

Akkoord maar wij vragen dat het volledige punt 1° van artikel 253 §1 geschrapt wordt (afschaffen inzendingsplicht personeelsformatie én rechtspositieregeling). Het algemene toezicht (optreden na klacht) kan behouden blijven.

Art. 77. In artikel 255 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, tweede lid, wordt “117,” geschrapt;

2° in §4, tweede lid, worden tussen het woord “klacht” en “vangt” de volgende woorden ingevoegd: “als vermeld in het eerste lid,”.

Standpunt VVSG

We stellen voor om, naar analogie met wat al in art. 251 GD gebeurde, elke verwijzing naar een aangetekende zending te laten vallen. Die dreigt door de vrijmaking van het postverkeer immers zijn specifieke betekenis te verliezen. Bovendien bestaan er vandaag ook andere methoden om de afzender te identificeren.

Art. 78. In artikel 260 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht in het eerste lid:

1° de woorden “definitieve vaststelling” worden vervangen door het woord “goedkeuring”;

2° de woorden “artikel 175 en artikel 243, vijfde lid” worden vervangen door de woorden “artikel 173, §2, en artikel 243bis”.

Standpunt VVSG

Akkoord.

Art. 79. In artikel 262 van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “van dit hoofdstuk” en “zijn binnen” de volgende woorden ingevoegd: “, met uitzondering van artikel 253,”.

Standpunt VVSG

Akkoord

Art. 80. Artikel 264 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Standpunt VVSG

Akkoord

Art. 81. Artikel 266 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009, wordt opgeheven.

Standpunt VVSG

Akkoord

We steunen de heroriëntering van de externe audit, maar begrijpen niet waarom de artikelen 265 (basisopdracht externe audit) en 269 (nadere regels) niet worden gewijzigd. Is dat een vergetelheid in dit ontwerp?

Hoofdstuk VIII. Wijzigingen aan titel X van het Gemeentedecreet

Art. 82. In artikel 273 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden “en 7°” vervangen door de woorden “tot en met 8°”;

2° In paragraaf 3 wordt het derde lid opgeheven;

2° aan paragraaf 4 wordt de volgende zin toegevoegd:

“Er bestaat tevens een onverenigbaarheid tussen het mandaat van lid van de raad van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en lid van de districtsraad.”

Standpunt VVSG

Niet akkoord

M.b.t. de districtsraden zien we niet direct in waarom de voorgestelde onverenigbaarheid nodig zou zijn. De verwevenheid die bestaat tussen gemeente en OCMW (bv. financieel) bestaat niet tussen het OCMW en de districtsraden. In de memorie van toelichting bij het OCMW-decreet klinkt het nog als volgt: *“De verhouding tussen een district en een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is in elk geval heel anders dan die tussen een gemeente en een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (geen financiële verwevenheid), zodanig dat een onverenigbaarheid en zelfs een “numerus clausus” overdreven zou zijn.”*

Art. 83. In artikel 274 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, eerste lid, wordt tussen het eerste en het tweede lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De akte van voordracht kan tevens de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter en van de kandidaat-leden van het districtscollege vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van de persoon of de personen die hem zal of zullen opvolgen voor de resterende tijd van het mandaat. In voorkomend geval is de voorzitter en het lid van het districtscollege bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Indien het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte of indien de persoon die in de akte van voordracht werd vermeld als zijnde de persoon die de voorzitter en het lid van het districtscollege zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig paragraaf 2 waarbij het mandaat, tot aan de nieuwe verkiezing, uitgeoefend wordt overeenkomstig respectievelijk de artikelen 8, §4, tweede en derde lid en 50, §§2 en 3, met dien verstande dat gemeenteraad moet worden vervangen door districtsraad, gemeenteraadslid moet worden vervangen door districtsraadslid, de schepen vervangen wordt door het lid van het districtscollege en het schepenmandaat vervangen wordt door het mandaat van het lid van het districtscollege.”

2° in §2, wordt tussen het tweede en het derde lid een nieuw lid ingevoegd dat luidt als volgt:

“De akte van voordracht kan tevens de einddatum van het mandaat van de kandidaat-voorzitter en van de kandidaat-leden van het districtscollege vermelden. In dat geval kan op de akte van voordracht de naam vermeld worden van de persoon of de personen die hem zal of zullen opvolgen voor de resterende tijd van het mandaat. In voorkomend geval is de voorzitter en het lid van het districtscollege bij het bereiken van de einddatum van het mandaat van rechtswege ontslagnemend en wordt hij van rechtswege opgevolgd door de persoon die in de akte van voordracht als opvolger is vermeld. Indien het mandaat eindigt voor de einddatum, vermeld in de akte of indien de persoon die in de akte van voordracht werd vermeld als zijnde de persoon die de voorzitter en het lid van het districtscollege zou opvolgen, zijn mandaat niet opneemt, neemt de eerstvolgende opvolger vervroegd het mandaat op. Als de persoon die als laatste opvolger is vermeld, het mandaat niet kan opnemen, wordt tot vervanging overgegaan overeenkomstig deze paragraaf waarbij het mandaat, tot aan de nieuwe verkiezing, uitgeoefend wordt overeenkomstig respectievelijk de artikelen 8, §4, tweede en derde lid en 50, §§2 en 3, met dien verstande dat gemeenteraad moet worden vervangen

door districtsraad, gemeenteraadslid moet worden vervangen door districtsraadslid, de schepen vervangen wordt door het lid van het districtscollege en het schepenenmandaat vervangen wordt door het mandaat van het lid van het districtscollege.”

3° in §3, wordt het woord “vijf” vervangen door “vier”;

4° in §5, eerste lid, worden de woorden “en 71” vervangen door de woorden “, 71 en 74bis”;

5° paragraaf zes, tweede lid, wordt opgeheven;

6° in paragraaf zes wordt het derde lid het tweede lid.

Standpunt VVSG
Akkoord

Art. 84. In artikel 295 van hetzelfde decreet wordt in paragraaf 1, tweede lid, de woorden “artikel 175” vervangen door de woorden “artikel 173”.

Standpunt VVSG
Akkoord.

Hoofdstuk IX. Wijzigingen aan titel XII van het Gemeentedecreet

Art. 85. In artikel 308 van hetzelfde decreet wordt in paragraaf 1 punt 2 opgeheven.

Standpunt VVSG
Akkoord

Art. 86. Artikel 309 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Standpunt VVSG
Akkoord

Art. 87. In artikel 310, §1, van hetzelfde decreet, wordt in het derde lid, toegevoegd bij het decreet van 23 januari 2009, de datum “31 december 2012” vervangen door de woorden “de datum waarop titel IV van dit decreet voor dat gemeentebedrijf in werking treedt.”.

Standpunt VVSG

Akkoord, maar was deze bepaling niet specifiek bedoeld voor de ‘gemeentebedrijven’ (dus niet de autonome gemeentebedrijven, zoals in de MVT staat)? In het eerste lid van art. 310, §1 worden ze immers apart vermeld. We besluiten dat de aanpassing alleen maar betrekking kan hebben op de (gewone) gemeentebedrijven, terwijl de memorie iets anders suggereert.

Daarnaast moet zeker ook de omvormingstermijn worden gewijzigd, zoals ook voorgesteld door het kabinet (maar niet opgenomen in dit ontwerp). Zie ook verder, bij “elementen die volgens de VVSG ontbreken”.

Art. 88. In artikel 313, §1, van hetzelfde decreet, worden in het tweede lid, ingevoegd bij het decreet van 23 januari 2009, tussen de woorden “welbepaalde gemeenten” en de woorden “een datum” de woorden “en hun autonome gemeentebedrijven” ingevoegd.

Standpunt VVSG

Akkoord, al stond er in de MVT bij het vorige ontwerp een verwijzing naar het “nieuwe financiële systeem”, terwijl wellicht de BBC wordt bedoeld, die volgens Vlaanderen toch meer is dan een zuiver financieel systeem.

Titel III. Inwerkingtreding

Art. 89. De artikelen van dit decreet treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

Standpunt VVSG

Wijziging aan art. 44 zeker pas in werking laten treden op 1 januari 2019

ELEMENTEN DIE VOLGENS DE VVSG ONTBREKEN

Afsluiten overeenkomsten - Art. 27 § 2, 3°

Het verbod om 'rechtstreeks of onrechtstreeks een overeenkomst' te sluiten, gaat zeer ver. Het begrip 'overeenkomst' is zeer ruim en bovendien gaat het hier het ook over onderaanneming tot in het oneindige. Voorstel: voeg de volgende woorden toe: '... tenzij het bestuur uitdrukkelijk aantoonst dat het raadslid uit de overeenkomst geen voordelen haalt die uitsluitend te wijten zijn aan zijn functie, dat derden of de gemeente door de overeenkomst met het raadslid geen nadelen ondervinden.'

Compensatie inkomensverlies mandatarissen – artt. 17, §2, lid 2-3 en 70, §1, lid

Art. xx:

1) Artikel 17, §2, lid 2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door volgende bepaling:

"De gemeente vermindert, op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt, de presentiegelden van het gemeenteraadslid dat andere wettelijke of reglementaire bezoldigingen, pensioenen, vergoedingen of toelagen ontvangt, op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt. De gemeente vult de presentiegelden van het gemeenteraadslid aan, op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt, met een bedrag ter compensatie van het netto-inkomensverlies dat de betrokkene lijdt ten gevolge van het opnemen van zijn mandaat, op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt. De gemeentesecretaris stelt vast of aan de vereiste voorwaarden is voldaan."

2) In artikel 17, §2, lid 3 van hetzelfde decreet wordt "50.000 inwoners" vervangen door "50.001 inwoners".

MVT

1) De regeling mbt compensatie inkomensverlies zit onlogisch in mekaar. Compensatie zou enkel kunnen voor onvrijwillig inkomensverlies, maar niet voor bv. mandatarissen die minder gaan werken om hun mandaat beter te kunnen uitoefenen. Idealiter worden de cumulatieve beperkingen in andere regelgeving weggewerkt of versoepeld, zodat de gemeente niet steeds moet inspringen voor verminderingen op ander niveau.

De keuze voor netto-inkomensverlies is een politieke keuze, evenals het schrappen van de voorwaarde van "onvrijwillig inkomensverlies". Dat vergt enige achtergrond:

Stel: iemand staat voltijds in het onderwijs en verdient meer dan wanneer hij schepen zou worden. Toch geeft hij zijn onderwijsfunctie tijdelijk op: logisch dat deze persoon het verschil in verloning krijgt bijgepast (als stimulans voor het opnemen van een mandaat). Dit is nu niet mogelijk, aangezien het enkel over verlies aan uitkeringen e.d. gaat.

Maar het kan even goed betekenen dat deze persoon er ook voor had kunnen kiezen job en mandaat te combineren, met dubbele verloning tot gevolg. In dat geval is het netto-inkomensverlies natuurlijk de volledige wedde binnen het onderwijs (weliswaar beperkt tot de maximumgrens van een schepenwedde in een gemeente met 50.001-80.000 inwoners). Deze optie verdient geen aanbeveling, aangezien het gemeenten nodeloos op kosten zou jagen. Logischer is het de stelregel te hanteren dat niemand er mag op achteruit gaan.

Langs de andere kant kan ook het verlies aan **uitkeringen** gecompenseerd worden (maar ook hier de vraag: moet het verlies van een uitkering die lager is dan de mandatariswedde nog gecompenseerd worden? De kans is klein dat de uitkering of het verlies van pensioen hoger is dan de mandatariswedde), maar dit wordt veel beter aangepakt aan de bron, nl. door de cumulatieve beperkingen gewoon te schrappen of te versoepelen. Bv. waarom nog beperkingen op de bijverdiensten na pensionering (wel federale materie)?

Achter deze keuze ligt gans de vraag naar voltijdse of deeltijdse mandatarissen. Dit is een essentieel debat dat hier niet eventjes kan opgelost worden zonder te kijken naar andere invullingen en consequenties. Fundamenteel lijkt ons op dit moment wel dat het opnemen van een mandaat niet mag leiden tot inkomensverlies. Een aanvulling tot het bedrag dat men vóór de opname van een mandaat verdiende, lijkt dus het minimum. De maximumgrens zorgt ervoor dat dit niet tot excessen leidt (bv. de ceo van een multinational laat de gemeente voor het overgrote deel opdraaien voor zijn gederfde loon: wordt in dit systeem opgevangen). Die maximumgrens kan dus verhoogd of verlaagd worden. Dat is een beleidskeuze. Op dit moment creëert de bestaande grens door een gebrekkige formulering eigenlijk enkel verkeerde verwachtingen, maar is het even goed een grens op zich.

2) Dit is een wijziging om aan reëel probleem te verhelpen. Het artikel zit immers onlogisch in mekaar, door een schijnbaar hogere grens te hanteren (50.000) dan deze in werkelijkheid is (de hoogste compensatie kan daardoor slechts de wedde van een schepen/burgemeester in de klasse van 35.001 tot 50.000 inwoners zijn). Het sluit ook beter aan bij de indeling in klassen van de wedden: pas vanaf 50.001 inwoners krijgen schepenen 75 % van de wedde van de burgemeester.

In art. 27, §2, vierde lid van het OCMW-decreet wordt eenzelfde aanpassing doorgevoerd.

Art. xx

1) Artikel 70, §1, lid 2 wordt vervangen door volgende bepaling:

“In een gemeente met minder dan 50.001 inwoners vult de gemeente de wedde van de burgemeester, van de schepen die of het gemeenteraadslid dat de burgemeester vervangt, van een schepen of van het gemeenteraadslid dat een schepen vervangt, aan met een bedrag ter compensatie van het netto-inkomensverlies dat de betrokkene lijdt ten gevolge van het opnemen van zijn mandaat, op voorwaarde dat de mandataris daar zelf om verzoekt. De gemeentesecretaris stelt vast of aan de vereiste voorwaarden is voldaan. De wedde van de burgemeester, van de schepen die of het gemeenteraadslid dat de burgemeester vervangt, van een schepen of van het gemeenteraadslid dat een schepen vervangt, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, kan nooit hoger zijn dan de wedde van, naargelang het geval, de burgemeester of een schepen van een gemeente in de klasse van 50.001 tot 80.000 inwoners.”

2) Tussen lid 3 en lid 4 van artikel 70, §1 wordt een nieuw lid ingevoegd, dat dan het vierde lid wordt. Het huidige lid 4 en 5 worden dan lid 5 en 6:

“De Vlaamse Regering stelt voor de procedures in het tweede en derde lid de nadere regels vast.”

MVT

Zie toelichting bij wijziging art. 17, §2 van hetzelfde decreet.

Daarnaast wordt in dit artikel ook best verwezen naar het uitvoeringsbesluit van 5 juni 2009 voor nadere procedureregels. Nu geldt dat uitvoeringsbesluit op dit punt enkel voor raadsleden en om onbegrijpelijke redenen niet voor uitvoerende mandatarissen. In de praktijk zouden lokale besturen dus procedures moeten uitwerken voor de uitvoerende mandatarissen. Dit gebeurt momenteel bijna nergens of er wordt verwezen naar de regeling voor raadsleden. Om deze eigenaardigheid weg te werken, wordt nu ook verwezen naar het uitvoeringsbesluit voor de procedureregels voor uitvoerende mandatarissen. Dit besluit moet bijgevolg minimaal worden aangepast.

In art. 68 van het OCMW-decreet wordt eenzelfde aanpassing doorgevoerd.

Bevoegdheden college en delegatieregeling - Art. 57

Artikel 57 §3, 1°: ‘daden van beheer over gemeentelijke inrichtingen’; beter: ‘daden van beheer over onroerende goederen’: zo kan dit ook slaan op het in huur nemen door de gemeente.

Tucht mandatarissen – art. 71

Art. xx:

Artikel 71 van hetzelfde decreet wordt vervangen door volgende bepaling:

“Onverminderd artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 5° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan de Vlaamse Regering de burgemeester of schepen schorsen of afzetten wegens kennelijk wangedrag of grove nalatigheid. De betrokken persoon wordt vooraf gehoord. De Vlaamse Regering stelt hiervoor de nadere procedureregels vast. De schorsing of afzetting van de schepen van rechtswege, vermeld in artikel 44, § 3, heeft dezelfde gevolgen voor zijn mandaat van voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.”

De afgezette burgemeester of schepen kan pas na verloop van twee jaar opnieuw worden aangesteld in een functie van burgemeester, schepen, voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn of ondervoorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.”

MVT

De voorzitter van de gemeenteraad wordt geschrapt uit de tuchtregeling voor mandatarissen. Aangezien de voorzitter in statuut en bevoegdheden niet te vergelijken is met uitvoerende mandatarissen, is het ook niet billijk hem op te nemen in de tuchtregeling voor mandatarissen.

Secretaris en financieel beheerder – art. 80 § 1

Keuze voor deeltijdse of voltijdse invulling functie van secretaris en financieel beheerder overlaten aan de gemeenteraad.

Voorstel VVSG

- Vervangen artikel 80 §1: “De gemeenteraad beslist of het ambt van gemeentesecretaris en financieel beheerder voltijds of deeltijds wordt uitgeoefend.”
- De strikte regels over deeltijdse en voltijdse secretarissen en financieel beheerders schrappen, ook in het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 2007 (over deeltijdse ambten).

Thesauriebeheer – art. 93, 95, 100, 163

Art. xx: In artikel 93 van datzelfde decreet worden de woorden ‘met behoud van de toepassing van artikel 100, §3’ geschrapt.

MVT

Het thesauriebeheer, inclusief kasbeheer, hoort bij de financieel beheerder/ontvanger thuis. De wijze waarop dit verder wordt ingevuld, is een onderdeel van het internecontrolesysteem (zie ook aanpassingen in art. 95, art. 100 en art. 163).

Art. xx: In artikel 95 van datzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord ‘girale’ wordt opgeheven;

2° de laatste zin wordt aangevuld met de woorden: ‘met behoud van de toepassing van art. 162, §1’.

MVT

Alle betalingen, ook die in cash, gebeuren in principe door de financieel beheerder/ontvanger, of onder zijn gezag. Dat vloeit voort uit zijn bevoegdheid voor het volledige thesauriebeheer. De wijze waarop dit verder wordt ingevuld, is een onderdeel van het internecontrolesysteem (zie ook aanpassingen in art. 93, art. 100 en art. 163).

Art. xx: Artikel 100, §3 van datzelfde decreet wordt opgeheven.

MVT

Het thesauriebeheer, inclusief kasbeheer, hoort bij de financieelbeheerder/ontvanger thuis. De wijze waarop dit verder wordt ingevuld, is een onderdeel van het internecontrolesysteem (zie ook aanpassingen in art. 93, art. 95 en art. 163).

Art. xx: Artikel 163, §1 en 2 van hetzelfde decreet worden opgeheven en vervangen door onderstaande tekst:

‘§1. De financieel beheerder staat in voor de uitvoering van alle betalingen, met behoud van de toepassing van art. 162, §1. Hij doet dat uitsluitend na een uitdrukkelijke betalingsopdracht door de gemeentesecretaris, die hiermee bevestigt dat de uitgave wettig en regelmatig is.

In het geval van girale betalingen blijkt die bevestiging uit een eerste handtekening op de betalingsopdracht aan de financiële instelling door de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde. De financieel beheerder of zijn gemachtigde plaatst als tweede een handtekening op de betalingsopdracht aan de financiële instelling. Betalingen in verband met het thesauriebeheer gebeuren autonoom door de financieel beheerder. Daaronder vallen niet de betalingen naar de provisies, vermeld in artikel 162.

§ 2. Indien de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde weigert een betalingsopdracht zoals bepaald in §1 af te leveren, kan het college van burgemeester en schepenen op eigen verantwoordelijkheid bevelen de betaling uit te voeren.

In dat geval bezorgt het college van burgemeester en schepenen een afschrift van zijn beslissing aan de provinciegouverneur. De beslissing van het college van burgemeester en schepenen is slechts uitvoerbaar zodra de in artikel 255 bedoelde toezichttermijn is verstreken.'

MVT

Met deze wijziging wordt verduidelijkt dat alle uitgaande betalingen gebeuren door de financieel beheerder, maar steeds na een betaalopdracht door de secretaris. Verder is er de bevoegdheid van de financieel beheerder over het volledige thesauriebeheer (cf. ook de aanpassingen aan art. 93, art. 95 en art. 100).

Dwangbevel – art. 94

Art. xx: In artikel 94 van hetzelfde decreet wordt na de woorden 'De schuldenaar moet bovendien vooraf aangemaand zijn met een aangetekende brief' de volgende zin toegevoegd: 'De administratiekosten die de gemeente aanreken voor deze aangetekende brief vallen ten laste van de schuldenaar en kunnen eveneens ingevorderd worden via het dwangbevel.'

MVT

Vele gemeenten rekenen kosten aan voor een aangetekende aanmaning in uitvoering van art. 94 van het Gemeentedecreet. Het invorderen van deze kosten bij niet-betaling via het dwangbevel wordt soms betwist. Door hiervoor in het decreet zelf (en niet alleen via het gemeentelijke retributiereglement) een juridische grond te leveren, vermindert de betwistingsmogelijkheid.

Creëren van afwijkingsmogelijkheden van de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel voor het personeel van specifieke diensten en voorzieningen – art. 105

Art. xx: In artikel 105 van hetzelfde decreet na §1 een nieuwe paragraaf invoegen, luidend als volgt :

"De gemeenteraad stelt de afwijkende bepalingen van de in §1 vermelde rechtspositieregeling vast voor het voltallige personeel van de diensten waarvan de werking gebaseerd is op federale of gewestelijke financiering met bijbehorende werkings- en erkenningsregels, en voor het voltallige personeel dat ingezet wordt voor activiteiten die hoofdzakelijk verricht worden in mededinging met andere marktdeelnemers. Die afwijkingen moeten in overeenstemming zijn met de minimale voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt."

MVT

Eén van de uitgangspunten van de Vlaamse regering bij het BVR van 12 november 2010 m.b.t. de rechtspositieregeling van het OCMW-personeel was dat het personeel van het OCMW dat werkzaam is in die sectoren waar ook private spelers op de markt actief zijn (de welzijns- en gezondheidssector in de ruime zin van het woord) een rechtspositieregeling moet hebben die maximaal afgestemd is op wat gangbaar is in de sector waarin men werkt. Zo niet prijst het openbaar initiatief zich uit de markt. De VVSG trad deze stelling bij. Hierbij is vooral de beschikbaarheid van het personeel een probleem. Om die redenen bevat het rechtspositiebesluit voor het OCMW-personeel van de zgn. specifieke diensten een afwijkende regeling voor vakantie- en feestdagen die afwijkt van de standaardregeling voor het overige OCMW-personeel en het gemeentepersoneel.

Het concurrentieargument geldt echter niet enkel voor het OCMW; ook gemeenten ontplooiën diensten of voorzieningen die in concurrentie treden met andere spelers op de markt, zowel in de welzijnssector (b.v. kinderopvang) als in andere sectoren.

Daarom is het noodzakelijk de notie 'specifieke diensten' die ingeschreven is in het OCMW-decreet ook in te schrijven in het gemeentedecreet. Zo creëren we een juridische basis voor de Vlaamse regering om het besluit over de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel aan te passen en afwijkende bepalingen op te nemen voor het personeel van de gemeentelijke specifieke diensten.

Raadscommissie evaluatie secretaris en financieel beheerder - art. 115

De evaluatie van de decretale graden gebeurt door een bijzondere gemeenteraadscommissie. We vragen dat de gemeenteraad hiervan kan afwijken en de evaluatie van de decretale graden toevertrouwen aan het college aangevuld met de voorzitter van de gemeenteraad.

Tekstvoorstel VVSG:

Toevoegen artikel 115, derde lid: "De gemeenteraad kan de bevoegdheid van de bijzondere gemeenteraadscommissie zoals bedoeld in het vorige lid, toevertrouwen aan het college aangevuld met de voorzitter van de gemeenteraad."

Tucht - Art. 118-144

We vragen dat de Vlaamse overheid de tuchtregeling vereenvoudigt, versoepelt en zoveel mogelijk harmoniseert voor statutairen en contractanten.

Voorstel VVSG:

- Procedurele bepalingen uit het gemeentedecreet halen. De VVSG is bereid een concreet tekstvoorstel te doen.
- Afschaffing van het hervormingsrecht van de Beroepscommissie voor Tuchtzaken (schrapping artikel 141). Dat heeft de Vlaamse regering principieel beslist heeft in het Witboek Interne Staatshervorming. We vragen om aan het tuchtcollege raadgevende bevoegdheid toe te kennen in plaats van beslissingsbevoegdheid. Het tuchtcollege geeft advies maar de lokale werkgever neemt uiteindelijk de beslissing.
- Verder aan te passen in functie van oprichting Vlaams Bestuursrechtcollege.

In rechte optreden door burgers – art. 194

Art. xx: Artikel 194 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

MVT

Art. 194 Gemeentedecreet is de voortzetting van art. 271, §1 Nieuwe Gemeentewet en staat al sinds 1836 in de Gemeentewet. Het wou de belangen van de gemeente beschermen tegen het stilzitten van haar eigen bestuur. Dit is inmiddels achterhaald, want gemeenteraden zijn nu representatief samengesteld (algemeen kiesrecht) en het college wordt niet meer benoemd door de regering. Bovendien hebben inwoners (zeer) veel andere middelen om tegen de in gebreke blijvende overheden op te treden (cf. administratieve beroepsmogelijkheden, inspraakmogelijkheden, oprichting Raad van State en andere administratieve rechtscolleges, enz).

Nogal wat rechtspraak maakt van art. 194 Gemeentedecreet een door de wetgever onbedoeld wapen tegen de gemeente. Het artikel zou immers betekenen dat inwoners ook namens de gemeente kunnen optreden tegen de gemeente, namelijk om een project dat uitdrukkelijk door het college en de gemeenteraad gesteund wordt, aan te vallen.

Art. 194 is ook in strijd met het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel. Volgens bepaalde rechtspraak kan een gemeente niet participeren of tussenkomen in een procedure die overeenkomstig art. 194 namens haar wordt gevoerd. De gemeente bevindt zich dan in een positie die haar rechten bijzonder ernstig beknot, want zij kan haar rechten en belangen niet verdedigen voor een rechtbank van zodra een inwoner namens haar optreedt op basis van art. 194, zelfs niet indien die derde vorderingen stelt die tegen de rechten en/of belangen van de gemeente indruisen. Dit brengt een ongelijkheid en discriminatie mee ten opzichte van andere rechtspersonen en overheden.

Sperperiode gemeentelijke externe verzelfstandiging – art. 227

Art. xx:

In artikel 227 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid aangevuld met volgende zin:

"Deze bepaling slaat niet op de omvorming van bestaande structuren conform artikel 310 van dit decreet, tenzij hierdoor bijkomende taken van gemeentelijk belang extern zouden worden verzelfstandigd."

MVT

Deze verduidelijking is nodig, aangezien de tekst strikt genomen zou kunnen worden begrepen in de zin dat ook omvormingen van bv. gemeentelijke vzw's naar EVA's in privaatrechtelijke vorm een oprichting van een (vooraf niet bestaand) EVA in zich houden. Ook samenvoegingen van bestaande structuren (bv. van twee gemeentelijke vzw's naar één EVA-vzw) worden niet gevat door de hier bedoelde zgn. sperperiode. Omvormingen van vzw's naar autonome gemeentebesturen en omgekeerd zullen mogelijk zijn in de sperperiode, in zoverre enkel de structuur wordt gewijzigd en er geen bijkomende taken van gemeentelijk belang naar de nieuwe structuur worden overgedragen.

Omvormingstermijn gemeentelijke verzelfstandiging – art. 310**Art. xx:**

1) In artikel 310 van hetzelfde decreet worden de woorden "1 januari 2013" telkens vervangen door "1 januari 2014".

MVT

De deadline voor de omvorming van verzelfstandigde structuren wordt één jaar opgeschoven, zodat gemeenten geen dubbel werk hebben met de samenstelling van de bestuursorganen van deze structuren, bij de omvorming en ten gevolge van de gemeenteraadsverkiezingen. Dit is ook logischer in het licht van de wijziging van de bepalingen mbt gemeentelijke verzelfstandiging en geeft de gemeenten meer tijd om hierop te anticiperen. Zo wordt ook vermeden dat gemeenten in de knoei komen met de "sperperiode" bedoeld in artikel 227 van dit decreet.

NOOT: deze wijziging, zoals ook voorgesteld door het kabinet, moet geregeld worden bij apart decreet en moet onmiddellijk in werking treden. Hiermee kan niet gewacht worden tot het volledige wijzigingsdecreet goedgekeurd raakt!

2) In artikel 310, tweede lid van hetzelfde decreet worden de woorden "Artikelen 228, 229 en 230" vervangen door de woorden "Artikelen 228, 229, 230 en dit artikel"

MVT

Met deze toevoeging worden juridische discussies over de inwerkingtreding van artikel 310 zelf vermeden.

Vakantieregeling gesco's - Art. xx

Vakantieregeling gesco's gelijkschakelen met die van de andere contractanten. Het Waalse Gewest heeft dit al gedaan. Zie art. 36 Decreet van 25 april 2002 betreffende de tegemoetkomingen ter bevordering van de indienstneming van niet-werkende werkzoekenden door de plaatselijke, gewestelijke en gemeenschapsoverheden, door bepaalde werkgevers in de niet-commerciële sector, het onderwijs en de commerciële sector (vertaling) dat de artikelen 4, §§ 1 en 3, 6 en 8, van het KB nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetten van een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 511 van 11 maart 1987 opheft.

Bevoegdheid tegenover onderwijzend personeel - Art. xx

Bevoegdheidsverdeling van de gemeente tegenover haar personeel in het gemeentelijk onderwijs afstemmen met regeling gemeentedecreet. Huidige verschillen zijn:

- Bevoegdheidsverdeling gemeentepersoneel:
 - Toestaan afwezigheden, verloven, affectaties of loopbaanonderbrekingen (dagelijks personeelsbeheer) = bevoegd van secretaris
 - Aanstelling = bevoegdheid college (delegeerbaar naar secretaris)
 - Terbeschikkingstelling contractueel personeel = bevoegdheid gemeenteraad
- Bevoegdheidsverdeling personeel gemeentelijk onderwijs:
 - Afwezigheden, verloven, affectaties, loopbaanonderbreking: college (niet delegeerbaar naar secretaris)
 - Aanstelling: college (niet delegeerbaar naar secretaris)
 - College stelt dit personeel ter beschikking

Bevoegdheden college van burgemeester en schepenen- art. 57, §3, 8° en 58

Gebaseerd op tekstvoorstel ABB werkgroep OO en Patrimonium

Voorstel aanvulling artikel 57, §3, 8° van het gemeentedecreet met een punt c:

“c) met betrekking tot verhuring, pacht, jacht- en visrechten van meer dan 9 jaar, behoudens het vaststellen van de contractvoorwaarden waarvoor de gemeenteraad bevoegd blijft.”

Aanpassing artikel 58:

In artikel 58, lid twee, worden de woorden “vermeld in §3, 7°, 8°, b” vervangen door de woorden “vermeld in §3, 7°, 8°, b en c”.

Voorstel aanvulling artikel 43, §2, 12° met: “... of behoudens de bepaling van artikel 57, §3, 8°, c, met uitzondering van het vaststellen van de contractvoorwaarden.”

MVT

Punt c van artikel 57, §3, 8° wordt toegevoegd zodat het college van burgemeester en schepenen bevoegd wordt voor het bepalen van de contractspartij in geval van huurovereenkomsten, pacht-, jacht- en visrechten van meer dan negen jaar.

Voor overheidsopdrachten is in het gemeentedecreet reeds een gelijkaardige bepaling voorzien in artikel 57, §3, 4°. Naar analogie daarmee is het aangewezen om ook voor voornoemde overeenkomsten te voorzien dat het college van burgemeester en schepenen bevoegd is voor het voeren van de procedure en het aangaan van de verbintenis.

Uit de praktijk blijkt immers dat het praktischer is dat het college van burgemeester en schepenen het gemeentebestuur tijdens vakantiemaanden, bij gebrek aan het samenkomen van de gemeenteraad, tijd kan winnen indien het college van burgemeester en schepenen de procedure kan voeren, de beslissingsbevoegdheid heeft om de overeenkomst af te sluiten en de overeenkomst kan uitvoeren. Dit op voorwaarde dat de gemeenteraad daarvoor een 'kaderhuurovereenkomst' heeft goedgekeurd.

Bij pachtovereenkomsten is het reeds de praktijk dat de gemeenteraad de pachtovereenkomst / het lastenboek goedkeurt en dat het college van burgemeester en schepenen de pacht aan een bepaalde persoon toewijst.

Naar analogie met voormelde wordt ook voor jacht- en visrechten voorzien dat het college van burgemeester en schepenen de procedure kan voeren, de beslissingsbevoegdheid heeft om de overeenkomst af te sluiten en de overeenkomst kan uitvoeren.

Analoge wijziging ocmw-decreet door inlassing van artikel 52, tweede lid, 18 bis.

Aanstellen van landmeters-experten- artikelen 192 bis tot 192 quater

Artikel 192 ter: schrappen

Artikel 192 quater; aanpassen indien vorig artikel wordt opgeheven

MVT: deze artikelen werden ingelast bij decreet van 10 december 2010, hoewel de mogelijkheid om landmeters-experten aan te stellen voor vervreemdingen reeds uitdrukkelijk aanvaard werd in de omzendbrief van 12 februari 2010.

Artikel 192 ter voorziet bijkomend in de bepaling van erkenningsvoorwaarden door de Vlaamse Regering. Een bijkomend uitvoeringsbesluit is niet nodig en overbodig.

BIJLAGE II – OPMERKINGEN VVP

**VVP-voorstellen tot aanpassing
van
Voorontwerp van decreet tot wijziging van het Provinciedecreet van 9 december 2005**

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen in het Provinciedecreet van 9 december 2005Afdeling 1. Wijzigingen in titel I van het Provinciedecreet

Art. 2. Artikel 2 van het Provinciedecreet van 9 december 2005 wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2. De provincies zijn het intermediair beleidsniveau tussen het Vlaamse en het gemeentelijke niveau. De provincies beogen om op het provinciale niveau bij te dragen tot de duurzame ontwikkeling van het provinciale gebied.

Overeenkomstig artikel 41 van de gecoördineerde Grondwet zijn ze bevoegd voor de regeling van de provinciale belangen. Tot die provinciale belangen behoren met name en met behoud van de toepassing van de bepalingen die worden opgenomen in een bestuursakkoord tussen de Vlaamse Regering en de provincies:

1° de bovenlokale taakbehartiging. Een taakbehartiging is bovenlokaal als ze aangelegenheden van lokaal gemeentelijk belang overstijgt, voor zover ze streekgericht blijft en gericht is op realisaties binnen de grenzen van het grondgebied van de provincie;

2° ondersteunende taken op verzoek van andere overheden;

3° het nemen van initiatieven met het oog op gebiedsgerichte samenwerking tussen besturen in een regio, met inbegrip van samenwerkingsverbanden met of zonder rechtspersoonlijkheid, binnen de grenzen, vastgelegd door de Vlaamse Regering, zonder afbreuk te doen aan het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Voor de aangelegenheden, vermeld in artikel 4 en 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen oefenen de provincies alleen bevoegdheden uit als die hen door of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd, onverminderd de taken die hen zijn toevertrouwd in een bestuursakkoord dat gesloten wordt tussen de Vlaamse Regering en de provincies.

Alleen als dat bij decreet uitdrukkelijk is bepaald, kunnen de provincies de medewerking van de gemeenten regelen.”.

VVP-standpunt:

Ten opzichte van het oorspronkelijk artikel is de zinsnede ‘provincies zijn verantwoordelijk voor het welzijn van de bevolking’ weggefallen. Is het zorgen voor het ‘welzijn’ van de bevolking geen wezenlijke taak van de overheid in het algemeen en van de verkozen bestuursniveaus in het bijzonder, ook als de bevoegdheden gefixeerd zijn op de meer grondgebonden taken?

Afdeling 2. Wijzigingen in titel II van het Provinciedecreet

Art. 3. In artikel 7, §3, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 4. In artikel 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 22 december 2006 en 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 5 worden tussen de woorden “gekozen worden” en de woorden “en dat de fracties” de woorden “onder de provincieraadsleden van Belgische nationaliteit” ingevoegd;

2° paragraaf 6 wordt opgeheven

VVP-standpunt:

De voorgestelde aanpassing van artikel 8§5 van het Provinciedecreet heeft geen inhoud: alle provincieraadsleden hebben immers de Belgische nationaliteit (i.t.t. de gemeenteraadsleden) (artikel 23 Provinciekieswet/art. 59 juncto art. 8 lokaal en provinciaal kiesdecreet).

Art. 5. In artikel 10 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Het provincieraadslid dat tijdens zijn mandaat niet meer voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden, wordt door de provincieraad, nadat het raadslid is gehoord, vervallen verklaard tenzij het provincieraadslid onmiddellijk ontslag neemt overeenkomstig artikel 15.”;

2° in paragraaf 3 worden tussen de zinsnede “kennisgeving,” en de woorden “zijn mandaat” de woorden “na de vervallenverklaring” ingevoegd.

Art. 6. In artikel 12 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Een provincieraadslid dat tijdens zijn mandaat in een situatie terechtkomt die onverenigbaar is met zijn mandaat en dat binnen vijftien dagen na het tot hem gerichte verzoek van de voorzitter van de provincieraad geen einde maakt aan die situatie, wordt door de provincieraad vervallen verklaard van zijn mandaat, overeenkomstig artikel 10, §1, tweede lid, §2 en §3, nadat het betrokken gemeenteraadslid is gehoord.”;

2° in paragraaf 3 worden tussen de zinsnede “kennisgeving,” en de woorden “zijn mandaat” de woorden “na de vervallenverklaring” ingevoegd.

Art. 7. In artikel 13, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 2006 en gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zinsnede “, en over de beroepen ingesteld overeenkomstig de artikelen 165, §8, 166, §6, en 171, §8” opgeheven.

Art. 8. In artikel 16 van hetzelfde decreet wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 9. In artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“De voorzitter is verplicht de provincieraad bijeen te roepen op verzoek van een derde van de zittinghebbende leden of van de deputatie.”;

2° er worden een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De voorzitter is ook verplicht de provincieraad bijeen te roepen op verzoek van een vijfde van de zittinghebbende leden als zes weken na de datum van de vorige provincieraad nog geen bijeenroeping heeft plaatsgevonden. De periode van zes weken wordt geschorst van 11 juli tot en met 15 augustus.

In geval van een verplichte bijeenroeping als vermeld in het tweede en het derde lid, roept de voorzitter de provincieraad bijeen op de aangewezen dag en het aangewezen uur en met de voorgestelde agenda. Daarvoor bezorgen de provincieraadsleden voor elk punt op die agenda hun voorstel van beslissing met toelichting aan de provinciegriffier, die de voorstellen bezorgt aan de voorzitter van de provincieraad.”.

VVP-standpunt:

De voorgestelde regeling zal tot bijkomende verwarring leiden:

1. hoe telt men “weken”? Indien bv. een zitting heeft plaatsgevonden op 15 juni, dan zijn er net geen 4 weken verstreken op 11 juli. Hoe telt dit mee? Voorstel: rekenen in dagen is correcter.
2. de schorsingsperiode is te kort. Er moet rekening mee gehouden worden dat de raden in juli en augustus meestal niet bijeenkomen. In dat geval is de periode van 6 weken sedert de vorige vergadering

(de periode van schorsing van de termijn meegeteld) zeer vaak al einde augustus verstreken. Een samenroeping op initiatief van ten minste een vijfde van de raadsleden kan dan contraproductief zijn en organisatieschema's verstoren.

Een voorbeeld kan dit verduidelijken: stel dat de raad telkens de 3de woensdag van de maand samenkomt behalve in de maanden juli en augustus (waarin hij niet samenkomt) en bij gelegenheid van de budgetbesprekingen (wanneer de vergaderfrequentie aanzienlijk hoger ligt).

De junivergadering van de raad vond dan op 15 juni plaats.

De septembervergadering zal dan op 21 september zijn; de bijeenroeping voor deze vergadering moet decretaal pas op 13 september gebeuren.

De opgeschorte periode van 6 weken zal echter reeds eind augustus verstreken zijn.

Art. 10. In artikel 21, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009 wordt de volgende zin toegevoegd:

“Dit huishoudelijk reglement bepaalt in elk geval dat indien een raadslid hierom verzoekt, een dossier elektronisch ter beschikking wordt gesteld.”.

VVP-standpunt:

Er bestaat is se geen bezwaar tegen digitale toezending, maar er moet rekening mee gehouden worden dat bepaalde zware bestanden niet digitaal gecommuniceerd kunnen worden.

Het is dan ook absoluut niet wenselijk in absolute en dwingende termen te vermelden dat het dossier op eenvoudig verzoek digitaal ter beschikking moet worden gesteld. Dergelijke absolute bepalingen kunnen tegen elk bestuur ingeroepen worden.

Art. 11. In artikel 29, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “als het geringste uitstel gevaar zou kunnen opleveren” opgeheven.

Art. 12. In artikel 39, §1, van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In elke provincie wordt minstens een commissie opgericht die waakt over de afstemming van het provinciaal beleid op het beleid van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en verzelfstandigde agentschappen van de provincie. De provincie richt hiertoe ofwel een aparte commissie op, ofwel integreert zij deze taak in de verschillende bestaande commissies.”.

Art. 13. In artikel 40, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 7°, wordt tussen de woorden “van de vorige vergadering” en de woorden “ter beschikking” de zinsnede “, overeenkomstig artikel 30, §3, “ ingevoegd ;

2° in punt 11° worden tussen de woorden “vermeld in” en de zinsnede “artikel 51” de woorden “en overeenkomstig” ingevoegd.

Art. 14. In artikel 44, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “zes” vervangen door het woord “vijf”.

Art. 15. In artikel 46, §1, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 16. In artikel 47, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt tussen het woord “artikelen” en het getal “49” de zinsnede “47” ingevoegd.

Art. 17. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 47bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 47bis. De provincieraad kan, behalve in geval van spoedeisendheid, bij volstreekte meerderheid van stemmen de structurele onbestuurbaarheid van de provincie vaststellen en brengt de Vlaamse Regering daarvan op de hoogte.

De vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid kan in een provincie slechts eenmaal per bestuursperiode gebeuren en mag niet gebeuren in een periode van twaalf maanden voor de dag van de verkiezingen voor de vernieuwing van de provincieraaden.
 Op grond van die kennisgeving kan de Vlaamse Regering een bemiddelingspoging ondernemen.
 Als de Vlaamse Regering vaststelt dat de bemiddeling mislukt is, brengt ze de provincieraad daarvan op de hoogte.
 In dat geval kan de provincieraad de procedure starten voor de aanstelling van een nieuwe deputatie.
 Er wordt vervolgens overgegaan tot de installatie van de nieuwe gedeputeerden overeenkomstig de artikelen 45 en 46. De uittredende gedeputeerden blijven in functie tot de installatie van de nieuwe gedeputeerden heeft plaatsgevonden.”.

Art. 18. In artikel 51, vijfde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zin “De notulen worden uiterlijk op dezelfde dag als de vergadering van de deputatie volgend op de vergadering van de deputatie waarop de notulen werden goedgekeurd, verstuurd aan de provincieraadsleden op de wijze die bepaald is in het huishoudelijk reglement.” vervangen door de volgende zinnen: “De notulen worden uiterlijk op de dezelfde dag als de dag waarop de vergadering van de deputatie plaatsvindt, die volgt op de vergadering van de deputatie waarop de notulen zijn goedgekeurd, naar de provincieraadsleden gestuurd. Deze notulen worden op een beveiligde, elektronische wijze verstuurd, waarbij de dag waarop de notulen verstuurd zijn met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld. Als elektronisch versturen niet mogelijk is wegens strijdigheid met de beginselen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer of wegens de omvang van het bestand, zullen de notulen op een andere wijze verstuurd worden. Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop de notulen worden verstuurd.”.

VVP-standpunt:

Er wordt best ook rekening gehouden met de mogelijkheid dat er zich een ‘defect’ voordoet; ook in die gevallen zou het mogelijk moeten zijn de notulen op een andere wijze dan digitaal te verzenden.

Art. 19. In artikel 54, derde lid, van hetzelfde decreet wordt de zin “Bij staking van stemmen is, overeenkomstig dezelfde bepaling, de stem van de voorzitter doorslaggevend.” vervangen door de zin “Bij staking van stemmen is, overeenkomstig dezelfde bepaling, de stem van de voorzitter doorslaggevend, behalve als de deputatie optreedt als tuchtoverheid als vermeld in artikel 119, eerste lid, in welk geval het voorstel verworpen is.”.

VVP-standpunt:

Het derde lid van artikel 54 doelt op de zeer specifieke bepaling waarin de deputatie als administratief rechtscollege optreedt. Dit is een federaal geregelde aangelegenheid waaraan best niet geraakt wordt. Dit geldt met des te meer reden daar de deputatie in de geschetste situatie NOOIT als tuchtoverheid optreedt.
 De situaties waarin de deputatie als orgaan van actief bestuur optreedt liggen verrat in de twee eerste leden van artikel 54 en hierin wordt reeds bepaald dat een voorstel bij staking van stemmen verworpen is.
 De voorgestelde wijziging heeft bijgevolg weinig zin.

Art. 20. In artikel 57, §3, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 30 april 2009, wordt punt 9° vervangen door wat volgt:

“9° het vertegenwoordigen van de provincie in rechte ingevolge artikel 186, behalve in de gevallen vermeld in artikel 186, tweede lid; het aanwijzen van hetzij een advocaat, hetzij een lid van de deputatie, hetzij een personeelslid van de provincie om namens de provincie te verschijnen in rechte behalve als de provincieraad dat al gedaan heeft voor het geschil in kwestie;”.

VVP-standpunt:

Er bestaat een verschil tussen beslissen tot het optreden in rechte en de vertegenwoordiging in rechte. Er kan opgemerkt worden dat de beide bovenvermelde begrippen sedert de wijziging van artikel 186 door elkaar vermeld worden. Een verheldering van de exacte bedoelingen en van de gebruikte terminologie zou welkom zijn.

Art. 21. In artikel 66 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, vijfde lid, worden tussen de woorden “een arrondissementscommissaris” en “aan om hem te vervangen” de woorden “of een ambtenaar van niveau A van de Vlaamse overheid” ingevoegd.

VVP-standpunt:

De voorgestelde tekst heeft betrekking op de vervanging van de gouverneur in zijn hoedanigheid van commissaris van de Vlaamse regering. Strikt genomen moet dit niet in het Provinciedecreet geregeld worden

Art. 22. Artikel 67 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 67. De provincieraad kent de eretitels toe aan de gedeputeerden. De Vlaamse Regering bepaalt de ambtskledij en de onderscheidingstekens van de gedeputeerden.”.

Art. 23. In artikel 68, §5, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt paragraaf 5 vervangen door wat volgt:

“§ 5. Er wordt een uittredingsvergoeding toegekend aan de gedeputeerden die hun mandaat beëindigen. De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag, de toekenningsvoorwaarden en de duur van de uittredingsvergoeding. “.

Art. 24. In titel II, hoofdstuk V van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 30 april 2009, wordt een afdeling IV ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling IV. – Mandatendatabank.

Art. 72bis. De Vlaamse Regering legt een databank aan die gegevens bevat over de mandatarissen van de provincie. Die databank bevat de voornaam, de achternaam, het geslacht, de geboortedatum, het rijksregisternummer, de naam van de lijst waarop de mandataris als provincieraadslid is verkozen, de naam van de fractie waartoe hij behoort, of, in voorkomend geval, de melding dat hij als onafhankelijke zetelt, alsook, in voorkomend geval, de bevoegdheden die hij toegewezen krijgt, en de begin- en einddatum van zijn mandaat.

De gegevens van de mandatarissen zullen publiek toegankelijk zijn tot aan de algehele vernieuwing van de provincieraad, met uitzondering van de geboortedatum en het rijksregisternummer van de betrokken mandataris.

De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van dit artikel.”.

Art. 25. In artikel 78, §2, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2009, worden de woorden “onder hun eigen verantwoordelijkheid,” opgeheven, en wordt het woord “plaatsvervanger” vervangen door het woord “waarnemer”.

VVP-standpunt:

Indien de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof (art. 7) niet wordt gewijzigd, zal dit aangepaste artikel grote administratieve overlast opleveren bij kortstondige vervanging wegens vakantie, ziekte,..., van de titularis van de decretaale graad. Er zal een eindrekening moeten opgemaakt worden door de titularis en bij het einde van de vervanging door de waarnemer.

Afdeling 3. Wijzigingen in titel III van het Provinciedecreet

Art. 26. Artikel 113 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Afdeling 4. Wijzigingen in titel IV van het Provinciedecreet

Art. 27. In artikel 142, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt in het eerste lid de zin “Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, kan het meerjarenplan pas worden vastgesteld nadat het advies van de externe auditcommissie bedoeld in artikel 254 over het voorontwerp van meerjarenplan wordt voorgelegd.” opgeheven.

VVP-standpunt:

Art. 66, §2 Provinciewet, gecombineerd met art. 141 Provinciedecreet, voorziet een verplicht advies van het Rekenhof. Deze schrapping is voor de provincies inhoudsloos indien de Provinciewet niet wordt aangepast.

Art. 28. In artikel 143 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid wordt de zin “Vanaf het voorlaatste financiële boekjaar van de zesjaarlijkse periode, vermeld in artikel 142, §1, tweede lid, beschrijft de financiële nota de financiële consequenties voor ten minste drie financiële boekjaren.” opgeheven;

2° tussen het derde en het vierde lid wordt een lid ingevoegd dat luidt als volgt:

“Met behoud van de toepassing van het derde lid beschrijft de financiële nota de financiële consequenties voor ten minste drie en ten hoogste zes financiële boekjaren.”.

Art. 29. In artikel 144, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zin “Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, kan het budget pas worden vastgesteld nadat het advies van de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel, over het ontwerp van budget aan de provincieraad wordt voorgelegd.” opgeheven.

VVP-standpunt:

Art. 66, §2 Provinciewet voorziet een verplicht advies van het Rekenhof. Deze schrapping is voor de provincies inhoudsloos indien de Provinciewet niet wordt aangepast.

Art. 30. In artikel 147, §4, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Een investeringsbudget bestaat uit een of meer investeringsenveloppen. Als een investeringsenveloppe eenmaal in het budget is goedgekeurd, blijft ze geldig tot wanneer de provincieraad deze investeringsenveloppe bij budget of bij budgetwijziging annuleert of tot de provincieraad de rekening van deze investeringsenveloppe vaststelt.”.

Art. 31. In artikel 152 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Een verbintenis mag alleen worden aangegaan op grond van een goedgekeurd krediet dat voorkomt op het budget, of op grond van een voorlopig krediet.”.

Art. 32. In artikel 153, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zinsnede “en, behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel,” opgeheven.

Art. 33. In artikel 156 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt paragraaf 1 opgeheven.

Art. 34. In artikel 157, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden in het eerste lid de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “door een budgethouder” worden opgeheven;

2° de zin “Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, wordt de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel, van de beslissing op de hoogte gesteld.” wordt opgeheven.

Art. 35. In artikel 158 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 en 2 worden vervangen door wat volgt:

“§1. Om de betaling mogelijk te maken van geringe exploitatie-uitgaven van het dagelijkse bestuur die zonder uitstel of onmiddellijk voor de goede werking van de dienst moeten worden gedaan, kan de provinciegriffier na advies van de financieel beheerder beslissen aan bepaalde personeelsleden een provisie ter beschikking te stellen.

VVP-standpunt:

Het betreft hier hulprekenplichtigen van de provinciegriffier. Zeker voor de provisiehouders zou de aangepaste formulering (schrapping o.m. van "onder zijn verantwoordelijkheid" in § 1, 1^e lid) de discussie kunnen heropenen of het volwaardige rekenplichtigen of hulprekenplichtigen betreft: zie ook art. 159 PD (hierna).

§2. De provinciegriffier kan, na advies van de financieel beheerder, onder zijn verantwoordelijkheid bepaalde personeelsleden van de provincie die onder zijn gezag staan, belasten met de inning van geringe dagontvangsten.”;

2° paragraaf 3 wordt opgeheven.

Art. 36. In artikel 159 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt het woord “rekeningen” vervangen door het woord “provisies”;

2° in paragraaf 1 wordt het vijfde lid opgeheven;

VVP-standpunt:

Het betreft hier kasrekenplichtigen die "rekenplichtig zijn binnen de grenzen van de aan hen toevertrouwde bevoegdheid". Als het 5^e lid wordt geschrapt, zal er opnieuw onduidelijkheid ontstaan over het feit of het hier volwaardige rekenplichtigen betreft of slechts hulprekenplichtigen. Het is momenteel niet te voorspellen hoe het Rekenhof de decreetswijziging zal inschatten. Maar de kans is reëel dat de eindverantwoordelijkheid over het chartaal kasbeheer opnieuw (volledig) bij de provinciegriffier terechtkomt, die dan bijv. een tekortrekening moet indienen en een zware procedure doorlopen indien er in een provinciaal domein of school een kleine diefstal plaatsvindt. In tegenstelling tot de gemeenten en OCMW's is het voor de provincies dus wel noodzakelijk de aansprakelijkheid van de betrokken personeelsleden te expliciteren. Tenzij natuurlijk de Inrichtingswet op het Rekenhof wordt aangepast en het Rekenhof niet langer bevoegd is voor de (Vlaamse) provincies.

3° in paragraaf 2, tweede lid, wordt de zinsnede “en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, aan de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel” opgeheven.

Art. 37. In artikel 161 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede “en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, aan de externe auditcommissie bedoeld in dat artikel” wordt opgeheven;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De financieel beheerder rapporteert aan de Vlaamse Regering in volle onafhankelijkheid over de verrichte transacties van elk kwartaal voor het einde van de maand die volgt op het kwartaal. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens worden aangeleverd en de wijze waarop die gegevens elektronisch worden aangeleverd.”.

Art. 38. In artikel 162 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Hij stelt tegelijkertijd een afschrift van dat rapport ter beschikking aan de deputatie en de provinciegriffier.”.

Art. 39. In artikel 163 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 40. In artikel 164 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zinsnede “en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, aan de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel” opgeheven.

Art. 41. Artikel 165 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

VVP-standpunt:

Kasverificatie: opheffing van dit artikel is een administratieve vereenvoudiging (zie ook de vereenvoudigde procedures van art. 158 PD). Zolang het Rekenhof bevoegd blijft, zal er voor de provincies in de praktijk wellicht weinig spectaculairs veranderen. De vraag is ook of alle Vlaamse lokale besturen efficiënte interne controleprocedures zullen voorzien.

Art. 42. Artikel 166 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

VVP-standpunt:

De eindrekening wordt geschrapt, maar staat wel in de Inrichtingswet van het Rekenhof (art. 7 en volgende).

Art. 43. Artikel 168 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 168. Nadat de rekeningen in overeenstemming zijn gebracht met de gegevens van de inventaris, worden ze samengevat opgenomen in het ontwerp van de jaarrekening.

De jaarrekening omvat een beleidsnota, een financiële nota en een samenvatting van de algemene rekeningen.

De beleidsnota geeft het beleid weer dat de provincie gedurende het financiële boekjaar heeft gevoerd. De beleidsnota omvat een toelichting over de financiële toestand van de provincie en verwoordt de aansluiting met de financiële nota.

De financiële nota bevat minstens de exploitatierekening, de investeringsrekening en de liquiditeitenrekening.

De samenvatting van de algemene rekeningen omvat de balans en de staat van opbrengsten en kosten.”.

VVP-standpunt:

Conform de BBC wordt de inhoud van de jaarrekening uitgebreid met de beleidsnota. De bevoegdheid blijft, in tegenstelling tot bij het meerjarenplan en het budget, wel volledig bij de financieel beheerder (geen wijzigingen van de art. 84 en 89 PD), weliswaar met een inbreng van de provinciegriffier en het MAT volgens de memorie.

Art. 44. Artikel 169 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 169. §1. De provincieraad spreekt zich in de loop van het eerste semester van het financiële boekjaar dat volgt op het financiële boekjaar waarop de rekening betrekking heeft, uit over de vaststelling van de jaarrekening.

Als de provincieraad bezwaren heeft tegen bepaalde verrichtingen, formuleert hij een advies over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij die verrichtingen. Dat advies wordt als bijlage bij de jaarrekening gevoegd en bezorgd aan de actoren die aansprakelijk worden gesteld.

Een afschrift van de overeenkomstig dit artikel vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de Vlaamse Regering.

VVP-standpunt:

De beginselen van behoorlijk bestuur vragen dat de geviseerde “actoren”, alvorens aansprakelijk te worden gesteld, in hun opmerkingen gehoord worden.

§ 2. De Vlaamse Regering keurt de jaarrekening goed als ze juist en volledig is en een waar en getrouw beeld geeft van de financiële toestand van de provincie.

VVP-standpunt:

De Vlaamse regering bevestigt het waar en getrouw beeld. Wat als de rekening technische fouten bevat en daarom niet wordt goedgekeurd, zonder dat ze onregelmatige verrichtingen inhoudt: welke beroepsprocedure geldt er dan?

Als de Vlaamse Regering geen besluit verzonden heeft binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de jaarrekening, wordt ze geacht de jaarrekening goed te keuren.”

VVP-standpunt:

Het verslag van het Rekenhof bij de jaarrekening wordt geschrapt, maar blijft wel voorzien in art. 66, §2 Provinciewet. Zie ook art. 112 Provinciewet dat stelt dat het Rekenhof de rekeningen van de provincie controleert.

Het apart verslag van de Deputatie over het gevoerde beleid vervalt. Dat is begrijpelijk gezien ook het gewijzigde Provinciedecreet nu de beleidsnota bij de jaarrekening voorziet.
De nieuwe regeling over de aansprakelijkheid is hoogst betwistbaar:
worden de aansprakelijke actoren gehoord door de provincieraad vooraleer men een advies formuleert?
Zie ook verder: art. 171 PD.

Art. 45. In artikel 171 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 tot en met 5 worden opgeheven;

VVP-standpunt:

De bepalingen inzake de rekenplichtigheid en de gecentraliseerde rekening worden geschrapt. Quid Inrichtingswet Rekenhof?
Deze schrappingen zijn zinloos zolang de Inrichtingswet van het Rekenhof ongewijzigd blijft.

2° paragraaf 6 tot en met 8 worden vervangen door wat volgt:

“§ 6. Als de Vlaamse Regering bij de goedkeuring bepaalde verrichtingen als onregelmatig heeft bestempeld, beslist ze over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij de betwiste verrichtingen.

Als de Vlaamse Regering over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de jaarrekening, geen beslissing heeft verzonden, wordt ze geacht over de aansprakelijkheid van de verrichtingen waartegen de provincieraad bezwaren heeft geformuleerd, te hebben beslist overeenkomstig het advies van de provincieraad.

§ 7. De betrokkenen worden onmiddellijk met een aangetekende brief op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse Regering. In voorkomend geval wordt daarbij een aanmaning gevoegd om het vastgestelde bedrag in de provinciekas te storten. Een afschrift van de beslissing van de Vlaamse Regering wordt onmiddellijk bezorgd aan de provincie.

§ 8. Degenen die aansprakelijk worden gesteld en de provincieraad kunnen tegen de beslissingen van de Vlaamse Regering, vermeld in paragraaf 3, beroep instellen bij de Vlaamse Regering binnen een termijn van zestig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het betwiste besluit of, als de Vlaamse Regering geen besluit heeft verzonden, die ingaat op de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in paragraaf 3, tweede lid. Dat beroep heeft schorsende werking. De Vlaamse Regering doet uitspraak over de aansprakelijkheid van de betrokkenen en bepaalt het bedrag dat hen ten laste wordt gelegd.

VVP-standpunt:

Klopt de verwijzing naar paragraaf 3 in bovenstaande §8?

Als de verwerping van bepaalde verrichtingen aanleiding heeft gegeven tot de definitieve afwijzing van bepaalde uitgaven, kan degene die beroep heeft ingesteld de personen die hij aansprakelijk of medeaansprakelijk acht, ter verantwoording roepen in het beroep bij de Vlaamse Regering. In dat geval doet

de Vlaamse Regering mee uitspraak over de aansprakelijkheid van de ter verantwoording geroepen personen.

De beslissing van de Vlaamse Regering is uitvoerbaar, zelfs als daartegen beroep is ingesteld bij de Raad van State. Die beslissing kan echter pas ten uitvoer worden gelegd na het verstrijken van de termijn voor het instellen van dat beroep.”

VVP-standpunt:

Worden de actoren gehoord door de Vlaamse regering? Is het aanvaardbaar dat men tegen de beslissingen van de Vlaamse regering in beroep moet gaan bij... de Vlaamse regering?

Art. 46. In artikel 172, §3, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de woorden “de dag na het inkomen” vervangen door de woorden “de derde dag die volgt op het verzenden”.

Art. 47. In artikel 173, §3, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de woorden “de dag na het inkomen” vervangen door de woorden “de derde dag die volgt op het verzenden”.

Art. 48. Artikel 174 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 49. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 174bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 174bis. Onmiddellijk na de verzending van het meerjarenplan, de aanpassing van het meerjarenplan, het budget of de jaarrekening aan de toezichthoudende overheid bezorgt de provincie de gegevens over het vastgestelde beleidsrapport in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens de besturen bezorgen en de wijze waarop die gegevens elektronisch worden aangeleverd. Bij gebrek aan een vastgestelde jaarrekening op 30 juni van het jaar dat volgt op het financiële boekjaar in kwestie bezorgt de provincie de gegevens over het ontwerp van de jaarrekening in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering.

Dat vastgestelde beleidsrapport van de provincieraad is pas uitvoerbaar als de Vlaamse Regering in het bezit is van de digitale rapporten. De Vlaamse Regering stuurt onmiddellijk een ontvangstmelding van de rapporten naar het bestuur.”

Afdeling 5. Wijzigingen in titel V van het Provinciedecreet

Art. 50. In artikel 176, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “provinciegouverneur” vervangen door de woorden “voorzitter van de deputatie”.

Art. 51. In artikel 178, §2, van hetzelfde decreet wordt het woord “provinciegouverneur” vervangen door de woorden “voorzitter van de deputatie”.

Art. 52. Artikel 180 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 180. De reglementen en verordeningen van de provincieraad en de deputatie worden bekendgemaakt door middel van publicatie op de provinciale website, die het onderwerp van het reglement of de verordening vermeldt, de datum van de beslissing waarbij het reglement of de verordening werd aangenomen en, in voorkomend geval, de beslissing van de toezichthoudende overheid. De reglementen en verordeningen kunnen worden bekendgemaakt zodra de beslissing is genomen.

De provinciale website vermeldt de plaats of plaatsen waar de tekst van het reglement of de verordening ter inzage ligt van het publiek.”

VVP-standpunt:

Er kan op gewezen worden dat de provincies hoe dan ook verplicht zijn een Bestuursmemoriaal uit te geven. Artikel 119 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt immers nog steeds dat er van de gemeentelijke politiereglementen melding moet worden gemaakt in het Bestuursmemoriaal.

Is het in de gegeven omstandigheden niet verkieslijker te voorzien in een digitale uitgave van het Bestuursmemoriaal, d.w.z. op de website (wat nu reeds gebeurt), i.p.v. het Bestuursmemoriaal af te schaffen?

Afdeling 6. Wijzigingen in titel VI van het Provinciedecreet

Art. 53. In artikel 196 van hetzelfde decreet wordt het woord “provincieraad” vervangen door het woord “provincie”.

Art. 54. Aan artikel 200 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering legt het model van het formulier, vermeld in het eerste lid, vast.”

Afdeling 7. Wijzigingen in titel VII van het Provinciedecreet

Art. 55. In artikel 217, §1, van hetzelfde decreet wordt de zin: “De beheersovereenkomst, alsook elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt verzonden aan de Vlaamse regering en ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie.” vervangen door de zin: “De beheersovereenkomst, evenals elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie.”.

Art. 56. In artikel 226 van hetzelfde decreet wordt punt 5° opgeheven.

Art. 57. In artikel 228 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De beheersovereenkomst, alsook elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie en het secretariaat van het autonoom provinciebedrijf.”,

2° in paragraaf 2, 8°, wordt de zin “Er wordt minstens voorzien in een jaarlijks ondernemingsplan en een operationeel plan op middellange en lange termijn,” opgeheven;

3° in paragraaf 2, 10°, wordt de zinsnede “, de wijze waarop de auditinstantie bij het autonoom provinciebedrijf de audittaken uitoefent die aan de auditinstantie zijn opgedragen overeenkomstig artikel 254, en de wijze van rapportering van die auditinstantie aan de provincieraad” opgeheven.

Art. 58. In artikel 229 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden het derde en het vierde lid vervangen door wat volgt:

“Elke fractie kan minstens één lid van de raad van bestuur voordragen en dit voordrachtrecht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging in de raad van bestuur. Als de gewaarborgde vertegenwoordiging evenwel afbreuk zou doen aan de mogelijkheid voor de fracties die vertegenwoordigd zijn in de deputatie om minstens de helft van de leden van de raad van bestuur voor te dragen, wordt er gewerkt met gewogen stemrecht binnen de groep van door de fracties voorgedragen bestuurders.”;

2° er wordt een paragraaf 2bis ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2bis. De provincieraad kan er ook voor kiezen alle leden van de provincieraad te benoemen als lid van de raad van bestuur. In dit geval is het eerste lid van paragraaf 2 niet van toepassing en mogen er geen presentiegelden worden toegekend voor de vergaderingen van de raad van bestuur.”.

VVP-standpunt:

De ratio van het 2° kan in vraag gesteld worden:

- waarom mogen er geen presentiegelden toegekend worden voor de vergaderingen van de Raad van Bestuur? Het is niet geheel onlogisch deze regel te hanteren indien de vergadering van de provincieraad overloopt in deze van de Raad van Bestuur, doch in de andere gevallen is een dergelijke regel onbillijk

- welk motief wordt in de geschetste situatie aanvaard voor de oprichting van een APB? Toch een fiscaal motief?

Art. 59. Artikel 231 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 231. De vergaderingen van de raad van bestuur en het directiecomité zijn niet openbaar. De notulen van die vergaderingen en alle documenten waarnaar verwezen wordt in de notulen, alsook de beslissingen van de gedelegeerd bestuurder, worden ter inzage neergelegd op de griffie van de provincie. De notulen van de vergaderingen worden daarnaast op een beveiligde, elektronische wijze ter beschikking gesteld van de provincieraadsleden. Indien elektronische terbeschikkingstelling niet mogelijk is wegens strijdigheid met de beginselen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer of wegens de omvang van het bestand, zullen de notulen op een andere wijze ter beschikking worden gesteld.”.

Art. 60. Artikel 233 van hetzelfde decreet, zoals gewijzigd bij decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 61. Aan artikel 234 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het tweede lid kan er aan geen enkel personeelslid van het autonoom provinciebedrijf een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger dan het jaarsalaris van de provinciegriffier van de overeenkomstige provincie.”

Art. 62. In artikel 236 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zin “Het autonoom provinciebedrijf maakt een budget op overeenkomstig de regels die krachtens artikelen 145, 146, 147, § 1, § 2, eerste lid, § 3 en § 4, en 175, worden gesteld voor het budget van de provincie.” vervangen door de zin “Het autonoom provinciebedrijf maakt een meerjarenplan en een budget op overeenkomstig de regels die krachtens artikel 141, 142, 143, 145, 146, 147 en 175, gelden voor het meerjarenplan en het budget van de provincie.”;

2° het tweede en derde lid worden opgeheven;

3° het vijfde lid wordt opgeheven;

4° het zesde lid wordt vervangen door wat volgt:

“De raad van bestuur stelt het meerjarenplan en het budget vast en legt ze ter goedkeuring voor aan de provincieraad.”.

VVP-standpunt:

De BBC geldt voor ALLE APB's. De uitzonderingen worden opgeheven. Dit is een fundamentele keuze.

Er zijn 2 pistes mogelijk:

- Ofwel behouden de APB's een eigen boekhoudstelsel, afwijkend van het provinciebestuur. Consolidatie met de provincie wordt dan moeilijk, wat de transparantie niet ten goede komt. In de praktijk zal de boekhouding van de ondernemingen voor de APB's wel eenvoudiger zijn en allicht hun autonomie bevorderen.
- Ofwel wordt geopteerd, zoals in dit voorontwerp tot wijziging van het PD, voor een gelijkschakeling met de provincies. Dit bevordert de transparantie en kan na enkele jaren tot efficiëntiewinsten leiden (o.m. gedeelde knowhow). Gelijke en meer complexe financiële procedures (met een gemeenschappelijke software) kunnen echter meer centralisme en een vlucht naar EVA's met een privaatrechtelijk karakter veroorzaken.

Art. 63. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 236bis ingevoegd, dat luidt als volgt

“Art. 236bis. §1. De raad van bestuur spreekt zich in de loop van het eerste semester van het financiële boekjaar dat volgt op het financiële boekjaar waarop de rekening betrekking heeft, uit over de vaststelling van de jaarrekening.

Als de raad van bestuur bezwaren heeft tegen bepaalde verrichtingen, formuleert hij een advies over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij die verrichtingen. Dat advies wordt als bijlage bij de jaarrekening gevoegd. Een afschrift van dat advies wordt bezorgd aan de betrokken actoren.

Een afschrift van de overeenkomstig dit artikel vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de Vlaamse Regering.

§2. Een afschrift van de vastgestelde jaarrekening wordt bezorgd aan de provincieraad, die binnen vijftig dagen na de verzending zijn opmerkingen ter kennis brengt van de Vlaamse Regering.

§3. De Vlaamse Regering keurt de jaarrekening goed als ze juist en volledig is en een waar en getrouw beeld geeft van de financiële toestand van het autonoom provinciebedrijf.

Als de Vlaamse Regering geen besluit verzonden heeft binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de opmerkingen van de provincieraad over de jaarrekening of, wanneer de provincieraad geen opmerkingen heeft verzonden, de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in paragraaf 2, wordt hij geacht de jaarrekening goed te keuren.”

VVP-standpunt:

Alvorens er beslist wordt over de aansprakelijkheid moet er naar onze mening eerst een hoorzitting met de betrokkene georganiseerd worden.

Art. 64. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 236ter ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 236ter. §1. Als de Vlaamse Regering bij de goedkeuring bepaalde verrichtingen als onregelmatig heeft bestempeld, beslist hij over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij de betwiste verrichtingen.

Als de Vlaamse Regering zich niet uitgesproken heeft over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de opmerkingen van de provincieraad betreffende de jaarrekening of, als de provincieraad geen opmerkingen heeft verzonden, op de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in artikel 236bis, §2, wordt hij geacht over de aansprakelijkheid van de verrichtingen waartegen de raad van bestuur bezwaren heeft geformuleerd, te hebben beslist overeenkomstig het advies van de raad van bestuur.

§2. De betrokkenen worden onmiddellijk met een aangetekende brief op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse Regering. In voorkomend geval wordt daarbij een aanmaning gevoegd om het vastgestelde bedrag in de kas van het autonoom provinciebedrijf te storten. Een afschrift van de beslissing van de Vlaamse Regering wordt onmiddellijk bezorgd aan het autonoom provinciebedrijf en aan de provincie.

§3. Degenen die aansprakelijk worden gesteld, de provincie en het autonoom provinciebedrijf kunnen beroep instellen bij de Vlaamse Regering tegen de beslissingen van de Vlaamse Regering, vermeld in paragraaf 1, binnen een termijn van zestig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het betwiste besluit of, als de Vlaamse Regering geen besluit heeft verzonden, die ingaat op de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in paragraaf 1, tweede lid. Dat beroep heeft schorsende werking. De Vlaamse Regering doet uitspraak over de aansprakelijkheid van de betrokkenen en bepaalt het bedrag dat hen ten laste wordt gelegd.

Als de verwerping van bepaalde verrichtingen aanleiding heeft gegeven tot de definitieve afwijzing van bepaalde uitgaven, kan degene die beroep heeft ingesteld de personen die hij aansprakelijk of medeaansprakelijk acht, ter verantwoording roepen in het beroep bij de Vlaamse Regering. In dat geval doet de Vlaamse Regering mee uitspraak over de aansprakelijkheid van de ter verantwoording geroepen personen.

De beslissing van de Vlaamse Regering is uitvoerbaar, zelfs als daartegen beroep is ingesteld bij de Raad van State. Die beslissing kan echter pas ten uitvoer worden gelegd na het verstrijken van de termijn voor het instellen van dat beroep.”

VVP-standpunt:

Zie de opmerkingen bij de goedkeuring van de jaarrekening van de provinciebesturen zelf. De regeling over de aansprakelijkheid is betwistbaar.

Art. 65. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 236quater ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 236quater. Onmiddellijk na het bezorgen van het meerjarenplan, de aanpassing van het meerjarenplan, het budget of de jaarrekening aan de provincie bezorgt het autonoom provinciebedrijf de gegevens over het vastgestelde beleidsrapport in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens de besturen bezorgen en de wijze waarop deze gegevens elektronisch worden aangeleverd. Bij gebrek aan een vastgestelde jaarrekening op 30 juni van het jaar dat volgt op het financiële boekjaar in kwestie bezorgt het autonoom provinciebedrijf de gegevens over het ontwerp van de jaarrekening in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering.

Dat door de provincieraad goedgekeurde beleidsrapport van het autonoom provinciebedrijf is pas uitvoerbaar als de Vlaamse Regering in het bezit is van de digitale rapporten. De Vlaamse Regering stuurt onmiddellijk een ontvangstmelding van de rapporten naar het autonoom provinciebedrijf.

Artikel 161, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing op de autonome provinciebedrijven.”.

VVP-standpunt:

Dit laatste lid houdt in dat de nieuwe kwartaalrapportering ook voor de APB's verplicht wordt. De noodzaak om in te schakelen in het centrale (software)systeem wordt hierdoor versterkt.

Art. 66. In artikel 239, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zin “Die voordracht gebeurt volgens de criteria vastgelegd in artikel 229, §2, derde en vierde lid.” vervangen door de zin: “Die voordracht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging.”.

Art. 67. In artikel 240 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “, het Rekenhof, als het die taak kan opnemen,” opgeheven.

Art. 68. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 240bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 240bis. Aan geen enkel personeelslid van een provinciale vennootschap, vereniging of stichting, als vermeld in deze afdeling van het decreet, kan een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger is dan het jaarsalaris van de provinciegriffier van de overeenkomstige provincie.”.

Afdeling 8. Wijzigingen in titel VIII van het Provinciedecreet

Art. 69. In artikel 244 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle kennisgevingen of verzendingen tussen de provincieoverheid en de toezichthoudende overheid gebeuren op de wijze als bepaald door de Vlaamse Regering.”.

Art. 70. In artikel 245, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009 wordt de zin “Dezelfde lijst wordt gepubliceerd in het Bestuursmemoriaal.” vervangen door de zin “Dezelfde lijst wordt gepubliceerd op de provinciale website.”.

VVP-standpunt:

Zie de opmerking onder artikel 52.

Er kan op gewezen worden dat de provincies hoe dan ook verplicht zijn een Bestuursmemoriaal uit te geven. Artikel 119 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt immers nog steeds dat er van de gemeentelijke politiereglementen melding moet worden gemaakt in het Bestuursmemoriaal.

Is het in de gegeven omstandigheden niet verkieslijker te voorzien in een digitale uitgave van het Bestuursmemoriaal, d.w.z. op de website (wat nu reeds gebeurt), i.p.v. het Bestuursmemoriaal af te schaffen?

Art. 71. In artikel 246 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1°, wordt de zinsnede “, de vaststellingen en wijzigingen van de personeelsformatie” opgeheven;

2° in paragraaf 1, worden punt 5°, punt 7°, punt 9° en punt 10° opgeheven;

3° aan paragraaf 2 worden een punt 3° en een punt 4° toegevoegd, die luiden als volgt:

“3° de rekeningen van de extern verzelfstandigde agentschappen;

4° de meerjarenplannen en budgetten van het autonoom provinciebedrijf.”.

Art. 72. In artikel 248 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt de zinsnede “113,” opgeheven;

2° in paragraaf 4, tweede lid, wordt tussen het woord “klacht” en het woord “vangt” de zinsnede “als vermeld in het eerste lid,” ingevoegd.

Art. 73. Artikel 252 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 252. De goedkeuring van de rekeningen overeenkomstig artikel 169, §2, en artikel 236bis, brengt met zich mee dat de beslissingen van de provincieoverheid die genomen zijn in de loop van het jaar waarop de rekeningen betrekking hebben en die niet werden opgevraagd, geschorst of vernietigd, niet langer vatbaar zijn voor schorsing of vernietiging.

Ten aanzien van de toezichthoudende overheid wordt een besluit dat niet langer vatbaar is voor schorsing of vernietiging, geacht wettig te zijn.”.

Art. 74. Artikel 255 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 75. In artikel 256 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede “of het Rekenhof, naar gelang het geval,” opgeheven;

2° in het tweede lid worden de woorden “of het Rekenhof” opgeheven;

3° in het derde lid worden de woorden “of het Rekenhof” opgeheven.

Afdeling 9. Wijzigingen in titel X van het Provinciedecreet

Art. 76. Artikel 265 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 77. In artikel 266, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste en het tweede lid wordt de datum “1 januari 2013” vervangen door de datum “1 januari 2014”;

2° in het derde lid wordt de datum “31 december 2012” vervangen door de zinsnede “de datum waarop titel IV van dit decreet voor dat provinciebedrijf in werking treedt.”.

VVP-standpunt:

Wanneer is dit precies? Eén januari 2014 of op het moment waarop het provinciebestuur in kwestie instapt in de BBC?

Art. 78. In artikel 268, §1, tweed lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2009, worden tussen de woorden "welbepaalde provincies" en de woorden "een datum" de woorden "en hun autonome provinciebedrijven" ingevoegd.

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Afdeling 1. Overgangsbepalingen

Art. 79. De gedeputeerden die het mandaat van gedeputeerde uitoefenen op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, ontvangen bij de beëindiging van hun mandaat een uittredingsvergoeding, onder dezelfde voorwaarden als de voorwaarden voor de toekenning van de uittredingsvergoeding aan de leden van het Vlaams Parlement.

Afdeling 2. Inwerkingtreding

Art. 80. De artikelen van dit decreet treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum, met uitzondering van:

- artikel 10, dat in werking treedt op 1 januari 2014;
- artikel 14, dat in werking treedt op 3 december 2018;
- artikel 18, dat in werking treedt op 1 januari 2014;
- artikel 23, dat in werking treedt op 3 december 2018.

VVP-standpunt:

De datum van de inwerkingtreding van artikel 2 is een aandachtspunt. Het is belangrijk dat de gewenste situatie goed geconcipieerd is, inclusief de middelen om die situatie te bereiken (decreten, bestuursakkoorden, maatregelen ter transitie van middelen en evt. mensen) en dat de globale transitie in alle richtingen gelijktijdig gebeurt zoniet ontstaat er een vacuum wat de organisatie van het binnenlands bestuur en vooral de toestand van de bestuursinstellingen niet ten goede zal komen.

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

De heer Geert Bourgeois
Vlaams Minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand
Arenbergstraat 7

1000 BRUSSEL

contactpersoon
Wim Knaepen
wknaepen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20111005_wijziging organieke decreten_wkit

Brussel
5 oktober 2011

Wijziging provincie- en gemeentedecreet

Mijnheer de minister,

U vroeg de SERV op 16 september 2011 om advies over de voorontwerpen van decreet tot wijziging van het Gemeentedecreet en van het Provinciedecreet. U vindt hierbij het advies onder voorbehoud van bekrachtiging door de raad op 12 oktober 2011.

Vooreerst wijzen we erop dat er tussen de beslissing van de Vlaamse regering tot eerste principiële goedkeuring op 15 juli 2011 en de datum van de adviesvraag een vrij grote tijdsspanne besloten ligt. Dit heeft onder meer te maken met het feit dat ik namens de SERV in een brief van 7 september 2011 de Vlaamse minister-president er op heb geattendeerd dat de SERV verplicht om advies moet gevraagd worden over voorontwerpen van decreet. Met de adviesvraag wordt thans voldaan aan deze legistieke vereiste en wordt verder tijdsverlies vermeden omwille van een zekere terechtwijzing door de Raad van State.

Wat de adviesvragen zelf betreft, stelt de SERV vast dat de wijzigingen onder meer zijn ingegeven vanuit een aangevoelde nood in de dagdagelijkse bestuurspraktijk om de efficiëntie en de effectiviteit van het lokaal beleid verder te verbeteren. De Vlaamse regering wil dit doen zonder daarbij afbreuk te doen aan de uitgangspunten zoals die zijn geformuleerd bij de opmaak van de organieke decreten. Deze moesten bijdragen tot de vereenvoudiging en de doorzichtigheid van het bestuur en er kwam meer ruimte voor autonomie, en lokaal maatwerk. Andere wijzigingen vloeien voort uit het op 8 april 2011 goedgekeurde Witboek voor een Interne Staatshervorming en hebben tot doel een decretale vertaling te geven aan een aantal concrete maatregelen van het Witboek. Bij wijze van voorbeeld verwijzen we naar de mogelijkheden die worden geboden voor een nauwere samenwerking tussen gemeente en OCMW.

Inhoudelijk hebben de wijzigingsdecreten hoofdzakelijk tot doel de werking van de lokale en provinciale democratie te verbeteren. In deze fase van het legistieke proces wil de SERV nog geen uitspraken doen over de mogelijke sociaaleconomische repercussies van de decretale wijzigingen. Hij zal niet nalaten dit wel te doen naarmate bepaalde wijzigingen geconcretiseerd worden door aanvullende decreten of uitvoeringsbesluiten. De SERV denkt hierbij onder meer aan de provinciale taakomschrijving, zoals uitgewerkt in artikel 2 van het wijzigingsdecreet van het provinciedecreet. De notie provinciaal belang wordt in het wijzigingsdecreet verder verduidelijkt met twee bijkomende criteria. Vooreerst kunnen de provincies op het vlak van de niet-grondgebonden aangelegenheden, zoals opgesomd in de artikelen 4 en 5 van de

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Bijzondere Wet op de Hervorming van de Instellingen, slechts bevoegdheden uitoefenen indien en voor zover hen deze door of krachtens de wet of het decreet worden toegekend. Ten tweede zal de Vlaamse regering in een bestuursakkoord ook taken met betrekking tot deze materies kunnen toevertrouwen aan de provincies. De SERV dringt er op aan dat hij tevens om advies zal gevraagd worden over aanvullende decreten en/of uitvoeringsbesluiten teneinde de mogelijke sociaaleconomische impact te kunnen evalueren.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Caroline Copers
voorzitter

De heer Geert Bourgeois
Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand
Arenbergstraat 7
1000 BRUSSEL

contactpersoon
Wim Knaepen
wknaepen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20111116_ProvincieGemeenteDecreet_bekrADV_wikv

Brussel
16 november 2011

Advies over de wijziging provincie- en gemeentedecreet.

Mijnheer de Minister,

Op 5 oktober jl. werd u een advies over bovenvermelde aangelegenheid onder voorbehoud overgemaakt.

Op zijn bijeenkomst van heden heeft de raad van de SERV dit advies bekrachtigd.

Met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Caroline Copers
voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 0111 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

VOORONTWERP VAN DECREET

van 28 oktober 2011

Voorontwerp van decreet tot wijziging van het Provinciedecreet van 9 december 2005

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen in het Provinciedecreet van 9 december 2005

Afdeling 1. Wijzigingen in titel I van het Provinciedecreet

Art. 2. Artikel 2 van het Provinciedecreet van 9 december 2005 wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2. De provincies zijn het intermediair beleidsniveau tussen het Vlaamse en het gemeentelijke niveau. De provincies beogen om op het provinciale niveau bij te dragen tot de duurzame ontwikkeling van het provinciale gebied.

Overeenkomstig artikel 41 van de gecoördineerde Grondwet zijn ze bevoegd voor de regeling van de provinciale belangen. Tot die provinciale belangen behoren met name en met behoud van de toepassing van de bepalingen die worden opgenomen in een bestuursakkoord tussen de Vlaamse Regering en de provincies:

1° de bovenlokale taakbeartiging. Een taakbeartiging is bovenlokaal als ze aangelegenheden van lokaal gemeentelijk belang overstijgt, voor zover ze streekgericht blijft en gericht is op realisaties binnen de grenzen van het grondgebied van de provincie;

2° ondersteunende taken op verzoek van andere overheden;

3° het nemen van initiatieven met het oog op gebiedsgerichte samenwerking tussen

besturen in een regio, met inbegrip van samenwerkingsverbanden met of zonder rechtspersoonlijkheid, binnen de grenzen, vastgelegd door de Vlaamse Regering, zonder afbreuk te doen aan het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Voor de aangelegenheden, vermeld in artikel 4 en 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen oefenen de provincies alleen bevoegdheden uit als die hen door of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd, onverminderd de taken die hen zijn toevertrouwd in een bestuursakkoord dat gesloten wordt tussen de Vlaamse Regering en de provincies.

Alleen als dat bij decreet uitdrukkelijk is bepaald, kunnen de provincies de medewerking van de gemeenten regelen.”.

Afdeling 2. Wijzigingen in titel II van het Provinciedecreet

Art. 3. In artikel 7, §3, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 4. Artikel 8, §6, van hetzelfde decreet, wordt opgeheven.

Art. 5. In artikel 10 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Het provincieraadslid dat tijdens zijn mandaat niet meer voldoet aan de kiesbaarheidsvoorwaarden, wordt door de provincieraad, nadat het raadslid is gehoord, vervallen verklaard tenzij het provincieraadslid onmiddellijk ontslag neemt overeenkomstig artikel 15.”;

2° in paragraaf 3 worden tussen de zinsnede “kennisgeving,” en de woorden “zijn mandaat” de woorden “na de vervallenverklaring” ingevoegd.

Art. 6. In artikel 12 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Een provincieraadslid dat tijdens zijn mandaat in een situatie terechtkomt die onverenigbaar is met zijn mandaat en dat binnen vijftien dagen na het tot hem gerichte verzoek van de voorzitter van de provincieraad geen einde maakt aan die situatie, wordt door de provincieraad vervallen verklaard van zijn mandaat, overeenkomstig artikel 10, §1, tweede lid, §2 en §3, nadat het betrokken provincieraadslid is gehoord.”;

2° in paragraaf 3 worden tussen de zinsnede “kennisgeving,” en de woorden “zijn mandaat” de woorden “na de vervallenverklaring” ingevoegd.

Art. 7. In artikel 13, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 2006 en gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zinsnede “, en over de beroepen ingesteld overeenkomstig de artikelen 165, §8, 166, §6, en 171, §8” opgeheven.

Art. 8. In artikel 16 van hetzelfde decreet wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 9. In artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“De voorzitter is verplicht de provincieraad bijeen te roepen op verzoek van een derde van de zittinghebbende leden of van de deputatie.”;

2° er worden een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De voorzitter is ook verplicht de provincieraad bijeen te roepen op verzoek van een vijfde van de zittinghebbende leden als zes weken na de datum van de vorige provincieraad nog geen bijeenroeping heeft plaatsgevonden. De periode van zes weken wordt geschorst van 11 juli tot en met 15 augustus.

In geval van een verplichte bijeenroeping als vermeld in het tweede en het derde lid, roept de voorzitter de provincieraad bijeen op de aangewezen dag en het aangewezen uur en met de voorgestelde agenda. Daarvoor bezorgen de provincieraadsleden voor elk punt op die agenda hun voorstel van beslissing met toelichting aan de provinciegriffier, die de voorstellen bezorgt aan de voorzitter van de provincieraad.”.

Art. 10. In artikel 21, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009 wordt de volgende zin toegevoegd:

“Dit huishoudelijk reglement bepaalt in elk geval dat indien een provincieraadslid hierom verzoekt, een dossier elektronisch ter beschikking wordt gesteld.”.

Art. 11. In artikel 29, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “als het geringste uitstel gevaar zou kunnen opleveren” opgeheven.

Art. 12. In artikel 39, §1, van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In elke provincie wordt minstens een commissie opgericht die waakt over de afstemming van het provinciaal beleid op het beleid van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en verzelfstandigde agentschappen van de provincie. De provincie richt hiertoe ofwel een aparte commissie op, ofwel integreert zij deze taak in de verschillende bestaande commissies.”.

Art. 13. Aan artikel 43, §2, vervangen bij het decreet van 30 april 2009, wordt het volgende punt toegevoegd:

“27° de bevoegdheden van de provincieraad als vermeld in artikel 47bis.

Art. 14. In artikel 44, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “zes” vervangen door het woord “vijf”.

Art. 15. In artikel 46, §1, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 16. In artikel 47, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt tussen het woord “artikelen” en het getal “49” de zinsnede “47bis” ingevoegd.

Art. 17. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 47bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 47bis. De provincieraad kan, behalve in geval van spoedeisendheid, bij volstrekte meerderheid van stemmen de structurele onbestuurbaarheid van de provincie vaststellen en brengt de Vlaamse Regering daarvan op de hoogte.

De vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid kan in een provincie slechts eenmaal per bestuursperiode gebeuren en mag niet gebeuren in een periode van twaalf maanden voor de dag van de verkiezingen voor de volledige vernieuwing van de provincieraden.

Op grond van die kennisgeving kan de Vlaamse Regering een bemiddelingspoging ondernemen.

Als de Vlaamse Regering vaststelt dat de bemiddeling mislukt is, brengt ze de provincieraad daarvan op de hoogte. In dat geval kan de provincieraad de procedure starten voor de aanstelling van een nieuwe deputatie.

Er wordt vervolgens overgegaan tot de installatie van de nieuwe gedeputeerden overeenkomstig artikel 45 en 46. De uittredende gedeputeerden blijven in functie tot de installatie van de nieuwe gedeputeerden heeft plaatsgevonden.”.

Art. 18. Aan artikel 51, vijfde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de volgende zin toegevoegd: “Dit huishoudelijk reglement bepaalt in elk geval dat, indien een provincieraadslid hierom verzoekt, de notulen elektronisch ter beschikking worden gesteld.”.

Art. 19. §1. In artikel 57 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 30 april 2009, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 3, punt 9° wordt vervangen door wat volgt:

“9° het vertegenwoordigen van de provincie in rechte en beslissingen over het in rechte optreden namens de provincie, met behoud van artikel 186;

2° er wordt een nieuwe paragraaf 4bis ingevoegd die luidt als volgt:

“§4bis. De deputatie houdt een volledig en geactualiseerd overzicht bij van:

1° alle extern verzelfstandigde agentschappen van de provincie, hun statuten en hun overeenkomsten met de provincie;

2° alle verenigingen, stichtingen en vennootschappen waarin de provincie deelneemt;

3° alle intergemeentelijke samenwerkingsverbanden waarvan de provincie deel uitmaakt, hun statuten en hun overeenkomsten met de provincie.

Minstens eenmaal per jaar wordt de provincieraad in kennis gesteld van dit geactualiseerd overzicht met een toelichting over alle wijzigingen aan deze overzichtslijst die zich sinds de vorige toelichting hebben voorgedaan.”

§2. Artikel 188, §1, derde en vierde lid en artikel 221, derde lid, van hetzelfde decreet worden opgeheven.

§3. Artikel 186 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De deputatie vertegenwoordigt de provincie in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslist om op te treden in rechte namens de gemeente.

De provincieraad kan beslissen om deze bevoegdheden in de plaats van de deputatie uit te oefenen. Wanneer een lid van de deputatie zich bevindt in een situatie als beschreven in artikel 27, §1, 1°, oefent de provincieraad deze bevoegdheden uit.

§2. De deputatie of, in voorkomend geval, de provincieraad kan hetzij een lid van de deputatie, hetzij een lid van het personeel, hetzij een advocaat aanwijzen om namens de provincie te verschijnen in rechte.”.

Art. 20. In artikel 66, §1, vijfde lid, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “een arrondissementscommissaris” en “aan om hem te vervangen” de woorden “of een ambtenaar van niveau A van de Vlaamse overheid” ingevoegd

Art. 21. Artikel 67 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 67. De provincieraad kent de eretitels toe aan de gedeputeerden. De Vlaamse Regering bepaalt de ambtskledij en de onderscheidingstekens van de gedeputeerden.”.

Art. 22. In artikel 68, §5, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt paragraaf 5 vervangen door wat volgt:

“§ 5. Er wordt een uittredingsvergoeding toegekend aan de gedeputeerden die hun mandaat beëindigen. De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag, de toekenningsvoorwaarden en de duur van de uittredingsvergoeding. “.

Art. 23. In titel II, hoofdstuk V van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 30 april 2009, wordt een afdeling IV ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling IV. – Mandatendatabank.

Art. 72bis. De Vlaamse Regering legt een databank aan die gegevens bevat over de mandatarissen van de provincie. Die databank bevat de voornaam, de achternaam, het geslacht, de geboortedatum, het rijksregisternummer, de naam van de lijst waarop de mandataris als provincieraadslid is verkozen, de naam van de fractie waartoe hij behoort, of, in voorkomend geval, de melding dat hij als onafhankelijke

zetelt, alsook, in voorkomend geval, de bevoegdheden die hij toegewezen krijgt, en de begin- en einddatum van zijn mandaat.

De gegevens van de mandatarissen zullen publiek toegankelijk zijn tot aan de algehele vernieuwing van de provincieraad, met uitzondering van de geboortedatum en het rijksregisternummer van de betrokken mandataris.

De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van dit artikel.”.

Art. 24. In artikel 78, §2, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2009, worden de woorden “onder hun eigen verantwoordelijkheid,” opgeheven, en wordt het woord “plaatsvervanger” vervangen door het woord “waarnemer”.

Afdeling 3. Wijzigingen in titel III van het Provinciedecreet

Art. 25. Artikel 113 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Afdeling 4. Wijzigingen in titel IV van het Provinciedecreet

Art. 26. In artikel 142, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt in het eerste lid de zin “Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, kan het meerjarenplan pas worden vastgesteld nadat het advies van de externe auditcommissie bedoeld in artikel 254 over het voorontwerp van meerjarenplan wordt voorgelegd.” opgeheven.

Art. 27. In artikel 143 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid wordt de zin “Vanaf het voorlaatste financiële boekjaar van de zesjaarlijkse periode, vermeld in artikel 142, §1, tweede lid, beschrijft de financiële nota de financiële consequenties voor ten minste drie financiële boekjaren.” opgeheven;

2° tussen het derde en het vierde lid wordt een lid ingevoegd dat luidt als volgt:

“Met behoud van de toepassing van het derde lid beschrijft de financiële nota de financiële consequenties voor ten minste drie en ten hoogste zes financiële boekjaren.”.

Art. 28. In artikel 144, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zin “Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, kan het budget pas worden vastgesteld nadat het advies van de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel, over het ontwerp van budget aan de provincieraad wordt voorgelegd.” opgeheven.

Art. 29. In artikel 147, §4, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Een investeringsbudget bestaat uit een of meer investeringsenveloppen. Als een investeringsenveloppe eenmaal in het budget is goedgekeurd, blijft ze geldig tot wanneer de provincieraad deze investeringsenveloppe bij budget of bij budgetwijziging annuleert of tot de provincieraad de rekening van deze investeringsenveloppe vaststelt.”.

Art. 30. In artikel 152 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Een verbintenis mag alleen worden aangegaan op grond van een goedgekeurd krediet dat voorkomt op het budget, of op grond van een voorlopig krediet.”.

Art. 31. In artikel 153, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zinsnede “en, behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel,” opgeheven.

Art. 32. In artikel 156 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt paragraaf 1 opgeheven.

Art. 33. In artikel 157, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden in het eerste lid de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “door een budgethouder” worden opgeheven;

2° de zin “Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, wordt de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel, van de beslissing op de hoogte gesteld.” wordt opgeheven.

Art. 34. In artikel 158 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 en 2 worden vervangen door wat volgt:

“§1. Om de betaling mogelijk te maken van geringe exploitatie-uitgaven van het dagelijkse bestuur die zonder uitstel of onmiddellijk voor de goede werking van de dienst moeten worden gedaan, kan de provinciegriffier na advies van de financieel beheerder beslissen aan bepaalde personeelsleden een provisie ter beschikking te stellen.

§2. De provinciegriffier kan, na advies van de financieel beheerder, onder zijn verantwoordelijkheid bepaalde personeelsleden van de provincie die onder zijn gezag staan, belasten met de inning van geringe dagontvangsten.”;

2° paragraaf 3 wordt opgeheven.

Art. 35. In artikel 159 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt het woord “rekeningen” vervangen door het woord “provisies”;

2° in paragraaf 1 wordt het vijfde lid opgeheven;

3° in paragraaf 2, tweede lid, wordt de zinsnede “en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, aan de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel” opgeheven.

Art. 36. In artikel 161 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zinsnede “en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, aan de externe auditcommissie bedoeld in dat artikel” opgeheven;

Art. 37. In artikel 162 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Hij stelt tegelijkertijd een afschrift van dat rapport ter beschikking aan de deputatie en de provinciegriffier.”.

Art. 38. In artikel 163 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 39. In artikel 164 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zinsnede “en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, § 4, aan de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel” opgeheven.

Art. 40. Artikel 165 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 41. Artikel 166 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 42. Artikel 168 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 168. Nadat de rekeningen in overeenstemming zijn gebracht met de gegevens van de inventaris, worden ze samengevat opgenomen in het ontwerp van de jaarrekening.

De jaarrekening omvat een beleidsnota, een financiële nota en een samenvatting van de algemene rekeningen.

De beleidsnota geeft het beleid weer dat de provincie gedurende het financiële boekjaar heeft gevoerd. De beleidsnota omvat een toelichting over de financiële toestand van de provincie en verwoordt de aansluiting met de financiële nota.

De financiële nota bevat minstens de exploitatierekening, de investeringsrekening en de liquiditeitenrekening.

De samenvatting van de algemene rekeningen omvat de balans en de staat van opbrengsten en kosten.”.

Art. 43. Artikel 169 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 169. §1. De provincieraad spreekt zich in de loop van het eerste semester van het financiële boekjaar dat volgt op het financiële boekjaar waarop de rekening betrekking heeft, uit over de vaststelling van de jaarrekening.

Als de provincieraad bezwaren heeft tegen bepaalde verrichtingen, formuleert hij een advies over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij die verrichtingen. Dat advies wordt als bijlage bij de jaarrekening gevoegd en bezorgd aan de actoren die aansprakelijk worden gesteld.

Een afschrift van de overeenkomstig dit artikel vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de Vlaamse Regering.

§ 2. De Vlaamse Regering keurt de jaarrekening goed als ze juist en volledig is en een waar en getrouw beeld geeft van de financiële toestand van de provincie.

Als de Vlaamse Regering geen besluit verzonden heeft binnen een termijn van honderdvijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de jaarrekening, wordt ze geacht de jaarrekening goed te keuren.”.

Art. 44. In artikel 171 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 tot en met 5 worden opgeheven;

2° paragraaf 6 tot en met 8 worden vervangen door wat volgt:

“§ 6. Als de Vlaamse Regering bij de goedkeuring bepaalde verrichtingen als onregelmatig heeft bestempeld, beslist ze over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij de betwiste verrichtingen.

Als de Vlaamse Regering over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van honderdvijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de jaarrekening, geen beslissing heeft verzonden, wordt ze geacht over de aansprakelijkheid van de verrichtingen waartegen de provincieraad bezwaren heeft geformuleerd, te hebben beslist overeenkomstig het advies van de provincieraad.

§ 7. De betrokkenen worden onmiddellijk met een aangetekende brief op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse Regering. In voorkomend geval wordt daarbij een aanmaning gevoegd om het vastgestelde bedrag in de provinciekas te storten. Een afschrift van de beslissing van de Vlaamse Regering wordt onmiddellijk bezorgd aan de provincie.

§ 8. Degenen die aansprakelijk worden gesteld en de provincieraad kunnen tegen de beslissingen van de Vlaamse Regering, vermeld in paragraaf 6, beroep instellen bij de Vlaamse Regering binnen een termijn van zestig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het betwiste besluit of, als de Vlaamse Regering

geen besluit heeft verzonden, die ingaat op de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in paragraaf 6, tweede lid. Dat beroep heeft schorsende werking. De Vlaamse Regering doet uitspraak over de aansprakelijkheid van de betrokkenen en bepaalt het bedrag dat hen ten laste wordt gelegd.

Als de verwerping van bepaalde verrichtingen aanleiding heeft gegeven tot de definitieve afwijzing van bepaalde uitgaven, kan degene die beroep heeft ingesteld de personen die hij aansprakelijk of medeaansprakelijk acht, ter verantwoording roepen in het beroep bij de Vlaamse Regering. In dat geval doet de Vlaamse Regering mee uitspraak over de aansprakelijkheid van de ter verantwoording geroepen personen.

De beslissing van de Vlaamse Regering is uitvoerbaar, zelfs als daartegen beroep is ingesteld bij de Raad van State. Die beslissing kan echter pas ten uitvoer worden gelegd na het verstrijken van de termijn voor het instellen van dat beroep.”.

Art. 45. In artikel 172, §3, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de woorden “de dag na het inkomen” vervangen door de woorden “de derde dag die volgt op het verzenden”.

Art. 46. In artikel 173, §3, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de woorden “de dag na het inkomen” vervangen door de woorden “de derde dag die volgt op het verzenden”.

Art. 47. Artikel 174 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 48. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 174bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 174bis, §1. Onmiddellijk na de verzending van het meerjarenplan, de aanpassing van het meerjarenplan, het budget of de jaarrekening aan de toezichthoudende overheid bezorgt de provincie de gegevens over het vastgestelde beleidsrapport in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens de besturen bezorgen en de wijze waarop die gegevens elektronisch worden aangeleverd. Bij gebrek aan een vastgestelde jaarrekening op 30 juni van het jaar dat volgt op het financiële boekjaar in kwestie bezorgt de provincie de gegevens over het ontwerp van de jaarrekening in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering.

Dat vastgestelde beleidsrapport van de provincieraad is pas uitvoerbaar als de Vlaamse Regering in het bezit is van de digitale rapporten. De Vlaamse Regering verstuurt onmiddellijk een ontvangstmelding van de rapporten naar het bestuur.”.

§2. De provincie rapporteert aan de Vlaamse Regering over de verrichte transacties van elk kwartaal voor het einde van de maand die volgt op het kwartaal. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens worden aangeleverd en de wijze waarop die gegevens elektronisch worden aangeleverd.”.

Afdeling 5. Wijzigingen in titel V van het Provinciedecreet

Art. 49. In artikel 176, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “provinciegouverneur” vervangen door de woorden “voorzitter van de deputatie”.

Art. 50. In artikel 178, §2, van hetzelfde decreet wordt het woord “provinciegouverneur” vervangen door de woorden “voorzitter van de deputatie”.

Art. 51. Artikel 180 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 180. De reglementen en verordeningen van de provincieraad en de deputatie worden bekendgemaakt door middel van publicatie op de provinciale website.

Afdeling 6. Wijzigingen in titel VI van het Provinciedecreet

Art. 52. In artikel 196 van hetzelfde decreet wordt het woord “provincieraad” vervangen door het woord “provincie”.

Art. 53. Aan artikel 200 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering legt het model van het formulier, vermeld in het eerste lid, vast.”

Afdeling 7. Wijzigingen in titel VII van het Provinciedecreet

Art. 54. In artikel 217, §1, van hetzelfde decreet wordt de zin: “De beheersovereenkomst, alsook elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt verzonden aan de Vlaamse regering en ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie.” vervangen door de zin: “De beheersovereenkomst, evenals elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie.”.

Art. 55. In artikel 226 van hetzelfde decreet wordt punt 5° opgeheven.

Art. 56. In artikel 228 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De beheersovereenkomst, alsook elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie en het secretariaat van het autonoom provinciebedrijf.”;

2° in paragraaf 2, 8°, wordt de zin “Er wordt minstens voorzien in een jaarlijks ondernemingsplan en een operationeel plan op middellange en lange termijn;” opgeheven;

3° in paragraaf 2, 10°, wordt de zinsnede “, de wijze waarop de auditinstantie bij het autonoom provinciebedrijf de audittaken uitoefent die aan de auditinstantie zijn

opgedragen overeenkomstig artikel 254, en de wijze van rapportering van die auditinstantie aan de provincieraad" opgeheven.

Art. 57. In artikel 229 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden het derde en het vierde lid vervangen door wat volgt:

"Elke fractie kan minstens één lid van de raad van bestuur voordragen en dit voordrachtrecht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging in de raad van bestuur. Als de gewaarborgde vertegenwoordiging evenwel afbreuk zou doen aan de mogelijkheid voor de fracties die vertegenwoordigd zijn in de deputatie om minstens de helft van de leden van de raad van bestuur voor te dragen, wordt er gewerkt met gewogen stemrecht binnen de groep van door de fracties voorgedragen bestuurders.";

2° er wordt een paragraaf 2bis ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2bis. De provincieraad kan er ook voor kiezen alle leden van de provincieraad te benoemen als lid van de raad van bestuur. In dit geval is het eerste lid van paragraaf 2 niet van toepassing en mogen er geen presentiegelden worden toegekend voor de vergaderingen van de raad van bestuur.".

Art. 58. Aan artikel 231 van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd: "Op verzoek van een provincieraadslid worden deze notulen elektronisch ter beschikking gesteld".

Art. 59. Artikel 233 van hetzelfde decreet, zoals gewijzigd bij decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven

Art. 60. Aan artikel 234 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"In afwijking van het tweede lid kan er aan geen enkel personeelslid van het autonoom provinciebedrijf een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger dan het jaarsalaris van de provinciegriffier van de overeenkomstige provincie."

Art. 61. In artikel 236 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zin "Het autonoom provinciebedrijf maakt een budget op overeenkomstig de regels die krachtens artikelen 145, 146, 147, § 1, § 2, eerste lid, § 3 en § 4, en 175, worden gesteld voor het budget van de provincie." vervangen door de zin "Het autonoom provinciebedrijf maakt een meerjarenplan en een budget op overeenkomstig de regels die krachtens artikel 141, 142, 143, 145, 146, 147 en 175, gelden voor het meerjarenplan en het budget van de provincie.";

2° het tweede en derde lid worden opgeheven;

3° het vijfde lid wordt opgeheven;

4° het zesde lid wordt vervangen door wat volgt:

“De raad van bestuur stelt het meerjarenplan en het budget vast en legt ze ter goedkeuring voor aan de provincieraad.”.

Art. 62. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 236bis ingevoegd, dat luidt als volgt

“Art. 236bis. §1. De controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid van de verrichtingen weer te geven in de jaarrekening van het autonoom provinciebedrijf wordt uitgeoefend door één of meer commissarissen. Dit zijn erkende bedrijfsrevisoren die benoemd worden door de provincieraad en die onderworpen zijn aan de wettelijke en reglementaire bepalingen die hun ambt en hun bevoegdheid regelen.

§2. De raad van bestuur spreekt zich in de loop van het eerste semester van het financiële boekjaar dat volgt op het financiële boekjaar waarop de rekening betrekking heeft, uit over de vaststelling van de jaarrekening.

Als de raad van bestuur bezwaren heeft tegen bepaalde verrichtingen, formuleert hij een advies over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij die verrichtingen. Dat advies wordt als bijlage bij de jaarrekening gevoegd. Een afschrift van dat advies wordt bezorgd aan de betrokken actoren.

Een afschrift van de overeenkomstig dit artikel vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de provincieraad.

§3. De provincieraad keurt de jaarrekening goed aan de hand van het verslag van de commissaris of commissarissen, vermeld in paragraaf 1, als ze juist en volledig is en een waar en getrouw beeld geeft van de financiële toestand van het autonoom provinciebedrijf.

Als de provincieraad geen besluit verzonden heeft aan het autonoom provinciebedrijf binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de jaarrekening aan de provincieraad, wordt hij geacht de jaarrekening goed te keuren.

§4. De raad van bestuur kan bij de Vlaamse Regering gemotiveerd beroep instellen tegen het besluit van de provincieraad tot niet-goedkeuring van de jaarrekening.

Het beroep moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het betwiste besluit. De Vlaamse Regering spreekt zich over het ingestelde beroep uit binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het beroep. Als de Vlaamse Regering binnen die termijn geen beslissing heeft verzonden, wordt ze geacht in te stemmen met het besluit van de provincieraad.”.

Art. 63. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 236ter ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 236ter. §1. Als de provincieraad bij de goedkeuring bepaalde verrichtingen als onregelmatig heeft bestempeld, beslist hij over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij de betwiste verrichtingen.

Als de provincieraad zich niet uitgesproken heeft over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de jaarrekening aan de provincieraad, wordt hij geacht over de aansprakelijkheid van de verrichtingen waartegen de raad van bestuur bezwaren heeft geformuleerd, te hebben beslist overeenkomstig het advies van de raad van bestuur.

§2. De betrokkenen worden onmiddellijk met een aangetekende brief op de hoogte gebracht van de beslissing van de provincieraad. In voorkomend geval wordt daarbij een aanmaning gevoegd om het vastgestelde bedrag in de kas van het autonoom provinciebedrijf te storten. Een afschrift van de beslissing van de provincieraad wordt onmiddellijk bezorgd aan het autonoom provinciebedrijf en aan de Vlaamse Regering.

§3. Degenen die aansprakelijk worden gesteld en het autonoom provinciebedrijf kunnen beroep instellen bij de Vlaamse Regering tegen de beslissingen van de provincieraad, vermeld in paragraaf 1, binnen een termijn van zestig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het betwiste besluit of, als de provincieraad geen besluit heeft verzonden, die ingaat op de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in paragraaf 1, tweede lid. Dat beroep heeft schorsende werking. De Vlaamse Regering doet uitspraak over de aansprakelijkheid van de betrokkenen en bepaalt het bedrag dat hen ten laste wordt gelegd.

Als de verwerping van bepaalde verrichtingen aanleiding heeft gegeven tot de definitieve afwijzing van bepaalde uitgaven, kan degene die beroep heeft ingesteld de personen die hij aansprakelijk of medeaansprakelijk acht, ter verantwoording roepen in het beroep bij de Vlaamse Regering. In dat geval doet de Vlaamse Regering mee uitspraak over de aansprakelijkheid van de ter verantwoording geroepen personen.

De beslissing van de Vlaamse Regering is uitvoerbaar, zelfs als daartegen beroep is ingesteld bij de Raad van State. Die beslissing kan echter pas ten uitvoer worden gelegd na het verstrijken van de termijn voor het instellen van dat beroep.”.

Art. 64. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 236quater ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 236quater. Onmiddellijk na het bezorgen van het meerjarenplan, de aanpassing van het meerjarenplan, het budget of de jaarrekening aan de provincie bezorgt het autonoom provinciebedrijf de gegevens over het vastgestelde beleidsrapport in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens de besturen bezorgen en de wijze waarop deze gegevens elektronisch worden aangeleverd. Bij gebrek aan een vastgestelde jaarrekening op 30 juni van het jaar dat volgt op het financiële boekjaar in kwestie bezorgt het autonoom

provinciebedrijf de gegevens over het ontwerp van de jaarrekening in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering.

Dat door de provincieraad goedgekeurde beleidsrapport van het autonoom provinciebedrijf is pas uitvoerbaar als de Vlaamse Regering in het bezit is van de digitale rapporten. De Vlaamse Regering stuurt onmiddellijk een ontvangstmelding van de rapporten naar het autonoom provinciebedrijf.

Artikel 174bis, §2. is van overeenkomstige toepassing op de autonome provinciebedrijven.”.

Art. 65. In artikel 239, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zin “Die voordracht gebeurt volgens de criteria vastgelegd in artikel 229, §2, derde en vierde lid.” vervangen door de zin: “Die voordracht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging.”.

Art. 66. In artikel 240 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “, het Rekenhof, als het die taak kan opnemen,” opgeheven.

Art. 67. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 240bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 240bis. Aan geen enkel personeelslid van een provinciale vennootschap, vereniging of stichting, als vermeld in deze afdeling van het decreet, kan een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger is dan het jaarsalaris van de provinciegrieffier van de overeenkomstige provincie.”.

Afdeling 8. Wijzigingen in titel VIII van het Provinciedecreet

Art. 68. In artikel 244 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle kennisgevingen of verzendingen tussen de provincieoverheid en de toezichthoudende overheid gebeuren op de wijze als bepaald door de Vlaamse Regering.”.

Art. 69. In artikel 245, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009 wordt de zin “Dezelfde lijst wordt gepubliceerd in het Bestuursmemoriaal.” vervangen door de zin “Dezelfde lijst wordt gepubliceerd provinciale website.”.

Art. 70. In artikel 246 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1°, wordt de zinsnede “, de vaststellingen en wijzigingen van de personeelsformatie” opgeheven;

2° in paragraaf 1, worden punt 5°, punt 7°, punt 9° en punt 10° opgeheven;

3° aan paragraaf 2 worden een punt 3° en een punt 4° toegevoegd, die luiden als volgt:

“3° de rekeningen van de extern verzelfstandigde agentschappen;

4° de meerjarenplannen en budgetten van het autonoom provinciebedrijf.”.

Art. 71. In artikel 248 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt de zinsnede “113,” opgeheven;

2° in paragraaf 4, tweede lid, wordt tussen het woord “klacht” en het woord “vangt” de zinsnede “als vermeld in het eerste lid,” ingevoegd.

Art. 72. Artikel 252 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 252. De goedkeuring van de rekeningen overeenkomstig artikel 169, §2, en artikel 236bis, brengt met zich mee dat de beslissingen van de provincieoverheid die genomen zijn in de loop van het jaar waarop de rekeningen betrekking hebben en die niet werden opgevraagd, geschorst of vernietigd, niet langer vatbaar zijn voor schorsing of vernietiging.

Ten aanzien van de toezichthoudende overheid wordt een besluit dat niet langer vatbaar is voor schorsing of vernietiging, geacht wettig te zijn.”.

Art. 73. Artikel 255 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 74. In artikel 256 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede “of het Rekenhof, naar gelang het geval,” opgeheven;

2° in het tweede lid worden de woorden “of het Rekenhof” opgeheven;

3° in het derde lid worden de woorden “of het Rekenhof” opgeheven.

Afdeling 9. Wijzigingen in titel X van het Provinciedecreet

Art. 75. Artikel 265 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 76. In artikel 266, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste en het tweede lid wordt de datum “1 januari 2013” vervangen door de datum “1 januari 2014”;

2° in het derde lid wordt de datum “31 december 2012” vervangen door de zinsnede “de datum waarop titel IV van dit decreet voor dat provinciebedrijf in werking treedt.”.

Art. 77. In artikel 268, §1, tweed lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2009, worden tussen de woorden “welbepaalde provincies” en de woorden “een datum” de woorden “en hun autonome provinciebedrijven” ingevoegd.

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Afdeling 1. Overgangsbepalingen

Art. 78. De gedeputeerden die het mandaat van gedeputeerde uitoefenen op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, ontvangen bij de beëindiging van hun mandaat een uittredingsvergoeding, onder dezelfde voorwaarden als de voorwaarden voor de toekenning van de uittredingsvergoeding aan de leden van het Vlaams Parlement.

Afdeling 2. Inwerkingtreding

Art. 79. De artikelen van dit decreet treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum, met uitzondering van:

- 1° artikel 2, dat in werking treedt op 1 januari 2014;
- 2° artikel 10, dat in werking treedt op 1 januari 2014;
- 3° artikel 14, dat in werking treedt op 3 december 2018;
- 4° artikel 18, dat in werking treedt op 1 januari 2014;
- 5° artikel 22, dat in werking treedt op 3 december 2018.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.557/3
VAN 29 NOVEMBER 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 8 november 2011 door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het Provinciedecreet van 9 november 2005’, heeft het volgende advies gegeven:

50.557/3

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe het Provinciedecreet van 9 december 2005 op verschillende punten te wijzigen, met eerbiediging van de algemene uitgangspunten en principes van dat decreet. Met de wijziging wordt beoogd, enerzijds, de efficiëntie en de effectiviteit van de werking van de provincies te bevorderen, en anderzijds, de bevoegdheden van de provincies te beperken tot de grondgebonden bevoegdheden en tot een coördinerende rol. Ook wordt de versterking van de lokale democratie en van het lokale beheer en management nagestreefd, alsmede de modernisering van het provinciebestuur. Tenslotte worden een aantal anomalieën weggewerkt.

2.2. De voornaamste wijzigingen zijn de volgende.

2.2.1. Wat de bevoegdheid van de provincies betreft, worden een aantal taken opgesomd die worden geacht tot het provinciaal belang te behoren en wordt bepaald dat inzake de culturele en de persoonsgebonden aangelegenheden in de zin van de artikelen 4 en 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, de provincies alleen bevoegdheden uitoefenen als die hen “door of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd, onverminderd de taken die hen zijn toevertrouwd in een bestuursakkoord dat wordt gesloten tussen de Vlaamse Regering en de provincies” (artikel 2).

2.2.2. Wat de werking van de provincies betreft, bevat het ontwerp onder meer bepalingen of wijzigingen betreffende het volgende:

- de vervallenverklaring van het mandaat van provincieraadslid (artikelen 5 en 6);

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

50.557/3

- de verplichte bijeenroeping van de provincieraad onder bepaalde voorwaarden op verzoek van één vijfde van de provincieraadsleden (artikel 9);
- het recht voor de provincieraadsleden op een elektronische terbeschikkingstelling van de provincieraadsdossiers en van de notulen van de deputatie (artikelen 10 en 18);
- de oprichting van een provincieraadscommissie die het provinciale beleid afstemt op het beleid van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en de verzelfstandigde agentschappen van de provincie (artikel 12);
- de bevoegdheden van de provincieraad en de mogelijkheid om die bevoegdheden al dan niet te delegeren, en de bevoegdheid van de deputatie (artikelen 13 en 19);
- het aantal leden van de deputatie (artikel 14);
- een procedure tot herstel van de structurele onbestuurbaarheid (artikel 17);
- het invoeren van de mogelijkheid voor de provinciegouverneur om zich te laten vervangen door een Vlaamse ambtenaar van niveau A (artikel 20);
- de bevoegdheid om eretitels aan gedeputeerden toe te kennen, opgedragen aan de provincieraad (artikel 21);
- een uittredingsvergoeding voor de gedeputeerden ten laste van de provincie (artikel 22);
- een aantal meldingsplichten aan de Vlaamse Regering die worden afgeschaft (bijvoorbeeld de artikelen 3, 4 en 8) en de oprichting van een mandatarissendatabank (artikel 23).

2.2.3. Inzake de planning en het financiële beheer wordt onder meer:

- het budgethouderschap losgekoppeld van de bevoegdheid verbintenissen aan te gaan (artikel 30);
- de rol van de externe auditcommissie opgeheven (diverse artikelen);
- het systeem van de kasprovisies gewijzigd (artikel 34);

50.557/3

- de inhoud van de jaarrekening verduidelijkt en een goedkeuringsprocedure door de Vlaamse Regering als vorm van bijzonder toezicht ingevoerd (artikelen 42 en 43);
- de verplichting opgelegd om beleidsrapporten aan de Vlaamse Regering elektronisch te bezorgen (artikel 48).

2.2.4. Inzake de relatie tot de burger wordt onder meer:

- bepaald dat de provinciale reglementen en verordeningen voortaan worden bekendgemaakt op de provinciale website (artikel 51);
- de Vlaamse Regering gemachtigd om een model vast te stellen van het formulier voor het verzamelen van gegevens betreffende het verzoek tot het houden van een provinciale volksraadpleging (artikel 53).

2.2.5. Inzake de provinciale verzelfstandigde agentschappen, wordt of worden onder meer:

- de bepalingen gewijzigd inzake de beheersovereenkomst met de autonome provinciebedrijven en worden bepalingen toegevoegd betreffende het meerjarenplan (artikelen 56 en 61);
- de wijze waarop de raad van bestuur van de autonome provinciebedrijven is samengesteld, gewijzigd (artikelen 57);
- voor provincieraadsleden het recht op elektronische terbeschikkingstelling van de notulen gewaarborgd (artikel 58);
- de revisorale controle op de jaarrekeningen ingevoerd (artikel 62).

2.2.6. Inzake het bestuurlijk toezicht en de externe audit, worden onder meer een aantal procedures van kennisgeving vereenvoudigd, en wordt het toezicht van de externe auditcommissie afgeschaft (diverse artikelen).

50.557/3

ONDERZOEK VAN DE TEKSTArtikel 2

3. Luidens het ontworpen artikel 2, tweede lid, zijn de provincies overeenkomstig artikel 41 van de Grondwet bevoegd voor de regeling van de provinciale belangen, waartoe een aantal met name opgesomde taken worden geacht te behoren (zie hierover evenwel opmerking 5).

Luidens het ontworpen artikel 2, derde lid, oefenen de provincies voor de aangelegenheden vermeld in de artikelen 4 en 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, alleen bevoegdheden uit die hen door of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd, onverminderd de taken die hen zijn toevertrouwd in een bestuursakkoord dat gesloten wordt tussen de Vlaamse Regering en de provincies. Uit het genoemde artikel 2, derde lid, vloeit voort dat de provincies enkel in het raam van het medebewind bevoegdheden kunnen uitoefenen op het vlak van de culturele en de persoonsgebonden aangelegenheden. Vraag is of deze inperking van de provinciale autonomie die zowel grondwettelijk (artikelen 41 en 162 van de Grondwet) als internationaalrechtelijk (Europees Handvest inzake lokale autonomie, inzonderheid artikel 6) wordt gewaarborgd, toelaatbaar is.

In arrest nr. 95/2005² oordeelde het Grondwettelijk Hof als volgt over een bepaling uit een decreet dat ertoe strekte een aantal aangelegenheden aan de bevoegdheid van de provincies te onttrekken:

“B.23. De verzoekende partij is van mening dat die bepalingen de artikelen 41 en 162, tweede lid, 2°, van de Grondwet en artikel 6, § 1, VIII, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen schenden, in zoverre de decreetgever het begrip provinciaal belang op onevenredige wijze zou hebben beperkt.

Artikel 41, eerste lid, van de Grondwet bepaalt :

‘De uitsluitend gemeentelijke of provinciale belangen worden door de gemeenteraden of de provincieraden geregeld volgens de beginselen bij de Grondwet vastgesteld’.

² Grondwettelijk Hof, nr. 95/2005, 25 mei 2005, B.23 tot B.27.

50.557/3

Artikel 162, eerste lid en tweede lid, 2°, van de Grondwet bepaalt :

‘De provinciale en gemeentelijke instellingen worden bij de wet geregeld.

De wet verzekert de toepassing van de volgende beginselen :

[...]

2° de bevoegdheid van de provincieraden en van de gemeenteraden voor alles wat van provinciaal en van gemeentelijk belang is, behoudens goedkeuring van hun handelingen in de gevallen en op de wijze bij de wet bepaald’.

Ten slotte bepaalt artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, waarbij aan de gewesten de bevoegdheid in verband met de samenstelling, de organisatie, de bevoegdheid en de werking van de provinciale en gemeentelijke instellingen wordt toegekend, in het derde lid ervan :

‘De gemeenteraden of de provincieraden regelen alles wat van gemeentelijk of provinciaal belang is [...]’.

B.24. Het beginsel van lokale autonomie veronderstelt dat de lokale overheden zich elk doel kunnen toe-eigenen waarvan zij menen dat het tot hun belang behoort en het kunnen regelen zoals zij dat opportuun achten. Dat beginsel doet echter geen afbreuk aan de verplichting van de provincies, wanneer zij optreden op grond van het provinciaal belang, om de hiërarchie der normen in acht te nemen. Daaruit vloeit voort dat wanneer de federale Staat, een gemeenschap of een gewest een aangelegenheid regelen die onder hun bevoegdheid valt, de provincies aan die reglementering worden onderworpen bij de uitoefening van hun bevoegdheid in diezelfde aangelegenheid. Wanneer het Waalse Gewest te dezen optreedt in een van de aangelegenheden bedoeld in de in het geding zijnde artikelen, beperkt het daardoor de autonomie van de provincies, die zich enkel op die domeinen bevoegd kunnen verklaren met inachtneming en ter aanvulling van de gewestelijke wetgeving.

B.25. Het beginsel van lokale autonomie doet evenmin afbreuk aan de bevoegdheid van de federale Staat, de gemeenschappen of de gewesten om te oordelen welk het meest geschikte niveau is om een aangelegenheid te regelen die hun toekomt. Aldus kunnen die overheden aan de lokale besturen de reglementering toevertrouwen van een aangelegenheid die beter op dat niveau kan worden geregeld. Zij kunnen tevens oordelen dat een aangelegenheid, daarentegen, beter zal worden geregeld op een meer algemeen niveau, op die wijze dat ze op een eenvormige manier zal worden geregeld voor het gehele grondgebied waarvoor zij bevoegd zijn, en bijgevolg de lokale overheden verbieden zich die aangelegenheid toe te eigenen. Dat is wat de aangevochten bepalingen doen, door ‘a *contrario* een definitie te geven van het provinciaal belang door uitdrukkelijk van de inhoud daarvan een aantal handelingen en verantwoordelijkheden uit te sluiten die dus niet langer onder de bevoegdheid van de provincies vallen’ en door eraan te herinneren ‘dat als intermediaire overheid, de provincie in ondergeschikte orde moet optreden ten aanzien van het gewest en de gemeenten’ (*Parl. St.*, Waals Parlement, 2003-2004, nr. 613/1, p. 3).

50.557/3

B.26. De inbreuk op de bevoegdheid van de provincies en bijgevolg op het beginsel van de lokale autonomie die elk optreden, hetzij positief, hetzij negatief, van de federale Staat, de gemeenschappen of de gewesten inhoudt in een aangelegenheid die tot hun bevoegdheid behoort, zou enkel strijdig zijn met de in het middel vermelde bepalingen waarbij de bevoegdheid van de provincies wordt gewaarborgd voor alles wat van provinciaal belang is, wanneer ze kennelijk onevenredig is. Zulks zou bijvoorbeeld het geval zijn indien ze ertoe zou leiden dat aan de provincies het geheel of de essentie van hun bevoegdheden wordt ontzegd, of indien de beperking van de bevoegdheid niet zou kunnen worden verantwoord door het feit dat die beter zou worden uitgeoefend op een ander bevoegdheidsniveau.

B.27. Te dezen hebben de bestreden bepalingen niet tot gevolg de Waalse provincies al hun bevoegdheden of een wezenlijk deel ervan te onttrekken. De memorie van toelichting bij het bestreden decreet toont, voor elke aan de provincies onttrokken bevoegdheid, aan dat de decreetgever van oordeel is dat die bevoegdheid beter zou worden uitgeoefend op gewestelijk niveau op basis van ‘uiteenlopende doelstellingen, die betrekking hebben op de rationalisering van het grondgebied, de toepassing van Europese vereisten, de niet-tegenstrijdigheid tussen twee steunregelingen die betrekking hebben op dezelfde doelstellingen maar waarbij verschillende of uiteenlopende modaliteiten worden vastgesteld, de vereenvoudiging, de rationalisering van de beheerskosten, de inachtneming van de Europese regel van het *de minimis*, enz.’ (*Parl. St.*, Waals Parlement, 2003-2004, nr. 613/1, p. 7). De erin vervatte inbreuk op het beginsel van de lokale autonomie kan dus niet als onevenredig worden beschouwd.”

Zoals het Grondwettelijk Hof aangeeft, zou een beperking van de provinciale autonomie slechts ongrondwettig zijn wanneer ze kennelijk onevenredig is, wat met name het geval zou zijn wanneer aan de provincies het geheel of de essentie van hun bevoegdheden zou worden ontzegd of wanneer de beperking van de provinciale bevoegdheid niet zou kunnen worden verantwoord vanuit de overweging dat die bevoegdheid beter zou kunnen worden uitgeoefend op een ander beleidsniveau.³

Te dezen betreft de onttrekking van bevoegdheden niet het geheel van de provinciale bevoegdheden en, al gaat het om belangrijke bevoegdheden, wordt evenmin aan de provincies de essentie van hun bevoegdheden ontnomen.

³ *Ibid.*, B.26; zie ook Grondwettelijk Hof, nr. 7/2009, 15 januari 2009, B.6.3; Grondwettelijk Hof, nr. 89/2010, 29 juli 2010, B.18.4; Grondwettelijk Hof, nr. 109/2011, 16 juni 2011, B.8.3.

50.557/3

Voor het beperken van de provinciale bevoegdheden wordt in de memorie van toelichting de volgende verantwoording gegeven:

“Krachtens artikel 41 van de Grondwet worden de uitsluitend provinciale belangen door de provincieraden geregeld. Dit beginsel doet echter geen afbreuk aan de bevoegdheid van de decreetgever om binnen de aan de gewesten en de gemeenschappen toegewezen materies te oordelen welk het meest geschikte niveau is om een aangelegenheid te regelen.

In het kader van een ordentelijke inrichting van het binnenlands bestuur wenst de Vlaamse Regering zodoende de inhoud van het provinciaal belang te definiëren door een aantal bevoegdheden daarvan uit te sluiten. De Vlaamse Regering respecteert daarbij de essentie van de provinciale bevoegdheden, door de provincies, behoudens uitdrukkelijke andersluidende decretale bepalingen, het volle initiatiefrecht te laten behouden over de grondgebonden aangelegenheden, en de provinciale bevoegdheden enkel te beperken inzake de in artikel 4 en 5 van de Bijzondere Wet tot Hervorming van de Instellingen vermelde aangelegenheden. De provincies maken inderdaad deel uit van de gedecentraliseerde territoriale organisatie van het bestuur, zodat in hoofdorde de grondgebonden bevoegdheden aansluiten op hun opdrachten.

De Vlaamse regering wenst de aangelegenheden, vermeld in artikel 4 en 5 van de Bijzondere Wet enkel nog bij de provinciale bevoegdheid onder te brengen op basis van een specifieke decretale bepaling of op basis van bestuursakkoorden tussen de Vlaamse Regering en de provincies. De Vlaamse Regering overweegt immers dat die bevoegdheden, wat de algemene kaderstelling en de algemene regelgeving betreft, op het Vlaamse niveau moeten worden uitgeoefend, terwijl het lokale niveau bij uitstek aangewezen is om rekening houdend met dit kader, invulling te geven aan de maatschappelijke noden en aan de behoeften die ter plaatse in elk van de gemeenten aanwezig zijn. Een goede ordening van het overheidsbestuur is ermee gebaat dat de verschillende overheden onderling niet concurrentieel optreden en dat de invulling van de behoeften die verband houden met personen door een bij hen zo nauw mogelijk betrokken bestuur wordt georganiseerd en bijgevolg in beginsel door de lokale overheden. Dat vergroot de transparantie van de bestuurlijke organisatie voor de burger en de efficiënte inzet van de overheidsmiddelen doordat minder bestuursniveaus in deze materies of processen interveniëren.”

Er dient te worden vastgesteld dat de aangevoerde verantwoording in zeer algemeen geformuleerde bewoordingen is gesteld. Al bezit de decreetgever een ruime appreciatiebevoegdheid om erover te oordelen op welk niveau een bepaalde aangelegenheid best wordt geregeld, en al zou het Grondwettelijk Hof de regeling slechts ongrondwettig kunnen verklaren wanneer ze *kennelijk* onevenredig is, wordt in de weergegeven verantwoording niet duidelijk gemaakt waarom de regeling van de culturele en de persoonsgebonden aangelegenheden in het algemeen, in tegenstelling tot de “grondgebonden” aangelegenheden, aan de bevoegdheid van de provincies dient te worden onttrokken. Het verdient aanbeveling in de

50.557/3

memorie van toelichting de verantwoording voor dat onttrekken meer toe te spitsen op de culturele en de persoonsgebonden aangelegenheden, en dus uit te leggen waarom en in welk opzicht die aangelegenheden te onderscheiden vallen van de andere aangelegenheden, waarvoor het beginsel van de provinciale autonomie wel blijft gelden.

4. In het ontworpen artikel 2, tweede en derde lid, wordt gewag gemaakt van een bestuursakkoord dat tussen de Vlaamse Regering en de provincies wordt gesloten en waarin, zo lijkt het, bepaalde aangelegenheden aan de provincies zouden kunnen worden onttrokken (tweede lid) of zouden kunnen worden toevertrouwd (derde lid).

Daargelaten de vaststelling dat een uitgewerkte regeling betreffende een dermate belangrijk beleidsinstrument als een bestuursakkoord geheel ontbreekt in het ontwerp,⁴ dient erop te worden gewezen dat de bepaling van de bevoegdheden van de provincies niet kan worden geregeld in een dergelijk bestuursakkoord, maar daarentegen in beginsel bij decreet dient te gebeuren. Niet alleen zou het aanbrengen van wijzigingen in de bevoegdheden van de provincies bij een bestuursakkoord niet in overeenstemming te brengen zijn met de basisregels betreffende de uitoefening van de normatieve functie, maar een dergelijk procedé zou ook indruisen tegen artikel 162, eerste lid, van de Grondwet, waarbij de regeling van de provinciale instellingen, waartoe het vaststellen van de bevoegdheden van die instellingen kan worden gerekend, aan de wetgever wordt opgedragen.

5. In de (exemplatieve) opsomming, in het ontworpen artikel 2, tweede lid, van wat tot de provinciale belangen behoort, zijn ook “ondersteunende taken op verzoek van andere overheden” opgenomen. Voor zover het hier om hogere overheden gaat, is die taak te situeren in het raam van het medebewind en heeft ze dus geen uitstaans met het behartigen van de provinciale belangen in de zin van artikel 41 van de Grondwet. Het ontworpen artikel 2, tweede lid, 2°, dient dan ook te worden weggelaten of herschreven.

⁴ Met name zou de juridische aard, de totstandkoming en de inhoud van die bestuursakkoorden moeten worden geregeld.

50.557/3

Artikelen 5 en 6

6. In de bij de artikelen 5, 2°, en 6, 2°, te wijzigen artikelen 10, § 3, en 12, § 3, van het Provinciedecreet wordt best niet verwezen naar de straffen bepaald in artikel 262 van het Strafwetboek. Niet alleen zijn de toepassingsvoorwaarden van dat artikel verschillend van de toepassingsvoorwaarden van de artikelen 10, § 3, en 12, § 3, van het Provinciedecreet, maar ook wordt door het gehanteerde procedé onduidelijkheid gecreëerd over de weerslag van latere, door de federale wetgever eventueel aangebrachte wijzigingen aan de in artikel 262 van het Strafwetboek bepaalde strafmaat (die niet van toepassing kan zijn op de in de genoemde bepalingen van het Provinciedecreet door de decreetgever omschreven strafbare feiten). De stellers van het ontwerp zouden van de gelegenheid gebruik kunnen maken om de verwijzing naar artikel 262 van het Strafwetboek te vervangen door de autonome vaststelling van een straf.

Artikel 9

7. Zoals het ontworpen artikel 20, vierde lid, thans is geredigeerd, dient bij een verplichte bijeenroeping van de provincieraad op verzoek van de deputatie, deze laatste geen voorstel van beslissing te bezorgen aan de provinciegriffier, in tegenstelling tot wat het geval is voor de provincieraadsleden wanneer de provincieraad wordt bijeengeroepen op verzoek van één vijfde of één derde van zijn leden. Vraag is of zulks wel in overeenstemming is met de bedoeling van de stellers van het ontwerp.

Artikel 17

8. Bij een letterlijke lezing van het ontworpen artikel 47*bis*, eerste lid, wordt verkeerdelijk de indruk gewekt dat de procedure tot vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid niet kan worden opgestart in spoedeisende gevallen, terwijl uit de memorie van toelichting blijkt dat het enkel de bedoeling is te bepalen dat de provincieraad niet bij spoedeisendheid kan worden bijeengeroepen teneinde de genoemde procedure te starten.

Het ontworpen artikel 47*bis*, eerste lid, dient gelet hierop te worden aangepast.

50.557/3

9. De gemachtigde verklaarde dat de provincieraad niet verplicht is de procedure tot vaststelling van structurele onbestuurbaarheid voort te zetten nadat de bemiddelingspoging van de Vlaamse Regering mislukt is, maar dat in dit geval tijdens dezelfde bestuursperiode geen tweede procedure kan worden opgestart. Dat zou duidelijker tot uiting dienen te komen in het ontworpen artikel 47*bis*, vierde lid.

Artikel 19

10. De terminologie van het ontworpen artikel 57, § 3, 9° (artikel 19, § 1, 1°, van het ontwerp), waar enkel gewag wordt gemaakt van “het vertegenwoordigen in rechte”, dient beter te worden afgestemd op de terminologie van het ontworpen artikel 186, § 1, eerste lid (artikel 19, § 3, van het ontwerp), waar gewag wordt gemaakt van “vertegenwoordiging in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen”.

Artikel 21

11. De gemachtigde verklaarde dat het de bedoeling is dat de provincieraden niet enkel de eretitels voor de gedeputeerden kunnen toekennen, maar dat zij daartoe ook de voorwaarden kunnen bepalen. Dat laatste dient dan uitdrukkelijk te worden bepaald in het ontworpen artikel 67.

Artikelen 49 en 50

12. Duidelijkheidshalve zou in de artikelen 176, tweede lid, en 178, § 2, van het Provinciedecreet gewag kunnen worden gemaakt van “de gouverneur of het op grond van artikel 52 aangewezen lid van de deputatie” in plaats van “de voorzitter van de deputatie”, zoals wordt beoogd met de artikelen 49 en 50 van het ontwerp.

Artikel 51

13. De nieuwe wijze van bekendmaking van de reglementen en verordeningen van de provincieraad en de deputatie lijkt ook te nopen tot een aanpassing van artikel 181 van het

50.557/3

Provinciedecreet. Dat artikel bepaalt dat die reglementen en verordeningen in werking treden de vijfde dag na de bekendmaking ervan (thans in het bestuursmemoriaal), tenzij anders is bepaald. Nu de bekendmaking voortaan via de provinciale website verloopt, is het wellicht niet steeds zonder meer evident te weten op welke datum de bekendmaking juist heeft plaatsgevonden. Het verdient derhalve aanbeveling dat de decreetgever een bijzondere vermelding van die datum zou opleggen.

50.557/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer B. STEEN, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

P. LEMMENS

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET
DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen in het Provinciedecreet van 9 december 2005

Afdeling 1. Wijzigingen in titel I van het Provinciedecreet

Art. 2. Artikel 2 van het Provinciedecreet van 9 december 2005 wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2. §1. De provincies zijn het intermediair beleidsniveau tussen het Vlaamse en het gemeentelijke niveau. De provincies beogen om op het provinciale niveau bij te dragen tot de duurzame ontwikkeling van het provinciale gebied.

§2. Overeenkomstig artikel 41 van de gecoördineerde Grondwet zijn de provincies bevoegd voor de regeling van de provinciale belangen. Tot die provinciale belangen behoren met name:

- 1° de bovenlokale taakbeartiging. Een taakbeartiging is bovenlokaal als ze aangelegenheden van lokaal gemeentelijk belang overstijgt, voor zover ze streekgericht blijft en gericht is op realisaties binnen de grenzen van het grondgebied van de provincie;
- 2° ondersteunende taken op verzoek van andere overheden;
- 3° het nemen van initiatieven met het oog op gebiedsgerichte samenwerking tussen besturen in een regio, met inbegrip van samenwerkingsverbanden met of zonder rechtspersoonlijkheid, binnen de grenzen, vastgelegd door de Vlaamse Regering, zonder afbreuk te doen aan het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Alleen als dat bij decreet uitdrukkelijk is bepaald, kunnen de provincies de medewerking van de gemeenten regelen.

§3. Inzake de aangelegenheden vermeld in de artikelen 4 en 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen oefenen de provincies slechts de bevoegdheden en taken uit indien en voor zover hen die door of krachtens de wet of het decreet zijn toevertrouwd.

Voor zover dit bij decreet is bepaald, oefenen de provincies deze bevoegdheden uit overeenkomstig de bepalingen opgenomen in een bestuursakkoord afgesloten tussen de Vlaamse Regering en de provincies. De Vlaamse Regering sluit hiertoe een bestuursakkoord met elk

van de vijf provincies. Deze bestuursakkoorden bevatten zowel een algemeen luik, identiek in de vijf bestuursakkoorden, als een specifiek luik, afgestemd op de betrokken provincie.

De bestuursakkoorden worden gesloten voor een periode van zes jaar. Ze starten op 1 januari van het tweede jaar dat volgt op de provincieraadsverkiezingen en lopen af op 31 december van het jaar na de volgende provincieraadsverkiezingen. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere modaliteiten met betrekking tot de inhoud en de procedure voor de opmaak, het afsluiten en de evaluatie van de bestuursakkoorden.”.

Afdeling 2. Wijzigingen in titel II van het Provinciedecreet

Art. 3. In artikel 7, §3, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 4. Artikel 8, §6, van hetzelfde decreet, wordt opgeheven.

Art. 5. In artikel 10 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Het provincieraadslid dat tijdens zijn mandaat niet meer voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden, wordt door de provincieraad, nadat het raadslid is gehoord, vervallen verklaard tenzij het provincieraadslid onmiddellijk ontslag neemt overeenkomstig artikel 15.”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Als de betrokkene, zelfs bij ontstentenis van enige kennisgeving, na de vervallenverklaring zijn mandaat blijft uitoefenen hoewel hij kennis heeft van de oorzaak van het verval, is hij strafbaar met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot vijfhonderd euro.”.

Art. 6. In artikel 12 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Een provincieraadslid dat tijdens zijn mandaat in een situatie terechtkomt die onverenigbaar is met zijn mandaat en dat binnen vijftien dagen na het tot hem gerichte verzoek van de voorzitter van de provincieraad geen einde maakt aan die situatie, wordt door de provincieraad vervallen verklaard van zijn mandaat, overeenkomstig artikel 10, §1, tweede lid, §2 en §3, nadat het betrokken provincieraadslid is gehoord.”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Als de betrokkene, zelfs bij ontstentenis van enige kennisgeving na de vervallenverklaring, zijn mandaat blijft uitoefenen hoewel hij kennis heeft van de oorzaak van het verval, is hij strafbaar met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot vijfhonderd euro.”.

Art. 7. In artikel 13, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 2006 en gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zinsnede “, en over de beroepen ingesteld overeenkomstig de artikelen 165, §8, 166, §6, en 171, §8” opgeheven.

Art. 8. In artikel 16 van hetzelfde decreet wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 9. In artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“De voorzitter is verplicht de provincieraad bijeen te roepen op verzoek van een derde van de zittinghebbende leden of van de deputatie.”;

2° er worden een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De voorzitter is ook verplicht de provincieraad bijeen te roepen op verzoek van een vijfde van de zittinghebbende leden als zes weken na de datum van de vorige provincieraad nog geen bijeenroeping heeft plaatsgevonden. De periode van zes weken wordt geschorst van 11 juli tot en met 15 augustus.

In geval van een verplichte bijeenroeping als vermeld in het tweede en het derde lid, roept de voorzitter de provincieraad bijeen op de aangewezen dag en het aangewezen uur en met de voorgestelde agenda. Daarvoor bezorgen de provincieraadsleden en de deputatie voor elk punt op die agenda hun voorstel van beslissing met toelichting aan de provinciegriffier, die de voorstellen bezorgt aan de voorzitter van de provincieraad.”.

Art. 10. In artikel 21, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 23 januari 2009 wordt de volgende zin toegevoegd:

“Dit huishoudelijk reglement bepaalt in elk geval dat indien een provincieraadslid hierom verzoekt, een dossier elektronisch ter beschikking wordt gesteld.”.

Art. 11. In artikel 29, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “als het geringste uitstel gevaar zou kunnen opleveren” opgeheven.

Art. 12. In artikel 39, §1, van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In elke provincie wordt minstens een commissie opgericht die waakt over de afstemming van het provinciaal beleid op het beleid van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en verzelfstandigde agentschappen van de provincie. De provincie richt hiertoe ofwel een aparte commissie op, ofwel integreert zij deze taak in de verschillende bestaande commissies.”.

Art. 13. Aan artikel 43, §2, vervangen bij het decreet van 30 april 2009, wordt het volgende punt toegevoegd:

“27° de bevoegdheden van de provincieraad als vermeld in artikel 47bis.”.

Art. 14. In artikel 44, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “zes” vervangen door het woord “vijf”.

Art. 15. In artikel 46, §1, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 16. In artikel 47, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt tussen het woord “artikelen” en het getal “49” de zinsnede “47bis” ingevoegd.

Art. 17. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 47bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 47bis. De provincieraad kan bij volstreckte meerderheid van stemmen de structurele onbestuurbaarheid van de provincie vaststellen en brengt de Vlaamse Regering daarvan op de hoogte.

Op grond van die kennisgeving kan de Vlaamse Regering een bemiddelingspoging ondernemen.

Als de Vlaamse Regering geen bemiddelingspoging onderneemt of vaststelt dat de bemiddeling mislukt is, brengt ze de provincieraad daarvan op de hoogte. In dat geval kan de provincieraad de procedure starten voor de aanstelling van een nieuwe deputatie. Er wordt vervolgens overgegaan tot de installatie van de nieuwe gedeputeerden overeenkomstig artikel 45 en 46. De uittredende gedeputeerden blijven in functie tot de installatie van de nieuwe gedeputeerden heeft plaatsgevonden.

De vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid en de aanstelling van een nieuwe deputatie in toepassing daarvan, kan niet gebeuren in spoedeisende gevallen zoals vermeld in artikel 29 en evenmin in de periode van twaalf maanden voor de dag van de verkiezingen voor de volledige vernieuwing van de provincieraden.

De aanstelling van een nieuwe deputatie na vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid kan slechts eenmaal per bestuursperiode gebeuren.”.

Art. 18. Aan artikel 51, vijfde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Dit huishoudelijk reglement bepaalt in elk geval dat, indien een provincieraadslid hierom verzoekt, de notulen elektronisch ter beschikking worden gesteld.”.

Art. 19. §1. In artikel 57 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 30 april 2009, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 3, punt 9°, wordt vervangen door wat volgt:

“9° het vertegenwoordigen van de provincie in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslissingen over het in rechte optreden namens de provincie, met behoud van artikel 186;”;

2° er wordt een nieuwe paragraaf 4bis ingevoegd die luidt als volgt:

“§4bis. De deputatie houdt een volledig en geactualiseerd overzicht bij van:

1° alle extern verzelfstandigde agentschappen van de provincie, hun statuten en hun overeenkomsten met de provincie;

2° alle verenigingen, stichtingen en vennootschappen waarin de provincie deelneemt;

3° alle intergemeentelijke samenwerkingsverbanden waarvan de provincie deel uitmaakt, hun statuten en hun overeenkomsten met de provincie.

Minstens eenmaal per jaar wordt de provincieraad in kennis gesteld van dit geactualiseerd overzicht met een toelichting over alle wijzigingen aan deze overzichtslijst die zich sinds de vorige toelichting hebben voorgedaan.”.

§2. Artikel 188, §1, derde en vierde lid, en artikel 221, derde lid, van hetzelfde decreet worden opgeheven.

§3. Artikel 186 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 186. §1. De deputatie vertegenwoordigt de provincie in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslist om op te treden in rechte namens de gemeente.

De provincieraad kan beslissen om deze bevoegdheden in de plaats van de deputatie uit te oefenen. Wanneer een lid van de deputatie zich bevindt in een situatie als beschreven in artikel 27, §1, 1°, oefent de provincieraad deze bevoegdheden uit.

§2. De deputatie of, in voorkomend geval, de provincieraad kan hetzij een lid van de deputatie, hetzij een lid van het personeel, hetzij een advocaat aanwijzen om namens de provincie te verschijnen in rechte.”.

Art. 20. In artikel 66, §1, vijfde lid, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “een arrondissementscommissaris” en “aan om hem te vervangen” de woorden “of een ambtenaar van niveau A van de Vlaamse overheid” ingevoegd.

Art. 21. Artikel 67 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 67. De provincieraad kent de eretitels toe aan de gedeputeerden onder de voorwaarden die hij bepaalt. De Vlaamse Regering bepaalt de ambtskledij en de onderscheidingstekens van de gedeputeerden.”.

Art. 22. In artikel 68, §5, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt paragraaf 5 vervangen door wat volgt:

“§5. Er wordt een uittredingsvergoeding toegekend aan de gedeputeerden die hun mandaat beëindigen. De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag, de toekenningsvoorwaarden en de duur van de uittredingsvergoeding.”.

Art. 23. In titel II, hoofdstuk V, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 30 april 2009, wordt een afdeling IV ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling IV. Mandatendatabank

Art. 72bis. De Vlaamse Regering legt een databank aan die gegevens bevat over de mandatarissen van de provincie. Die databank bevat de voornaam, de achternaam, het geslacht, de geboortedatum, het rijksregisternummer, de naam van de lijst waarop de mandataris als provincieraadslid is verkozen, de naam van de fractie waartoe hij behoort, of, in voorkomend geval, de melding dat hij als onafhankelijke zetelt, alsook, in voorkomend geval, de bevoegdheden die hij toegewezen krijgt, en de begin- en einddatum van zijn mandaat.

De gegevens van de mandatarissen zullen publiek toegankelijk zijn tot aan de algehele vernieuwing van de provincieraad, met uitzondering van de geboortedatum en het rijksregisternummer van de betrokken mandataris.

De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van dit artikel.”.

Art. 24. In artikel 78, §2, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2009, worden de woorden “onder hun eigen verantwoordelijkheid,” opgeheven, en wordt het woord “plaatsvervanger” vervangen door het woord “waarnemer”.

Afdeling 3. Wijzigingen in titel III van het Provinciedecreet

Art. 25. Artikel 113 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Afdeling 4. Wijzigingen in titel IV van het Provinciedecreet

Art. 26. In artikel 142, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt in het eerste lid de zin “Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, kan het meerjarenplan pas worden vastgesteld nadat het advies van de externe auditcommissie bedoeld in artikel 254 over het voorontwerp van meerjarenplan wordt voorgelegd.” opgeheven.

Art. 27. In artikel 143 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid wordt de zin “Vanaf het voorlaatste financiële boekjaar van de zesjaarlijkse periode, vermeld in artikel 142, §1, tweede lid, beschrijft de financiële nota de financiële consequenties voor ten minste drie financiële boekjaren.” opgeheven;

2° tussen het derde en het vierde lid wordt een lid ingevoegd dat luidt als volgt:

“Met behoud van de toepassing van het derde lid beschrijft de financiële nota de financiële consequenties voor ten minste drie en ten hoogste zes financiële boekjaren.”.

Art. 28. In artikel 144, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zin “Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, kan het budget pas worden vastgesteld nadat het advies van de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel, over het ontwerp van budget aan de provincieraad wordt voorgelegd.” opgeheven.

Art. 29. In artikel 147, §4, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Een investeringsbudget bestaat uit een of meer investeringsenveloppen. Als een investeringsenveloppe eenmaal in het budget is goedgekeurd, blijft ze geldig tot wanneer de provincieraad deze investeringsenveloppe bij budget of bij budgetwijziging annuleert of tot de provincieraad de rekening van deze investeringsenveloppe vaststelt.”.

Art. 30. In artikel 152 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Een verbintenis mag alleen worden aangegaan op grond van een goedgekeurd krediet dat voorkomt op het budget, of op grond van een voorlopig krediet.”.

Art. 31. In artikel 153, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zinsnede “en, behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel,” opgeheven.

Art. 32. In artikel 156 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt paragraaf 1 opgeheven.

Art. 33. In artikel 157, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden in het eerste lid de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “door een budgethouder” worden opgeheven;

2° de zin “Behoudens in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, wordt de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel, van de beslissing op de hoogte gesteld.” wordt opgeheven.

Art. 34. In artikel 158 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 en 2 worden vervangen door wat volgt:

“§1. Om de betaling mogelijk te maken van geringe exploitatie-uitgaven van het dagelijkse bestuur die zonder uitstel of onmiddellijk voor de goede werking van de dienst moeten worden gedaan, kan de provinciegriffier na advies van de financieel beheerder beslissen aan bepaalde personeelsleden een provisie ter beschikking te stellen.

§2. De provinciegriffier kan, na advies van de financieel beheerder, onder zijn verantwoordelijkheid bepaalde personeelsleden van de provincie die onder zijn gezag staan, belasten met de inning van geringe dagontvangsten.”;

2° paragraaf 3 wordt opgeheven.

Art. 35. In artikel 159 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt het woord “rekeningen” vervangen door het woord “provisies”;

2° in paragraaf 1 wordt het vijfde lid opgeheven;

3° in paragraaf 2, tweede lid, wordt de zinsnede “en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, aan de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel” opgeheven.

Art. 36. In artikel 161 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zinsnede “en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, aan de externe auditcommissie bedoeld in dat artikel” opgeheven.

Art. 37. In artikel 162 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Hij stelt tegelijkertijd een afschrift van dat rapport ter beschikking aan de deputatie en de provinciegriffier.”.

Art. 38. In artikel 163 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 39. In artikel 164 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zinsnede “en behalve in de gevallen voorzien in artikel 254, §4, aan de externe auditcommissie, bedoeld in dat artikel” opgeheven.

Art. 40. Artikel 165 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 41. Artikel 166 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 42. Artikel 168 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 168. Nadat de rekeningen in overeenstemming zijn gebracht met de gegevens van de inventaris, worden ze samengevat opgenomen in het ontwerp van de jaarrekening.

De jaarrekening omvat een beleidsnota, een financiële nota en een samenvatting van de algemene rekeningen.

De beleidsnota geeft het beleid weer dat de provincie gedurende het financiële boekjaar heeft gevoerd. De beleidsnota omvat een toelichting over de financiële toestand van de provincie en verwoordt de aansluiting met de financiële nota.

De financiële nota bevat minstens de exploitatierekening, de investeringsrekening en de liquiditeitenrekening.

De samenvatting van de algemene rekeningen omvat de balans en de staat van opbrengsten en kosten.”.

Art. 43. Artikel 169 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 169. §1. De provincieraad spreekt zich in de loop van het eerste semester van het financiële boekjaar dat volgt op het financiële boekjaar waarop de rekening betrekking heeft, uit over de vaststelling van de jaarrekening.

Als de provincieraad bezwaren heeft tegen bepaalde verrichtingen, formuleert hij een advies over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij die verrichtingen. Dat advies wordt als bijlage bij de jaarrekening gevoegd en bezorgd aan de actoren die aansprakelijk worden gesteld.

Een afschrift van de overeenkomstig dit artikel vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de Vlaamse Regering.

§2. De Vlaamse Regering keurt de jaarrekening goed als ze juist en volledig is en een waar en getrouw beeld geeft van de financiële toestand van de provincie.

Als de Vlaamse Regering geen besluit verzonden heeft binnen een termijn van honderdvijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de jaarrekening, wordt ze geacht de jaarrekening goed te keuren.”.

Art. 44. In artikel 171 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 tot en met 5 worden opgeheven;

2° paragraaf 6 tot en met 8 worden vervangen door wat volgt:

“§6. Als de Vlaamse Regering bij de goedkeuring bepaalde verrichtingen als onregelmatig heeft bestempeld, beslist ze over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij de betwiste verrichtingen.

Als de Vlaamse Regering over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van honderdvijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de jaarrekening, geen beslissing heeft verzonden, wordt ze geacht over de aansprakelijkheid van de verrichtingen waartegen de provincieraad bezwaren heeft geformuleerd, te hebben beslist overeenkomstig het advies van de provincieraad.

§7. De betrokkenen worden onmiddellijk met een aangetekende brief op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse Regering. In voorkomend geval wordt daarbij een aanmaning gevoegd om het vastgestelde bedrag in de provinciekas te storten.

Een afschrift van de beslissing van de Vlaamse Regering wordt onmiddellijk bezorgd aan de provincie.

§8. Degenen die aansprakelijk worden gesteld en de provincieraad kunnen tegen de beslissingen van de Vlaamse Regering, vermeld in paragraaf 6, beroep instellen bij de Vlaamse Regering binnen een termijn van zestig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het betwiste besluit of, als de Vlaamse Regering geen besluit heeft verzonden, die ingaat op de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in paragraaf 6, tweede lid. Dat beroep heeft schorsende werking. De Vlaamse Regering doet uitspraak over de aansprakelijkheid van de betrokkenen en bepaalt het bedrag dat hen ten laste wordt gelegd.

Als de verwerping van bepaalde verrichtingen aanleiding heeft gegeven tot de definitieve afwijzing van bepaalde uitgaven, kan degene die beroep heeft ingesteld de personen die hij aansprakelijk of medeaansprakelijk acht, ter verantwoording roepen in het beroep bij de Vlaamse Regering. In dat geval doet de Vlaamse Regering mee uitspraak over de aansprakelijkheid van de ter verantwoording geroepen personen.

De beslissing van de Vlaamse Regering is uitvoerbaar, zelfs als daartegen beroep is ingesteld bij de Raad van State. Die beslissing kan echter pas ten uitvoer worden gelegd na het verstrijken van de termijn voor het instellen van dat beroep.”.

Art. 45. In artikel 172, §3, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de woorden “de dag na het inkomen” vervangen door de woorden “de derde dag die volgt op het verzenden”.

Art. 46. In artikel 173, §3, derde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de woorden “de dag na het inkomen” vervangen door de woorden “de derde dag die volgt op het verzenden”.

Art. 47. Artikel 174 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 48. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 174bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 174bis. §1. Onmiddellijk na de verzending van het meerjarenplan, de aanpassing van het meerjarenplan, het budget of de jaarrekening aan de toezichthoudende overheid bezorgt de provincie de gegevens over het vastgestelde beleidsrapport in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens de besturen bezorgen en de wijze waarop die gegevens elektronisch worden aangeleverd. Bij gebrek aan een vastgestelde jaarrekening op 30 juni van het jaar dat volgt op het financiële boekjaar in kwestie bezorgt de provincie de gegevens over het ontwerp van de jaarrekening in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering.

Dat vastgestelde beleidsrapport van de provincieraad is pas uitvoerbaar als de Vlaamse Regering in het bezit is van de digitale rapporten. De Vlaamse Regering verstuurt onmiddellijk een ontvangstmelding van de rapporten naar het bestuur.

§2. De provincie rapporteert aan de Vlaamse Regering over de verrichte transacties van elk kwartaal voor het einde van de maand die volgt op het kwartaal. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens worden aangeleverd en de wijze waarop die gegevens elektronisch worden aangeleverd.”.

Afdeling 5. Wijzigingen in titel V van het Provinciedecreet

Art. 49. In artikel 176, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “provinciegouverneur” vervangen door de woorden “de provinciegouverneur of het op grond van artikel 52 aangewezen lid van de deputatie”.

Art. 50. In artikel 178, §2, van hetzelfde decreet wordt het woord “provinciegouverneur” vervangen door de woorden “de provinciegouverneur of het op grond van artikel 52 aangewezen lid van de deputatie”.

Art. 51. Artikel 180 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 180. De reglementen en verordeningen van de provincieraad en de deputatie worden bekendgemaakt door middel van publicatie op de provinciale website met vermelding van zowel de datum waarop ze worden aangenomen als de datum waarop ze op de provinciale website bekendgemaakt worden.”.

Afdeling 6. Wijzigingen in titel VI van het Provinciedecreet

Art. 52. In artikel 196 van hetzelfde decreet wordt het woord “provincieraad” vervangen door het woord “provincie”.

Art. 53. Aan artikel 200 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering legt het model van het formulier, vermeld in het eerste lid, vast.”.

Afdeling 7. Wijzigingen in titel VII van het Provinciedecreet

Art. 54. In artikel 217, §1, van hetzelfde decreet wordt de zin: “De beheersovereenkomst, alsook elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt verzonden aan de Vlaamse Regering en ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie.” vervangen door de zin: “De beheersovereenkomst, evenals elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie.”.

Art. 55. In artikel 226 van hetzelfde decreet wordt punt 5° opgeheven.

Art. 56. In artikel 228 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De beheersovereenkomst, alsook elke verlenging, wijziging, schorsing of ontbinding ervan, wordt ter inzage neergelegd op de griffie van de oprichtende provincie en het secretariaat van het autonoom provinciebedrijf.”;

2° in paragraaf 2, 8°, wordt de zin “Er wordt minstens voorzien in een jaarlijks ondernemingsplan en een operationeel plan op middellange en lange termijn;” opgeheven;

3° in paragraaf 2, 10°, wordt de zinsnede “, de wijze waarop de auditinstantie bij het autonoom provinciebedrijf de audittaken uitoefent die aan de auditinstantie zijn opgedragen overeenkomstig artikel 254, en de wijze van rapportering van die auditinstantie aan de provincieraad” opgeheven.

Art. 57. In artikel 229 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden het derde en het vierde lid vervangen door wat volgt:

“Elke fractie kan minstens één lid van de raad van bestuur voordragen en dit voordrachtrecht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging in de raad van bestuur. Als de gewaarborgde vertegenwoordiging evenwel afbreuk zou doen aan de mogelijkheid voor de fracties die vertegenwoordigd zijn in de deputatie om minstens de helft van de leden van de raad van bestuur voor te dragen, wordt er gewerkt met gewogen stemrecht binnen de groep van door de fracties voorgedragen bestuurders.”;

2° er wordt een paragraaf 2bis ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2bis. De provincieraad kan er ook voor kiezen alle leden van de provincieraad te benoemen als lid van de raad van bestuur. In dit geval is het eerste lid van paragraaf 2 niet van toepassing en mogen er geen presentiegelden worden toegekend voor de vergaderingen van de raad van bestuur.”.

Art. 58. Aan artikel 231 van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd:

“Op verzoek van een provincieraadslid worden deze notulen elektronisch ter beschikking gesteld.”.

Art. 59. Artikel 233 van hetzelfde decreet, zoals gewijzigd bij decreet van 30 april 2009, wordt opgeheven.

Art. 60. Aan artikel 234 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het tweede lid kan er aan geen enkel personeelslid van het autonoom provinciebedrijf een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger dan het jaarsalaris van de provinciegriffier van de overeenkomstige provincie.”.

Art. 61. In artikel 236 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zin “Het autonoom provinciebedrijf maakt een budget op overeenkomstig de regels die krachtens artikelen 145, 146, 147, §1, §2, eerste lid, §3 en §4, en 175, worden gesteld voor het budget van de provincie.” vervangen door de zin “Het autonoom provinciebedrijf maakt een meerjarenplan en een budget op overeenkomstig de regels die krachtens artikel 141, 142, 143, 145, 146, 147 en 175, gelden voor het meerjarenplan en het budget van de provincie.”;

2° het tweede en derde lid worden opgeheven;

3° het vijfde lid wordt opgeheven;

4° het zesde lid wordt vervangen door wat volgt:

“De raad van bestuur stelt het meerjarenplan en het budget vast en legt ze ter goedkeuring voor aan de provincieraad.”.

Art. 62. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 236bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 236bis. §1. De controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid van de verrichtingen weer te geven in de jaarrekening van het autonoom provinciebedrijf wordt uitgeoefend door één of meer commissarissen. Dit zijn erkende bedrijfsrevisoren die benoemd worden door de provincieraad en die onderworpen zijn aan de wettelijke en reglementaire bepalingen die hun ambt en hun bevoegdheid regelen.

§2. De raad van bestuur spreekt zich in de loop van het eerste semester van het financiële boekjaar dat volgt op het financiële boekjaar waarop de rekening betrekking heeft, uit over de vaststelling van de jaarrekening.

Als de raad van bestuur bezwaren heeft tegen bepaalde verrichtingen, formuleert hij een advies over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij die verrichtingen. Dat advies wordt als bijlage bij de jaarrekening gevoegd. Een afschrift van dat advies wordt bezorgd aan de betrokken actoren.

Een afschrift van de overeenkomstig dit artikel vastgestelde jaarrekening wordt binnen twintig dagen bezorgd aan de provincieraad.

§3. De provincieraad keurt de jaarrekening goed aan de hand van het verslag van de commissaris of commissarissen, vermeld in paragraaf 1, als ze juist en volledig is en een waar en getrouw beeld geeft van de financiële toestand van het autonoom provinciebedrijf.

Als de provincieraad geen besluit verzonden heeft aan het autonoom provinciebedrijf binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de jaarrekening aan de provincieraad, wordt hij geacht de jaarrekening goed te keuren.

§4. De raad van bestuur kan bij de Vlaamse Regering gemotiveerd beroep instellen tegen het besluit van de provincieraad tot niet-goedkeuring van de jaarrekening.

Het beroep moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het betwiste besluit. De Vlaamse Regering spreekt zich over het ingestelde beroep uit binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het beroep. Als de Vlaamse Regering binnen die termijn geen beslissing heeft verzonden, wordt ze geacht in te stemmen met het besluit van de provincieraad.”.

Art. 63. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 236ter ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 236ter. §1. Als de provincieraad bij de goedkeuring bepaalde verrichtingen als onregelmatig heeft bestempeld, beslist hij over de aansprakelijkheid van de actoren die betrokken zijn bij de betwiste verrichtingen.

Als de provincieraad zich niet uitgesproken heeft over de goedkeuring van de jaarrekening binnen een termijn van vijftig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van de jaarrekening aan de provincieraad, wordt hij geacht over de aansprakelijkheid van de verrichtingen waartegen de raad van bestuur bezwaren heeft geformuleerd, te hebben beslist overeenkomstig het advies van de raad van bestuur.

§2. De betrokkenen worden onmiddellijk met een aangetekende brief op de hoogte gebracht van de beslissing van de provincieraad. In voorkomend geval wordt daarbij een aanmaning gevoegd om het vastgestelde bedrag in de kas van het autonoom provinciebedrijf te storten. Een afschrift van de beslissing van de provincieraad wordt onmiddellijk bezorgd aan het autonoom provinciebedrijf en aan de Vlaamse Regering.

§3. Degenen die aansprakelijk worden gesteld en het autonoom provinciebedrijf kunnen beroep instellen bij de Vlaamse Regering tegen de beslissingen van de provincieraad, vermeld in paragraaf 1, binnen een termijn van zestig dagen die ingaat op de derde dag die volgt op de verzending van het betwiste besluit of, als de provincieraad geen besluit heeft verzonden, die ingaat op de derde dag die volgt op de dag van het verstrijken van de termijn vermeld in paragraaf 1, tweede lid. Dat beroep heeft schorsende werking. De Vlaamse Regering doet uitspraak over de aansprakelijkheid van de betrokkenen en bepaalt het bedrag dat hen ten laste wordt gelegd.

Als de verwerping van bepaalde verrichtingen aanleiding heeft gegeven tot de definitieve afwijzing van bepaalde uitgaven, kan degene die beroep heeft ingesteld de personen die hij aansprakelijk of medeaansprakelijk acht, ter verantwoording roepen in het beroep bij de Vlaamse Regering. In dat geval doet de Vlaamse Regering mee uitspraak over de aansprakelijkheid van de ter verantwoording geroepen personen.

De beslissing van de Vlaamse Regering is uitvoerbaar, zelfs als daartegen beroep is ingesteld bij de Raad van State. Die beslissing kan echter pas ten uitvoer worden gelegd na het verstrijken van de termijn voor het instellen van dat beroep.”.

Art. 64. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 236quater ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 236quater. Onmiddellijk na het bezorgen van het meerjarenplan, de aanpassing van het meerjarenplan, het budget of de jaarrekening aan de provincie bezorgt het autonoom provinciebedrijf de gegevens over het vastgestelde beleidsrapport in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens de besturen bezorgen en de wijze waarop deze gegevens elektronisch worden aangeleverd. Bij gebrek aan een vastgestelde jaarrekening op 30 juni van het jaar dat volgt op het financiële boekjaar in kwestie bezorgt het autonoom provinciebedrijf de gegevens over het ontwerp van de jaarrekening in een digitaal bestand aan de Vlaamse Regering.

Dat door de provincieraad goedgekeurde beleidsrapport van het autonoom provinciebedrijf is pas uitvoerbaar als de Vlaamse Regering in het bezit is van de digitale rapporten. De Vlaamse Regering stuurt onmiddellijk een ontvangstmelding van de rapporten naar het autonoom provinciebedrijf.

Artikel 174bis, §2, is van overeenkomstige toepassing op de autonome provinciebedrijven.”.

Art. 65. In artikel 239, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt de zin “Die voordracht gebeurt volgens de criteria vastgelegd in artikel 229, §2, derde en vierde lid.” vervangen door de zin: “Die voordracht waarborgt elke fractie een vertegenwoordiging.”.

Art. 66. In artikel 240 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “, het Rekenhof, als het die taak kan opnemen,” opgeheven.

Art. 67. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2010, wordt een artikel 240bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 240bis. Aan geen enkel personeelslid van een provinciale vennootschap, vereniging of stichting, als vermeld in deze afdeling van het decreet, kan een jaarsalaris worden toegekend dat gelijk is aan of hoger is dan het jaarsalaris van de provinciegrieffier van de overeenkomstige provincie.”.

Afdeling 8. Wijzigingen in titel VIII van het Provinciedecreet

Art. 68. In artikel 244 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle kennisgevingen of verzendingen tussen de provincieoverheid en de toezichthoudende overheid gebeuren op de wijze als bepaald door de Vlaamse Regering.”.

Art. 69. In artikel 245, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009 wordt de zin “Dezelfde lijst wordt gepubliceerd in het Bestuursmemoriaal.” vervangen door de zin “Dezelfde lijst wordt gepubliceerd op de provinciale website.”.

Art. 70. In artikel 246 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1°, wordt de zinsnede “, de vaststellingen en wijzigingen van de personeelsformatie” opgeheven;

2° in paragraaf 1, worden punt 5°, punt 7°, punt 9° en punt 10° opgeheven;

3° aan paragraaf 2 worden een punt 3° en een punt 4° toegevoegd, die luiden als volgt:

“3° de rekeningen van de extern verzelfstandigde agentschappen;

4° de meerjarenplannen en budgetten van het autonoom provinciebedrijf.”.

Art. 71. In artikel 248 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt de zinsnede “113,” opgeheven;

2° in paragraaf 4, tweede lid, wordt tussen het woord “klacht” en het woord “vangt” de zinsnede “als vermeld in het eerste lid,” ingevoegd.

Art. 72. Artikel 252 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 252. De goedkeuring van de rekeningen overeenkomstig artikel 169, §2, en artikel 236bis, brengt met zich mee dat de beslissingen van de provincieoverheid die genomen zijn in de loop van het jaar waarop de rekeningen betrekking hebben en die niet werden opgevraagd, geschorst of vernietigd, niet langer vatbaar zijn voor schorsing of vernietiging.

Ten aanzien van de toezichthoudende overheid wordt een besluit dat niet langer vatbaar is voor schorsing of vernietiging, geacht wettig te zijn.”.

Art. 73. Artikel 255 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 74. In artikel 256 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede “of het Rekenhof, naargelang het geval,” opgeheven;

2° in het tweede lid worden de woorden “of het Rekenhof” opgeheven;

3° in het derde lid worden de woorden “of het Rekenhof” opgeheven.

Afdeling 9. Wijzigingen in titel X van het Provinciedecreet

Art. 75. Artikel 265 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 76. In artikel 266, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste en het tweede lid wordt de datum “1 januari 2013” vervangen door de datum “1 januari 2014”;

2° in het derde lid wordt de datum “31 december 2012” vervangen door de zinsnede “de datum waarop titel IV van dit decreet voor dat provinciebedrijf in werking treedt.”.

Art. 77. In artikel 268, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2009, worden tussen de woorden “welbepaalde provincies” en de woorden “een datum” de woorden “en hun autonome provinciebedrijven” ingevoegd.

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Afdeling 1. Overgangsbepalingen

Art. 78. De gedeputeerden die het mandaat van gedeputeerde uitoefenen op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, ontvangen bij de beëindiging van hun mandaat een uitredingsvergoeding, onder dezelfde voorwaarden als de voorwaarden voor de toekenning van de uitredingsvergoeding aan de leden van het Vlaams Parlement.

Afdeling 2. Inwerkingtreding

Art. 79. De artikelen van dit decreet treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum, met uitzondering van:

1° artikel 2, dat in werking treedt op 1 januari 2014;

2° artikel 10, dat in werking treedt op 1 januari 2014;

3° artikel 14, dat in werking treedt op 3 december 2018;

4° artikel 18, dat in werking treedt op 1 januari 2014;

5° artikel 22, dat in werking treedt op 3 december 2018.

Brussel, 3 februari 2012.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS